

50

Az 50 éves

**HILD JÓZSEF SZAKKÖZÉPISKOLA,
SZAKISKOLA ÉS KOLLÉGIUM**

jubileumi évkönyve

Az 50 éves Hild József Szakközépiskola, Szakiskola és Kollégium
jubileumi évkönyve

2005.
Dunaújváros

Szerkesztők:
Kolics Gábor
Kóti Sándor
Szabó Tamás
Varga István
Molnár Károlyné
a régi és jelenlegi tanárok, dolgozók és diákok

A kötet szerkesztői köszönetet mondanak mindazoknak, akik munkájukat segítették.

A kézirat lezárva:
2005. március

Kiadja:
Hild József Szakközépiskola, Szakiskola és Kollégium

Felelős kiadó:
Kolics Gábor igazgató

Minden jog fentartva. A könyvben szereplő adatok másolása, bármilyen elektronikus, mechanikus, mágneses vagy kézi adatformában a jogtulajdonos írásbeli engedélye nélkül törvénybe ütköző cselekedet.

ISBN 963 218 145 X

Kiadványtervezés, nyomdai előkészítés, nyomtatás:
TEXT Nyomdaipari Kft.
2400 Dunaújváros Papírgyári út 49.
Telefon: (25) 283-019
Felelős vezető: Knyihár Lajos

Kötészet:
Stanctech Kft.

A

**AZ 50 ÉVES HILD JÓZSEF
SZAKKÖZÉPISKOLA, SZAKISKOLA
ÉS KOLLÉGIUM
JUBILEUMI ÉVKÖNYVE**

**2005.
Dunaújváros**

H

HILD JÓZSEF

(1789-1867)

KISS KÁLMÁN:

AZ ÉPÍTŐHÖZ

– HILD JÓZSEFRE EMLÉKEZVE –

*A reformok és az önkény korában
szolgája voltál teremtő erőknél,
jövőt álmodtál nagy-nagy sivárságban:
s üres telkeken büszke házak nőttek.
Ó mennyi ház, új utcák és terek!
Templom, fürdő, gyár, kórház, palota!
Mindegyik nyugodt, nemes műremek,
testnek s léleknek méltó otthona.
Kőarcod nézzük, s látjuk művedet,
a múlt századi Pestet és Budát.
Szép házaiddal ma is öleled
a történelmet görgető Dunát.
Míg vita dúlt, az érdekek csatáztak,
te alkottál, építetted hazádat.*

ELŐSZÓ HELYETT

Kedves volt Tanáraink!

Örömmel értesítem Önöket, hogy sikeresen leérettségiztem Székesfehérváron a Jáky József Szakközépiskolában.

S talán még nagyobb öröm, hogy felvételt nyertem a Soproni Egyetem Földmérési Főiskola Karára, ide Székesfehérvárra. Építészmérnök szerettem volna lenni, de annyira megtetszett a földmérő és földrendező mérnöki pálya, hogy nem tudtam ellenállni. Mint középiskolás, mindig csodálattal figyeltem a főiskolásokat, ahogy mértek, ahogy készítették a térképeket. Igaz, ha alkalmam volt, „beosontam“ a főiskolára, mivel a mi iskolánk tőszomszédságában volt. Így már számomra nem idegen ez az új intézmény.

Szeretném megköszönni volt tanárainknak, hogy olyan tudáshoz segítettek, mely által bekerülhettem a felsőoktatásba. Szép emlékeim vannak a szakmunkásképzőben eltöltött éveimről. Most is érdekel a történelem, sok könyvet olvasok. Ha alkalmam van, kezemből veszem a kőművesszerszámot és falat rakok, csempézek...

Büszkén vállalom, hogy kőműves a szakmám és a Hild József iskolában végeztem. Kívánom, hogy sok becsületes, jól tanuló diákja legyen az elkövetkező években is a Hildnek!

Búcsúzóul az iskola összes dolgozójának jó egészséget és sikerekben gazdag új tanévet kívánok.

Üdvözlettel egy volt diákjuk:

Vizi József kőműves
I. éves főiskolai hallgató 2001.

I IGAZGATÓI KÖSZÖNTŐ

Sokat töprengtem azon, hogy mit és milyen formában vessek papírra, hogy az ne legyen elcsépett, és úgy fakadjon az iskola múltjából is, mint a saját lelkemből. Egyrészt legyen köszönet mindenki számára, aki kapcsolatban állt ez alatt az ötven esztendő alatt az intézménnyel, de tükrözzön valamiféle hitvallást is. Nyilván a teljesség igénye nélkül, kiemelve a számomra legfontosabbakat. Az egyik a szeretet, amiről nagyon sokat írnak, beszélnek, de az iskolával kapcsolatban Móricz Zsigmondnál talán senki nem fogalmazta meg jobban a lényegét.

„Atyai barátommá nőtt a tanító úr, amint nőttem. Lassan hozzáig értem, de mindig megmaradt a régi, kedves, okos mintaképemnek. Tudományban talán meghaladtam, tanáraimnak bála, de életbölcességben soba. A tudományt az iskolában mérík s a könyvekben, de az igazi lelki bölcsesség a szívből buzog fel, mint a vér.

Sokat diskuráltunk később, ezerféle dologról és sobasem szűnt meg az én csodáló szeretetem.

- Honnan veszi azt a bűvös erőt - kérdem tőle -, hogy az egész világ szereti, mindenki tiszteli?

- Honnan?... - felelt mélázva s végignézett a gazdag aranykalással borított síkon, melyen olyan keskeny földszalag volt hasítva neki. - Ha csakugyan szeretnek s talán tisztelnek is - azért van, mert én mindenkit szeretek s tisztellek... Látod édes öcsém. Sokat vitatkoznak a néptanítók sorsán, kötelességein. Én egy, csak egyetlen földadatot ismerek, amit teljesítenie kell, egy kelléket, aminek meg kell lenni benne, s egy bűvös ígét, ami mindent megnyit előtte: szeretni, szeretni, szeretni. Aki nincs eltelve nagy, odaadó szeretettel, menjen kereskedőnek, tudósnak vagy katonának, de tanító ne legyen. Sem gyermekek, sem fiatalok, sem a nagy emberek tanítója...

Aranyigazság ez, és áldott igazság.”

A másik fontos gondolat az iskola szerepéhez kapcsolódik. Az iskola szerepe nem más, mint a kulcs a tudáshoz, és minden ami a keretei között folyik, a gyerekeket kell hogy szolgálja. Fontos, hogy a diák sikerélményhez jusson, felismerje képességeit, és ezáltal felépíthesse önmagát. Igen, a sikerélmény íze talán a legfontosabb, amit adhatunk a tanítványainknak. Fial pedagógus koromban számtalan példán keresztül éltem át ennek jelentőségét.

Akkori igazgatóm szigorú, de nagyon következetes ember volt, aki már-már vesszőparipájaként követelte, hogy fedezzük fel a tanítványainkban a szunnyadó értékeket, mert valamilyen mindenkiben lakozik, az biztos. Fedezzük fel azt, és ha jól figyelünk, láthatjuk, hogy szinte minden megváltozik. És majd minden alkalommal bekövetkezett a csoda: Igen, csoda történt azzal a csúnyácska, kicsi szótlan lánykával, akiben közel egy évig nem

találta meg senki azt a bizonyos szunnyadó kincset. És a gyerekeket imádó, szigorú igazgató csak figyelt, látogatta az órákat, foglalkozásokat, és egy testnevelés órán megtalálta, amit keresett. Kézen fogta a kislányt, és atlétaedzőhöz adta.

Egy esztendő múltán a kislány diákolimpiai bajnok lett 3000 m-es futásban, de ami még fontosabb, javult a tanulmányi átlaga, beszédesebb, magabiztosabb lett.

És hogy min lehetett igazán lemérni a változást? Hát az udvarló fiúk hadán, mert a sikerélmény megszépíti a testet és lelket egyaránt. Mi ez hát, ha nem csoda?

Végezetül nagyon bízom abban, hogy az elmúlt tíz esztendő alatt, amit igazgatóként ebben a jubiláló iskolában töltöttem, számtalan tanulónk esett át ezen a kis csodán.

Gábor Kolics

Kolics Gábor
igazgató

H

HILD JÓZSEF (PEST, 1789 – PEST, 1867)

Hild József (1789–1867)

Hild József a korszak kiemelkedő egyénisége, nevéhez több mint 900 építkezés fűződik. Apja Hild János, aki az Újépület építési munkáit vezette és aki Schilson János és Balla Antal főmérnök korábbi elképzeléseit összegezve készítette el Lipótváros új, sakkáblaszzerű kiépítésének átfogó rendezési tervét, megőrizve a Pestre ma is jellemző, egymásba fonódó közterek sorát.

A Hild család az építkezésen lakott egy pavilonban. Hild József már korán elkezdett dolgozni apja mellett. A bécsi Akadémián tanult, pályáját Charles Moreau-nál, az Esterházyak építészének irodájában kezdte. Olasz tanulmányútját apja korai halála miatt megszakította. Anyja özvegyi jogán folytatta apja iparát és vállalta a szerződéses kötelezettségeket.

Gyakorlatszerzés miatt kénytelen volt kis ideig Pollack Mihálynál dolgozni, hogy a Helytartótanáctól megkaphassa az építőmesteri címet. 1817-ben kijelölték mestermunkáját, amelyet azonban sohasem készített el. 1836-ban a bécsi Képzőművészeti Akadémia rendes tagjai közé fogadta, 1842-ben pedig Pest város választotta díszpolgárává. 1844-ben folyamodott újra a mesteri címért. Addigi munkáinak elismeréseként kapta meg a mesteri címet. Az 1838-as árvíz után épült lakóépületei miatt Pest építészeti megújulását sokszor az ő nevéhez kötik. Az új bérháztípus kialakulása Hild nevéhez fűződik. Független zárt belső udvarra szervezte az épületeket, ahol az utcai oldalon két traktusban reprezentatív terek alakulhattak ki. A hátsó egytraktusos szárnyakban szerényebb, udvarra forduló helyiségek sora kapott helyet. Minden épületben boltozatos, díszített bejárati előcsarnok és két lépcsőház épült, melyek közül az igényesebb közvetlenül a bejárhoz kapcsolódott, a másik, szerényebb, a hátsó részek megközelítését szolgálta. Ilyen például a Tánzer-ház (V., Akadémia utca és Arany János utca saroképülete), és a Derra-ház (az Október 6. és a József Attila utca sarkán). Bérházon kívül villákat, palotákat és főúri kastélyokat is épített (Gyömrőn a Teleki-kastélyt, baján a Sándor-Metternich-kastélyt). Csákváron a kastélyt színházzal és kápolnával bővítette.

Az egeri bazilika (1831–1837)

Jelentős középleteit közül több elpusztult. Európa egykor talán legszebb klasszicista terének majd minden épülete az ő terve szerint épült. A hajdani Kirakodó téren (mai Roosevelt tér) állt a Diana fürdő (1822), a Libaschinszkyi-Koburg-palota (1825), a Lloyd-palota (1827), a Nákó-palota (1833), az Ullmann-palota, az Európa Szállóként ismert Wieser-ház (1833).

Az egyházi építészetben kimagasló szerep jutott Hild József számára. A kor mindhárom nagy építkezésén megtalálni - de teljes egészében csak az egeri bazilika köthető a nevéhez (1831–1837). Hild József szép, oszlopos belső tereiről már csak a Császár fürdő belső udvara (1841) vagy az egykori Tigris Szálló oszlopos folyosója alapján alkothatunk képet.

Hild József nagyszámú épületével a klasszicista Pest legmeghatározóbb építészete lett. Bérháztípusa kialakította azt az alaprajzi rendet, amely a XX. század elejéig jellemezte a városi lakóépületeket. Templomai, kastélyai a környéket uraló, meghatározó épületek. Belső oszlopos udvarai különleges térélményt jelentenek.

Az esztergomi bazilika kupolája

A lipótvárosi Szent István plébániatemplom

A Lloyd-palota

A Tänzer-ház

A Marcibányi-ház

A Teleki-kastély homlokzata

I IPAROSOK DUNAPENTELEN

Városunk területén már négyezer évvel ezelőtt is éltek emberek, melyet gazdag régészeti lelet is bizonyít. A magyar település - Szent Pantaleon 1000-1100, Pentele, Pentöle 1100-1690, Rácpentele 1690-1794, Duna-pentele, Dunapentele 1794-1950 - nevei és korszakai a fentiek voltak.

A 973-1026 között épült monostor az esztergomi érsek fennhatósága alá tartozott. A 140x160m alapterületű épület a kor nagy építészeti alkotásai közé tartozott, mely a szigeten épült. A sziget és rajta a monostor 1100 körül az Almásiaké, majd 1200 körül a Duna tulsó partján élő Szalki Miklósé volt. 1238-tól az Andornok családé lett. Az 1241-es tatárjárás után az újjáépítésre vállalkozó Gábor mesteré lett a település. 1275-ben a Veszprémi St. Katalin rend apácai települnek a monostorba. Az 1400-as években a Szentkirályi család a vezető birtokos. 1526 augusztus 1-jén II. Lajos seregeivel itt táborozik a végzetes mohácsi csata előtt. 1526 augusztus 26-tól 1683-ig török fennhatóság alatt áll, Evila Cselebi török világotazó 100 deszkatetejű házat és húsz boltot, fogadót említ. Földművelés és birkatenyésztés a fő megélhetés. A török kiűzése után rácok települnek le és 100 évig ez a jellege településünknek. 1720 körül a fő birtokos a Darócy család, aki magyar telepeket is behoz a Magyar útra (1740), tótokat a Tót utcába (mai Petőfi út) telepít 1770 körül.

A magyarok 1740 körüli betelepítésével elkezdődött egy nagyfokú ipari fejlődés. A tíz vízimalmot működtető vízimolnárok céhet alapítottak, és elkezdték szakember-utánpótlásként a tanoncképzést. A rácoknak köszönhető a szőlőtermelés és a sertésnyésztés települési meghonosítása. 1833-ban negyven évig mezővárosi rangot kapott a település, négyezres lélekszáma jelentős volt akkortájt, hiszen Budán és Pesten harmincezeren laktak. 1864-ben már 174 iparos család élt a mezővárosban. 64 vízimolnár, 26 kereskedő, 14 takács, 8 csizmadia, 8 kocsmáros, 7 szabó, 5 asztalos, kovácsok, kőművesek, kádárok, festők, kéményseprők dolgoztak még ekkor. Postahivatal, beszállóvendéglő - a mai Hétvége Áruház - és váltott lovak várták az utazót. 1870-ben Casinó alakult 76 fővel, 1872-ben pedig önszegélyző egyesület, 257 fővel. 1920 körül 300 fuvaros és húsz halász is dolgozott a megélhetéséért.

A céhek felbomlása után 1872 december 17-én a vízimolnárok 40 taggal alapították meg az Ipartestületet. E testületen belül már tervszerűen képezték a szakember-utánpótlást, tanoncokat, inasokat. Mestervizsgára csak az jelentkezhettek, aki többéves, elsősorban külföldi vándorévek letöltése után ún. ajánlólevéllel tudta bizonyítani a szakmai tapasztalatok megszerzésének helyét, idejét. Egy-egy mester általában mindig csak egy fiatal „szakmunkástanulót” foglalkoztatott, tanított.

Az 1900-as századforduló után a leghíresebb iparosok - akik az 1950-ig működő Ipartestület tagjaiként dolgoztak - nevelték, képezték szakmai utánpótlásukat. Ilyen volt az 1890-ben hatéves nyugat-európai vándorlás után karácsonyra hazaérkezett Szabó István asztalos. A nagy hidegben, hóesésben a volt laktanya melletti úton összeesett, lábai elfagyása miatt az utolsó métereket nem tudta megtenni, ölben vitték el házukhoz. Murger Károly vízimolnár barátjával megalapította az Ifjúsági Iparos Kört, több kulturális rendezvényt szerveztek - mint pl. az iparosbál - hosszú éveken keresztül. Szabó István nagyapja, Szabó János volt a pentelei vízimolnárok céhvezetője 1820 körül, dédunokája, Barta Sándor asztalos pedig, ma iskolánk szakoktatója.

Az 1900-as századforduló után a tót Pivonka volt a leghíresebb kádár, Csernyecy pedig a leghíresebb festő. A kőművesmesterség legjobbjaként Őry József és Horváth Lajost emlegették. A legjobbak közé számított id. Török János kocsmáros, Deák István fazekas, Presszer József (a Szórád Iskola mellett), Présényi György pék, Pintér István csizmadia, id. Tornyai József bádogos, Tóth János hentes is. Nem csak

Szabó István
aki 1890-ben megalapította
az Ifjúsági Iparos Kört

Barta Sándor
a dédunoka, aki napjainkban
iskolánk szakoktatója

pusztán iparosok voltak, hanem jóbarátként sűrűn összejöttek, borozgattak, énekeltek és szervezték a legjelentősebb kultúrrendezvényeket. Ők voltak a templomban is az éneklő dalárda, de ők alkották az önkéntes tűzoltó-egyesületet is, mivel az iparosok mindig otthon voltak. Nagyon híres volt a vendéglős Weisz Jakab (Kóbi), aki három gyönyörű lányával tizenegy nemzedéken át, működtette az Aranyszarvas fogadót, amelyet híres írónk, Faludy György kedvenc helyeként emlegetett. A családot deportálták 1944-ben. Auswitzból már nem jöttek haza. Ujvári Béláé volt a Casinó, Simon Lajos, Parádi György, Karácsonyi Samu szabók voltak. Ifj. Tornyai József bádogos a húszas évek első focicsapatának kapusa, aki kiváló gerelyhajító is volt. Temetkezési vállalkozó Hofgárd Gyula, kovács Kelemen Gyula, Vajda László darálós, Nagy Imre, Rózsa Mihály hentes, id. Hoffmann Béla, Monyák Lajos, Nyuli János, Hauzer Gyula, kötélgyártó Jancsny Ferenc és Húsvét Gyula, kocsmáros Török János, Tóth János, Jancsny János, az ő vendéglője volt 1900–1947 között az Ipartestület székhelye. Vérnai Lajos – az első focicsapat alapítója és mecénása volt, fodrász pedig, Czimmer István volt, aki fogat is húzott 1920 körül, őt követte a legendának számító Nagy Kató 1950-ben.

A szakemberképzés tervszerűségét az 1872-es törvény alapozta meg az ipartestületek létrehozásának elrendelésével. Ettől kezdve a 18 éven aluliakat az iparban csak tanulószereződés alapján lehetett alkalmazni. Tanonc az lehetett, aki az elemi iskola 6. osztályát elvégezte. Kezdetben nehéz soruk volt, munkaidejük elérte az 50 órát is, fizetésük pedig nagyon szerény. Tanoncvizsga után segédökké váltak, majd több (4–5) év szakmai gyakorlat után mestervizsgát tehettek. A szakmai tapasztalatszerzésben a külföldi vándorló inasévek voltak a legjelentősebbek.

Sajnálatos, hogy a jól szervezett ipartestület könyvtárát és irattárát 1949-ben felsőbb utasításra megsemmisítették. Fekete István tanár – aki később a városi oktatási iroda elődjének vezetője lett – volt az utolsó évtized irattárosa a későbbi „Dulás”-ban székelő intézménynek. Könnyes szemekkel hajtotta végre az utasítást.

A hagyomány szerint több kulturális rendezvényt is tartottak az iparosok, így a vízimolnárok is. A farsangi hagyományos iparosbálon kívül védőszentjük, Szent Iván napján júniusban, majd az új gabona őrlésének, sütésének napján augusztus 20-án, a Duna-parton ünnepeltek külön-külön a vízimolnár családok. De megünnepelték a tavaszi malomkikötések sikerességét, és az őszi-téli telelésre való előkészületet, a bevontatást is. E jeles ünnepekkor a hagyományos ételek soha nem hiányozhattak, így a birkapörkölt és a halászlé túrós csuszával sem.

A katolikus templom 1864-es megépítéséhez az iparosok – köztük a vízimolnárok – jelentős összeggel járultak hozzá. Ezért a templom jobb oldalán két padosorban az adózók nevének bevésésével személyre szóló ülőhelyet kaptak. Az egyház vízimolnárok iránti megbecsülését jelentette, hogy temetésük alkalmával 6 db különlegesen szép gyertyatartót, és erre az alkalomra tárolt fekete zászlót használtak.

Az Ipartestület Székháza 1890–1949 között

Az iparosok tartalmas életét néha azonban sötét felhők is beárnyékolják. Amikor 1819. március 4-én Tóth Mihály és Tóth János malomgazdák a jég elvonulása után be akarták vontatni malmaikat, súlyos szerencsétlenség (talán a legnagyobb) történt. A harminc de-reglyébe beült iparosból tizenkilencen odavesztek. Ezt a balesetet még másfél évszázad után is sokszor emlegették.

Az 1900-as évek elején megépült két gőzmalom a vízimolnárság visszafejlődését, majd a 30-as években a megszűnését eredményezte.

A pentelei iparosok munkáját nagy elismerés övezte az elmúlt évszázadokban. A településen szinte mindent előállítottak, ami a családok életéhez szükségeltett. Nekünk, a szakemberképzéssel foglalkozó iskolának illik emlékezni rájuk.

I ISKOLÁNK ALAPÍTÁSÁNAK ELŐZMÉNYEI

Dunapentele Dunaújvárossá válása

A város és a Dunai Vasmű megépítéséről 1949-ben hozott határozatot az MDP és a Kormány. Abban az időben ez (1949–1950) hallatlan nagyszabású vállalkozásnak számított, hiszen a felszabadulás előtt ilyenre példa nem volt. A tervek elkészítéséhez szovjet mérnökök nyújtottak segítséget. Később Weiner Tibor lett a város főépítésze.

Az első kapavágást a pentelei fennsíkon 1950. május 2-án a földmérők és kitűzők végezték. A hatalmas építkezés kezdetét a mai strandfürdő területén az első felvonulási épületek alapkövei jelentették. Itt kezdte meg működését az építést irányító Nehézipari Beruházási Vállalat 1950. június 12-én. Ezt az évszámot tekintik a városépítés kezdetének.

A város építésére számos vállalat érkezett, köztük a 26-os Állami Építőipari Tröszt. A Tröszt igazgatója Bondor József volt, aki később a 26. sz. ÁÉV igazgatója lett, majd építésügyi és városfejlesztési miniszter. 1951. május 1-jére elkészült a város első utcája, a Május 1. utca. A város építésének hőskorszakában több mint húszezren dolgoztak a pentelei fennsíkon. Az ország minden részéről jöttek dolgozni, nagy lehetőséget látva a városépítésben. Az építkezés hagyományos módon indult el. Maximenko (szovjet sztahanovista) munkamódszerével dolgoztak a brigádok. Rengeteg kőművesre, vasbetonszerelőre, ácsra volt szükség. Az építkezés kezdetén azonnal meg kellett kezdeni a szakmunkás-utánpótlás nevelését.

Kezdetben háromhónapos átképzőkkel igyekeztek szakmunkásokra szert tenni. Így a kőművesek csak falazni és vakolni tanultak meg. Iskola nem volt, így Mohácson és Pécsen vizsgáztak a tanfolyam tanulói. Munkások átképzésével, az utánpótlás szervezésével a 26. sz. Állami Építőipari Trösztöt, név szerint Ács Zoltán oktatási előadót bízták meg. Hallatlan energiával szervezte a fiatalokat az építőipari szakmák megszerzésére. 1952-ben az MTH lehelyezte Budapestről a 316-os számú építőipari iskolát, amelyet 1954-ben vissza is helyeztek eredeti székhelyére. Az újjáalakult intézmény a Dunai Vasmű iskolája lett, és a 316-os számot vette fel. A két évig (1953–1954) városunkban működő iskolának volt a tanulója Tóth János, iskolánk nyugalma-

zott műszaki tanára, Katona Mihály nevelő, valamint ebben az iskolában tanított Kiss István műszaki tanár, aki 1973-tól ismét a szakmunkásképző iskola tanára lett.

1954-ben az MDP hibás gazdaságpolitikája oda vezetett, hogy megkérdőjelezték a város és a vasmű építésének szükségességét. Az 1953-ban az MDP KV ülésén vitatták meg, hogy kell-e Dunaújváros, kell-e vasmű, szükség van-e építőipari tanulók képzésére a városban. Az építőmunkások tömegesen hagyták el az építkezéseket, számos épület maradt befejezetlenül. A félig kész épületeknek befalazták az ablakait, egy ideig csak állagmegóvást végeztek. Az építőipari tanulók elvesztésébe nem nyugodott bele a 26/1 Gyárépítő Ipari Vállalat. Nemcsak a városon belül, hanem vidéken is szervezték a tanulókat. Önálló szakmunkásképző iskola létrehozásáról szó sem lehetett. A vállalatoknak maguknak kellett gondoskodni a szakmunkás-utánpótlásról. Nem rendelkezett a vállalat az iskola létrehozásához szükséges tárgyi és személyi feltételekkel sem. Ilyen anyagi erőforrások alapján csupán egy osztályt indítottak el.

Tanulóink munkája is segítette a város építését (képek az Intercisa Múzeum archívumából)

AZ ISKOLA TÖRTÉNETE

ÚJ ISKOLA SZÜLETIK (1955–1970)

1955. március 1-jén a 26/1 GYIV Dunaújváros beiskolázott 26 kőművestanulót, és ezzel kezdetét vette az építőipari szakmunkás-utánpótlás nevelése.

A tanítást a Kossuth Lajos utca 31. sz. III. emeletén kezdték meg. Az oktatást a 26/1 ÁÉV részéről Mészáros Ferenc irányította. A gyakorlati oktatást Jánoshalmi Márton, Nagy Ferenc, Pálffy Lajos, a vállalat kőművesmesterei végezték. A szakelméletet Gere György, Kondor Béla, Olasz János, Zsolnai József, Pető Ferenc, Czibulka Márton, a vállalat technikusai tartották.

A tanulói idő ebben az időszakban két év volt. A tanulók turnusos rendszerben tanultak, ősszel és tavasszal folyamatos gyakorlati oktatáson, télen pedig elméleti képzésen vettek részt (3–5 hónap). A tanulók szakmai brigádokba voltak beosztva. A kőművesbrigád tagjai voltak: Horváth Sándor, Pongrácz István, Rajos Sándor, Rontó Sándor, Sándor Károly, Szlipcsevics István, Sztipkovic Kálmán, az ács-állványozó brigádé: Döbrei Mihály, Keglovics István, Márton Sándor, Nagy László, Szűcs Tamás, Teiler István, Torma István, a festő-mázoló brigádé: Bende Antal, Kiszli József, Kocsis László, Kovács János, László Dezső, Molnár György, Papp István, Pocsai Sándor, Székelyhídi Sándor.

A tanítási év 1955. március 1-jétől 1956. március 1-jéig tartott. Év végén a tanulóknak vizsgáznuk kellett számtan-mértan, anyagismeret, szakismeret, szakrajz, történelem, testnevelés és gyakorlat tantárgyakból. A beiskolázási korhatár 15–17 év volt, legalább hét osztály általános iskolai végzettség kellett, amelyet természetesen a házkorban nem lehetett betartani. A kezdeti időszakban négy és hat osztállyal rendelkezőket is beiskoláztak. Ekkor még hallatlanul nehéz körülmények között tanultak és dolgoztak a tanulók. Munkaidejük 7-től 17 óráig tartott, mint a felnőtteké. Külön épületeken dolgoztak, amelyeket tanépítkezéseknek neveztek. Már messziről fel lehetett ismerni a tanulókat fekete posztóruhájukról. Érdekesége volt még ennek az időszaknak, hogy a városi tanulóknak is kollégiumban kellett lakniuk nevelési megfontolásból.

Az iskola életében változást jelentett, hogy 1956. augusztus 1-jén átköltözött a Duna sor 9-be, a 26/5 vállalat helyére. Itt egy-egy tanterem és egy kollégiumi szoba állt rendelkezésükre. A tanulólétszám növekedését hallatlan energiával érték el. A 26/1 vállalat 15 tanáccsal vette fel a kapcsolatot tanulók toborzása végett. A városi moziban hirdette a tanulófelvételt. A városi újságban és az Óvárosban hangszórókon keresztül népszerűsítették a szakmát. Közel 300 dolgozó kapta meg a beiskolázási lehetőséget. Hirdették a tanulófelvételt a Népszavában és a Fejér Megyei Hírlapban is. Ennek ellenére a jelentkezők hiánya miatt 1956. március 15-éről előbb március 30-ára, majd április 20-ára módosították a tanulófelvétel időpontját.

A Kossuth Lajos úti első tanulószállás

A tanulói létszám 1956. március hónapban így alakult: I. évf. 26 fő, II. évf. 34 fő. A 26/1 vállalat kérte az Építésügyi Minisztériumot, hogy engedélyezze az őszi beiskolázást. 1956. szeptember 1-jén 26 új tanulót vettek fel. Ennek következtében a 26/1 vállalatnál a tanulói létszám 86 főre emelkedett. Ebből 72 fő dolgozott a városban, 6 fő Pécsen és 8 fő Mohácson. A vállalat vezetői igyekeztek betartani az ÉM 83/1955-ös miniszteri utasítást, amely a felvehető tanulók iskolai végzettségét hét általános iskolai osztályban határozta meg. 1956 márciusától nemcsak kőműveseket, hanem már ácsokat és festőket is beiskoláztak. A személyi feltételek javulását mutatta, hogy 1956. március 1-jétől az ipari tanulók mellé két nevelőt és két iparitanulót is felvettek. A nevelők fizetését 440 Ft-ban állapították meg. A mesterek bérét az MTH közlöny (1955. augusztus 3. 60/1955. október 15.) OM sz. rendelete alapján 1300-1800 Ft-ig határozták meg végzettségtől függően. A humán tárgyakat a közelben lévő Mező Imre Általános Iskola tanárai tanították. Név szerint: Pöcze Mária, Nagy Mihály, Fekete István, Sztankó János, Merényi Pál, Győr Zsuzsa, Matéz Tivadar, Tán László, Esztergomi Imre, Flórián Margit.

A tanulók továbbra is nehéz körülmények között tanultak, ellátásuk is nagyon alacsony színvonalú volt. Az a tanuló, aki vasárnap hazautazott a szüleihez, 90 dkg, aki a diákszálláson maradt, az 1 kg szalonnát kapott, továbbá havi négyszeri alkalomra ingyenes mozilátogatási lehetőséget. Az árva gyerekek részére az MTH ellátási osztálya egy darab posztóköpenyt, alsóneműt és inget osztott ki.

Az iskola tanulói ennek ellenére nagy szorgalommal tanultak. Helytállásuk szép példája, hogy 1956. június hónapban 12 fő két hetet dolgozott az árvízkárosultak lakásainak felépítésén. Jó munkájukat a tábor vezetője „DÍSZ oklevéllel” és dicsérettel jutalmazta. A 26/1 vállalat négy tanulót (Kóti Sándort, Benedeczki Józsefet, Varró Istvánt, Kapási Lászlót) ingyenes üdülésben részesített.

Jánoshalmi Márton
oktató

**1956. június 16-ától július 5-éig Dunaszekcsőn
az iskola 12 tanulója vett részt
Sebestyén János romos házának újjáépítésén:**

Jánoshalmi Márton oktató

**Benedeczki József tanuló
Bende József tanuló
Kovács László tanuló
Kopácsi László tanuló
Kovács Miklós tanuló
Kóti Sándor tanuló**

**Kürti Géza tanuló
Stájer József tanuló
Szalai István tanuló
Varró István tanuló
Varró Ferenc tanuló
Varga Sándor tanuló**

A tanulók létszáma folyamatosan emelkedett, az 1960-as évek végére már szűknek bizonyult a Duna sori épület. Az iskola életében nagy változást hozott az 1960/61-es tanév, mind tárgyi, mind személyi feltételek tekintetében. A 26. sz. Állami Építőipari Vállalat munkásszállójának II. emeletét (Dózsa György u. 35.) diákotthonnak nevezték ki. Az épület tőzszomszédságában pedig egy 6 tantermes szeminárium épületben folytathatták tanulmányaikat a tanulók. Az iskola továbbra is vállalati iskola maradt. Az iskola vezetésével Ács Zoltánt, a 26-os ÁÉV oktatási előadóját bízták meg (1961-1971-ig), aki nagy lelkesedéssel kezdett hozzá iskolateremtő munkájához. Segítőtársai voltak: Kőszegi András, Jánoshalmi Márton, Nagy Ferenc, Pálfy Lajos, Kuti Ferenc, Kocsis Sándor, Bornyák Márk, Kalmár Nándor.

Újabb változást hozott az iskola életében az 1961. III. oktatási törvény, melyben a képzést egyes szakmákban felemelték három évre. Előírták, hogy csak nyolcosztályos általános iskolai végzettséggel lehet szakmunkásképzőbe jelentkezni. Az építésügyi miniszter 58/1961. (Ép. Ért. 38) ÉM. sz. utasítása szabályozta a vállalatnál folyó iparitanuló-képzést. Az utasítás leszögezte, hogy a vállalati rendszerű tanulóképzés irányítása és ellenőrzése a termelési igazgatóságok és a vállalati munkaügyi osztályok feladatai. A tanulóképzés elvi irányítását és felügyeletét az ÉM Munkaügyi Főosztálya látta el. Az ipari tanulók oktatásáért, az elméleti és gyakorlati oktatás feltételeinek biztosításáért a vállalat főmérnöke volt a felelős.

Az 1961. III. közoktatási törvény hatására 1963. szeptember 1-jei hatállyal felemelték a kétéves szakmai képzést három évre.

A vállalati tanulóképzés

A tanulók gyakorlati oktatását az első és második évben csoportos oktatás formájában oldották meg. (Egy csoportban 14 fő lehetett). A tanulócsoporthoz új oktatókat kellett beállítani:

Az ács-állványozó szakma oktatói voltak:

Földi Máttyás, Dóró József, Mika József,
Mezei Balázs, Árva Pál, Tóth János,
Répási Sándor, Kuti Ferenc.

A kőművesszakmáé:

Szabó János, Kóti Sándor, Erős István,
Fauszt Lajos, Dudás István, Varga Tibor,
Kocsis Sándor, Jánoshalmi Márton,

A festő-mázoló szakmáé:

Bosnyák Márk, Duda József,
Mátyus Sándor, Kovács János,
Salamon Imre, Burkovics Márton,

A vasbetonkészítő szakmáé:

Kalmár Nándor.

Az első kőművescsoport, 1964

A tanulócsoporthoz munkaterületei a következők voltak: Dunaujváros, Dunai Vasmű, Százhalombatta: erőmű, város, olajfinomító, Pécssett a hőerőmű és a kertváros, Beremend-i Cement és Mészmű, Várpalota, Inota. A harmadik évben a tanulók kikerültek brigádokhoz. Egy szakmunkás mellé legfeljebb két tanulót osztottak be. Ha a tanuló brigádokban dolgozott, akkor egy munkásra egy tanuló jutott. A szakmai csoportok oktatására mind szakmailag, mind politikailag arra alkalmas szakmunkást, művezetőt vagy technikust bíztak meg. A gyakorlati oktatómester alkalmassági feltételeit a 17/1961 (Ép. Ért. 9.) ÉM utasítása szabályozta. Az elméleti tantárgyakat csak technikusok vagy mérnöki (építőmesteri) képesítéssel rendelkező dolgozók oktathatták.

A tanulók részére a következő juttatásokat adták: a könyvekért 10 forintot (tankönyvhasználati díjat) kellett fizetniük, kétévenként egy munkaruhát, egy pár bakancsot, vattaruhát, meleg sapkát, védőfelszerelést, védőitalt, tisztálkodási eszközöket kaptak. A diáktothoni tanulók részére az esti tanulásra, foglalkozásra és szórakoztatásra arra alkalmas külön helyiséget kellett biztosítani, továbbá havonta három kilogramm súlyú fehérnemű mosatásáról, egy darab 1/5 kilogrammos mosószappanról és két darab törölközőről kellett a vállalatnak gondoskodnia. Az otthoni tanulónként 20-120 forintig, az ebéd térítési díja 50 fillértől 1,50 Ft-ig terjedt.

Iskolazenekar 1963-ból

A tanulók bérezése:

	2. év	3. év
Kitűnő tanulmányi eredmény	5 Ft/óra	5 Ft/óra
Jeles tanulmányi eredmény	4,8 Ft/óra	4,8 Ft/óra
Jó tanulmányi eredmény	4,6 Ft/óra	4,6 Ft/óra
Közepes tanulmányi eredmény	4,4 Ft/óra	4,4 Ft/óra

Az iskola a 60-as 70-es években számos eredményt ért el mind az oktatás, mind a nevelés terén. A városért szervezett társadalmi munkákban is kivették a részüket. Mindezen tevékenységeket a vállalat részéről megbízott oktatók, nevelők és külső óraadók látták el. 1968-ig az iskolában nem volt függetlenített tanár. 1969-ben nevezték ki tanárrá Hidari Ferencet és Hartman Ivánt. E két tanár volt iskolánk önálló testületének alapító tagja, majd 1970-ben Lipták Gyula testnevelőtanárral három főre növekedett a tagok száma. Iskolai testületekről még nem lehetett beszélni, annak ellenére sem, hogy a hetvenes évek végére egy stabil testület, stabil oktatói testület alakult ki, mivel az órák többségét külső óraadók látták el. Az 1969. évi VI. törvény jogilag az iskolarendszerbe integrálva, a középfokú oktatás szerves részévé tette a szakmunkásképzést. A magyar szakmunkásképzés történetében nagy jelentőségű változás kezdetét jelenti e törvény. Ez után számos intézkedés született a szakmunkásképzés korszerűsítésére. E törvény azt is jelentette, hogy fokozatosan fel kellett számolni a vállalati szakmunkásképzést.

Az Építésügyi és Városfejlesztési Minisztérium 1056/OK/70. sz. leírata értelmében megszüntette a vállalati rendszerű szakmunkásképzést. A 26. sz. Állami Építőipari Vállalat is megszüntette a vállalati szakmunkásképzést (1970. december 31.). Tanulóink ebben az időben már részt vettek a városi és országos szakmai, kulturális és sportversenyeken.

SZAKMA KIVÁLÓ TANULÓJA VERSENYEN

Ács-állványozó szakmában:

1966-ban:	Csík István Szóts István	II. helyezett, II. helyezett;	oktatójuk: Földi Mátyás
1967-ben:	Téglár István Tornyai László	V. helyezett; V. helyezett;	oktatója: Dóró József oktatója: Mika József

Kőművesszakmában:

1967-ben:	Kovács Sándor	VI. helyezett;	oktatója: Szabó János
-----------	---------------	----------------	-----------------------

Festő-mázoló szakmában:

Nagy László	IV. helyezett;	oktatója: Bosnyák Márk
-------------	----------------	------------------------

Császló 1970. július 1.

A tiszai árvíz császlói újjáépítési munkálatain két tanulócsoporttal vettünk részt. A két hónapig tartó munkák során becsületes helytállásról tettek tanúbizonyságot tanulóink, oktatóink egyaránt.

Kőművesek:	oktató:	Vadász József		
	tanulók:	Csereklyei Gábor	Győri János	Hosszú Gáspár,
		Jámbor István	Morvai Lajos	Nyikom István
		Rácz István	Szuhányi Pál	Tóth József
		Turós István	Zsebők Imre	

Ácsok:	oktató:	Pozsgai Károly		
	tanulók:	Ill István	Kiss István	Kirilla István
		Kovács Károly	Nagy Géza	Ősz Attila
		Réti József	Takács Sándor	Váradi József
		Veres József		

Nézem az igen jó állapotban lévő, 1955-1957-ig dátummal ellátott kőművestablót. Az iskola történetéről és a rajtuk szereplő fiatalemberekről szól ez az első tabló.

Igen derék emberek voltak oktatóink, akik büszkén néznek rám az eltelt 50 év távlatából.

Elgondolodom tanuló társaimról. Kovács Laci barátommal egy szobában laktunk a Kossuth Lajos utca 29-31-es épületben lévő tanulószálláson. Esténként nagy lakomázást csaptunk, ott jött össze a baráti csapat egy-egy kis eszmecezeré. Eszembe jutnak a dunaföldvári Varró testvérek: István és Ferenc, sportot szerető gyerekek voltak. Aztán a dunakömlői Bende Jóska, Benedeczki Józsi, örökké vidám, hancúrozó gyerekek. Varga Sanyi „a kuksi”, aki nagyon szeretetre méltó figura volt. Galgamácsáról jött Pikács Tibor, mindig mosolygós, igazi bohém gyerek. Kürti Géza az arisztokratikus tartásával még a munkarúhához is nyakkendőt kötött volna, ha lehet. És még sorolhatnám tovább, tovább.

Munkát szerető, életerős, szorgalmas fiatal emberek voltunk, a szakmunkásvizsgán mindenki jól szerepelt. Az élet különböző helyekre sodort bennünket, de a találkozókön örömmel gondoltunk vissza fiatalságunk kedves emlékeire.

Isten éltesen benneteket, vagy akiknek már ezt nem mondhatom, Isten áldjon meg benneteket, ötven évvel ezelőtti tanuló társaim!

Kóti Sándor

Kedves Szaktársak és jövődöbeli Szaktársak!

Az általam választott cím egyrészt „kölcsonkért”, másrészt némi pontosítást igényel. Bevallom, én nem a dunaújvárosi építőipari szakmunkásképzőben szereztem szakmunkás-bizonyítványt, mégis úgy gondolom, hogy részese vagyok a dunaújvárosi építőipari szakmunkásképzésnek. Ezen a megállapításomon bizonyára többen csodálkoznak és felteszik a kérdést, hogy mi köze egy akadémiai köztestületi tagnak, a filozófia tudományok kandidátusának az építőiparhoz?

Nos, a történelmi tények alapján van közöm, mivel első munkahelyem 1949-ben a budapesti Épületfestő és Mázoló Nemzeti Vállalat (Horn Ede u.) volt, ahol először segédmunkásként, majd átképzőként dolgozva szereztem 1950-ben szakmunkás-bizonyítványt. Közben tanultam és a fizikai munka mellett az Eötvös Loránd Tudományegyetem bölcsészkarán történelemtanári diplomát szereztem. Ehhez az építőipar napi egy óra kedvezményt biztosított, hogy be tudjak érni a délutáni órákra az egyetemre. Ezt ma is köszönöm!

Így azután a friss diplomával 1956-ban Dunaújvárosba kerültem a 316-os Szakmunkásképző Intézetbe, egyúttal felkértek az akkoriban a Duna soron lakásokban elhelyezett, igen nehéz körülmények között dolgozó, de Ács Zoltán igazgató vezetésével dinamikusan fejlődő építőipari szakmunkásképző intézetbe is ugyancsak történelemtanárnak. Emellett - mint szakmunkás-bizonyítvánnyal rendelkező pedagógust - felkértek a festő és mázó tanuló szakmunkásvizsgáján a vizsgálónöki teendő ellátására. Mint ilyen, több száz szakmunkás-bizonyítványt írtam alá mintegy évtizeden keresztül. No és természetesen azóta is továbbképeztem magam.

Miért tartottam fontosnak mindezt elmondani? Mindenekelőtt a fiatal és jövődöbeli szakmunkások figyelmebe ajánlom: tanuljanak, tanuljanak, tanuljanak, és - ha mégannyira szeretik is szakmájukat, a szakmunkás-bizonyítvány megszerzése nem jelenti az egyéni fejlődés lezárását! A világból annyi a miénk, amennyit a magunkévé tudunk tenni! Szilárd meggyőződés, hogy a mai fiatal építőipari szakmunkások az ország építésének, szépítésének tisztelt és megbecsült (úgy legyen!) résztvevői, akik ha tanulnak, továbbképezik magukat, akkor az ország építésének más területein, magasabb szintjein is meg tudják állni a helyüket.

Az ötvenedik évforduló alkalmából ezt kívánja önöknek egy régi szaktársuk:

Dr. Sztankó János, „szaki bá”

OKTATÓ VOLTAM

1911. október 28-án születtem Bonotán. 13 éves koromban elszegődtem inasnak. A mesterem nagyon szegény, de jóra való ember volt. Mindenféle munkával foglalkozott hogy megéljen, a parasztkocsik festésétől a pingálásig, a bútorfestésig vállalt munkát. Szegények voltunk, de szerettük a munkát.

Már akkor is érdeklődéssel figyeltem a festőművész tehetséget. A faluban ismertek voltunk a testvérekkel, unokatestvérekkel. Összesen nyolcan voltunk, akik zenéltünk; én tamburáztam gyerekkoromtól, 15 éven keresztül. A szobafestő-mázoló munkához ragaszkodtam, mert szerettem ezt a munkát. 1960 előtt a Dunaújvárosi Vegyipari Vállalatnál bútorfestéssel foglalkoztam. 1960-tól lettem oktató a 26. Állami Építőipari Vállalatnál. Szerettem a gyerekeket és azt hiszem, ők is szerették a türelmes, nyugodt oktatói munkámat. A szakma nehézségére hivatkozva a szülők elmondták, hogy csak azért adják festőnek fiukat, mert elég gyengének tartják. Ilyenkor eszembe jutott, hogy régen a szakma nehézségét az étkezési fejadagban határozták meg, mégpedig így: 1. bányász, 2. festő, 3. kovács.

1973 októbere óta nyugdíjas vagyok. Nagy szeretettel gondolok vissza oktatói munkámra és azokra az ügyes, eszes gyerekekre, akiket tanítottam a szobafestő-mázoló szakmára.

Szloboda Antal (94 éves)

Z ZOLI BÁCSI EMLÉKEI

1980. december 24-én vonultam nyugdíjba, és amire büszke vagyok, egyetlen munkahelyi bejegyzéssel, a 26. sz. Állami Építőipari Vállalat bejegyzésével. 84 évesen a Duna sor 9. sz. lépcsőházában lakom, ami azért érdekes, mert rengeteg emlék köt ide, hiszen 1956. tavaszán ebben az épületben működött a vállalat szakmunkásképző iskolája. A földszinten lakoszobák, az első emeleten pedig a tantermek voltak, de ne szaladjunk ennyit előre.

1953-ban az ismert politikai események miatt szünetelt a város és a Vasmű építése, majd 1955-től újra lendületbe jött, és égető igény lett az építőipari képzés továbbfejlesztése – a mostani ünnep is ehhez az időszakhoz kötődik. Akkoriban turnusos képzés volt, hiszen télen leállt az építőipari tevékenység, így az elméleti oktatás kapott teret, majd aztán nyáron bepótoltunk mindent, jött a gyakorlat. A tanulócsoportok az ország minden részéről verbuválódtak. Az első évben a kőművesek, a másodikban a festők, majd a vasbetonszerelők szerveződtek. Ma is jól emlékszem az akkori oktatókra, Jánosfalvi Mártonra, Bosnyák Márkra, Filep Józsefekre és Kuti Ferencre. 1961-et írtunk, amikor kinőttük a Duna sori helyiségeket és a Dózsa György út 35-be költöztünk. Újabb szakmák indultak, mint az asztalos, az üvegező a parkettás stb., és a tanulólétszám 500 fölé emelkedett.

Nyugdíjba vonulásom óta is figyelemmel kísérem az iskola sorsát, és különös örömmel tölt el, hogy sok régi diákból lett azóta oktató, tanár és vezető, akik méltóképp nevelik tovább a fiatalokat, és ápolják a régi hagyományokat.

Kívánom, hogy a kezdeti lelkesedés, ami ötven évig tartott, tovább éljen és dolgos fiatalok sora kerüljön ki az intézmény falai közül!

Ács Zoltán, volt iskolavezető

S SAJNOS NEM ÉRTE MEG...

Csak elszorult szívvel tudok visszaemlékezni az alábbi sorokra, melyek a 40. évforduló kiadványában szerepeltek.

Jó barátunk, Fauszt Lajos vetette őket papírra, aki sajnos már nem lehet közöttünk, hiszen hosszú, türelemmel viselt betegségét követően, tavaly örökre elbúcsúzott. Már a 40. évforduló ünnepségén is panaszkodott egészségi állapotára és mondogatta: „Fiúk, én akkor már nem leszek köztetek...”

Biztattuk és reménykedtünk, de hiába.

Álljanak most itt ezek a sorok:

„1955-ig Beremenden éltem szüleimmel. Mohácson kezdtem a tanulóéveimet, majd a 26. sz. Állami Építőipari Vállalathoz jöttem, ide a városba. Jó humorú, szorgalmas brigádba kerültem, szívesen, nagy odafigyeléssel dolgoztunk, így a szakmát is jól megtanultuk. Miután 1958-ban végeztem, brigádvezetője lettem nyolc ifjú szakmunkásnak, és büszkén figyeltük, hogyan épül a város a mi kezünk által is.

Aztán késztetést éreztem és vágytam a tudást, mi által technikus oklevelet szereztem, majd főiskolán folytattam tanulmányaimat.

A most ünnepelő iskolában 1964-1970-ig foglalkoztam fiatalokkal mint szakoktató. Jó szívvel gondolok vissza az iskolában eltöltött időre, és arra kérem a mostani fiatalokat, hogy nagy tudásvágygal, szorgalommal, mindent odaadó szeretettel éljék az életüket, mert csak így érdemes.”

Vizi András szakoktató

V VISSZAEMLEKEZÉS A TANULÓÉVEKRE

1956 tavaszán kerültem Sztálinvárosba kőműves ipari tanulónak. A Kossuth Lajos utca 29-31-es lépcsőházban volt a kollégiumi elhelyezésünk. A gyakorlati munkákat neves brigádokban végeztük. Egy-egy brigádhoz 2-3 tanuló volt kihelyezve, ahol a szakma csínját-bínját elsajátíthattuk. Én Sztipkovics Kálmán brigádjába kerültem, s ebben a brigádban tanultam meg a szakmát.

A mai napig is, amikor arra járok, nagy örömmel nézem azokat az épületeket, ahol a kőművesszakmát elsajátítottam (D-4 lakóépület, szülőotthon, tejüzem és a Technikum városrész). Nagy élmény volt számomra, hogy amikor a vakolási munkákat kezdtük tanulni, úgy néztünk ki, mint egy mozgó habarcsemler.

Kora ősszel kollégiumunkat áthelyezték a Duna sor 9-be. Mivel a kollégiumban étkeztetés nem volt, így üzemi konyhán ettünk. Jánoshalmi Márton kollégiumi nevelő kísérte az osztályt az étterembe. Máig is előttem van annak emléke, amikor az egyik napon a felügyelő hátramenet közben beleesett az utcára kihelyezett kerek kukába.

A tejüzem építkezésén a belső ajtótokokat egy Sándor Zoltán nevű kőművesmester közreműködésével helyeztük el. Ezzel a munkafolyamattal területet készítettünk elő a válaszfalazási munkához. Reggelente, mikor gyakorlati munkánkra mentünk, mindig vártuk a kolomp megszólalását, amit Hangár Pista bácsi szólaltatott meg. Ezzel jelezték a munka kezdését és befejezését.

A brigád, ahol a szakmát elsajátítottam, a városban számtalan helyen dolgozott. Amikor a város utcáit járom, még most is büszkén és jó érzéssel emlékszem vissza azokra az időkre.

Később hosszú ideig voltam a 26-os vállalatnál művezető, és nagy örömmel foglalkoztam a fiatalokkal. Igyekeztem – már magasabb szinten – átadni azt a tudást, amit kaptam a tanulóknak.

Dénes István, egy régi tanuló

É ÉLETEM LEGSZEBB PILLANATA

1951. áprilisában jöttem Dunapentelére és kubikusnak jelentkeztem, hiszen akkor még nem volt tanulóképzés.

Alig múltam 15 éves, amikor az utcákat beharsogta a hangszórók toborzó felhívása, miszerint tanulókat vesznek fel, különösen építőipari szakmákra. Én ácsnak jelentkeztem, mert úgy éreztem, hogy a fából csodás dolgokat lehet készíteni.

Két hét múlva felszereltek bennünket, mint a katonákat. Nyári ruhát, téli holmit, szerszámot kaptunk, és úgy vonultunk be a kollégiumba. A padló salakra helyezett téglából állt és mi erre állítottuk fel az ágyainkat. A turnusos képzés keretében egészen szeptemberig folyt a munka, majd irány Mohácsra, ahol az elméleti képzés zajlott. Az öt hónap elmélet alatt csak karácsonykor jöhettünk haza, már akinek volt kihez és hova.

A vizsga befejezése után életem legszebb pillanatát élhettem át. Mesterem a tudásom és szorgalmam elismerésül saját szekeréjét ajándékozta nekem, és én akkor megfogadtam, hogy továbbadom, amikor nyugdíjba vonulok. Betartottam az ígéretemet, és ha még egyszer választhatnék, ács-állványozó lennék újra, hiszen számomra ez a legszebb szakma.

Mezei Balázs, volt tanuló és szakoktató

É „ÉN ISKOLÁM, KÖSZÖNÖM MOST NEKED”

Közel negyven éve, 1966 nyarán írtak be szüleim az akkori 26. számú Állami Építőipari Vállalat Szakmunkásképző Intézetébe ács-állványozó tanulónak. Bár nagyapám, édesapám, nagybátyáim is eredetileg ezt a szakmát úzték, nekem csak ködös elképzeléseim voltak mibenlétéről.

Akkori osztálytársaimhoz hasonlóan nem tartoztam az úgynevezett „jófiúk” közé. Sem a tanulás, sem a fegyelem, sem a szorgalom nem volt erősségem. A továbbtanulás szükségességétől kényszerítve öltöttem fel a sötétkék munkásruhát, vettem fel az acélkapszlis bakancsot és csatoltam derekamra a szögtáskát. Az akkori tematikának megfelelően egyből gyakorlati oktatással kezdtünk, a konkrét iskolapados elméleti oktatás a téli hónapokra maradt. A ruha nagy, a bakancs nehéz volt. Ha a svájcisapkát a fejünkbe húzva, fűrésszel a vállunkon, vinklivel a kezünkben elindultunk a munkahelyre, oktatóink, Földi Máttyás és Mezei Balázs nem nagyon büszkélkedhettek a lármás, krusnyogó csapattal, általában az utca másik oldalán mentek és talán azon gondolkodtak, hogy mennyivel könnyebb lenne egy brigád tagjaként távol ettől a szedett-vedett társaságtól zsaluzni, kötni a tetőt, vagy éppen állványozni. De a mi szerencsénkre velünk maradtak és nekiláttak a tanyasi juhászfűből, a kicsapott gimnazistából, a városi „nagyfiúból” és a többi semmivel sem különb csibészből a szakmáját szerető, munkájára igényes fiatalembert nevelni. Visszagondolva arra a három évre, nem volt könnyű feladat. A cél az idő múltával egyre inkább megvalósulni látszott. Egyre többet figyeltünk egymásra, egyre jobban megismertük a szakmát, egyre inkább megértettük oktatóink feddéseit, dicséreteit, és egyre többel tartoztunk nekik.

Az évek szokás szerint gyorsan teltek. A szakmunkásvizsgára már nem egy szedett-vedett társaságként, hanem a tanáraink és oktatóink által belénk plántált, belénk csempészett, néha belénk „vert” ismeretek magabiztos tudatával rendelkező csapatként jelentkeztünk, és tudom, hogy - nem csak a mi örömünkre - nagyon jól sikerült.

Aztán - ahogy az lenni szokott - szétszéledtünk, mindenki elindult a maga útján. De szerencsénkre az itt megszerzett alapok elkövetkezendő életünk alakításához stabilnak bizonyultak. Az akkori végzősök közül többen a szakmában dolgoztak tovább, többen lettek művezetők, technikusok, és többen diplomát szereztek.

Az átadott tudást, a belénk nevelt emberséget, az eléggé meg nem köszönhető életbe indítást Adyval élve köszönöm meg: „Én iskolám, köszönöm most neked”.

Fejes Nagy György

EGY MOZGALMAS IDŐSZAK (1971–1985)

Az 1056/OK/70. sz. rendelet megjelenésétől számított egy éven belül iskolánk budapesti iskola fiókiskolája lett. Az Építésügyi és Városfejlesztési Miniszter 3/1971. (Ép. Ért. 2) ÉVM. sz. utasítása: Az Építésügyi és Városfejlesztési Minisztérium felügyelete alatt 1971. január 1. hatállyal önálló szakmunkásképző intézetet létesít. Az intézet neve: Építőipari Szakmunkásképző Intézet. Székhelye: Budapest XIV., Várna u. 23. A 26. sz. ÁÉV dunaujvárosi székhelyén működő iskola 1971. január 1-jétől kezdődően a fent nevezett intézet kihelyezett iskolájaként, az intézet igazgatójának közvetlen irányítása alatt működik. Ezzel az intézkedéssel lépett be iskolánk a közoktatási rendszerbe. Szakmunkásképző intézet lett, természetesen még nem volt önálló. Az iskolánk élére Földi Mátvás került igazgatóhelyettesi minőségben. Az igazgató székhelye Budapesten volt, és onnan irányította az iskolánkat.

A tárgyi feltételek a következőképpen alakultak:

A 270 férőhelyes diákotthonért és a hat tantermes szemináriumi épületért a budapesti iskola 1972-ben 900 ezer forint bérleti díjat fizetett a 26. sz. Állami Építőipari Vállalatnak.

A személyi feltételek alakulása:

A tantestületi létszám 29 fő (19 szakoktató, 2 tanár, 5 nevelő és 3 vezető: igazgatóhelyettes, gyakorlati oktatásvezető, otthonvezető). 1971. január 1-jén megtörtént a testület átvétele a 26-os ÁÉV-től így került a budapesti intézethez.

A tanulói létszám rohamosan emelkedett. Míg 1963-ban 70 tanuló volt, 1971-ben már 418 fő. 1963-ban testületi létszám 6 fő, 1971-ben már 29 fő. Az oktatásban is számos változás történt, például az első évfolyamon megszüntették a turnusos képzést, helyette egy héti elméleti, egy héti gyakorlati oktatáson vettek részt a tanulók. A II. és III. éveseknél viszont maradt a turnusos képzés. Ekkor készítettek először az egész iskolát átfogó munkatervet. Az építőipari iskola az 1961. III. törvény értelmében „B” fokozatú volt, ami azt jelentette, hogy a hároméves szakmunkásiskola elvégzése után beiratkozhatott a fiatal szakmunkás az esti középiskolába. Az oktatás színvonala és az 1969. VI. törvény megkövetelte, hogy a közismeretet tanító tanár végzettsége főiskolai vagy egyetemi legyen, az oktatók pedig legalább középiskolai végzettséggel rendelkezzenek. Így indult el a beiskolázási folyamat az oktatók részére, átlagosan a tantestület 60-70%-a középiskolába járt. 1973-ra a nevelőtestület létszáma 38 főre emelkedett (3 vezető, 5 tanár, 5 nevelő, 18 oktató és 7 fő technikai személyzet). Ebből is láthatjuk, hogy a tanári létszám megnövekedett, és az iskola már alkalmazott technikai dolgozókat is.

Az 1973-as esztendő is hozott meglepetést. 1973. június 18-án a Budapesti Építőipari Szakmunkásképző Intézet könyvjóváírással átvette a 26. sz. ÁÉV-től a D/7 jelű Szakmunkástanuló Otthont és az iskola épületét is a Minisztertanács 1002/1973. (I. 26.) számú utasítása alapján.

Az épületek értékét 6 816 864 forintban állapították meg. Ezzel az intézkedéssel teljesen megszűnt a 26. sz. ÁÉV-val a kapcsolat, a 26-os számú ÁÉV akkor lett az iskolánk bázisvállalata. 1974-ig csak ennek a vállalatnak képeztünk tanulókat. 1975-től fokozatosan léptek be képzési igénnyel más dunaujvárosi vállalatok, mint például az Országos Szakipari Vállalat, Ingatlankezelő és Városgazdálkodási Vállalat. 1976-ban bővült a Beton- és Vasbetonipari Művekkel és a kisiparosokkal.

Iskolánk önálló szakmunkásképzővé válása

Az Építésügyi és Városfejlesztési Minisztérium, a minisztertanácsi rendeletnek eleget téve, a 115/1973./II. sz. MŰM.-KIP.-ÉVM együttes rendelete alapján 1973 januárjában iskolánkból önálló intézményt létesített.

Az iskola első emblémája

Neve: 340. sz. Ipari Szakmunkásképző Intézet
Székhelye: Dunaújváros, Dózsa Gy. u. 35.

Az Építésügyi és Városfejlesztési Minisztérium adott számot és önállóságot iskolánknak.

Ahogy létrehozta iskolánkat, már át is adta - a Mt. 1002/1973. (I. 26.) határozat 1/d pontja alapján - a Fejér megyei Tanács Végrehajtó Bizottságának. Az ÉVM részéről Frideczky Károly, a tanács V. B. osztályánál: Seres József - Ladasonics László, Molnár Balázsné voltak jelen az 1973. június 4-i dunaújvárosi átadáson. A jegyzőkönyv (irattárban megtalálható) a következőket tartalmazza: Az iskola személyi összetétele 1 fő igazgatóhelyettes, 4 fő tanár, 1 fő mb. otthonvezető, 6 fő nevelőtanár, 1 fő mb. gyakorlati oktatásvezető, 18 fő szakoktató, 2 fő gazdasági és adminisztrátori dolgozó, 1 fő egyéb dolgozó. A szakmai képzés a kőműves, ács-állványozó, festő-mázoló, vasbetonkészítő, épületburkoló szakmákban folyt. Az iskola tanulói létszáma az 1973. április 1-jei állapotnak megfelelően:

I. évfolyam:	138 fő
II. évfolyam:	117 fő
III. évfolyam:	128 fő
Összesen:	383 fő

A jegyzőkönyv tartalmazza továbbá a testület teljes névsorát és a tárgyi feltételeket is. A Megyei Tanács a budapesti anyaiskolától átvette a hétemeletes diákotthont és a hat tantermes iskolát. Ezen átvételek után 1973. szeptember 1-jétől iskolánk felügyeleti hatósága a Fejér megyei Tanács V. B. Művelődési Osztálya lett, de még 1973. december 31-ig a költségvetést tekintve a budapesti iskolához tartoztunk. 1973. szeptember 1-jével Földi Máttyás igazgatóhelyettes kinevezték a most már önálló iskola igazgatójának. 1974. január 1-jétől iskolánk önálló költségvetéssel rendelkező gazdálkodási szerv lett. Ebben az évben több személyi változás is történt. 1974. szeptember 1-30-ig megbízott igazgatónak nevezték ki Fülöp Gyulát korábbi igazgatóhelyettes, mivel Földi Máttyást 1974. augusztus 16-án felmentették igazgatói tisztségéből.

1974. október 1-jén Szalay Kálmán lett az igazgató. Ezekben az években az iskola látványosan fejlődött. A képzési struktúra bővülése, a tanulólétszám növekedése szükségessé tette Árva Pál gyakorlati oktatásvezető-helyettes kinevezését. A tanulói létszám elérte a 400 főt. Az iskola hat tanterme szűknek bizonyult. Ekkor született meg az elhatározás, amely az iskola tantermekkel és tanműhellyel való bővítését tűzte ki célul. A bővítés körüli huzavona 1979-ig tartott.

Az 1975-76-os tanévtől kezdve a Megyei Tanács V. B. Művelődési Osztálya engedélyével megszüntette az igazgató a turnusos képzést. Most már mind a három évfolyamon az egy hét gyakorlat, egy hét elmélet szertint folyt az oktatás. Az iskola igazgatója 1974-77-re iskolai munkatervet készített, amely átfogta a nevelést, képzést, oktatást, gazdálkodást. A tantermek felszereltsége kezdetleges, elhanyagolt volt. Tábla, elhasznált padok és tanári asztal alkották a berendezést. A szűk folyosókon töltötték a tanulók az idejüket az óráközi szünetekben. A hat tantermes épület a diákotthon mögé, a cipőgyár és a főiskola épülete közé úgy ékelődött be, hogy udvara is alig volt. Ennek ellenére a bővítést mégis ezen a területen kellett végrehajtani. Új épület építéséről szó sem lehetett.

Az építkezés 1980 tavaszán kezdődött el. Az iskola átalakítását a 26. sz. Állami Építőipari Vállalat szervezte, de az összes kivitelezési munkát az iskola oktatói és tanulóí végezték. A szakmunka végzését, ütemezését az iskola gyakorlati oktatása szervezte. Az első feladatok a következők voltak: a régi épület alapjainak megerősítése, a járdaszintek kiépítése, új feljáró, lépcsőház készítése az első emeletre. A tetőszerkezet elbontásával kényszerült rá a vállalat, hogy elkezdje a szükséges anyagok szállítását.

A tanulócsoportok felváltva szombaton és vasárnap is dolgoztak, hogy időre elkészüljön a létesítmény. A parkettás-, festő-, épületburkoló, villanszerelő munkák elvégzése után került sor a tető végleges elkészítésére és a homlokzat festésére. Az átalakítás nagy munkáit több ezer órán keresztül a tanulóink végezték.

Az építkezés alatt az oktatás a kollégiumban kialakított szükségstantermekben, két műszakban folyt. A munkálatokat a gyakorlati oktatásvezető irányította, szakoktatók: Böcz Lajos, Dudás István, Kovács István, Nyerges Béla, Oberszt Tamás, Palczer János, Pavelek Tibor, Páger Antal, Salamon Imre, Sváb Ferenc, Vizi András.

1981 őszén az elkészült tanműhely kulcsát az építési miniszter képviseletében Szabó Mihály adta át Szalay Kálmán igazgatónak. Sem a megyei tanács, sem a városi tanács, sem a bázisvállalatunk, a 26-os ÁÉV nem tudott anyagi támogatást nyújtani. A 26-os nehezen heverte ki, hogy elvesztette épületeit, így nem is szorgalmazta egy új szakmunkásképző iskola építését, ennek ellenére a munkügyi miniszter 2/1972 (I. 13.) MÜM-PM együttes rendelete alapján létrehozott szakmunkásképzési alpból ötmillió forintot pályázott meg és nyert el egy tanműhely építésére. A tanműhely épületét az iskola mellé kívánta építeni, s ezzel a beruházással egyidejűleg saját pénzforrásból szándékozta bővíteni az iskolát.

1981 szeptemberében már birtokukba is vették a tanulók a tanműhelyt és az átépített iskolát. Az így kialakított kilenc tantermes iskolaépület és a tanműhely az akkori létszámhoz viszonyítva elegendőnek bizonyult. Az iskolai irányítás tekintetében az 1980-1981. év is hozott változást: Az MT 15/1978. (III. 1.) rendeletével a szakmunkásképző iskolákat, valamint a diákotthonokat 1980. december 31-ig megyei és városi tanácsok fenntartásába adták át.

Ezzel a törvénnyel végérvényesen a helyi tanácsoknak adták át a szakmunkásképző iskolák fenntartói jogát, felügyeletét továbbra is a megyei tanács gyakorolta. Így született meg a kettős irányítás. Az iskolabővítéssel kilenc tanterem, négy szertár kapott helyet. A tanműhelyben festő-mázoló, kőműves, ács-állványozó, vasbetonszerelő tanműhelyeket alakítottak ki.

A tanulóí létszám 1980-as évek elejére elérte az 500 főt, és így ismételtelen helyszűkében volt az iskola. Újra szükségstantermeket kellett kialakítani – egyet a kollégiumban és egyet a tanműhelyben.

Kőművesek, ácsok, vasbetonkészítők dolgoznak az iskola emeletépítésén és a tanműhelyek építésén

A tanműhelyek építése, 1980

Szalay Kálmán, az iskola igazgatója a tanműhelyi építkezésen

Az iskola ebben az időben nem rendelkezett tornateremmel, ezt a problémát még bővítéssel sem lehetett megoldani. Ez a hiány egyedüli a megyében (középfokú tanintézet tornaterem nélkül). A meglévő kilenc tantermet szaktanteremmé alakítottuk, létrehozva a matematika, fizika, magyar, festő-mázoló, ács-állványozó, asztalos, vasbetonszerelő, kőműves és anyagismereti szaktantermeket, a kollégiumban pedig a történelmi kabinetet alakítottunk ki. Minden tanterem kapott ÁV eszközöket, új bútorokat, berendezéseket. A tanterekben kiépítették a tv-láncot, és iskolarádió segítette az oktatást. A kollégium tárgyi feltételei is javultak. Ebben az időszakban került kialakításra a kollégium földszintjén egy 80 személyes ételkiosztó.

A vezetői létszám is növekedett, az igazgató munkáját az igazgatóhelyettes, Orosz Károly 1974–77-ig, Menyhárt Pál 1977–78-ig, Bús Józsefné gazdasági vezetőnk, Kóti Sándor – Árva Pál gyakorlati oktatásvezetők, Kiss Attila kollégiumvezető segítette.

Tetőt javító ács-állványozó tanulók a berhidai építkezésen

A testület létszáma 1984-ben 12 fő tanár, 22 fő szakoktató, 6 fő nevelő, 17 fő gazdasági dolgozó. A tanulói létszám 1984-ben 17 osztályban 517 fő volt.

1985 őszén az országban súlyos földrengés volt. Iskolánkat megkereste a berhidai polgármester és segítséget kért a helyreállítási és felújítási munkákhoz. Szalay Kálmán igazgató és Kóti Sándor gyakorlati oktatásvezető a helyszínre utazott az építési munkálatok koordinálásának megszervezésére. Két tanulócsoporthoz kőműves és két tanulócsoporthoz ács vett részt a helyreállítási munkákon. A községi tanács elnöke dicséretben részesítette a tanulóinkat.

A munkákat irányító oktatók: Mezei Balázs, Palczér János, Varga Tibor, Vizi András.

1971

1971-TŐL 1985-IG A SZAKMA KIVÁLÓ TANULÓI VERSENYEN ELÉRT EREDMÉNYEK

1973.	Löttös István	IV. helyezett	ács-állványozó	Árva Pál/Dömény János
1974.	Salacz Ignác	IV. helyezett	ács-állványozó	Árva Pál
1975.	Kaszás István	V. helyezett	ács-állványozó	Dömény János
	Mozbauer József	VI. helyezett	ács-állványozó	Kovács István
1978.	Kaszás Gábor	III. helyezett	ács-állványozó	Katona Mihály
	Vaskó János	III. helyezett	ács-állványozó	Katona Mihály
1979.	Valler Ambrus	V. helyezett	ács-állványozó	Katona Mihály
	Márkovics József	V. helyezett	ács-állványozó	Kovács István
1983.	Szenczi János	III. helyezett	ács-állványozó	Palczér János
	Vas Albert	I. helyezett	vasbetonkészítő	Daróczi István
1984.	Szurovecz István	II. helyezett	asztalos	Nyerges Béla
	Hamvai István	I. helyezett	szobafestő-mázoló	Kuti József

V VISSZATEKINTÉS A RÉGMÚLT IDŐKRE

Nemes gondolatokkal emlékezhetünk az iskola fennállásának ötvenedik évfordulóján. Visszatekinteni a régmúlt időkre s benne a megtett útra, vállalni a felelősséget, hogy ki ne maradjanak a fontos események. Igyekszem a teljesség igényével szólni az iskola munkájáról.

A közös munkánk másfél évtizede alatt, a hatvanas és hetvenes években, felnőtt egy nagyszerű oktatói gárda. Felnőtté lett az iskola. Megteremtettük az önálló iskolát, ami akkor a 340. számra hallgatott a Dózsa György út 35-ben. Valamennyiünk számára nem egyszerű munkahely volt, hanem a második otthonunk is. Nagyszerű feladat volt az oktatás – tárgyi, dologi, technikai, személyi – feltételeinek a megszervezése, biztosítása, emellett az iskolában az oktató–nevelő munka színvonalát tartani, felzárkózni a társiskolákhoz.

A 26-os Állami Építőipari Vállalat bázisán kialakult egy minden igényt kielégítő gyakorlati képzés – Dunaújváros, Százhalombatta, Paks, Pécs, Beremend, Budapest – gyakorlati munkahelyeken.

Tanulóink az építőmesteri és szakipari szakmákban több mint öt megyéből nyertek beiskolázást. A vidéki gyerekek számára a kollégium biztosította a szülői ház szeretetét, amit a nevelők valósítottak meg. Szerves része lett az oktató–nevelő munkának a pedagógiai program mindennapi alkalmazása. Hittünk mindabban, amit csináltunk, lelkesek és célratörőek voltunk. Színessé, gazdaggá, tartalmassá váltak az iskolai, kollégiumi rendezvények, szakköri munkák, fotó-, barkács-, néptánc-, sportköri foglalkozások, ifjúsági vetélkedők, zene, szavalóversenyek, szalagavatók, bankettek, hazai, külföldi kirándulások. Valamennyi tanuló részére egy életre szóló élményt nyújtottak a fenti programok.

Érdemes szólni az iskola tantárgyi és szakmai versenyeiről, a megyei és országos versenyekről, a nyertes tanítványokról. Külön elismerést jelentett az a tény, hogy a kitűnően vizsgázottak közül számosan lettek művezetők, technikusok, teljesítményszámolók, műszaki előkészítők, s valamennyien megállták a helyüket (Szóts Pisti, Csík Jancsi, Fórray Feri, Pulai Laci, Nyirati Gyuri). Voltak kitűnő oktatók mint Répási, Dömény, Árva Pali, Dudás Pista stb. Nem tehetem meg, hogy ne szóljak Balázs Andrisról, Fiszterer Józsiáról. Szüleik a tanévnyitón csak annyit kértek az iskolától, hogy becsületes szakmunkásokat neveljünk belőlük. Ők a fentieket túlteljesítették, műszaki értelmiségiek, azaz mérnökök lettek. Ismerve a volt kollégáim inspirációit, némi közülük volt a sikerekhez.

Megesett egy-két alkalommal az is, hogy tetőtől talpig felöltöztette karácsony környékén a rászoruló fiúkat az iskola. Viseltük a szülői gondoskodás nemes feladatát.

Nem lenne teljes az emlékek között a kép, ha nem szólnék a kitűnő sportolókról, a futballistákról (Úr Tibi, Nagymási Misi, Béres Lajos, „a kertvárosi gólkirályfi” Kiss Laci), Deli Karcsi birkózónk, az ökölvívó Tábi testvérek is nagyszerű sportemberek voltak.

Nagyszerű érzés az egykori tanítványokkal találkozni. Vannak, akik az élet más területén kaptak feladatot, magas rangú katonatisztként vagy újáíróként. Érdemes lenne egy dicsőségtáblát, tablót készíteni egykori tanítványainkról.

Az iskolának kitűnő eredményeket kívánok az elkövetkezendő időszakban is, a tantestületnek töretlen, kitarító, szorgalmas munkát, jó erőt és egészséget.

Földi Mátyás, volt igazgató

AZ ELSŐ TANÁRNŐ

1972-ben végeztem az Egri Tanárképző Főiskolán, matematika-fizika szakon. Életem úgy alakult, hogy férjemmel Dunaújvárosba költöztünk, és így első munkahelyként a 340. számú Szakmunkásképző Intézetbe kerültem egyetlen nőként, ahol tanítványaim és kollégáim is fiúk voltak. Könnyen megszoktam a furcsa helyzetet, hiszen mindenki nagyon kedves és udvarias volt hozzám. Segítettek a beilleszkedésben.

32 éve vagyok az intézetben és szívesen emlékszem vissza a meghitt „kis tanárikban” töltött időkre, ahol kollégáim virággal köszöntöttek, ahol beszélgettünk, viccelődtünk. Nagyon gyorsan összebarátkoztunk, tudtunk egymás családjáról, gyerekeiről. Nagy tisztelettel emlékszem Szalay Kálmán igazgató úrra, aki mindig családtagként kezelte és szeretett bennünket. Ha bármikor problémáinkkal, örömeinkkel felkerestük, vagy segített, vagy együtt örült velünk. A tanáriban az íróasztalom mellett van egy kis kitüntetés: „A legjobb osztályfőnöknek”. Az egyik osztálytól kaptam. Nagyon szeretem ezt a korosztályt, mert szerintem 14-18 éves korig történik életünkben a legnagyobb változás, a gyermekből ifjú lesz, és ebben nekünk, pedagógusoknak is nagy részünk van.

A 2005-ös évi szalagavatón az igazgató úr egy volt tanítvány leveléből olvasott idézetet. Elérezékenyültem, a fiú osztályfőnöke voltam. Nagyon büszke vagyok, hogy tanítványom szívesen emlékezik vissza iskolájára. Hitvallásom, hogy legtöbbit a gyerekek elismerése és szeretete számít.

Urbán Lászlóné, matematikatanár

PÁLYÁM EMLÉKEZETE

Pályám emlékezetét írva, életem állomásainak képeit rakosgatva szükséges a számvetés, a mérlegelés magartatása. Szakmai életutam nem volt egyenes vonalú, a mából visszatekintve folytonos próbatételek és újrakezdések sorozatának látom. Vagy mégsem? Hiszen miközben minden változott, átváltozott, megváltoztott, vagy változásra kényszerített, mégis volt benne valami sorsszerű állandóság: a kör bezárult és értelmet is adott a velem történt eseményeknek.

Az én személyes történelmem 1973-ban érkezett fontos fordulóra. Ekkor két éves katonai szolgálatból szereltem le, és a Dunai Vasmű szállító gyárrészlegéhez kerültem volna vissza eredeti munkakörömbé, üzemmérnök gyakornoknak, de helyemet ekkor már betöltötték. Méltatlan körülmények között, megalázó bérért egy másik munkakört kínáltak nekem. De a sértett indulat más választásra indított, a tapasztalatszerzés útjára irányított: munkát kerestem.

A Dunaferr iskolájában műszaki tanárként alkalmaztak. A műszaki munkaközösség tagja lettem, és olyan nagy tapasztalattal rendelkező kollégák vettek szárnyuk alá, mint Kirinovics Ferenc, Orosz László, Papp László, akik nemcsak szakmai felkészültségükkel, hanem emberi példájukkal egész pályámon végigkísértek. A Vasmű (kerítéssel körülfatárolva, belső és külső kényszerektől irányítva, az életpályamodellek szinte egyetlen lehetőségét kínálta az ott tanulóknak) zárt rendszerben működött. Színvonalas képzés folyt itt, az üzemi gyakorlat is korszerűen felszerelt tanműhelyekben zajlott. Rögön az első tanévben osztályfőnöki teendők ellátásával bízták meg, a nehezen nevelhető tanulócsoporthoz egyikét bízták rám, s tőlük az öt év alatt keményebb kiképzést kaptam, mint a hadseregben. Sokat tanultunk egymástól önismeretet, problémakezelést, megértést, s tanár-diák, talán szükségszerűnek is nevezhető harca kölcsönös tiszteletté és – félve mondom ki a szót – szeretetté nemesedett. Talán ezért is javasolt 1978-ban a 340. számú Szakmunkásképző Iskolába igazgatóhelyettesnek az akkori igazgatóm, Bene Károly. Szívesen vállaltam a megbízást, kihívásnak, szakmai fejlődésnek tekintettem. Képzetelemben az ideális iskola nagy ábrándja lebegett, pedig – mint hamarosan kiderült – az élet újabb próbatételeket állított eléem. A kicsit jobb helyzetben lévő szobafestő-mázoló, tapétázó, parkettázó és asztalos szakmunkástanulók mellett a leendő kőműves, ács, vasbetonszerelő

fiatalok tanulási-tanítási környezetében a rossz szociális környezet, a kifogásolható munkahelyi higiénia komor hátteret rajzolt az emberi méltóság formálhatóságának. Talán épp ezért kerültek olyan közel hozzám ezek a nehéz helyzetű tanulók, s az ő személyes sorsuk, vadságuknak fájo mozgatórugói minden pedagógusi, vezetői, emberi döntésemre ma is hatást gyakorolnak. Az építőiparban – ahol a zárt üzemi szakmai gyakorlati képzés megvalósítása lehetetlen volt – mostoha körülmények uralkodtak. Ezt az intézményt is pontosan jellemezte a mondás: a cipésznek lyukas a cipője. De nem ismertünk lehetetlent: a tantestülettel, az akkori diákokkal megteremtettük a modern építőipari iskola alapjait. Emberfeletti munkával a meglévő épület mellé egy, a kor színvonalának megfelelő, jól felszerelt építőipari tanműhelyt építettünk. Korszerű tantermet, szaktantermeket alakítottunk ki, zárt láncú video- és rádióhálózatot hoztunk létre, minden teremben AV eszközt helyeztük el, bővítettük a szemléltetőeszközök állományát. A szakmai oktatás színvonala emelkedett: pedagógus továbbképzések támogatása mellett a pedagógusi feladatok ellátására főiskolai, egyetemi végzettségű szaktanárokat vettünk fel, akik a nevelőtestületben nyitott szellemi arculatú közösséget teremtettek. Hamarosan azonban új álmok érlelődtek bennem: a szakközépiskolai képzés beindítása, de sajnos ezt az akkori körülmények még nem tették lehetővé. Az élet másképpen váltotta valóra terveimet. 1989-ben Budapestre költöztem. Három oktatási intézmény felkéréséből én a jelenlegi iskolám ajánlatát fogadtam el, ahol először igazgatóhelyettesként, majd 2000-tól igazgatóként dolgozom.

A Mohácsról 1952-ben az akkori Dunapentelére áthelyezett iskola egy része 1954-ben Budapestre került, 35. sz. Ipari Szakmunkásképző Iskola néven működött tovább, ma Kézműipari Szakközépiskola és Szakiskola néven folytatja munkáját. Ezt az iskolát vezetem immár fél évtizede. A dunaújvárosi iskola 1954-től 316. számú Szakmunkásképző Iskola néven működött tovább, jelenleg Dunaferr Iskola. 1955-ben ebből az iskolából vált ki a 340. számú Építőipari Szakmunkásképző Intézet, amely jelenleg Hild József Szakközépiskola, Szakiskola és Kollégiumként működik. Más történet mindegyik, mégis közös a múltunk, közösek a gyökereink.

Három iskolában dolgoztam tehát, de mégis mind a három egy töről fakadt. Személyes életutam sorsszerű ívét rajzolták meg ezek az intézmények: a kör bezárult. Az 50 éves iskola múltja a szakképzés fejlődéstörténetét jelzi: az építőipari szakképzésben dolgozó pedagógusok hitvallásukká avatták az építőipari szakközépiskola és technikusképzés ügyét, amellyel országos hírnévre tettek szert, s ez alkalomból minden kedves kollégámnak sikerekben gazdag újabb 50 évet kívánok.

**Menyhárt Pál, volt igazgatóhelyettes
(1978–1989)**

A **HOGY AZ ISKOLATITKÁR LÁTJA**

1971. február 11-én, húszévesen kezdtem el dolgozni az Építőipari Szakmunkásképző Iskolában a titkárságon mint gépíró.

Az itt eltöltött évek során nagyon sok emberrel ismerkedtem meg. Voltak, akik jöttek és pár év múlva már el is mentek, de van egy kb. húsz főből álló „törzsgárda”, akikkel azóta is együtt dolgozom, immáron 34 éve. Ez így, leírva szinte hitetetlenül hangzik! Ha csak az iskola vezetésére gondolok, az éveim során három igazgatóval, hat igazgatóhelyettesel, négy kollégiumvezetővel, két gyakorlati oktatásvezetővel, hét gazdaságvezetővel kerültem közvetlen munkakapcsolatba.

Voltak jó és rossz időszakok is. Többnyire jó hangulatban, jókedvvel végzett munkával teltek el ezek az évek. Éltek a 70-es, 80-as évek csendes mederben folyó életritmusát... Az élet nem volt ennyire felgyorsult, mint most. A körülményeink azonban nem voltak ilyen jók. Az iskola nem is volt igazán iskola a kicsi tantermeivel, a sötét folyosóival. Az udvar nem is volt igazán udvar, hiszen szűk és huzatos volt, ahol egy balagás megrendezése embert próbáló feladatnak bizonyult. A sok diák, szülő alig fért el ott.

A tornaterem? Nem is volt tornaterem! Ehhez fűződik egy kis történet. Ugyanis a testnevelő tanárok elégsűrűn váltották egymást a mostoha körülmények miatt. Tornaterem hiányában a testnevelésórákat sok esetben az erdei tornapályán tartották. Az egyik testnevelő tanár ezért – pláne esős időben – óra után szívesen időzött, melegedett a titkárságon, ahol kifújhatta magát. A kollegák ugratták is ezért, amikor megkérdezték tőle kis felhanggal: „Te már megint itt vagy a titkárságon?” Amire én, hogy a védelmére keljek, annyit mondtam: „Nem tudjátok, hogy beázik a tornaterem?”

Az iskola és a mi életünkben is óriási változást jelentett, hogy 1996-ban új helyre költöztünk. Igaz nem mi választottuk meg, hogy hová, így „társbérletbe” kerültünk a Szilágyi iskolával. Ez minket egyáltalán nem bántott, mert jó körülmények közé kerültünk.

Végre az osztálytermek normál méretű osztálytermek, végre a folyosók szélesek és világosak, sok-sok vitrinnel, sok virággal. Azóta van saját tanműhelyünk, és végre van már tornatermünk! Most már van rendes udvarunk, ahol lehet évnitót és szebbnél szebb évszórót rendezni. Végig kell csak nézni egy-egy ballagást a sok szülővel, hozzátartozóval, a diákokat a hatalmas csokrokkal, amit már nem fúj el a szél a kezükből. Azok a kollegák, akikkel akkor ideköltöztünk, tudják, hogy magunknak alakítottuk ki az irodákat, saját kezűleg készítettük el az irodákba a bútorokat. (Mivel az anyagi helyzetünk nem nőtt egyenes arányban a mi lelkesedésünkkel). Az új kollegák ezt a mostani körülményt teljesen természetesnek veszik, úgy gondolhatják, ez mindig is így volt.

Sajnos valami mégis megváltozott. Az idő egyre kevesebb, a feladat egyre több, a munka megsokszorozódott. Nincs idő kellően odafigyelni egymásra, mindenki rohan.

Ami mégis ellensúlyozza ezt az érzést, az a sok kirándulás, az a sok szebbnél szebb hely, ahol már közösen jártunk az országban és az országhatáron túl is. A meghitt hangulatú iskolai ünnepélyek, rendezvények, az iskola hagyományainak őrzése mind-mind fontos számomra.

Molnár Károlyné, iskolatitkár

VISSZAEMLEKEZÉS

A Hild József iskola 50 éves jubileuma alkalmából szívesen tekintek vissza az elmúlt évtizedekre. 45 éve közvetve és közvetlenül is kötődöm az intézményhez.

Békés megyéből, 1960. április elsején kerültem az iskolához szobafestő-mázoló szakmunkástanulóként. Az újonnan épülő város pezsgése, és leendő szakmám varázsának bűvöletébe kerültem. Többedmagammal továbbképeztük szakmailag magunkat, s mestervizsgával zártunk.

A katonaságtól leszerelve, a hetvenes évek elején kerültem vissza az iskolához, igaz, más minőségben: szakoktatóként. Ebben az időben köteleztem el magam, akkor még nem tudtam, hogy egészen nyugdíjig. Több mint 20 éven keresztül oktattam a szakmunkástanulóknak gyakorlatot és elméletet, szakismeret, anyagismeret és szakrajz tantárgyakat. Napjainkig találkozom volt tanulóimmal. Elmondható, hogy többségük megállja a helyét az életben. Több volt tanulóm jó hírnevű vállalkozást vezet, sok alkalmazottal.

Fontos állomása volt az életemnek, amikor éjszakai ügyeletes voltam a kollégiumban 1972-1977 között. A kollégium akkori létszáma 260 fő volt. Hatalmas felelősség volt – utólag megítélve –, mivel még portai szolgálat sem volt abban az időben este tíztől reggel ötig. Többször elgondolkodtam, hogy is tudtam kezelni annyi problémás helyzetű tanulót. Úgy gondolom, akkor még könnyebb volt a nevelés, mert a gyerekek szívfogadóbbak voltak, s nem utolsó sorban akkor még jómagam is harminc évvel fiatalabb voltam.

Az elvárások kényszere miatt is folyamatos szinte napjainkig a továbbtanulás. Szakoktatóként több éven keresztül voltunk Százhalombattán, szakmunkástanulókkal bentlakásos munkásszállókon laktunk. Rendkívül fontos szerepe volt az oktatónak, nevelőnek, délutántól másnap reggelig egyaránt voltunk szülők és nevelők. Megszervezni, felügyelni kellett a tanulók szabadidős tevékenységét, esetleges szórakozását. Azért is jutott nekem ebből a vidéki „kiruccanásból” ennyi év, mert abban az időben még nőtlen voltam. Ez az időszak az akkori tanulók számára jó lehetőséget teremtett az önállóság kialakítására, valamint közösségformáló szerepe is volt.

Amikor országszerte csökkent az építkezések száma, akkor a szakmunkásképzés hanyatlása volt megfigyelhető. Napjainkban a szakmunkásképzéssel támasztott elvárás már nem a tömeges képzést jelenti, hanem a

minőséget, felkészültséget tekintve sokoldalú és többszálú képzést. Gondolok itt több szakma elsajátítására, valamilyen idegen nyelv alapfokú megtanulására, hogy ez által a szakember képes legyen megfelelni a kor elvárásainak. Az önálló munkavégzéshez, vállalkozás nyitásához nagy segítségükre van a vállalkozásismeret tantárgy, ott az alapok elsajátíthatók.

A szakoktatóktól 1994-ben az iskola kollégiumába kerültem nevelőnek. Mindennapi feladatom végzése közben a fókuszban itt is a tanuló áll. A kollégiumi nevelői tevékenység a lehető legösszetettebb munka, tanulóink passzív pihenőidejüket töltik itt az intézményben. Igen nagy a felelősség részünkről, a közösségformálás, a tanulási feltételek, a szabadidő beosztása, a szülő jó értelemben vett pótlása, a személyiség kialakítása tekintetében.

Több éven keresztül ifjúságvédelmi felelős voltam a kollégiumban, s volt módom megismerni sok elesett sorsú, hátrányos helyzetű és veszélyeztetett tanulót, és a tőlem telhető emberi segítséget megadtam nekik. Itt nagyon sok érzelemgazdag, szeretetre kیهezett gyereket pátyolgattam. A kollégiumban majdnem tíz évig sok tehetséges tanulóval foglalkoztam, főleg amíg a tekeszakosztály iskolai csapatát vezettem. Azon túl, hogy teret biztosítottam a tanulók mozgásigényének, számos megyei, területi és országos diákolimpián szerepelünk kiemelkedően, igaz, jóval kisebb sajtóvisszhangja volt, mint a divatos sportoknak.

A kollégiumi tanulócsoportom zömében Hildes tanulókból áll. „Tudatos építkezés” részemről, hogy az itt tanuló szakközepes és szakmunkástanulókat szakmai elhivatottságom és ismereteimből adódóan tudom segíteni.

Gondolatmenetemet azzal a reménnyel zárom, hogy belátható időn belül talán újbóli fellendülés következik be a szakmunkásképzésben.

Páger Antal

A kollégium épülete

1960. április 5-én kezdődött pályafutásom Sztálinvárosban. Ekkor lettem ipari tanuló. Felvételt nyertem a 26-os ÁÉV tanulói iskolájába, mint szobafestő-mázoló.

Szaktanulmányvizsgát tettem 1962. március 20-án, ugyanebben az évben április 1-jén, mint szaktanulmányos dolgoztam az építőipari vállalatnál. A katonaság 27 hónapra elszakított a munkahelyemtől, de a leszerelésem után ismét az említett vállalatnál találtam munkát.

1968. augusztus 15-én kerültem kapcsolatba a szakképzéssel úgy, mint vállalati oktató. 1973-tól kezdve, mint szakoktató az Építőipari Szaktanulmányos Intézetben tanítok. Igazán ekkor kezdődött el számomra az igazi szakképzés.

Akkor még az oktatás turnusos rendszerben történt. Ez azt jelentette, hogy a gyakorlati oktatás tavasztól karácsonyig tartott. Januártól márciusig az elméleti oktatás zajlott. Szép feladat volt és egyben igen izgalmas is. Kezdetben szokatlan volt, de ahogy jöttek a sikerek, élmények, biztató lett a jövő is.

Egyszerre voltunk tanítók és tanulók; bizony nekünk is meg kellett szereznünk a megfelelő végzettséget. Ez az állapot a turnusos képzés megszűnése után is tartott. Szerencsés helyzetben voltam, mert olyan képzés következett, ahol a tanulók egy héti gyakorlati képzésen voltak a mindenkori szakoktatójukkal, egy héti pedig elméleti oktatás zajlott. Itt szintén jómagam tartottam a foglalkozásokat. Úgy ítélem meg, hogy igazán ebben az időszakban volt szép, eredményes a szakképzés.

A 80-as évek elején ez megváltozott. Az akkori iskolavezetés azt kérte tőlem, hogy teljes óraszámomban elméletet oktassak. Úgy érzem, hogy a szakfelügyelők, az óralátogatók, a feletteseim valamint a diákok előtt nem vallottam szégyent.

1994-ben új szerepet kaptam a megbízott igazgatótól: kollégiumi nevelőtanári feladattal bíztak meg, amelyet a mai napig is végzek. Kezdetben igen furcsa feladatnak tűnt. Abban az időben a fél iskola kollégista volt – több mint 200 tanuló. Ügyeletesként egy szál magam kerültem döntési helyzetbe. A munkaidő-beosztás is nagymértékben nehezítette a feladatomat, késő délután, éjszaka, hétvégeken kellett dolgozni. Nehéz volt megszokni a több műszakos beosztást, egy idő után sikerült. A feladat most mutatkozott a legösszetettebbnek, igen sokszor mind a mai napig szülőként kell a tanulóval foglalkoznunk. Fontos, hogy a gyerek érezze, hogy a nevelő ismeri, és foglalkozik a problémájával.

E három feladatnak egymással egységet kell alkotnia: a gyakorlat és elmélet elválaszthatatlan, egymásra kell épülniük. Ennek következtében a kollégiumnak éppen ezt a nyugodt háttérrel kell megteremtene. Mindig azt tartottam, hogy a kollégiumnak az otthon kell helyettesítenie. A megfelelő életformát és a kapcsolódást kell biztosítanunk.

Az itt eltöltött több mint tíz év igazolta, hogy lehet és érdemes a ránk bízott tanulók nevelésével igazi közösséget formálni, még akkor is, ha a kollégium hatodik emeletén van az a közösség. A nevelőtanár számára az a legfontosabb, ha azt látja, hogy tanulói jól érzik magukat.

Már korábban írtam, hogy 1960 óta vagyok kapcsolatban a munkaadó iskolával. Ez a 45 év elég hosszú idő ahhoz, hogy kijelenthessem: az itt végzett közel 5000 tanulóknak biztosíthatam a jövőjét.

Úgy gondolom, hogy mindenki szívesen emlékszik vissza az itt eltöltött időkre. Ennek bizonyítéka, hogy többségük ma is becsületes szakember, vállalkozó. Megtiszteltetés számunkra, hogy ma – a már volt tanítványaink is – bizalommal küldik gyerekeiket ebbe az iskolába szakmát tanulni.

Oberszt Tamás, nevelőtanár

Tanulóiódó a kollégiumban

A megérdemelt szabadidő eltöltése

Szeptember volt. Megfáradt őszi napsütés, az emberek éltek a megszokott mindennapi életüket, készülődtek a szüretre, kukoricatörésre. Úgy tűnt, csak nekem más ez a szeptember. Friss diplomásként ekkor kerültem az iskolához nevelőtanárnak.

- Kezdetben nem lesz sok dolga, kolléga - mondta az akkori igazgatóm. - Most csak az elsőévesek vannak bent. Nálunk turnusos képzés folyik. A harmadéves tanítványai, akiknek a nevelőtanára lesz, majd csak november végén érkeznek. Akkor majd megszaporodnak a teendői.

Békésen teltek napjaim a kollégiumban. Az akkor „divatos” szilenciumok megszokott rendjét egy-egy focimeccs tarkította. Rúgtuk a bőrt mi is, nevelőtanárok a diákokkal együtt, mert az emeletek közötti bajnokságot még a rossz idő beállta előtt dűlőre kellett vinni.

Csak a csoportom hiányzott. Múltak a napok, a hetek és én még nem találkoztam a rám bízott tanulókkal. Ők akkor Százhalombattán, Budapesten, Pakson, Beremenden dolgoztak, ott töltötték a gyakorlati idejüket. Aztán csípőre fordult az idő, eljött a november. Egy pénteki napon a szokásos szobaellenőrzést végeztem a rám bízott emeleten. Amikor benyitottam a 403-as szobába, egy hosszú hajjú, őszinte tekintetű srác szalonnázott az asztalnál amúgy parasztosan, nagykéssel a kezében. Rám emelte tekintetét, majd egy határozott mozdulattal felém dobta a műanyag poharát.

- Hozzál nekem egy pohár vizet - mondta, és egy újabb falatot kanyarított a finom illatú házi szalonnából. Én sarkon fordultam és a pohárral a kezemben kimentem a falikúthoz vízért. Jól kiengedtem a csapot, hogy ne legyen se meleg, se zavaros a mangánoxidtól, és bevittem neki a vizet. Letettem az asztalra a poharat és bemutatkoztam. Én vagyok az új nevelőtanárod - mondtam. Ő csendben felállt, még mindig marokra fogva a szalonnázó kését és ennyit mondott: Elnézést tanár úr. Elmotyogta még a nevét is, meg hogy ő most jött Százhalombattáról, és ha evett, majd rendet csinál, csak ne haragudjak. Akkor láttam őt először, utána még néhányszor találkoztunk, de már csak a keresztnévére emlékszem. Jóska volt, a harmadéves ács tanuló, aki a turnusos képzés során tanulta a szakmát.

Nem szaporodtak meg a gondjaim, hiszen alig találkoztunk tanítványainkkal. A turnusos képzés hét hónap gyakorlati munkát, három hónap elméleti képzést jelentett tanárnak, oktatónak, diáknak. A három hónapig tartó elméleti képzés alatt kellett megtanítanunk a matematikát, a magyart, a történelmet, fizikát, szakmaismeretet, anyagismeretet. A nevelőtanárnak három hónapja volt, hogy tanítványait megismerve értelmüket csiszolja, személyiségüket formálja. Sokszor éreztem azt, hogy képtelenség eleget tenni ennek, lehetetlen ilyen rövid idő alatt változást előidézni egy ember személyiségében. Rövid volt az idő, de ez alatt kellett megoldani a feladatokat, és mi megtettünk mindent ennek érdekében.

Sok minden megváltozott azóta. Peregtek a hónapok, évek, megszűnt a turnusos képzés, én tanár lettem, immár nem csak nevelnem, oktatnom is kellett. Matematikát, fizikát, mechanikát, anyagismeretet tanítottam, megküzdve minden kicsi eredményért. Ügyeltem arra is, hogy tanítványaim ne csak az ismeretek birtokosai legyenek, hanem a tisztességet, a becsületes munkát tekintsék értéknek. Sokan közülük ma már sikeres vállalkozók, szakemberek.

Amikor a volt tanítványaim átkiabálnak az emberek feje fölött az utcán: „Üdvözlöm tanár úr, hogy van?” Amikor beköszönnek a kocsim ablakán, akkor úgy érzem, az eltelt évek erőfeszítései nem voltak hiábavalók.

Néhányan régi álmokat poroltunk le, terveket szövögettünk az új igazgatóval, Gáborral, keresve a fejlődés, a továbblépés lehetőségeit. A napi teendőim mellé apró megbízatásokat kaptam. Egyik délelőtt Gábor lerothant az igazgatói irodából és izgatottan csak ennyit mondott. Pista, holnapra csináld meg az ásványkiállítást! Ásványkiállítást? Abból a szerény gyűjteményből, amit jómagam és néhány tanítványom hordott össze? És mire ez a sietség, egyáltalán hol, miben helyezem el a közeteimet? A következő szünetben én rohantam az igazgatóiba. Megtudtam, hogy másnap vendégek érkeznek az iskolába helyszíni szemlére a benyújtott pályázatunk kapcsán. Bizonyítanunk kell, hogy iskolánk alkalmas a szakközépiskolai képzés bevezetésére, hogy mind a tárgyi, mind a személyi feltételek birtokában vagyunk, hogy környezetünk, ha szerényen is, de biztosítja az ehhez szükséges feltételeket.

Akkor úgy éreztem, itt most nem csak arról van szó, hogy egy tanár néhány tapintható, természetes anyaggal gazdagítja óráit, hanem sokkal többről. Most dől el, lépünk-e egy nagyot előre, vagy továbbra is megma-

radunk szakképző intézménynek. Sikeresen érettségít adó osztályt indítanunk, megvalósítva többünk álmát, vagy ez végleg ködbe vész.

Inkább izgatottan, kapkodva, mint átgondoltan láttam hozzá a tárló berendezéséhez. Másnapra elkészült a mi tagadás, szegényes kiállítás, amit a vendégek hosszasan nézegettek. Tudom, hogy nem ez győzte meg a pályázat bírálóit, mégis szeretném hinni, hogy ez a gyűjtemény összekapcsolja múltamat és jelenemet.

Lassan egy évtizede igazgatóhelyettesként dolgozom. Úgy érzem, azzal, hogy végigjártam az iskolában fellelhető utak nagy részét, némi rálátással rendelkezem azokra a feladatokra, amelyekkel ma is nap mint nap foglalkoznunk kell.

Harminchárom év telt el az életemből ebben az iskolában, amelyet ma magaménak tekintek, nem csoda hát, ha személyes élményként élem meg azokat a változásokat, amik az elmúlt évtizedek alatt bekövetkeztek. Ma már érettségít adó képzésünk van, tanítványaink megjelentek az ország egyetemlein, főiskoláin, érettségizett diákjainkat készítjük föl a technikai szakképesítő vizsgára. Az iskolában végzett szakmunkások ma is – úgy mint régen – építik a várost, az országot, számukra is megteremtettük az érettségihez jutás feltételeit.

Hosszú utat tettünk meg azóta, hogy először találkoztam a szalonnázó fiúval a kollégiumban. Összefolynak napjaim, telnek az évek, és nekem egyre gyakrabban jut eszembe, vajon eleget tettem-e a változásért, hagyok-e nyomot magam után, ha majd eljön az az idő, amikor át kell adnom a katedrát fiatal kollégáimnak. Elég nyom e az, hogy a tanítványaim átkiabálnak az utcán: „üdvözlöm tanár úr...” Vajon elég?

Varga István

Előadással egybekötött ásványkiállítás a 2002-es Hild-napokon

N NYUGODJ BÉKÉBEN!

De szép lenne, ha ezen az ünnepen közöttünk lehetnél és úgy, mint azt tetted a negyvenedik évforduló ünnepségén, elérzékenyülve köszöntenéd régi iskoládat. Igen, az iskoládat, melyet húsz éven át irányítottál. Sorjázna a régi szép emlékek, a nehéz idők, az örömteli pillanatok.

Sajnos a sors nem így akarta, és most mi szólunk hozzád ezen ünnep alkalmából. Mindenki, aki szeretett, mert önzetlen voltál, mert minden helyzetben azonnal feltaláltad magad.

Hát igen, a matematika a nagy szerelem, a racionalitás óriási terhei, a gyerekekhez való erős kötődés, hiszen még nyugdíjazásod után sem tudtál tőlük elszakadni. Még most is csengenek a sorok, amit 1977-ben a ballagáson mondtál:

„Ballagjatok! – dolgoz kezetekre sok munka vár. Váltsátok be a bozzátok fűzött reményeket, merítsetek erőt elődeitek becsületéből, példamutatásából. Szeressétek szüleiteket, majdani családokat és legyetek boldog, megelégedett emberek!”

Szalay Kálmán

Nyugodj békében, Kálmán bácsi!

EGY KONSZOLIDÁLT KORSZAK (1986–1995)

Az 1981-ben elkészült emelet-ráépítés és tanműhely új feladat elé állította az iskola vezetését. Az elméleti képzés szervezése mellett a nagyvállalatoknál folyó gyakorlati képzés pedagógiai irányítását és ellenőrzését, valamint a tanműhelyi gyakorlati oktatást kellett megszervezni.

A nyolcvanas évek közepére az iskola tanulólétszáma elérte az 570 főt. Az oktatás 5 + 5-ös rendszerben folyt, ami azt jelentette, hogy a tanulók öt napot iskolában töltöttek az elméleti tantárgyak tananyagának elsajátításával, majd ezt követően öt napon keresztül gyakorlati oktatáson vettek részt.

Ebben az időszakban kialakult az állandó, főállású tanári kar. Az iskolában folyó pedagógiai munka fejlődését jelzi, hogy a nyolcvanas évek végére szakmai munkaközösségek alakultak és keztek meg működésüket, úgy, mint a faipari, építő, magyar, matematika, osztályfőnöki munkaközösségek. A szakoktatók az oktatott szakmának megfelelően integrálódtak a munkaközösségekbe, majd a kilencvenes évek elején kiválva, önálló oktatási munkaközösség alakult. Az iskola életében ez a tíz év nyugodt, kiegyensúlyozott időszak volt.

A napi feladatok mellett a munkaközösségek helyi tantárgyi versenyeket szerveztek. A tanári kar tagjai, az osztályfőnökök tanulóikkal részt vettek a városi rendezvényeken.

Ebben az időszakban született meg az olimpiai ötpróba ötlete. Az ötpróba résztvevőinek a következő versenyszámokban kellett bizonyítaniuk: 10 km-es futás, 20 km gyalogtúra, 40 km kerékpározás, 200 m úszás és a lövészet. A honvédelmi nevelés minden iskola nevelési programjában kötelezően beépített feladat volt. A Duna túlsó partján, a Csabonyban szervezett járőrverseny, a városi lőtérén rendezett kispuskalövészet a tanulók körében nagy népszerűségnek örvendett. Ezeket a programokat Árva Pál vezetésével Bajnok József, akkor volt nevelőtanár és Pozsgai Károly műszaki tanár szervezte.

Az iskola bekapcsolódott a Szakma Kiváló Tanulója tanulmányi versenybe. Ebben az időszakban az országos versenyen tanulónk szép sikereket értek el.

Az 1985. évi oktatási törvény biztosította lehetőségeket kihasználva az iskolák egyéni kezdeményezésekbe fogtak, törekedve arra, hogy a saját képzésüket megreformálva közelebb kerüljenek a munkaerőpiac követelményeihez. Ebben az iskola úttörő szerepet vállalt, amikor 1994-ben megteremtette a 2 + 2-es szakképzés szervezeti kereteit. A városban elsőként kísérleti jelleggel 1994 szeptemberében egy kőművesosztály indult, amely már a négyéves képzésre kidolgozott tantervek alapján készült a szakmai vizsgákra. A kísérleti osztály osztályfőnöke Tamás Erzsébet műszaki tanár, szakoktatójuk Kóti Sándor volt. A gyakorlati oktatás az első két évben a tanműhelyben folyt, míg a második két éves ciklusban a vállalatoknál történő gyakorlati képzés valósult meg. Ebből az osztályból alakult a Hild tanműhely első kőműves tanulócsoportja 1996-ban.

A 90-es évek elején végbemenő társadalmi változások hatást gyakoroltak iskolánkra is. A nagyvállalatok, köztük a 26. sz. Állami Építőipari Vállalat privatizációjával megszűnt a vállalati bázisú tanulóképzés. A gyakorlati oktatás súlypontja áttevődött az iskolai tanműhelyre és az 1991-ben megalakult Oktató Kft.-re, valamint a Faktor Kft.-re. A gyakorlati képzés ebben az időszakban nagyrészt e három helyen történt, de ezzel párhuzamosan már néhány magánvállalkozó is fogadott tanulókat. A változások máig érezhető nyomot hagytak a szakképzésben.

1993 decemberében húszéves igazgatói munkája után nyugállományba vonult Szalay Kálmán. Az iskola irányítását a következő egy évre, mint megbízott igazgató Oláh Csaba látta el. 1994. november 26-tól az intézmény irányítását Kolics Gábor mérnök tanár vette át.

1000

1990-TŐL 1995-IG A SZAKMA KIVÁLÓ TANULÓI VERSENYEN

ELÉRT EREDMÉNYEK

	Név	Szakma	Országos helyezés
1990.	Bali Zoltán	vasbetonkészítő	VI. helyezett
	Krizsán Tamás	vasbetonkészítő	VII. helyezett
	Verebélyi Tibor	vasbetonkészítő	II. helyezett
	Vida Imre	vasbetonkészítő	IV. helyezett
1991.	Bereczki Nándor	szobafestő-mázoló	V. helyezett
	Ambrus Győző	vasbetonkészítő	III. helyezett
1992.	Csömöri László	vasbetonkészítő	szakm. v. t.
	Orbán Attila	vasbetonkészítő	szakm. v. t.
1993.	Balogh Zoltán	épületburkoló	szakm. v. t.
	Bölcs József	vasbetonkészítő	II. helyezett
	Elek József	vasbetonkészítő	IV. helyezett
1994.	Farkas Balázs	kőműves	III. helyezett
	Kovács József	épületburkoló	III. helyezett
	Kulumbán Sándor	ács-állványozó	IX. helyezett
	Soós Róbert	szobafestő-mázoló	szakm. v. t.
	Valaczka Csaba	ács-állványozó	szakm. v. t.
1995.	Ceiner László	ács-állványozó	II. helyezett
	Takács Zsolt	ács-állványozó	szakm. v. t.

340. ÉPÍTŐIPARI SZAKMUNKÁSKÉPZŐ INTÉZET DOLGOZÓI 1974-1994

EZEK IS MI VOLTUNK!

1984. aug. 15.

Első nap a 340. Sz. Építőipari Szakmunkásképző Intézetben. Az igazgatónál kellett jelentkeznem. Tájékoztattott az iskoláról, és ellátott jó tanácsokkal.

Én nem értettem belőle semmit, és ezt ő is nagyon jól tudta, ez már csak így megy a mai napig minden felvételkor. A beszélgetés végén elbúcsúztunk, én a tanáriba mentem.

Ahogy belépek a szobába, mintha a drit látnám, de teljesen más ruhában. Meglepődtem. Nagyon barátságos volt, bemutatkozott. Akkor derült ki, hogy ő a főnök testvére. Sejtettem volna, hogy rám még sok érdekes eset vár ebben az iskolában.

A tantestületben jó szívvel fogadtak, Pista bácsi (340-esül Pityesz) kölcsön adta óravázlatait, a többiek tanácsokkal láttak el. Közülük sokan a mai napig megtartották ezt a jó szokásukat.

Úgy emlékezem, mindig sok tanulónk volt. A folyosón nem fértek el; amikor lehetett, az udvaron voltunk a szünetekben, pedig csak az iskola fele volt elméleti oktatáson. Szilaj gyerekek voltak! Amikor elérkezett a ballagás, mindig idegeskedtünk; ha meleg volt azért, hogy rosszul ne legyen valaki a tömegben, ha esett, azért, hogy hol tartjuk meg az ünnepséget.

1986.

Munkaközösség-vezető lettem. Akkor jöttem rá, a diákokkal könnyű bánni.

A csapatban a tanárok mellett oktatók is voltak, kiváló szakemberek, akik nem csak tanítani tudtak jól, de ismerték a szakmájuk minden fortélyát. Nem ijedtek meg, ha a tanulócsoporthoz Százhalombattán vagy Bere-menden kellett gyakorlatot vezetni. Tanítványaik az országos versenyeken jó helyezéseket értek el.

1989.

A betonelemgyártó szakma tantervét lektoráltuk. Szalay Kálmán igazgató a matematika országos tantárgyi versenyek elnöke volt éveken keresztül. Pályáztunk a szakképzés korszerűsítésére, melyet a Köznevelési Alap elfogadott, és bevezetésre javasolt.

Közben igazgatóhelyettes lettem. A nyugdíjba vonuló kollégák helyére fiatal, jól képzett szakembereket kellett keresni. A fiúk mellé hölgyek jöttek. Jót tett a közösségnek.

Tanulókat táboroztattunk a Dunán és Révfülöpön, sportpályát építettünk az udvarban, szerveztük az olim-piai ötpróbát, a honvédelmi versenyt, lövészetet. Megindult az úszásoktatás, szerveződött a röplabdacsapat.

A változások szele iskolánkhoz is elért. Felmerült az intézmény elméleti részének áthelyezése. Bevezetésre került az EU törvényeknek megfelelő, két év felkészítő és két év szakképző szakaszú, röviden 2 + 2-es rendszer. Olyan dolgokat írtunk: „...célszerűnek tűnik a felülről zárt (3 éves szakmunkásképzés) rendszert kinyit-ni...”, vagy „...a vertikálisan már nyitott rendszert horizontálisan is feloldani”.

Ma már ezek a problémák nagyrészt megoldódtak. A tanulók osztályokat és szakmákat váltanak, szakmun-kásvizsga után érettségire készülnek, majd technikus minősítést szereznek.

Bízom benne, hogy még sok fiatal mondhatja azt, hogy ÉN IS A HILDBEN VÉGEZTEM!

Oláh Csaba, műszaki igazgatóhelyettes

A KÖNYVELÉS TÖRTÉNETE

Egy híján húsz éve, hogy beléptem a szakmunkásképző iskola „nagy családjába” mint könyvelő. Akkor még 340-es Szakmunkásképző Intézet nevet viselte és a Dózsa György út 35. szám alatt volt az iskola, a kol-légium, a tanműhely és az irodák. A könyvelés akkori színvonala az volt, hogy egy fém táblán volt a napló + indigó + karton + indigó + főkönyvi karton. Nehéz fizikai munka volt úgy rányomni a tollat, hogy a két kartont is átírva olvasható legyen a könyvelés.

De megjelentek a számítógépek. Rettegtem, hogy fogom ezt megtanulni. Némi betanítás után rájöttem, hogy milyen jó dolog a számítógép, mennyit segít az emberen – egy gombnyomás és összesít. Aztán jött a fénymásoló, a sok kézi másolást rábíztuk a gépre, szkennert, printer, internet, elektromos aláírás.

A mai fiatalok már beleszülettek a számítógépes világba, és csak hírből ismerik a régi módszereket. Aztán jött a költözés, igazi iskolát kaptunk – Bercsényi utca 8. – tornateremmel, napfényes irodával. Felvettük Hild József nevét és szakképző iskola lettünk, magasépítőket is képeznek a tanárok. Ez nagy fejlődés az iskola életében.

Ebben a 19 évben a könyvelésen kívül rengeteget kirándultunk, nagyon sok szép élményben volt részem egy-egy kirándulás alkalmával. A munkán kívül mindig jutott időnk egy kis kikapcsolódásra, nőnap, kará-csony, névnapok, amikor műsorokkal, finom ételekkel, zenével, tánccal próbáltuk színesebbé tenni a hét-köznapokat.

Így teltek az én éveim az iskolában, nyolc gazdasági vezetővel, három igazgatóval dolgoztam együtt. Nyug-díjba vonulásom után még újból visszajöttem dolgozni, 41 éve dolgozom.

Nemes Józsefné, könyvelő

C „CSAK A SZÉPRE EMLÉKEZEM...”

(A MŰSZAKI MUNKAKÖZÖSSÉG ÉLETÚTJA A 80-AS ÉVEKTŐL NAPJAINKIG)

Visszaemlékezésekből hallottam, hogy a „műszakiak” már a kezdetektől vidám, kreatív csapatot jelentettek a 340-es életében. A 80-as években a szakmacsoportokra való törekvés hozta létre a

- faipari (asztalos + ács)
- építőmesteri (kőműves, épületburkoló, vasbeton)
- szakipari (festő)

munkaközösségeket.

A szakmai munka mellett a felkészülés, dolgozatok, rajzok javítása szertárakban történt. Ez egyben azt is jelentette, hogy a műszakiak a napi munka során, néhány négyzetméteren összezárva, szakmai eszmecsere is folytattak.

Az elméleti-gyakorlati képzés szervesen összeépült. Egy munkaközösségbe tartoztak a műszaki tanárok és oktatók. Rendszeresen előfordult, hogy hétvégén segítettek egymásnak a kollégák családi házuk építésénél...

A hároméves szakképzés időszakában már első évfolyamtól gyakorlaton volt a tanuló – így a tanárok, oktatók szakmai munkája elválaszthatatlan volt.

Már a kezdetektől szép sikereket értek el tanulóink az országos szakmai versenyeken – szinte minden évben, minden szakmában volt országos döntős versenyzőnk.

Legendák keringtek Józsi bácsiról, aki fizikát tanított. A gyerekek között elterjedt a „Józsi bácsi magyaráz, engem meg a hideg ráz” sztori a mai napig megneveteti a kollégákat. Állítólag egyik tanítványa matematikaórán, amikor három számot kellett összeadni a táblánál, a következőt mondta: De Tanár úr, a 340-es nem egyetem!

1990-től aztán én is részese lehettem a „műszakiak” csapatának. Megkérdezte az akkori igazgató úr: Milyen szakmákat szeretne tanítani? Mondtam, hogy kőműveseket, épületburkolókat, vasbetonosokat. Az nincs, de szép szakma az ácsmesterség ...

Így aztán „beletanultam”, a szó szoros értelmében minden este készültem a másnapi órákra, vázlatokat írtam, rajzokat, fóliákat készítettem. Mélyvízbe kerültem, de a kollégák segítségére mindig számíthattam. Mivel tervezőcsoportban dolgoztam korábban – igyekeztem az ott szerzett tapasztalatokat átadni és a tanítás során hasznosítani.

A „fás” szertárba kerültem, ahol nem volt szabad asztal, és megtiszteltetés volt, hogy a „korelnök” Tóth Jani tanár úr székének és asztalának felét elfoglalhattam. Jani humorával, szakmaiságával és az életét szervezően meghatározó lovas szenvedélyével együtt különleges egyénisége volt a közösségnek.

Szívesen gondolok vissza Palczer Janira, Mezei Balázusra, Kovács Pistára, akik minden osztálykirándulásra elkísértek. Mindig „kétnaposra” mentünk – külön busszal –, hiszen ez igazán izgalmas... Jani zseblámpás éjszakai ellenőrző körútjait a mosonmagyaróvári kollégiumban, Mezei Balázs nótáit a buszon, nem lehet elfelejteni.

1995-ben az NSZI felügyelete mellett országos szakmai tanulmányi versenyt rendeztünk – szép dunaújvárosi sikerekkel. Minden szakmában döntőseink voltak.

A 2 + 2 szakképzés bevezetése, majd a magasépítő szakközépiskola és a technikusképzés beindítása új kihívásokat jelentett a munkaközösségben tanító kollégáknak.

A szakoktatók különválásával a műszaki tanárok jelenleg egy műszaki munkaközösségben dolgoznak – igazi csapatmunka folyik. A tapasztalt, nagy szakértelemmel és gyakorlattal rendelkező kollégák mellett a fiatal mérnök-tanárok tudása, lelkesedése egységes, segítőkész kollektívát alkot.

Közös munkát tükröznek a szakmai versenyek, amelyek objektív megmértetéseket, és egyben iskolák közötti rangsort is jelentenek.

Említést érdemelnek a rendszeresen megrendezésre kerülő szakmai programok, építőipari szakkiállítások, cégbemutatók, szervezett épületlátogatások, tanulmányi kirándulások, továbbképzések, amelyek elősegítik tanulóink szakmai képzését.

Ritterné Marth Edit, műszaki munkaközösség-vezető

A LEGTÖBB ODAFIGYELÉST, EMPÁTIÁT IGÉNYLI

Iskolánkban több mint két évtizede kezdődött el a sajátos nevelési igényű, tanulásban akadályozott, ennél fogva többszörösen is hátrányos helyzetű tanulók képzése. 1978-ban az akkori város vezetése kereste meg Szalay Kálmán igazgató kollégát azzal a kéréssel, hogy szervezze meg ezeknek a tanulóknak a szakmai képzését. Így kezdte meg a működését a speciális szakiskola. Az első időszakban 15–20 fős osztályokban kőműveseket és szobafestő-mázolókat képeztünk. Néhány év elteltével bővült a képzési struktúra a faipari gépmunkás és az ABC-eladó szakmákkal. Jelenleg tanulóink ezekben a szakmákban szerezhetnek OKJ-s szakképesítést.

Úgy érezzük, munkánk nem hiábavaló. Volt tanítványaink visszajelzései azt igazolják, érdemes pedagógusként ezt a nagyon nehéz területet művelni, amely a legtöbb odafigyelést, toleranciát, empátiát igényli.

A végzett tanulóink megállják a helyüket, becsületesen dolgoznak megélhetést biztosítva családjuknak. Többen közülük újabb szakképesítést, illetve érettségi bizonyítványt szereztek.

De legbüszkébbek Novák Zoltán volt tanulóinkra vagyunk, aki az érettségi megszerzését követően elvégezte a természetgyógyász akadémiát. Most kineziológiai tudását kamatoztatja, segítve ezzel a hozzá forduló embereken.

A tanári kar tagjai közül itt szeretném megemlíteni Dorka Bertalanné kolléganőt, aki nyugdíjasként nagy szeretettel neveli tanítványait, szervezi szabadidős programjukat, Ádám Sándor tanárkollégát, aki a szakmai ismeretek mellett a horgászatra, a természet szeretetére is nevel, amikor tanítványait maga köré gyűjtve apaként gondoskodik róluk.

Kovács Sándorné, munkaközösség-vezető

A „FIÚ” VAGYOK

Ahhoz, hogy egy nagyobb közösségben alkotó módon tudjunk dolgozni, nemcsak a munkában, hanem az élet egyéb területein is össze kell tartani.

Oktató berkekben köztudott, hogy mi - Papp Jenő, Szűcs József és Halmosi János - kis mikroközösséget alkotunk. Eleinte még meg nem ismertek bennünket, furcsállották, hogy mi munkán kívül is keressük egymás társaságát. De nemcsak a futballmérkőzéseken, ahol Szűcs Józsi barátunknak szurkoltunk, hanem „könyvtárba” is, ha tehetjük, együtt járunk. El is nevezték bennünket - nem rosszindulatból - „Triumvirátus”-nak.

Hosszas töprengés után úgy gondoltuk, hogy ez a kifejezés nem méltó hozzánk. Kerestük, hogy mi legyen az a név, amivel azonosulni tudunk. Az élet minden területén ősi történetekért a Bibliához nyúlunk vissza. Így lett az új nevünk az Atya, a Fiú, a Szentlélek. Be is azonosítottuk magunkat: Papp Jenő lett az „Atya”, Halmosi János a „Fiú” és Szűcs József a „Szentlélek”. Mondogatják is a többiek, hogy „beszélj az Atyával”, vagy „csinálja meg a Szentlélek”, vagy éppen „menjél csocsózni a Fiúval”.

Mivel az oktatóknak van a legjobb csocscsapata, így büszkék vagyunk az oktatók nagy családjára, hogy a Szentháromság milyen jól végzi a feladatát.

Halmosi János

Halmosi János az 1997-es szuperbajnok-vetélkedőn

A NÉGYÉVES KÉPZÉS ELSŐ OSZTÁLYFŐNÖKE VOLTAM

Múmiakészítés
az iskolai diáknapon (1994)

Kissé szorongva léptem át a 340. sz. Szakmunkásképző Intézet küszöbét. Közel húszéves általános iskolai pályafutásom után középiskolában folytatni, ahol csak fiú növendékek vannak, elég nagy kihívásnak számított.

Egy évig a kollégiumban mint nevelő dolgoztam. Érdekes, de nagyon fárasztó feladat volt. Kollégáim segítőkészségének köszönhetően, hogy úrrá lettem a nehézségeken és nagyon gyorsan sikerült beilleszkednem a közösségbe. Pár hét után a gyerekek, mint egyetlen női nevelőhöz, úgy jöttek hozzám minden problémáikkal, mint tyúkanyóhoz a kicsibék. Eltelt egy év és abban a megtiszteltetésben részesültem, hogy az akkori iskolavezetés felkért és megkért, amennyiben szeretném, az elméleti oktatásban folytathatom munkámat. Nagyon boldogan vállaltam. Ahogy könnyen szokták mondani, a hab a tortán az volt, hogy én lehettem az első négyéves képzésben részt vevő osztályfőnöke is.

Érdekes összetételű osztály volt, nagyon sok kedves, intelligens fiú került ide. Mintha mindig egy csapat lettek volna, mind tanulmányi, mind közösségi munkában az iskola élére álltak. Nagyon nagy segítségemre volt Kóti Sanyi bácsi, aki a gyakorlati oktatáson nemcsak oktatta, hanem nevelte is ezeket a tanulókat. Úgy gondolom, ennek köszönhetően, nevelőkkel és diákokkal egyetértésben megalakult a DÖK, ahol már az egész iskola szabadidős tevékenységét kellett megszervezni.

Újabb megtiszteltetés ért, engem kértek meg DÖK-öt segítő tanárrá és az osztályfőnöki munkaközösség vezetésére. Elkezdődött a kemény szabadidős diákélet. Mivel sok bejáró diákunk van, igyekeztünk a programokat úgy szervezni, hogy minden tanulónk részt tudjon venni rajta. Sport- és szellemi vetélkedőket szerveztünk. A régi épületben kicsi volt a helyünk, de a hangulatunkat ez nem befolyásolta. Tantermeket, aulát, a kicsi kavicsos udvart, minden létező helyszínt igénybe vettünk a siker érdekében.

Az első 340-es napokon egész napos program várta a diákokat. Matematikai, történelmi, zenei tudásukon kívül - amiről számot kellett adniuk - számos tréfás dologban mérkőztek meg. Élvezettel öltöztek a fiúk lányoknak, vagy készítettek egymásból WC-papírral múmiát. Rendhagyó évzárót rendeztünk, ahol a diákok (minden osztály) műsorral készültek. Természetesen mi tanárok se maradtunk ki - anekdotákkal, versekkel leptük meg tanítványainkat. Évtemetőnek neveztük a rendezvényt, ahol Szalma Katát égettünk. Varga Pista kollégám nagy lelkesedéssel hozta a szalmát, és Tomasekné Zsuzsival az előre elkészített vázra olyan vehemenciával rakták és öltöztették fel Katát, hogy úgy néztek ki, mintha két hete rózsahimlőben szenvednének.

Amikor átköltöztünk az új otthonunkba, folytattuk a szabadidős programokat. Pár éve már nem én látom el ezt a feladatot, átadtam ifjú kollégáimnak. Bátran mondhatom, most nagyon jól működik a Hildben ez a tevékenység.

Én nagyon köszönöm minden kollégámnak az akkori segítséget, hiszen nélkülük nem ment volna.

Tamás Erzsébet tanár

FOTÓSZAKKÖR IS MŰKÖDÖTT

Még egészen fiatal voltam, amikor megismerkedtem a fotózás technikájával. Lenyűgözött a természet és az ember képeken való megörökítése.

1972-ben lettem oktató, és az iskolai kulturális eseményekről, sportról, munkavégzésekről nagyon sok felvételt készítettem.

Az iskolában a fotószakkört Sógor József tanártól vettem át. A szakköri foglalkozások heti egy alkalommal voltak. Az egyik héten elméleti foglalkozás, a másik héten labor gyakorlat. A laborban végzett munkák filmhívás, nagyítás, fényképek készítése volt. Az iskolai rendezvényeken, kirándulásokon készített képeket táblákon nézhették meg a tantestület dolgozói és a tanulók.

A színes technika elterjedésével megszűnt a szakkör, mivel a labor nem felelt meg a színes technikai munkákhoz. Az évek során sok diák sajátította el a fotózási technikát. A legjobbak közül megemlítek néhányat: Makk János, Máramarosi János, Németh György, Polyák János, Polyák Ferenc, Péntek Nándor.

A fotózás nekem hobbim volt és az is marad életem végéig. Ezzel a hobbimmal úgy érzem, hogy az iskola történetét szépítettem.

Palczer János

IBOLYACSOROK – A LEGSZEBB CSOKOR

Harmincnégy éve tanítok, három munkahelyem volt, nyugdíj előtt egy évvel valószínűleg annyi is marad. Mindegyik munkahely más volt, az első a legjobb, a második a legnehezebb, a harmadik a leghosszabb, immár 26 éve dolgozom jelenlegi iskolámban.

Sok minden történt ez alatt: voltak kiváló helyezések és szomorú buktatások, poénok és könnyek. Nem a legjobb tanulóhoz fűződik a legmeghatóbb emlékem: az ibolyacsokor. Május volt, anyák napja, mikor az osztályomból – akik vasbetonszerelőnek és burkolónak tanultak – becsöngetés után kihívott egy gyerek, és a zsebéből ibolyacsokrot nyújtott át. A csokor hervadt volt, gyűrött és minden, amit el lehet mondani, de nekem mégis nagyon kedves, mert az a tanuló adta át, akivel sok jót tettem, és éreztem, szívből jönnek jó kívánságai.

Amikor elment katonának, hangulatos levélben számolt be az élményeiről, és mint végzett szakmunkás, nősülés után a feleségét is elhozta bemutatni nekem az iskolába. Ez felért egy kitüntetéssel.

Kovácsné Sudár Magdolna

ALAPÍTÓ MŰSZAKIAK...

Tomasek Attiláné az eltelt 25 év alatt, amit az intézményben töltött, szinte minden tantárgyat tanított már. Később a műszaki diploma mellé informatikai képesítést is szerzett és nagyon fontosnak tartja az állandó fejlődést, a továbbképzéseket. Az eredmények, a tanulók szeretete biztosan állíthatjuk, hogy őt igazolják.

Pavelek Tibor 35 éve okítja a kőműveseket, épületburkolókat de vasbetonkészítők is találkozhattak vele. Az első műszaki munkaközösség-vezető volt és számtalan sikert ért el tanítványai az SZKT versenyeken.

Csak úgy, mint Burkovics Mártonnak, aki 1962-ben iskolánk tanulójaként végzett, majd 1968-tól ismét visszatért, mint oktató, de dolgozott nevelőként is intézményünkben. Önzetlenül segítette a diákmozgalmat és szakmai eredmények mellett számtalan sikert ért el tanítványaival a sakk szakkörön keresztül is.

Szalay Gyula 1978-ban kezdte pedagógus pályafutását és ő is, mint a fent említett kollégák, jelen pillanatban is iskolánk dolgozója. Számtalan szakmai siker Kovácsa, de mint faipari szakember az intarzia szakkör lelkes támogatója is volt.

Ne feledkezzünk meg Ádám Sándorról sem, aki jelenleg a hátrányos helyzetű fiatalok útját egyengeti. Hosszú évek szakoktatói tevékenysége után vesz részt az elméleti oktatásban is, ahol mind felnőtt, mind diák elismeri emberi és szakmai kvalitásait.

M MIKOR MEGYEK HAZA?

Egy Tolna megyei kis községből jöttem egy általános iskolai tanulótársam hatására. Az iskolával már 1960-ban kapcsolatba kerültem és egy nagyon szép szakmát, az ács-állványozó szakmát sajátítottam el.

A tanulólétszám egyre nőtt és égetővé vált a szakoktatói igény. 1967-ben Ács Zoltán iskolavezető megítéssel ajánlatot tett, amit elfogadtam, és így ez az iskola meghatározó része lett egész életemnek. 1976-ig rengeteg olyan tanulóval kerültem kapcsolatba, akikre jó szívvel emlékszem. De talán mégis egyet kiemelnék, Tolnai Józsit, akit szinte saját fiamként szerettem.

Oktatói munkám során mindig arra törekedtem, hogy jó kapcsolatban legyek a fiatalokkal, hiszen az otthonosság, a szeretet remek motiváció. Így aztán szinte az összes tanulócsoportomban a tisztelet és a szeretet uralkodott, és amikor 1976-ban oktatásvezető lettem, beosztottjaimmal is e szerint viselkedtem.

A fejlődést, az új ismeretek elsajátítását mindig fontosnak tartottam, így továbblépve technikus oklevelet, majd főiskolai diplomát szereztem.

Az elmúlt 50 évből 38-at itt, ebben az iskolában töltöttem, ami nagyon nagy idő. Minden nap úgy indulok el ide, a munkahelyemre, mintha hazajönnék, hogy aztán a munka végeztével hazaindulhassak.

Szüreti napon

Árva Pál, gyakorlati oktatásvezető-helyettes

SZAKKÉPZÉS A PENTÉP KFT.-NÉL

Szakmai verseny a Pentép Kft. telephelyén

Az eltelt évtizedek alatt rengeteg változáson ment át a szakképzés oktatásának jellege, rendszere, amely még napjainkban is erős próbatételt jelent.

Az 1989-1990-es éveket a rendszerváltozás és az ebből adódó gazdasági, társadalmi átalakulások jelentették. Vállalatok, gyakorlati képzőhelyek szűntek meg, alakultak át, tömegessé vált a munkanélküliség. Így került sor a közismert, nagy múltú 26-os Állami Építőipari Vállalat megszűnésére is.

Ebben az időszakban (1991. január), amikor talán a legválságosabb helyzetbe került a gyakorlati szakképzés, alakult meg a Pentép Kft. Elsődleges feladatnak tekintettük, hogy a tanulók elmélyítsék szakmai ismereteiket, megszerezzék az új és újabb technológiákat, tapasztalatokat szerezzenek a gyakorlati oktatás

végzőktől, és osszák meg saját tapasztalataikat. Továbbá célunk volt olyan szakemberek képzése, akik szakmai, elméleti és gyakorlati ismeretek, képességeik és készségeik alapján a megszerzett szakmai képzettségnek megfelelő feladatok ellátására jogosultak lesznek.

Az alapképzések a kezdeti időszakban jól felszerelt saját tanműhelyekben történt, közel 2000 m² beépített területen. A tényleges szakképzés már „életszerűen”, a napi - helyi - igényeknek megfelelően történt élesben az építési helyeken. Mindez a tevékenység állami feladatok átvállalását jelentette - az első időszakban saját erőből, támogatások nélkül.

A tanulók kitartása, akarata, egyre fokozódó kötelességtudata tetten érhető volt a napi feladatokban is. Így az évek során (eleinte három év, később már csak két év) kialakult a lelkiismeretes munkaközösség. A gyakorlati képzésbe bekerülő „gyerekből” lassan-lassan kötelességtudó, a munkát becsülő, önálló, lelkiismeretes fiatal érik. A jó gyakorlati oktatói munka a biztosítéka annak, hogy a tanulók személyiségét a munkára nevelés során formálják, melynek következtében a tanuló megváltozott személyiséggel hagyja el a képzés helyét. Ez azonban még nem lezárt folyamat, tovább kell fejlődnie egyénileg mindenkinek.

A tanulók olyan szakmát kaptak a kezükbe, amely egy biztos alapot biztosít mindenkinek. De az ifjú szakmunkás itt nem állhat meg, hiszen újra és újra bővíteni kell ismereteit, s ha kell, újat kell tanulnia.

Akác Károly a Pentép Kft. vezetője

35 ÉVES KAPCSOLAT ALAPJÁN...

Ötven év! Szinte hihetetlen! Éppen ötven éve kerültem a városba és kezdtem meg magam is szakmai tanulmányaimat a Kerpely Antal Kohóipari Technikumban. 15 év elmúltával - különböző munkaköreim kapcsán -, az 1970-es évek elejétől kerültem kapcsolatba az akkor még 340. Sz. Építőipari Szakmunkásképző Intézettel, és ez a kapcsolat a mai napig tart. Nagy megtiszteltetésnek tartom a lehetőséget, hogy ebben az iskolai jubileumi kiadványban leírhatok néhány mondatot e hosszú ideje tartó munkakapcsolatról.

A dinamikusan épülő város és ipara kezdettől igényelte a kellő számú és jól felkészült építőipari szakmunkások utánpótlását. Csak tisztelettel tudok szólni az iskola mindenkori tantestületének teljesítményéről, vagyis arról, hogy a város középfokú iskolái között, negyven éven keresztül, a legszerényebb elhelyezési és tárgyi feltételek ellenére is jól teljesítették oktatási-nevelési feladataikat. Eredményüket, a szakmai felkészültség és főleg elhivatottság mellett, egészen biztosan segítette az a tény is, hogy rendkívül nyitottak, közvetlenek, egymást és a tanulókat odaadóan segítő „csapatúnak” ismertem meg őket.

Munkakapcsolatom az iskolával főleg a gyakorlati oktatásban teljesedett ki. 1981-től mint a 26. Sz. Állami Építőipari Vállalat oktatási feladataiért felelős vezetője, majd annak megszűnését követően, 1991-2004 között a volt nagyvállalat szakképzési feladatait átvállaló és folytató Faktor Oktatásszervező Kft. vezetője voltam.

Büszkeség tölt el, ha arra gondolok, hogy csak ezekben mérhető azon tanulók száma, akik szakmai felkészítéséhez, sikeréhez - ha szerényen is - magam is hozzájárultam. Nagyon jó érzés, amikor az utcán tisztelettel ráköszönnek az emberre a volt diákok, akik mára felnőttek, sőt némelyiknek gyermeke, unokája „koptatja” az egykori iskola padjait, gyakorlóléhelyeit. Büszke vagyok azokra a szakmai sikerekre is, amelyeket a volt és jelenlegi tanulók értek el. Igen büszkén sétálok el Dunaujvárosban, Budapesten, Pécsen és még számos helyen - ha arra járok - azon építmények mellett, amelyek építésében személyesen nem vettem

Siller Pál az 1980-as tanműhely építkezésén

részt, de tanulóink munkáján keresztül mégis részese vagyok létüknek. Az évek során alkalmam volt megismerni több, tőlünk nyugatra fekvő ország gyakorlati képző helyét, irigylelve felszereltségüket, anyagi lehetőségeiket. Hazatérve - és összehasonlítva a tanulók gyakorlati felkészültségét - arról bizonyosodtam meg, hogy egy adott, előre nem ismert szakmai feladatot, ha úgy tetszik problémát, a mi tanulóink önállóbban és gyorsabban képesek megoldani.

Kívánom a következő ötven évre, hogy az hasonlóan sikeres legyen, hogy az iskola továbbra is az önállóságra, a problémák megoldásának képességére nevelje tanulóit, vagyis arra, ami eddig is jellemezte munkáját.

Siller Pál

A „A MAI MELÓTÓL FÜGG A HOLNAPI KENYERÜNK”

(AZ ÁCSMESTER EMLÉKEZIK...)

25 éve foglalkozom tanulókkal - szinte mindenkire fűződik egy-egy kedves emlék. Végigkísérem a mai napig sorsukat - hiszen mindannyian a környéken dolgoznak, többségük a szakmában. Sok tanulóm nyert országos versenyt - amihez talán az is hozzájárult, hogy nálam azonnal a „mélyvízbe” kerültek.

14 évesen, kislányként került hozzám Takács Zsolt, aki alacsony, gyenge fizikumú gyerekként kezdte. Lógott rajta a szögtáska - amit megtekertem a derekán, erre elpiytyeregte magát... Nem jól sült el a poén, de hamar kiderült, jó mozgású, szorgalmas gyerek. Hozzászokott a „tempóhoz”, és sok szép tetőt csináltunk együtt. Harmadik évben a döntőn országos II. helyezést ért el... Ma önálló ácsként dolgozik, s neki is tanulói vannak - remélve azt, hogy amit tanult, tovább tudja adni a következő generációnak. Igaz, néha vetélytárs is - de büszkén vállalom!

Czeiner László, Bogdán Attila, Tóth-testvérpár, Horváth Pisti - mind-mind azonosultak azzal, hogy úgy kell dolgozni, hogy „disznóolat a Józsi bácsi is tud építeni”.

Az íratlan szabályok „pénz csak akkor lesz, ha befejezzük...” - a mai napig érvényesek, és ehhez ők is kellett, hogy meg tudjuk csinálni.

A tetők, amelyeket építettünk - visszaköszönnek az épületeken.

Gelsz György ács, Nagykarácsony

FANTASZTIKUS ÖTVEN ÉV

Ma már a 2005-ös évet írjuk minden dátumot igénylő hivatalos és a nem annyira hivatalos irományra is.

A mai Hild iskola elődjével közel ötven éve találkoztam először közvetlenül. Kapcsolatom az iskola ősével pontosan negyvenhét éves (ugyanis egy épületben „laktunk” 1958-ban). Nem vigasztaló ez a nagy szám önmagában, de ha a részletek is érdekelnek valakit, akkor egészen más a helyzet. Márpedig mindenkinek, aki érintett valahogyan is, érdekes lehet természetesen ez a számomra közel ötven, de az iskola történetében pontosan ötven év.

A mai iskola folyosóin, a tablókat nézve, feltűnnek a ma nyugdíjas tanárok, akkor tinikorú tanulókként. A tanuló jelzőt mindannyiunkra kell érteni, akik részt vettünk ebben az ötvenéves építőipari tanulóképzésben. Mert mindannyian tanultunk e fél évszázad alatt. Tanultunk építőiparunk fejlődése kapcsán, a sok-sok kis építőipari szakember vizsgáztatása során, akik kiléphetek az iskolából az építési gyakorlat valamilyen területére. Ez - reményeink szerint - sokat segített a mi építőiparunknak itthon és külföldön egyaránt.

Jómagam az utóbbi évtizedekben mint vizsgabizottsági tag, illetve mint a vizsgabizottság elnöke tanultam sokat a kőműves-, ács-, burkoló- és más építőipari szakmában vizsgázó fiatal szakmunkásjelölttől és természetesen az őket kérdező tanáraiktól. Tanáraik a fél évszázad első évtizedében – a tanítás mellett a tanítványaimként – is segítettek az építőipar rejtelseit kikutatnom. Fantasztikusan szép volt ez az ötven év, és a jelek szerint nem is eredménytelen. Évről évre egyre értelmesebb, okosabb, kreatívabb fiatal szakembereket tudtunk adni az építőiparnak. Ezeknek a „kis” szakembereknek a velük foglalkozók szó szerint a kezükbe adták a szakmát. Bizonyítja ezt az is, ha városunkban körbenézünk, vagy szűkebb és tágabb környezetünkben figyeljük meg az építési tevékenységet. És még nem is említettem a szakmunkásversenyek megyei és országos győzteseit. Ők sem voltak kevesen az elmúlt időszakban.

Ha egy kicsit elfogultnak tűnök, nézzék ezt el nekem. Azért van ez, mert jó dolog látni azt, hogy mint fejlődik tanár és tanuló évről évre, s ezzel együtt a szakmánk gyarapodását is megfigyelhetjük nap mint nap.

Kicsi szelete a szakmunkásképzés az ünnepi tortának, ráadásul csak az egyik vizsgabizottság optikáján keresztül, de szerintem e nélkül nem lenne kerek egész ez a szép ötvenedik évforduló.

Rajnai János okleveles építőmérnök

TISZTELT TANÁRAIM!

Azt hallottam, hogy az iskola – amelynek tanulója voltam évekkal ezelőtt én is – ebben az évben ünnepli ötvenedik évfordulóját. A hír hallatán eszembe jutottak a diákéveim, amelyeket 1993 szeptemberében kezdtem meg az akkori szakmunkásképzőben. Kőművesnek tanultam. Mi akkor csak 340-esnek hívtuk, de büszkén vállaltuk, hogy odajárunk.

Bizony az első évben nehéz volt, próbáltunk beilleszkedni az iskolai életbe, megismerni egymást, a tanárainkat. Abban az időszakban a tanulmányi eredménytől függően ösztöndíjat kaptunk, nekem ez az első évben négyszáz forint volt. Kis zsebpénz, amiből gyűjtöttük az osztálypénzt, elmentünk moziba, vagy éppen összedobtuk belőle kedvenc tanáraink pedagógusnapi meglepetését.

Iskolai éveim alatt a diáktanács tagja voltam, részt vettem minden sport- és kulturális rendezvényen, amit az iskola szervezett. A legnagyobb élményt számomra az iskolai diáknapok jelentették, az akkor szervezett csapatversenyek, osztályok közötti vetélkedők. Emlékszem, egyik alkalommal szépségversenyt rendeztünk, be kellett öltözni lánynak. Ezt a versenyt én nyertem meg. Az osztállyal ebből az alkalomból nagy bulit rendeztünk.

Őszintén elmondom, hogy a tanulmányi eredményeim nem voltak a legjobbak, mégis úgy érzem, sikerült jól megtanulnom a szakmát. Az akkori tanáraim sok energiát fektettek abba, hogy mindannyian megálljuk a helyünket az életben.

Az osztályfőnököm Varga István volt, talán az egyik legjobb osztályfőnök és tanár. Szigorúan, de nagy szeretettel, megértéssel nevelt bennünket. Befejezve tanulmányaimat, öcsémnek adtam át a helyem, hiszen ő is ebben az iskolában tanulta az ácsszakmát. Tiszta véletlen, hogy mindkettőnknek ugyanaz volt az osztályfőnöke.

Lassan egy évtized telt el azóta, hogy kikerültem az iskolapadból, de valahányszor visszagondolok, mindig az jut az eszembe, hogy az iskolaévek alatt raktuk le életünk alapkövét. Öcsémrel, Zoltánnal immár öt éve jól működő építőipari vállalkozást működtetünk. Nagyon várjuk, hogy a hűgunk is, aki a magasépítő szak-középfiskolai osztályban tanul, befejezze tanulmányait, és bekapcsolódhasson a cég munkájába. Végre lesz egy „igazi” építész is a csapatban.

Végezetül szeretnék köszönetet mondani minden volt tanáromnak, oktatómnak azért az áldozatos munkáért, amivel megtanították a szakmát, türelmükért, megértésükért, amivel emberségre, becsületre neveltek bennünket.

Kívánom, hogy a Hild iskola még sokáig sikeresen működjön, falai közül sok jó szakember kerüljön ki. A mostani diákoknak jó tanulást és sikeres vizsgákat kívánok.

Tisztelettel:
Beregszászi Péter volt tanuló

I IGAZI KÖZÉPISKOLA LETTÜNK (1996–2005)

Ahhoz, hogy igazán megértsük ennek az időszaknak a történéseit egy kis áttekintést kell adnunk a szakképzés jelenlegi helyzetéről.

A rendszerváltást követően a legjelentősebb változásokat a szakképző iskolák élték át. Ez idő alatt szinte alig akadt intézmény, amely ne bővítette vagy alakította volna át képzési struktúráját és szakmai kínálatát. A képzési struktúra átalakulását elsősorban az arányeltolódás jellemezte. A korábban hároméves szakképzést folytató iskolák fokozatosan növelték a szakközépiskolások számát, illetve egyre többen bővítették kínálatukat az érettségi utáni technikusképzéssel. Jelentősen alakította a képzési profilt az is, hogy a 90-es évek elején számos iskola kapcsolódott be a világbanki programba, ami azzal járt, hogy a tényleges szakképzés csak érettségi után következett, előtte csak szakmai alapozás folyhatott. Azok az intézmények, amelyek nem voltak képesek a fenti arányváltoztatásokra, viszont voltak innovációs törekvéseik, bevezették az ún. 2 + 2-es kísérleti szakképzést, ami nagyon hasznosnak bizonyult a későbbieket tekintve.

Szintén erre az időszakra tehető a speciális szakiskolai osztályok megjelenése, amikor a demográfiai hullám miatt sokan kiszorultak a középfokú oktatásból, és itt ún. csökkentett értékű szakmai képzésben részesültek.

A pályakezdő munkanélküliség megjelenésével bevezetésre került a szakközépiskolai kiegészítő képzés, ahol két év alatt szerezhettek érettségi bizonyítványt a végzett szakképzés után.

A változásokat minden esetben gazdasági és társadalmi igények indokolták. A piacgazdaság megjelenésével megváltozott a szakképzés funkciója is. A nagyüzemekben a főleg betanított munkára alkalmazott szakképzés helyett igény mutatkozott az önálló vállalkozásra képes, alaposabb szakmai ismeretekkel felvértezett, nívósabb általános műveltséggel bíró szakemberekre.

Jelenleg a szakképző iskolák egyik fő jellemzője a képzési formák sokszínűsége. A többfunkciós intézmények ugyanabban a szakmában többféle lehetőséget kínálnak a tanulók számára. Az iskolák átalakulása szükségesszerű volt, de nagyon sok gonddal járt. Az átalakuláshoz nem álltak rendelkezésre megfelelő szintű tárgyi, illetve személyi feltételek, amelyeket keservesen, munka közben kellett megteremteni. Az átalakítási folyamatok óriási többletmunkát igényeltek mind pedagógustól, mind vezetőtől. Persze ennek haszna is volt, hiszen így erősödhetek az alkalmazkodó- és innovációs képességek.

A rendszerváltás megkövetelte a szakmastruktúra átalakítását is. Nemcsak a privatizáció miatt, de a nehézipari, gépipari és könnyűipari stb. nagyüzemek bezárása okán is, hiszen nem volt többé szükség az ezekhez az iparágakhoz tartozó szakmákra, szakképzésre. Arról nem is beszélve, hogy ezen üzemek összeomlásával a gyakorlati képzőhelyek nagy része is megszűnt.

Mivel megszűnt a központi oktatástervezés és irányítás is, az iskolák a fenntartókkal karöltve alakították szakmai kínálatukat. A cél minden esetben az volt, hogy csökkenjen az ipari valamint mezőgazdasági szakmák aránya, és növekedjen a terciér ágazathoz és szolgáltatóiparhoz tartozó szakmáké. Nagyon fontos volt még az is, hogy az adott térségben ne legyen a szakmai profilnak konkurensa. Az átalakítást nehezítették a szűkös tárgyi és személyi feltételek valamint az is, hogy egy-egy szakma leépítése, illetve az újak bevezetése nagy személyi fluktuációt indukált.

A települési és a regionális gazdasági környezet függvényében az iskolák között óriási különbség alakult ki, amely egyben versenyhelyzetet is teremtett.

Napjainkban a képzés dilemmája, hogy megfelele-e a munkaerőpiac igényeinek az érettségit adó középfokú szakképzés növekvő aránya a szakiskola rovására. Sajnos a munkaerőpiacon egyidőben túl sok a szakképzetlen és túlképzett, ugyanakkor a szükségesnél kevesebb az igényeknek megfelelő képzettségű munkaerő. A csökkenő létszámú szakképzés komoly feszültséget teremt. Ráadásul az intézmények között sajátos gondokkal küszködik a szakiskolai képzés, ugyanis a szakiskolai tanulók többsége alulmotivált, hagyományos képzésük szinte megoldhatatlan feladat. Úgy tűnik, intézményünk jól alkalmazkodott az adott helyzethez, amikor a szakiskolai és szakközépiskolai oktatás arányait meghatározta. Érdekes, hogy az érintett időszak elején az országos törekvések között egyik fő célkitűzés volt az érettségit adó középfokú oktatás arányainak

növelése a szakiskolák rovására (80–20%). Ebben az időszakban már csak elvétve léteztek olyan iskolák, amelyekben nem volt lehetőség érettségi megszerzésére.

A fentiek tükrében a talpon maradáshoz égetően szükségessé vált, hogy a 340. sz. Építőipari Szakmunkás-képző Intézetben is legyen szakközépiskolai képzés. Ekkor már érezhettük, hogy az önkormányzatok anyagi helyzete egyre romlik, hiszen innovációs törekvéseinket sem volt képes támogatni, ezért szinte lehetetlen volt újítani. Utolsó szalmaszálként jött a Phare program pályázati lehetősége, amit mintha nekünk címeztek volna. Vagy mégsem?

A cél, miszerint a szakmunkásképző osztály szakközépiskolaivá alakuljon, valóban testre szabott volt, azonban a kiírási feltételeknek nem minden szempontból tudtunk megfelelni. Ennek ellenére óriási erőfeszítéssel elkészült a pályázat, majd jött a lobbitevékenység és a reménykedés időszaka.

És sikerült! Az álom valóra vált: olyan lehetőségek kapujába értünk, amelyek döntően befolyásolták a jövőt. 1996. szeptemberében tehát indulhat az új képzés is, de hol?

Az első szakközepes osztály

Lányok: fekvő (balról jobbra): Kiss Éva, Tóth Anita, ülő: Furfák Nikoletta

Fiúk: (balról jobbra) Hanol Ferenc, Horváth János, Házlinger Miklós, Sudár Árpád, Raffner István, Bozsó Roland, Bába János, Balogh Ervin, Szilágyi István, Böröcz Gábor, Plézer László, Kiss Róbert, Pintér Tamás, Csavajda Zsolt, Noé Gábor, Szabó Péter, Nagy Gábor, Kerkuska Zoltán, Pavlicsek Zsolt, Alberczki Gábor, Németh Zoltán.

A Dózsa Gy. u. 35. sz. alatti sötét tantermeket már régen kinőttük, pedig amikor odaköltöztünk, nagy volt az öröm. A visszaemlékezések sokszor említik, hogy az intézmény egész élete az állandó helykeresés jegyében zajlott. Nekünk nem adatott meg, hogy új iskolába költözzünk, de ahova mehettünk, azt nagyon megbecsültük.

Az általános iskolák tanulólétszámának csökkenése kényszerhelyzetbe hozta az önkormányzatot, amely racionalizálási törekvéseinek megfelelően a Szilágyi iskola „B” szárnyát bocsátotta intézményünk rendelkezésére. Nem új iskola, de iskola: világos, tágas tantermekkel, tele újabb lehetőségekkel. 1996 nyara így a költözéssel és az átalakítási munkálatokkal telt. A szakoktatók – vezetőjünkkel, Kóti Sándorral – nem mentek szabadságra, még a nyári gyakorlatot követően is dolgoztak, szepítették az új helyszínt, készülve a tanulók fogadására.

Álljon itt néhány tanuló neve, akik szintén az egész nyarat feláldozták: Bodor Péter, Márkus Zoltán, Mező Attila, Szabó Jenő, Skultéti Attila – az első kőműves tanulócsoporthoz, akik az iskolai tanműhely keretei között tanulták a szakmát.

De az igazgatóról se feledkezzünk meg, aki szintén nagy lelkesedéssel dolgozott, hegesztett, bútorokat készített. Kolics Gábor 1995-től fiatalon, 35 évesen vette át az intézmény irányítását, és teszi ezt a mai napig.

Az asztalos tanműhely
a legkorszerűbb gépekkel van felszerelve

A szakközepes tanulók ismerkednek
az Archi CAD tervezői programmal

Az új iskolával megnyílt a lehetőség a gyakorlati képzés fejlesztése előtt is: birtokba vettük az udvaron található, 450 m²-es tanműhelyt. Megkaptuk az épületet, de vele együtt egy nagy feladatot is, az általános iskolák technikaanyagainak előkészítését és gyártását. Ezzel együtt a tanműhely kialakítása és az ott oktatók tanulók számának növekedése újabb mérföldkő az intézmény életében, hiszen megnyíltak a szakképzési pénzek csatornái. Egyre több pályázatot készítettünk, és mindent egybevetve, ez alatt az időszak alatt különböző forrásokból több mint 80 millió forintos pluszbevételre tett szert iskolánk. Erre nagy szükség volt, hiszen az önkormányzat helyzetét ismerve fejlesztéseinknél kizárólag csak magunkra támaszkodhattunk.

1996. szeptember 1-jétől intézményünk felvette Hild József nevét, teret nyitva ezzel az újabb hagyományok teremtésének. Ezt tovább erősítette a lányok megjelenése, végre igazi szalagavatóval, nyitótáncokkal és sok más szép eseménnyel. És ha már a lányokról beszélünk, feltétlenül meg kell említenünk, hogy ebben az időszakban a város történetében először országos diákolimpiai bajnokok lettek női labdarúgóink. Elindultunk azon az úton, amely az országos hírnév felé vezetett, de ezzel a témával ez a kiadvány a későbbiekben részletesen is foglalkozik.

A külső források bevonásával elindulhatott a szaktantervek kialakítása, fejlesztése. Jellemző adat, hogy míg 1995-ben az egész intézményben két számítógép állt rendelkezésre, addig napjainkban több mint száz darab segíti az oktatómunkát.

2000-ben aztán egy újabb állomás, az érettségiztetés és a magasépítő technikusképzés várva várt indulása jelentett számunkra új feladatot.

De nem csak az informatika fejlődött, hiszen az oktatástechnikai eszközök széles tára újabb és újabb lehetőségeket nyitott a módszertani fejlesztésekhez. A tanműhely gépparkja is robbanásszerűen gyarapodott, és megkezdődtek az alagsori munkálatok, az újabb tanműhelyek kialakítása. Ezzel párhuzamosan az elméleti oktatás mérés-technikája több modulon keresztül fejlődött, sőt egy városi közös pályázat segítségével már a GPS rendszert vettük célba. Emellett fokozatosan építkeztek a munkaközösségek, hiszen az érettségiztetés, az idegen nyelvi képzés újabb és újabb erőfeszítéseket igényelt csakúgy, mint a tanügyigazgatás, hiszen az iskola működését segítő szabályzatok, különböző programok elkészítése nagy energiákat kötött le.

1997-ben pedagógiai programot készítettünk, amelyet azóta már többször átdolgoztunk, de a helyi tantervek, óratervek is sok feladatot kínáltak. Aprólékos munkával készült az iskola Szervezeti és működési szabályzata a

maga 18 mellékletével (önálló szabályzatok), illetve az esélyegyenlőségi, egészségnevelési és minőségirányítási programok. Utóbbi előzményeként 2001-ben csatlakoztunk a COMENIUS 2000 Minőségbiztosítási programhoz, amely újszerű tematikájával nagymértékben hozzájárult ahhoz, hogy reális képet kapjunk oktató–nevelő tevékenységünkről. A partneri és dolgozói vélemények rávilágítottak erősségeinkre s gyengéinkre, melyek aztán meghatározták a jövő céljait és feladatait.

Kapcsolatrendszerünk is egyre tevékenyebbé vált. Remek kapcsolatot alakítottunk ki a Szilágyi iskolával, de a többi intézménnyel is szorosan együttműködtünk. A gyakorlati képzésen keresztül önzetlenül segítjük a város óvodáit, iskoláit és egyéb intézményeit. Baráti viszonyt ápolunk a város középiskolaival, különösen a Rudas középiskolával működünk szorosan együtt. A kecskeméti Gáspár András Szakközépiskolával elsősorban szakmai kérdéseket vitatunk meg, míg a kazincbarcikai Surányi Szakközépiskolával inkább emberi kapcsolatot ápolunk. Minden esztendőben találkoznak a két iskola tanárai, diákjai a vendéglátói szerepkört cserélgetve.

Szép emlékeink vannak a németországi bad salzungeni gimnáziummal és a lengyelországi poznańi faipari szakközépiskolával közösen szervezett programokról. Sajnos anyagi okok miatt ezek a kapcsolatok jelenleg szünetelnek.

A diáksport eközben folyamatosan szállította a sikereket. Röplabdában mindkét korcsoportban kibéreltük az országos első helyeket, s 2003-ban diákolimpiai bajnokok lettek fiú labdarúgóink, valamint öregbítették hírnevünket a tornászok és a tekézők is. Nem maradt el az elismerés, hiszen 1998-ban a Diáksport Szövetség kitüntetését nyertük el, 2003-ban pedig a gyermek-, ifjúsági és sportminiszter elismerő oklevelét vehettük át.

De a tanulmányi munkában sem maradtunk el, azt fémjelzi Lukács Stefánnak és Bokor Lászlónak a Magyar Köztársaság „Jó tanuló – Jó sportoló” címe is. Büszkék vagyunk Czinner Tibire is, aki megyei szinten kapta meg ugyanezt a kitüntetést.

Bázisintézmény lehet a Hild?

Dunaújváros (zn) A Comenius 2000. közoktatási és minőségfejlesztési program I. intézményi modell kiépítésére sikeresen pályázott a Hild József Szakközép-és Szakmunkás képző iskola.

Ennek alapján 2001. szeptemberétől elkezdődött a munka, amelynek lényege, hogy korrigálják az iskolai munkatervet az intézményben fellelhető problémák felmérése és dokumentálása alapján. A partnerközpontú működés alapelvein ezekről tájékoztatják az iskolával kapcsolatban álló feleket is. Az Oktatási Minisztérium Comenius Programigazgatóság március 18-án helyszíni szemlét tartott az intézményben, amelynek során többek között értékelték a munkatervben ütemezett feladatok elvégzését, dokumentumokat és a munkajelentés mellékleteit. A szemlérlől a napokban készült el az írásbeli jelentés, amely arról ad számot, hogy a munka a szerződésben foglaltaknak megfelelően halad. Az intézmény így a későbbiekben bázisintézménnyé léphet elő, ami azt jelenti, hogy a többi, programban résztvevő iskolának nyújtana segítséget.

A Dunaújvárosi Hírlap
2002. április 17-én megjelent
cikke az iskolánkról

A „Jó tanuló – Jó sportoló” kitüntetés birtokosai

Bokor László

Lukács Stefán

Czinner Tibor

Említsük meg a tanulmányi versenyen kiemelkedően szereplőket is:

Év	Tanuló	Szakma	Országos helyezés
1996.	Kalúz Róbert	ács-állványozó	III.
	Szepesi Attila	ács-állványozó	III.
	Hévizi Attila	épületesztalos	VI.
	Király József	kőműves	VI.
1997.	Molnár László	szobafestő-mázoló	XI.
	Szabó János	szobafestő-mázoló	XII.
	Horváth István	ács-állványozó	IX.
	Tóth László	festő	IX.
1999.	Komáromi Tibor	ács-állványozó	XIII.
	Tóth Zoltán	ács-állványozó	XIV.
	Gelencsér Zsolt	padlóburkoló	V.
2000.	Dobos Viktor	ács-állványozó	IV.
	Dénes Gábor	ács-állványozó	IX.
	Gerlinger Ferenc	ács-állványozó	XII.
	Szabó Szabolcs	padlóburkoló	IV.
	Petrik András	padlóburkoló	IX.
	Köller György	szobafestő-mázoló	XIII.
2001.	Földi Imre	szobafestő-mázoló	VIII.
	Kovács Roland	szobafestő-mázoló	XV.
2001.	Eisenberger Balázs	épületesztalos	V.
	2004.	Wimmer Péter	ács-állványozó
2004.	Gorbacsov Vagyim	szakközép (világbanki építészet)	IX. (jeles érettségi építészeti alapismeretek tantárgyból)

2000-ig Gyöngyössy Csaba (jelenleg a Bánki Donát Gimnázium és Szakközépiskola igazgatója) segítette az igazgató munkáját, jelenleg pedig Varga István és Oláh Csaba a két igazgatóhelyettes.

Sajnos az önkormányzat anyagi helyzete tovább romlott, így nagyon nehéz újabb értékeket teremteni, sőt a meglévőket megőrizni is emberfeletti feladat.

Régi álmunk válik valóra, amikor hosszú engedélyeztetési eljárásokat követően 2005 szeptemberétől a szakmunkás-bizonyítványt szerzett tanulóink köztünk maradhatnak és két év alatt érettségi bizonyítványt szerezhhetnek. A technikusképzés palettája bővül a mélyépítőkkel, és a kétéves képzésre való átállás lehetővé teszi, hogy más iskolákban érettségizett tanulók is jöhetnek hozzánk és megismerkedhetnek ezzel a gyönyörű szakmával.

A jövőben tovább szeretnénk bővíteni a szakmakínálatot: a faipari technikus képzés mellett a lakberendező szakmát is célba vettük.

Valamelyik napilap írta, hogy „igazi középiskola lett a Hild”, és mi ennek szellemében szeretnénk megőrizni, továbbfejleszteni értékeinket.

K „KÓARCOD NÉZZÜK...”

Sokféle oka lehet annak, hogy valaki új nevet vesz fel, és ha ez csak annak kapcsán teszi, hogy feledje, esetleg megtagadja a múltját, nagy hibát követ el.

Amikor a jelenlegi Bánki Donát iskolába jártam, mint diák élhettem át, hogyan és mi célból játszódik le egy ilyen folyamat, miszerint a számokat felváltja egy olyan név, amely kötelez, nevel, hagyományokat teremt, tehát megtölthető igazi tartalommal.

A mi számunk a 340-es volt, megannyi lelkes diák, felnőtt dolgozó második otthona, és akkor jött az 1996. év, az új otthonkeresés és költözés ideje, a megújulás lehetősége. Igen, csak a lehetőségé, hiszen ez nem megy egyik napról a másikra, sem egy új iskola, sem egy új név nem jelent garanciát, de kezdetet igen.

És sorjázta a nevek, dunaújvárosi művészek, erre méltó emberek, építészek nevei. Pentelei Molnár János, Pollack... stb.

Talán a legnagyobb lökés a tanulók elsőpró akarata, szavazata volt, amely egyértelművé tette a végeredményt, ami szerint a mi közösségünk Hild József szellemiségét választotta, ezt szeretné megtölteni nemes tartalommal.

Ma már elmondhatjuk, jól választottunk, és itt cseng a fülemben megannyi sportsiker hangzavara: Hild! Hild! Hild!

Aztán jött a logó, és nagy megtiszteltetés számomra, hogy én tervezhettem, hogy mindenki szívébe ivódhatott ez a szakmacsoportunkat és a várost is jól szimbolizáló kis ábra.

De készüljön szobor is - mondtuk, és elkészült. Bozsó István, jelenlegi oktatótechnikusunk Ytong téglából faragta ki ott a helyszínen, aprólékos, gondos munkával.

„Kóarcod nézzük és látjuk művedet...” Csengenek a sorok Kiss Kálmán tanár úr tollából, aki megtisztelte iskolánkat névadónkról írt szép versével.

Tehát adott a forma, töltsük tele együtt alkotó tartalommal!

Kolics Gábor

Megszokták a helyet, megkapták a nevet

Bensőséges ünnepség a Hild József középiskolában

Szeptember óta új helyen és új néven működik a valahai 340. szakmunkásképző intézet, s tegnap délután ünnepélyesen felvette Hild József nevét az alapjaiban megújult intézmény.

— Tavaly iskolánk alapításának negyvenedik évfordulóját ünnepeltük, s ez a tény is mutatja, nem megtagadni kívánjuk a múltat azzal, hogy az építőipari szakmacsoportokhoz kötődő, jelentős személyiség nevével választottuk — mondta köszöntőjében Kolics Gábor igazgató az intézmény bejárásánál felállított Hild-mellszobor (Bozsó István alkotása) előtt kezdődő ünnepségen. Az igazgató szerint képesek lesznek megfelelő színvonalon a városi oktatási palotájának új színpályákon működni az új helyen, az új néven.

(Folytatás a 3. oldalon)

Ünnepélyes névadó volt a Hild József iskolában

(Folytatás az 1. oldalról)

A köszöntő után az iskola diákjai idézték fel névadójuk életútját. Hild József a reformkori építészeti egyik legnagyobb alakja volt, életműve — mintegy nyolcszáz ismert épület — döntően meghatározta a korabeli Pest képét, több épülete még hirdeti Hild szerepét a magyar klasszicista architektúrában.

A diákok műsorát követően Kiss Kálmán mondta el az alkalomra írt versét a bensőséges ünnepségen, majd a harmadik emeleti aula-ba vonultak az intézmény vezetői, pedagógusai

és a meghívott vendégek. Itt az iskola történetét feldolgozó dokumentumtárolatot láthatták, valamint a Vassas Táncgyűntes öt tagja mezőszőlői táncnak tapsolhattak. Az ünnepélyes névadót Almási Zsolt polgármester köszöntője zárta.

Aki személyesen is kíváncsi a megújult intézményben folyó munkára, látogasson el a Hild József Szakközép- és Szakmunkásképző Iskolába: december 16-án, hétfőn reggel nyolc órától nyílt napra várják a nyolcadikosokat, hozzátartozóikat és az érdeklődőket... (ny)

A Dunaújvárosi Hírlap 1996. december 12-én megjelent cikke az iskolánkról

I INFORMATIKAOKTATÁS A KEZDETEKTŐL NAPJAINKIG

1996 tavaszán, végzett műszaki tanárként futottam össze az egyik ismerősömmel, aki a 340-esben tanított informatikát. Mivel ő máshol, más területen képzelte el a jövőjét, így kereste az utódját. Ő kérdezett meg engem, hogy lenne-e kedvem informatikát tanítani ebben az iskolában. Mivel tanárként képzeltem el a jövőmet (ekkor jártam egyetemre), boldogan mondtam igent.

Én a középiskolában még nem tanultam számítástechnikát (Commodore korszak), így a főiskolai és egyetemi informatikaképzéshez hasonlóan gondoltam a körülményeket. Több szaktanterem, modern számítógépek minden diáknak, kiscsoportos foglalkozások... Ehhez képest hamar rá kellett döbbernem, hogy ez más lesz. Nem volt informatika szaktanterem, csoportbontás, de még számítógép se nagyon. Maga a tantárgy tanítása is gyerekcipőben járt, hiszen ekkor került bevezetésre.

Hetente nyolc óráig volt. Minden óra előtt egy tanuló segítségével a három számítógép közül kiválasztottuk az egyetlen működőképeset, majd kézben bevittük a megfelelő osztályhoz, ahol a tanári asztalon összeállítottuk és néztük, mire képes egy számítógép. Több mint harminc gyerek és egy elavult gép.

Az iskola új épületbe kerülésével - s a szakközépiskolai képzés beindításával - kialakítottunk egy szaktantermet, amelyből csak a Phare pályázaton nyert számítógépek hiányoztak fél évig. Ezen időszakban az elméleti képzésre helyeztük a hangsúlyt (kettes, tizenhatos számrendszer, számítógép felépítése). A gyerekek nem voltak boldogok ettől, de bevallom én sem! Több mint fél évet kellett várni, mire megérkeztek a Phare pályázaton nyert eszközök: 12 darab Pentium I-es gép (120 MHz-es processzor, 16 MB RAM, 1 GB winchester, 15"-os SVGA monitor, 4x-es CD-ROM) + egy szerver.

A teljes örömhöz „már csak” az Internet-hozzáférés hiányzott. Erre is éveket kellett várnunk. 2000-ben alakítottuk ki az Internet labort hét számítógéppel. Sajnos a tanórán nehezen lehetett igénybe venni, mivel a 16-18 fős csoportok sem fértek el kényelmesen, nemhogy a teljes osztályok.

A körülmények a 2003/2004-es tanévben lettek olyanok, amiről a tanár és a diák is elismerően nyilatkozhatott. Először 6, majd fél év múlva 12 gép megvásárlásával és az Internet felvezetésével a 314-es tanterem valódi szaktanteremmé vált. Ma már korszerű gépeken folyik a tanítás. A fejlesztés viszont nem állhat meg, mivel egy szaktanterem már kevés. Szükségessé vált a 313-as terem korszerűsítése, kiépítése. Ebben a tanévben ide is érkezett már 10 új számítógép, így tovább javultak a körülmények.

Sikerült elérni, hogy mára a középiskolák viszonylatában az egyik legmodernebb számítógép laborral a Hild rendelkezik, ahol a gyerekek a legkorszerűbb programokkal ismerkedhetnek meg csoportbontásban.

Péli András

A 314-es informatikaterem

GONDOLATOK AZ ELSŐ ÉRETTSÉGIRŐL

„Az én nézetem szerint az agy gondolkodásra való és nemcsak gondolkodni kell, hanem élvezni, látni a szellemi élet nagyszerűségét, az örömeit is. A tudományokat át kell élni... Shakespeare-t sem megtanulni, hanem átélni kell! Arany Jánost is át kell élni. A zenét sem megtanulni, hanem megélni kell. Mindent meg kell élni, teljesen fel kell olvadni benne...” (Szent-Györgyi Albert: A tudásról és az átélésről)

Az iskola az a hely, ahol a gyerekek az évek alatt elsajátíthatják a tudományok, mesterségek alapjait. Mert „ha felelsz tanárod váratlan kérdésére, gondolkodni tanulsz; ha összefoglalod, amit tanultál, beszélni”.

Dunaiújváros sok tanintézete közül az egyik, a Hild József Szakközépiskola, Szakiskola és Kollégium az idén ünnepli fennállásának ötvenedik évfordulóját. Ez száraz, hideg tény egy idegen számára, de az egykori diákoknak, tanároknak jó alkalom, hogy felidézzék a régi szép időket. Ez alatt a fél évszázad alatt mennyi minden történt... Minden iskola életében vannak fontos mérföldkövek, ilyen kiemelkedő esemény volt nálunk, hogy 1996-ban sikerült beindítani az első szakközepes osztályt. Gyorsan elrepült négy év, és beköszöntött 2000-es esztendő, és ezzel együtt elérkezett az első érettségizés és érettségiztetés ideje is. Diákok, tanárok nagy izgalommal várták az első írásbeli napját, ami szokás szerint hétfőre esett, és az első vizsga magyarból volt. „Jaj, csak az a tétel legyen, amit tegnap este még átnéztem!” – gondolták néhányan, mások a halálraítéltek nyugalmával figyelték a televíziót, ahogy a bemondó lassan, érthetően felolvasta a tételeket, amelyek aztán felkerültek a táblára is. A vizsgázók mindegyike kiválasztotta a számára „szimpatikusát”, majd legjobb tudása szerint állt neki értekezése vagy esszéje megírásának. Délután már a magyartanár kezében voltak a dolgozatok, és ő izgatottan kezdte olvasni azokat, bízva abban, hogy mindenkinek sikerült legalább egy kettest összehoznia. „És lőn reggel, második nap” és beköszöntött a matematika írásbeli napja. A diákok már némi rutinnal vágtak neki az újabb vizsgának, és ez így ment szinte az egész héten. (De egyszer minden vizsga véget ér, és a diák elkezdheti „jól megérdemelt pihenését”).

Az írásbelik után négy hét állt rendelkezésére a tanulóknak, hogy kellőképpen felkészülten mehessenek a szóbeli vizsgára, de a diákok többsége – és ez nem csak manapság van így – az utolsó napokban látott neki a készülésnek. Ünneplőbe öltözött diákok és tanárok lepték el a harmadik emelet 315. tantermét 2000 júniusának egy meleg reggelén, megkezdődött a „várva várt” szóbeli. Az alkalomhoz illő, komoly szavakkal köszöntötte az elnök a vizsgázni készülő tanulókat. Az emelkedett pillanatok az utcáról beszűrődő zajok zavarhatták volna meg csupán, de ki tud ilyenkor holmi motorra vagy madárcsicsergésre figyelni? Ilyenkor, mikor négy év tudásáról kell számot adni, és minden azon múlhat, hogy melyik tételt húzza az ember. A tanárok – még a legkomiszabbnak tartottak is – jóindulatúak az izgalmában hebegő diákkal. Peregnek a percek, az órák... A Hild József Szakközépiskola, Szakiskola és Kollégium első érettségijén minden diák – és tanár – sikeresen szerepelt. Az érettségi vizsgák évről évre, minden májusban beköszöntenek, de az első – akárcsak a szerelemben – minden iskola életében meghatározó.

Zárszóként álljanak itt Babits Mihály szavai: *„Az ember szavakkal gondolkodik, és szavakkal cselekszik. A művelt ember gondolatokkal küzd, szavakkal csatázik. A leghatalmasabb fegyver a gondolat és a szó... Élesítsd fegyvereidet, hogy megállhass az élet barcában...”*

Kárgli Krisztina

PÁLYAVÁLASZTÁSOM TÖRTÉNETE

Építészcsalád sarjaként a kolozsvári Műszaki Egyetem Szerkezetépítő Karán tanultam öt évig és 1980-ban szereztem meg az építőmérnöki diplomát. Édesapám elismert szakember volt, az ő példája lebegett előttem, amikor az építészs szakmát választottam. Testvérem építész és a férjem szintén építőmérnök. Az egyetemi évek után dolgoztam tervezésben és kivitelezésben egyaránt. Részt vettem lakó- és ipari épületek kivitelezésében, Nagyvárad műemlék jellegű házainak rekonstrukciójában.

1989-ben családommal áttelepültünk Magyarországra. Szerencsés voltam, mert nagyon hamar sikerült elhelyezkednem a BVM dunaujvárosi vállalatánál, mint tervezőmérnök. Az 1992-ben privatizált cégnél – új nevén FERROBETON RT. – lehetőségem volt megismerni a magyarországi vasbeton előregyártást. Sok jelentős épület, építmény tartószerkezetének kivitelezésében vettem részt, illetve néhány évig foglalkoztam az épület-karbantartással is. Az építőiparban eltöltött huszonkét év után, 2002-ben kerültem a Hild József Szakközépiskola, Szakiskolába. Ismételten szerencsésnek mondhatom magam, mert egy nagy múltú, hagyományokban gazdag iskolába kerültem. Kedves és segítőkész kollegákat találtam itt. Az iskola vezetőségének többek között fontos a jó munkahelyi légkör megteremtése, a kölcsönös bizalom égisze alatt végzett, eredményes munka.

Bevallom, az elején féltem az osztályfőnöki tisztségből adódó problémáktól, hiszen hirtelen harmincöt kamasz fiú neveléséért lettem felelős. Sok segítséget kaptam ez irányban is a kollegáktól, iskolánk vezetésétől. Ma már nyugodtan kijelenthetem, hogy a kezdeti nehézségek után, egyre több sikerélményben van részem a szakmai és a nevelési munkában egyaránt. Úgy érzem, a gyerekek is megszerettek, elismerik és elfogadják szakmai tudásomat.

Összegezve az elmúlt két év tapasztalatait, bátran kijelenthetem: örülök, hogy pályát váltottam, mivel megismertem egy új szakma szépségeit és nehézségeit, illetve lehetőségem nyílt újabb és újabb generációkat bevezetni az építőipari szakma tudományába.

Boros Mária építőmérnök, tanár

AZ ISKOLA ÉLETE EGY TAKARÍTÓNŐ SZEMÉVEL

Az 1996. év úgy az iskolának, mint jómagamnak is nagy eseményt jelentett: iskolánk nagyobb és tágasabb épületbe költözött, és ez számomra munkalehetőséget adott. Az eltelt évek alatt nagyon sok program zajlott az intézményben. Mindjárt munkába állásom elején új nevet vett fel az iskola, a Hild József Szakközép- és Szakmunkásképző Iskolát.

Minden évben rengeteg rendezvény vár a gyerekekre, amelyekben mi takarítók is kivesszük a részünket a munkánk mellett. Kezdvé a szüreti mulatsággal, az elsősök avatásával, a karácsonyi műsorral, ezt követi a farsangi diszko, majd a végzősök szalagavatója. Tavasszal a Hild-napok és végül a ballagás zárja a sort. Majd a nagy megmérettetés, a vizsga, ahol a gyerekeknek be kell számolniuk négyévi tanulmányaikról. Az én fiam is itt végzett 2004-ben. Intézményünk nem csak a gyerekeknek, hanem a dolgozóknak (pedagógusoknak, technikai személyzetnek) is rengeteg programot szervez. Mindezt azért, hogy ne csak a munkahelyen, hanem azon kívül is találkozhatunk, közösen kikapcsolódhatunk. Szerveztünk együtt kirándulást, karácsonyi műsort, nőnapot (ilyenkor a férfi kollégák műsorral, verssel kedveskedtek nekünk, hölgyeknek). Májusban viszonzásképpen mi is megünnepeltük a fiúkat. Minden évben kétszer van tantestületi kirándulás, ami nagyon jól szokott sikerülni. Az év végéket pedig egy jó bulival szoktuk zárni, ahol jókat főzünk, nő-férfi focimeccset játszunk.

Azzal zárnám soraimat, hogy ne csak a munkában merüljünk el, hanem egymással is törődjünk, tudjunk kikapcsolódni ebben a feszített, követelő és zaklatott világban!

Prémusz Zoltánné

AZ ISKOLA ÉLETÉHEZ HOZZÁTARTOZNAK A TANTESTÜLETI KIRÁNDULÁSOK

Egy iskola életéhez szervesen hozzátartoznak a tantestületi kirándulások. Ezeknek a programoknak a fő jelentősége, fontossága abban rejlik, hogy a rohanó mindennapok között, a problémákat félretéve, kicsit egymást megismerve, egymásra figyelve kikapcsolódhatunk.

A kirándulások szervezésénél fontos szempont, hogy szép helyekre jussunk el, és a programok mindenki számára érdekesek és tartalmasak legyenek. Ilyenkor lehetőség van városnézésre, a helyi nevezetességek megtekintésére, fürdőzésre. Az egész napos program után jó hangulatú vacsorákkal, borkóstolókkal záródik rendszerint a program.

Az ország számos városát meglátogattuk, eljutottunk Pécsre, Esztergomba, Kaposvárra, Tatára, Egerbe és környékére, a Szalajka-völgybe. A világörökség részét képező Hollókőn a tantestület tagjait elvarázsolta a skanzen csodálatos világa, mely a falusi élet nyugalmát sugározta. A hollókői várban a vitézi játékokon próbára tehetjük a vívási, íjazási, dárдавetői tudásunkat. Akinek nem volt kedve a virtuskodáshoz az fölölthette magára a harci ruházatot egy fénykép kedvéért. Ópusztaszeren megtekintettük a történelmi emlékparkot és a Feszty-körképet, mely mindenkit csodálattal töltött el. Volt, aki annyira beleélte magát a történelmi környezetbe, hogy amint lehetősége támadt, jelmezt öltött és szívesen pózolt a kamerának is. Mások a nádsíp készítésének fortélyát lesték el, de a megszólaltatása sem volt egyszerű feladat. Az esti hazaúton kedves meghívásnak tettünk eleget, a dunaföldvári várban láttak vendégül bennünket egy ízletes vacsorára. A táncos-mulatós, nótás est után hajnalban ért haza a csapat. Megtekintettük Zircen az arborétumot, a híres könyvtárat. Jártunk a sümegi várban, Szekszárdon az épülő Duna-hídon és a híd belsejében húzódó szerviz alagútban. Sétáltunk a gemenci erdőben, azután jólesett az ízletes ebéd a Trófea vendéglőben. Hazafelé be-tértünk egy szekszárdi pincébe, ahol mindenki kedvére beszélgethetett, nótázhatott egy pohárka finom bor mellett. Kirándultunk Pozsonyba és a dunaszerdahelyi őszi vásárt is megnézhattuk.

A legemlékezetesebb talán a legelső kirándulás volt számomra. Magyarhertelenden szép környezetben fürdöttünk egy kicsit, melyet pécsi városnézés követett, majd egy családi hangulatú vendéglátásban volt részünk Villánykövesden. Jó érzés volt, hogy új dolgozóként a társaság azonnal befogadott. Úgy érzem, ez a kirándulás is sokat segített abban, hogy beilleszkedjek az iskola kollektívájába.

Reméljük a felsorolás nem véges, és hasonló élményekben lehet részünk a következő években is. Kellenek ezek a kellemes, vidám programok ahhoz, hogy feltöltődve, jókedvvel, esetleg néha, egymással tolerán-sabban tudjuk a hétköznapi munkánkat végezni.

Hollókői kirándulás

Vitézi játékok Hollókőn

Kádár Brigitta

Középkolai tanulmányaimat a Dunaferr iskolában kezdtem, majd átiratkoztam a Hild József iskolába – ács-állványozó szakmára.

A szakrajz jegyeim alapján azonnal sikerélményem volt, és ez a kezdeti siker megalapozta a három év tanulmányait.

Nagyon jó osztályközösségbe kerültem, ahol igazi versenyszellem alakult ki. Barkóczy Norbert (Notesz), Komáromi Tibi (Koko), és a dunaföldvári bőrnadrágos Varga ikrek, Csizmadia Gábor, Biacsik Roland és a többiek mind-mind olyan egyéniségek, akikkel nem csak az iskolában, hanem iskolán kívül is sok időt töltöttünk együtt. Szívesen emlékszem vissza az osztálykirándulásokra, iskolai diszkókra. A tablónkat saját magunk csináltuk – büszkék vagyunk arra, hogy ránézésre tükrözi az ácsszakmát.

A második évben már beszélgettünk arról, vállaljuk néhányan az osztályból a felkészülést. A nyári szünetben már feladatlapokat oldottunk meg, amit szeptemberben a tanárnővel közösen megbeszéltünk. A harmadik év elejétől kezdődött az intenzív felkészülés: tanórákon az osztálytársainkénál nehezebb feladatokkal, délutánonként tovább folytatva az iskolában, majd otthon. A szakmai tanárnő, matematikatanárnő és az oktatóknál együttes véleménye alapján hárman indultunk az elődöntőn, ahonnan – ketten az osztályból – Komáromi Tibor barátjammal továbbjutottunk a döntőre.

A tanárnővel együtt – keretes fűrésszel a hátunkon – vonattal utaztunk Miskolcra. Nehéz volt a döntőn a megmérettetés, de mindkettőnknek sikerült jeles bizonyítvánnyal zárunk tanulmányainkat.

Azóta ácsként dolgozom – de többször visszajöttem a volt iskolámba elmesélni élményeimet – az ács osztálynak órát is tartottam. Talán meg tudtam őket győzni – érdemes volt ...

Tóth Zoltán, ács

M „MEO”-S LETTEM A FERROBETON RT.-NÉL

1998-ban íratkoztam be a Hild József Szakközépiskola, Szakiskola és Kollégium magasépítő szakközépkolai osztályába.

A második évfolyamban német nyelv tantárgyból „érdekes dolgok” történtek velem, így majdnem végleg el kellett búcsúznom az iskolától. Szüleim rábeszéltek a folytatásra, még egy utolsó próbát tettem.

Kiváló osztályközösségbe kerültem, új tanárokkal. Első sikereim matematikából voltak, ahol versenyre is neveztek. A szakmai tantárgyak érdekeltek, és ez a jegyeimben is megmutatkozott. Megtaláltam a helyem az osztályban, az órán kívüli programokon, foglalkozásokon sok barátot szereztem. Mivel az iskolai ünnepségeken szerepeltem, így azok a tanárok is megismertek, akik nem tanítottak. Jó érzéssel töltött el, amikor a folyosón leszólítottak és elbeszélgettek velem. Az osztályban sokan kételkedve nézték, nem gondolták, hogy ez az osztály előnyére válhat. Az osztályfőnök segítségével így váltunk az iskola egyik legjobb osztályává. Sokat vállaltam, így utólag sokszor felesleges kockázatot is. Egyszerre készültem az OSZTV-re, szalagavató-

Osztálykiránduláson

ra, érettségire. Szívesen emlékezem vissza osztálytársaimra, a lányok – Vadászi Éva, Hangyál Réka, Stenge Regina – sikereire a fociban és a diákönkormányzatban, a röplabdás fiúkra, a Hild-napokra, a fiúk által előadott Besenyő családra és az osztálykirándulásokra. Jó csapat volt...

Köszönöm a tanári karnak, hogy kaptam „hideget-meleget”, és így az életre nevelt.

Kovács Laci

1996. szeptember 1.

Új iskola, új környezet, új arcok és mi, az első szakközepes osztály. Persze ez nem csak nekünk volt új, hanem az iskolának is. Új hely, új név, magasabb színvonal, ez csak annyit jelent: Hild József Szakközép- és Szakmunkásképző Iskola.

Mint a szólás mondja: „Minden kezdet nehéz.”

Az első évben nagyon meg kellett dolgoznunk azért, hogy tanáraink és a diákok elfogadjanak minket. A tanulmányi munka viszonylag könnyen ment, mert minden lehetséges segítséget megkaptunk. A tanév végére már otthonosan mozogtunk az „új életben”. A második és a harmadik évben tanáraink már szakmai kihívások elé állítottak minket. Az elmélet mellé társult a gyakorlat is. Nekünk, a három lánynak ez sokkal nagyobb megpróbáltatás volt mint a fiúknak, de oktatóink segítségével keményen álltuk a sarat. Az utolsó év volt számunkra a legemlékezetesebb. Rengeteg időt és munkát fektettünk az érettségire való felkészülésbe. Ennek ellenére nem sajnáltuk az energiát a szórakozásra. Megtanultunk charlestont járni és keringőzni, ez utóbbi oly nagy sikert aratott, hogy azóta is minden évben a szalagavatói műsor nyitótánc. A táncpróbák önfeledt hangulatban zajlottak. A főpróbái bakik ellenére a műsort fergeteges tapsvihar zárta. A végzős diákok szalagját büszkén viseltük. A mi szerenádunk különleges volt. Meghívtuk tanárainkat a kísértet ballagásunkra. A sötét iskola folyosóin és udvarán – gyertyával a kezünkben – szellemként végigballagtunk. Énekelve és hidegtálás vacsorával búcsúztattuk diákveiniket, és léptünk a „nagybetűs élet” küszöbére.

Az „igazi” ballagásunk tanáraink és oktatóink számára torokszorító és könnyfakasztó volt. Búcsúbeszédben köszöntük meg nevelőinknek a sok fáradozást, segítséget, jó tanácsot.

Eljött a nagy nap, az érettségi napja. Osztályunk ekkorra már annyira összekovácsolódott, hogy egymás lelki támaszai voltunk. A vizsgákon sikeresen helytálltunk, amikor a bizonyítványt a kezünkben fogtuk, az első gondolatunk az volt: „Sok hűhó semmiért!”

Az érettségi után lehetőségünk volt a technikus képzésre is. Ebben az évfolyamban csak szakmai tudásunkat gyarapítottuk, amit a vizsgán jól kamatoztattunk. Hármunk közül csak egyikünk jelentkezett a technikus képzésre, melyet a többi fiúval együtt sikeresen elvégzett.

Az iskolánkban diákélet is volt. Rengeteget sportoltunk, és a női futballban diákolimpiát is nyertünk, melyre az iskola is, mi is büszkék vagyunk.

Örömmel fogadtuk a hírt, hogy volt iskolánk ötvenéves lett. Hiába! Nemcsak mi diákok, az iskola is öregszik. Ez alkalomból köszöntjük volt tanárainkat, az iskola minden dolgozóját, azokat a diákokat, akik most koptatják az iskola padjait.

**Kiss Éva, Furják Nikolett, Tóth Anita
az első szakközepes lányok**

E EGY VÉNDIÁK VISSZAEMLÉKEZÉSE

1996. szeptember elseje. Az általános iskola utolsó évét kezdtem. Az osztályfőnököm azzal nyitotta az évet, hogy nehéz lesz, már most gondolkodjunk a továbbtanuláson.

Teltek a hetek, hónapok és mi megkaptuk az értesítést, mikor, hova lehet menni, középiskolákat látogatni. Müller Árpi barátommal mi mindenhová elmentünk. Lehet pihenni, egy kicsit „lógunk a suliból”, persze tudtuk, az sem baj, hogy tájékozódunk a szóba jöhető iskolákról. Így jutottunk el a Hild iskolába, és most már őszintén elmondhatom, a legszimpatikusabb mind közül ez volt. A tanárok kedvesek voltak, kis programmal készültek, megmutattak mindent, amit csak lehetett. A szívélyes fogadtatás hatására már akkor eldöntöttem: a Hildben írom meg a felvételimet a magasépítő szakközépiskolai osztályba.

Felvettek! 1997 szeptembere egy újabb tanévkezdés, de most már középfokon. Tele voltam szorongással, várakozással, kik lesznek az osztálytársaim, a tanárim, ki lesz az osztályfőnököm? És hamarosan megismertük mindegyiket.

Itt szeretném megjegyezni, hogy nagyon sok jó pedagógus van ebben az iskolában. Szívesen emlékszem vissza rájuk, még akkor is, ha kemény kézzel bántak velünk, Ritter tanárnő, Tomasek tanárnő, akik az épületszerkezettannal, laborgyakorlattal, Kolics tanár úr a statikával gyötört bennünket. Barna tanár úr képes volt megszerettetni velem a fizikát olyannyira, hogy végül érettségi tantárgynak választottam. Varga tanár úr sem hagyott nyugton bennünket, mindig gondoskodott arról, hogy ne unatkozzunk. Az ásvány- és kőzettani szakköri foglalkozásokon a kötelező tananyag mellett hasznos információkhoz jutottunk ezen a területen is, aminek most a főiskolai tanulmányaim alatt is hasznát vettem. Bizony jó volt ezeket az ismereteket előkotorni az emlékezetből a főiskolai talajmechanikai gyakorlatok alkalmával.

Izgalmas volt ez az egész, már csak azért is, mert a Hild-napok alkalmából két ízben is diákelőadást és ásványbemutatót tartottunk Árpi barátommal. Visszagondolva szép munkának tartom a fa hibái, betegségei témájú tablónkat, amivel pályázatot nyertünk, és amiket utódaink a 315-ös teremben láthatnak.

A négy év hamar eltelt, az osztály összerázódott, összeszokott. Eljött az érettségi tele izgalommal, és az is sikerült, mint sok minden más.

Az érettségit követően sokan elkezdték a főiskolai, egyetemi tanulmányaikat, így Árpi barátom is beiratkozott a műszaki egyetem építőmérnöki karára. Én úgy döntöttem, hogy a felsőfokú tanulmányokat később kezdem el, előbb megszerzem a magasépítő technikus végzettséget is.

Sokat töprengtem azon, mi lett volna, ha más iskolába kerülök? Egy biztos, nem volt rossz a Hildben. Nem voltam sem lógós, sem kitűnő tanuló diák, de úgy érzem, sokat kaptam a volt iskolámtól ahhoz, hogy becsülettel megálljam a helyem a pécsi Pollach Mihály Főiskolán, amelynek harmadikos hallgatója vagyok.

Köszönet volt tanárainknak, üdvözetem küldöm az iskola valamennyi dolgozójának, diákjainak.

Sárközi Zsolt volt hildes tanuló, főiskolai hallgató

ISKOLAI ÉVEIM

Magamról nem is tudnék olyan sokat írni, de arra még jól emlékszem, mikor és hogyan kerültem be a Hild József Szakközépiskolába.

1997-ben jöttem Magyarországra, akkor még egyáltalán nem tudtam magyarul. Két évvel később sikerült viszonylag megtanulnom írni és olvasni.

1999-ben, ősszel kezdtem idejárni, asztalosszakmát tanultam. Nagyon tetszett a sulis, mert azon kívül, hogy nagyon jó fejek a tanárok, még gyakran ki is mentünk a városba valamilyen építkezésre, ott is tanultunk szakmai dolgokat. 2000-ben elvégeztem az első osztályt.

De év közben megtetszett a magasépítész szakma. Egyre jobban kezdett érdekelni a háztervezés, azért is, mert úgy gondoltam, hogy amikor felnövök, megtervezem saját magamnak a házat, olyat, amelyet én szeretnék. Így nyáron valamennyi tantárgyból különbözeti vizsgát tettem és átmentem a szakközepesek második osztályába. Ami nem biztos, hogy sikerült volna, ha nem támogattak és biztattak volna a szakmai tanárok és az akkori osztályfőnököm.

Nagyon szerettem szinte az összes órát, persze voltak nem olyan kellemes óráim is, na mindegy. Viszont szerencsésnek mondhatom magamat, hogy pont ebbe az iskolába kerültem. Mert amikor idejöttem, még nem volt semmilyen fogalmam az egészről. Mikor megtudtam, hogy negyedikben mehetek OSZTV versenyre, biztos voltam abban, hogy meg kell próbálnom, mit is sikerült eddig megtanulnom. Szerettem volna bebizonyítani magamnak, hogy ez nem csak látszat. 2004-ben döntőbe jutottam (6. helyezés). Akkor már tudtam, hogy ezt a szakmát szeretem.

Hálás vagyok minden tanáromnak, hogy sokat segítettek, biztattak, támogattak és megszerettették velem ezt a szakmát.

Most elsőéves hallgató vagyok a pécsi Pollach Mihály Főiskola Műszaki Karán, mint településmérnök (más szóval: urbanista). Sokkal könnyebb a helyzetem, mint azoknak a csoporttársaimnak, akik mondjuk vendég-látóból jöttek, és nincsenek tisztában az „alapokkal”.

Gorbacsov Vagyim Olegovics

Álló sorban jobbról a második: Gorbacsov Vagyim, az OSZTV döntőse

Eljött az ősz, egy új tanévet kezdtem meg a Hild iskolában. Mi tagadás, szokatlan volt, már csak azért is, mert a korábbi évekhez képest sokkal mozgalmasabbnak éreztem mindent.

És akkor jött a szüreti nap. Bevallom, azt sem tudtam, mi fán terem. Bizony, kissé féltünk is tőle, mert mi szükség van erre egy fásztó nap délutánján? De aztán eljött a pillanat, amikor mi, hildes diákok, felsorakoztunk az általános iskola diákjai mellé, hogy részt vegyünk a megnyitón, és azt követően a kukoricaváltón. Akkor értettem meg, miért szorgalmazták tanáraink. Akkor döbbsentem rá, milyen nagyszerű is, amikor két iskola megtalálja a módját annak, hogy nemzedékeket összekapcsolva versengjen nem is egymás ellen, hanem inkább egymásért.

A szüreti nap közös programja a kukoricaváltó futás. Lényegében olyan ez is, mint minden más váltófutás, csak itt a versengő csapatok tagjai különböző korosztályú tanulókból tevődnek össze. Az általános iskola első osztályos tanulói kezdik meg a versenyt, majd őket váltják a második, harmadik osztályosok, és így tovább, egészen addig, amíg a sort a 13. évfolyamos technikusok befutói be nem zárják. Jó volt látni, ahogy a nagyok szurkolnak az azonos színű pólót viselő csapattársuknak. A póló ugyan lötyögött rajtuk, a lépteik kicsik voltak, de mégiscsak egy közös célért, a győzelemért küzdöttek. Majd a végén a kicsik biztatták a hozzájuk képest óriás technikusokat.

Amikor először láttam és szurkoltam én is azért, hogy az osztálytársam sárga pólós csapata nyerjen, úgy éreztem, hogy ezt érdemes volt megcsinálni.

Másodikos koromban tagja lettem a diákönkormányzatnak, majd később a DÖK elnökének választottak. Diáktársaimmal sokat beszélgettünk arról, hogy miképpen lehetne az iskolánkban hagyományt teremteni, egyáltalán milyen programok vannak, amelyekben a diákok aktív szerepet vállalnak, vagy vállalhatnak.

Töprengésünk során rájöttünk arra, hogy a szüreti nap, a gólyaavató, az iskolai karácsony, a szalagavató, a Hild-napok alkalmából rendezett tanár-diák meccs, az éjszakai foci, a stúdiós vetélkedő, mind olyan rendezvények, amelyek diákéletünk részei, és mind színvonalas; megőrzésre alkalmasak. Nekünk egy feladatunk van: megőrizni mindezt, mert e rendezvények nélkül szegényebb lenne az életünk.

Színes, izgalmtól sem mentes négy évet töltöttem el a Hildben, amelyre szívesen fogok visszaemlékezni.

Lassan eljön az érettségi ideje, és nekem a diákönkormányzat elnöki tisztét át kell adnom fiatalabb iskolatársamnak. Megteszem ezt annak reményében, hogy azokat az értékeket, amelyeket sikerült nekünk tanároinkkal megteremteni, gondosan őrzik majd, és adják tovább az utánunk jövő diáknemzedékeknek.

Bálint Viktor, DÖK-elnök

Ülésezik a diáktanács

Szlobodnyik Zsolt utolsó éves asztalostanuló vagyok. Igaz, más tervekkel kezdtem pár évvel ezelőtt itteni tanulmányaimat – hiszen akkor még építésznek készültem –, de ennek ellenére továbbra is úgy vélem, hogy jól döntöttem akkor, amikor ebbe az iskolába jelentkeztem. Az itt tanultakat – úgy gondolom – jól tudom majd hasznosítani az elkövetkezendő években, hiszen az építőipari szakmákra mindig szükség lesz.

Az iskolában a tanulás mellett a szabadidőnk kellemes eltöltésére is számos lehetőség adódik. Én az első évben az ásvány szakkör tagja voltam, de mindenki találhat magának kedvére valót, hiszen működik sakk, intarzia, tánc szakkör is. Minden évben lelkesen készülünk a Hild-napokra, melyet iskolánk névadójának tiszteletére szervezünk. Számos vetélkedő, sport- és ügyességi verseny zajlik ezeken a napokon.

Minden évben sikeresen veszünk részt a város által szervezett futóversenyeken, és legtöbbször az élmezőnyben végzünk. Ezzel kapcsolatosan különösen sokat köszönhetünk két tanárunknak, Barna Péternek és Csógér Sándornak, akik a vidéki futóversenyekre is elkísérnek bennünket, és szurkolnak nekünk. Persze számos más tanárunk is aktívan részt vesz különféle sportok támogatásában.

Nekem ez azért is fontos, mert versenyszerűen futok és kerékpározok. Kerékpárban 2004-ben, kategóriámban országos bajnok lettem. Ezt, és számos sporttal kapcsolatos élményemet köszönhetem annak, hogy tanáraink támogattak abban, hogy eljussak olyan helyekre, melyek egy életre meghatározó élményt jelentenek.

Büszke vagyok arra, hogy iskolánk tanulójaként képviselhettem Fejér megyét a Magyarország európai csatlakozására szervezett Budapest-Brüsszel nemzetközi staféta váltóban. A hat nemzet diákjaiból álló 22 fős csapatunk 2500 kilométer teljesítése után adta át Brüsszelben 2004. május 1-jén a tíz csatlakozó ország nemzeti zászlaját.

Köszönöm azt is, hogy lehetőségem van részt venni a tanév közbeni edzőtáborokon, hiszen ez elengedhetetlenül fontos ahhoz, hogy az eddigiekhez hasonlóan, jó eredményekkel szerepelhesek a bajnokságban. Bár végzős vagyok, szeretném tanulmányaimat továbbra is itt folytatni az érettségi megszerzéséig.

Szlobodnyik Zsolt

Szlobodnyik Zsolt és Doba Péter

OKTATÓ SZERETNÉK LENNI

Tanulmányaimat 1998. szeptember 1-jén kezdtem meg a Hild József Szakközépiskolában. Egy év elteltével sikeresen elsajátítottam a kőművesszakma minden csinját-bínját. A képzés alatt kellő gyakorlatra is szert tudtunk tenni. Az iskola óriási elismerésben részesült, amikor felkérték segítségül a helyi Triumph Gyár épületének építési folyamataiba. Ezt a bizalmat mind a pedagógusok, mind a diákok büszkén viselték. 2002-ben megkaptam szakmunkás-bizonyítványomat és jelentkeztem érettségire. Különbözeti vizsgát kellett tennem a humán tantárgyakból, kémiából, biológiából stb.

A vizsgán sikeresen átmentem, és a magasépítő osztályba kerültem harmadik évfolyamon. Az osztályközösség segítőkész volt és barátságos. De ezzel egyidejűleg felhagytam a Hild iskola focicsapatával. Sajnos kiöregedtem a csapatból. Iskolai focikarrierem négy évére mindig szívesen fogok emlékezni. 2000-ben országos IV. helyezést értünk el a csapattal, és még sok más szép eredményt gyűjtöttünk be. Érettségi után jelentkeztem magasépítő technikusnak. Már csak ez az egy évem van hátra.

Az elmúlt hét év gyorsan elröppent. Magam sem gondoltam volna, hogy így magával ragad majd a Hild iskola szelleme. A közösség toleráns, segítőkész, a pedagógusok jól képzettek és megértőek. 1998-ban jelentkeztem be először, és most, 2005-ben, eljön az idő, hogy kijelentkezem. Nehéz lesz majd elszakadnom – bár, ha jól tudom, egy jó oktató, mindig elkél...

Fehér Krisztián (1998–2005-ig a Hild iskola tanulója)

ALSÓÖRSI OSZTÁLYKIRÁNDULÁS – 2 X

1999 májusában a 9/a osztállyal kétnapos osztálykirándulást terveztünk Alsóörsre.

Több hónapos készülődés és szervezés után a 26 fiú és az öt lány nagy lelkesedéssel, az osztályfőnökünk és a kísérő tanárnőnk lelkileg és fizikailag felkészülve a „nehéz napokra”, különbusszal elindultunk a Balatonra.

Tikkasztó hőség, 35 °C-os kánikula, de az eredeti terven nem változtattunk – „lássunk valamit a Balaton nevezetességeiből”. Kötelező program: tihanyi hegymászás. A buszunknak sem igazán tetszett a serpentin, a főút mellett leállt: füstölt, puffogott – se előre, se hátra.

Több óra helyszíni szerelés és „erős fiaink” igénybevétele a busz álló helyzetből történő kimozdítására

meghozta az eredményt: néhány órai izzadás után visszajutottunk Alsóörsre.

Alsóörsi csendélet

A táborban szíves a fogadtatás: a faházak egyszerűek de tiszták, a zuhanyzóban meleg víz nincs, de se baj, nemsokára a Balatonban fürdünk! Elfoglaljuk szállásunkat, ismerkedünk a táborral – focipálya, sakk, tollaslabda –, jó lesz ez a hely!

Délután több kilométeres séta lefelé a lejtőn – irány a strand. A vízibicikli terheléspróbája – kizárólag a bóján belül –, fagyaldömping, úszáspróbák, elterülés a strandon. És a csúcspont: a fiúk felfedezik a vízi focit! Tanárnőink a pálya melletti padon ülve le sem vették a

szemüket rólunk, izgultak értünk, féltettek minket.

Osztályunkba több leigazolt röplabdás: Tóth Gábor, Grózer György, Szilvássy Balázs, Lukács Attila járt, de velük együtt Szalados Attila, Kovács Gábor, Lassú Gábor, Budai Ádám és a többiek igazi profi csapatot alkottak. A vízi focit üzemeltetőnek is tetszett a fiúk lelkes játéka – és a végén már annak is örült, ha „fél árát” fizetünk –, mert így méltó ellenfele volt a strandolóknak.

Este a lányok elfoglalták a zuhanyozót, készülődés a vacsorához. Ismét több kilométer gyaloglás. A vacsora lent a Balaton-parton lévő étteremben volt. Tulajdonképpen rendesen elfáradtunk, és még vissza is kell gyalogolni?! A faházak előtti padokon hosszas beszélgetés – néhányan már durmolnak –, a többieknél „üvölt” a zene. Éheseknek előkerülnek az otthoni szendvicseik.

Másnap közös reggeli a közeli boltból, nagy étküeknek kevés a „fejadag”. Ismét kánikula – levonulás a strandra „egy szál” fürdőruhában – már kevesebb pénzzel a zsebünkben. Program: mint előző nap, de néhányan pirosra sülvé árnyékba húzódnak.

Hazafelé a buszon: mindenki alszik, fárasztó két nap volt...

Értékelés: jó volt, szép volt, rövid volt!

Utóirat: A következő évben az osztály egyértelműen megtervezte az osztálykirándulás célját: ismét Alsóörs!

2000-ben 10/a osztályunkkal ismét eljött Grózer György, aki akkor már nem járt velünk, és hívtunk rajta kívül minden olyan – előző évben is velünk kirándult – tanulót, aki szívesen töltött velünk ismét két napot Alsóörsön.

Vadászi Éva – Hangyál Réka – Stenge Regina

H NÉGY ÉV A HILDBEN

Felvetődik a kérdés: miért tanul tovább az ember középiskolában, szakiskolában vagy gimnáziumban? Erre a kérdésre a válasz, hogy meg szeretné tanulni az általa választott szakmát vagy érettségizni szeretne – utána esetleg tovább is tanul. Én személy szerint az utóbbi mellett döntöttem, amikor a Hild József Szakközépiskolát jelöltem meg. Felvettek! Tanárain mindenkit megkérdeztek: Miért jöttél ide? Osztálytársaim a szakmát – akkor még orientációt – mondták indoknak. Én az érettségit hoztam fel érvként.

Azóta meg kell hagyni, megváltozott a véleményem: az elmúlt négy év alatt kiderült, hogy mivel is foglalkozik ez a szakma, milyen sokrétű tudást igényel, és felfedeztem magamban az érdeklődést az építéstan, az építészeti informatika, az építészeti rajz és a többi szaktantárgy iránt. Megszerettem! Köszönet érte tanárainknak.

A városban, már jelentkezésemkor is, és azóta is szóbeszéd keringett, hogy ide „buta” emberek járnak, nincsenek jó rendezvények és a többi fokozhatatlanul valótlan pletyka. Ki kell jelentsem: Ez nem igaz! Semmivel sem rosszabb a helyzet, mint a város bármelyik középiskolájában. Mindenütt vannak jó tanulók, gyengébbek. Az, hogy mitől érzi magát jól az ember egy iskolában? A közösségtől, a baráti kapcsolatoktól, a személyes sikerektől és a jó programoktól függ. Itt töltött diákéveim alatt színvonalas rendezvényeket szerveztek, szerveztünk, hiszen két éve úgy érzem, a diákönkormányzat tevékeny tagja vagyok.

A tanulmányi versenyek, diszkók és a hagyományos programjaink egy nagy buliként zajlanak le iskolánkban, általában az iskolák között, aminek közösségteremtő ereje van.

Vannak olyan programok, amelyek a város többi középiskolása számára is nyitottak. Remélem, ha ők jól érzik magukat nálunk, akkor már nem fognak olyan lekicsinylően beszélni iskolánkról. Annak idején én is ebbe a hibába estem, de már az első félévben megváltozott a véleményem, amikor megismertem osztálytársaimat és tanárait. Ez alatt a három és fél év alatt lehetőségem nyílt több mindenben kipróbálni magam. Kisebb-nagyobb sikereket értem el. Köszönet tanárainknak azért, hogy láttak bennem fantáziát és segítettek.

Idén ötvenéves az iskolánk. Ez idő alatt nagyon sok jó szakember került ki iskolánk falai közül, s remélem a következő ötven év is sikeres lesz.

Kívánok tanárainknak kitartást és erőt ahhoz, hogy ugyanilyen színvonalon legyenek képesek az utánunk jövőket is tanítani, tudáshoz juttatni.

**Egy végzős diák:
Radics Péter „KAVICS”**

I **IDÉN MÁR 24 LESZEK**

Észre sem vettem, olyan gyorsan repült el ez a majdnem negyed évszázad. Huszonnégy évemből egy igen jelentős időszakot, hat évet töltöttem ennek az iskolának a falai között. Hat év sok idő, de az ember ezt észre sem veszi, ha olyan közösség tagja, amely úgy működik, mint egy kis család.

Be kell vallanom, hogy nagyon sokat kaptam ettől az iskolától. Itt tanultam meg a kőművesszakma mesteriségét, amelyben jelenleg is dolgozom. Majd később, miután leérettségiztem, visszacsalogatott az iskola sajátos légköre és elvégeztem a magasépítőipari technikus szakot is. Nagyon sokat köszönhetek a tanárok türelmes és segítőkész munkájának. Itt ragadnám meg az alkalmat, hogy külön köszönetemet fejezzem ki Oláh Csaba tanár úrnak, aki nélkül nem sikerült volna.

Továbbá itt kezdtem el rendszeresen sportolni, Liszi Ferenc tanár úr által vezetett röplabdacsapat tagja lettem, s vezetésével jó néhány elismerést szereztünk az iskolának. A röplabda ettől kezdve meghatározó tényezője lett életemnek, amelyet egy magasabb szinten is űztem. Tagja lettem a DUNAFERR SE férfi röplabdacsapatának is, amelyhez szintén nagyban hozzájárult a Hild iskola. Sajnos ma már nem röplabdázom – versenyszerűen –, de a sport iránti szeretetem megmaradt, és ma is rendszeresen visszajárok az iskolába focizni. Ma is szívesen térek vissza ide, ahol újra gondtalannak érzem magam. Hogy mit jelent számomra a Hild iskola? Nehéz lenne felsorolni azt a sok mindent, amire szívesen emlékszem vissza.

Büszke vagyok arra, hogy diákja lehettem ennek a kiváló iskolának.

Guti Csaba

K **KATONÁK A HILDBEN**

Barkóczy Norbert barátommal úgy gondoltuk, hogy polgári szolgálatosok leszünk, és így teljesítjük hazafias kötelezettségünket. Az természetes volt, hogy megpróbáltunk a régi iskolánkba kerülni, hiszen mindketten nagyon jó emlékeket őriztünk tanárainkról, oktatóinkról.

Akármit mondanak, óriási fejlődésen ment keresztül az iskola, nemcsak a képzési választékot, hanem a színvonalat tekintve is. A szabadidős lehetőségek, a hagyományok mind-mind azt szolgálták, hogy baráti viszony alakuljon ki tanár és diák között. Mivel mindketten fociztunk is, különösen jó érzés visszaemlékezni a diákolimpiákra, de az osztályok közötti bajnokságokra is, nem beszélve a tanárok elleni ádáz küzdelmekről!

Büszkék vagyunk iskolánkra, és üdvözlétünket küldjük az évforduló alkalmából.

Petrás Gábor

I IRODALOM

Kedves Olvasó!

A következő néhány oldalon iskolánk jelenlegi tanárai és diákjai tollából idézünk néhány verset, egyperces novellát, elmélkedő tanulmányt.

Szemezgettünk kicsit a termésből. Bátorítás és biztatás ez embertársainknak, hitvallás a költészet és versírás ereje mellett. Itt-ott döcögnek a rímek, nem eléggé letisztultak a képek, s talán az arányokon is lenne mit javítani; de az igyekezet és a szándék tisztasága mindenhol átüt a sorokon.

Kívánjuk, hogy mindenki oly nagy szeretettel olvassa, mint ahogy azt az alkotó megírta, és találjon benne mindenki kedvére való gondolatokat.

Reméljük, hogy ez a kis antológia elnyeri az Önök tetszését, s képet ad iskolánk tanáraitól és diákjairól egyaránt.

Az Öreg csak ül. Mereng, és észre sem veszi, hogy körülötte lassan-lassan benépesül a terem. Benépesül azokkal, akiket szeretett és akiket nem. Vagy talán mégis?... „Szeretni” – mit jelent ez a szó? Elgondolkodik, és biccent egyet, mintha csak ezzel akarná elűzni feltörő szenvedelmét. Ádámcsutkája mégis úgy mozog, mintha egyedül akarná visszanyelni a világ összes könnyharmatát. Némán szemléli az érkezőket, akik csak jönnek, jönnek szóltanul. A tétova helykeresés, egy-egy néma pillantás most többet mond, mint bármi más.

Érdekes, hogy önző lelkünk ilyenkor azonnal kérdőre áll. „Mi lesz, hogyha egyszer én is?... És egyáltalán megérem?... Lesz-e nyugdíjasbúcsúztatóm?...”

Azt mondják, akit megsuhint a halál szele, az pár másodpercbe szorítva egyszerre újraéli egész életét. Talán ez is ilyen érzés, egy állomás, ahol a vonat lassít, és tehetetlenségükönél fogva egymásba préselődnek az emlékek.

Oktatni fiatalokat negyven öszön és tavaszon át, milyen nemes feladat!

És jönnek a gyerekek is kis műsorukkal búcsúzni az Öregtől. S fölsendül a nóta: „Túl a Tiszán faragnak az ácsok...” Énekel az Öreg utolsó csoportja. Tudnak ők mindent fáradt mesterükről. A dalt még ő tanította nekik, amikor a szélfűtta, kopasz tetőkön várták az anyagot. Olyankor mesélt, csak mesélt, és a „bezzeg” sorjáztak, mint a vén szekerce alatt a fenyő.

Hej, az a vén szekerce!... Még ősz mesterétől kapta, amikor pont annyi idős volt, mint most a fiúk. Féllette is, ahhoz nem nyúlhatott emberfia. Amikor néha mégis megpróbálta valamelyik, az Öreg csak ennyit mondott: „Nono!”

Gabi, az izgága, minden lében kanál fiú persze nem nyugodott, még fogadott is a többiekkel: márpedig ő egyszer suhint egyet a szerszámmal! „Nono!” – ez lett a fiú beceneve, a többiek ráragasztották.

Vajon mit rejt a fényesre dolgozott nyél, a mára már kicsire élezett fok?...

Pedig nem irigy az Öreg! Hányszor adott a zsíros kenyérből, ami csak úgy „minarik edésen” volt csomagolva durva papírosba.

Lassan vége a műsornak, még a főnök méltató szavai, aztán ő következik. De mit mondjon, és egyáltalán hogy mondja?

Mezei Balázs az „Öreg” átadja a szekercét tanítványának

– Köszönöm, nagyon köszönöm! – ennyire futja erejéből, mindössze ennyire. Csontos, remegő kezéből pedig nem más, mint a sejtelmes szekerce villan elő.

– Nono... – és elcsukló hangjába belereszket az egész terem. Fátyolos tekintetek kísérik a tétova kamaszt, akit a többiek pimasz lökése indít el az Öreg felé.

Egy végtelennek tűnő néma szorítás, ami jár a legjobbnak, a huncutnak, a kíváncsi kedvencnek.

Aztán a fiú csak tartja, nézi a szekercét, és még nem is sejt, hogy ez maga a KÜLDETÉS.

Kolics Gábor

B BOLDOG-SZOMORÚ DAL

Sok évvel ezelőtt jóanyám bölcsőmet ringatva dúdolgatott nekem: „Kicsi szentem, nőj nagyra, gyarapodj, meglásd, szép jövő vár rád, nézz rám, kincsem én vagyok az – édesanyád.” Egy könnycsepp jelent meg szeme sarkában. Már akkor magamba szippantottam e furcsa szavak értelmét.

Múltak az évek, s a szülők, nagyszülők és rokonok, látván gyermeki értelmem nyiladozását, megjegyezték:

- E lányból papnő lesz! - mondta nagyanyám.
- Csudákat! Embereket fog gyógyítani. - szólt keresztapám.
- Isten uccse! Tanító lesz a lelkem! - vágott közbe nagypapi.

Megfordult a Föld néhányszor a tengelye körül, s nagypapinak igaza lett. A „nemzet napszámosa” lettem. Színes hintákról álmodtam, varázserejű krétákról, angyali diákseregről, csodatévő képességekről.

Örökkévalónak tűnt az álom. Azt kívántam, sose legyen vége.

Felébredtem. Az életem delén még mindig ezen álmomba menekülök.

De hol van már a régi bölcső? Hol van már a nagypapi?... Hol vannak a féltve dédelgetett álmok?...

Csőgérné Varga Tímea

A AZ ÉLET...

Csaknem húsz éve filozófiai előadást hallgattam, ugyanezen időszakban olvastam C. Darwin: A fajok eredete című meghatározó munkáját.

Két különböző tudományág; az előbbi társadalom-, az utóbbi természettudományos szemszögből kutatja azt a jelenséget, amit nemes egyszerűséggel „élet”-nek nevezünk.

Természetesnek találjuk, hogy élünk, azt gondoljuk, mi sem egyszerűbb, mint hogy létezzünk. Fajok száz-ezrei haltak ki csak azért, hogy az evolúció egyre tökéletesebb munkát végezhesen, s az utolsó percben megjelenhessen egy merőben új faj, mely önmagát értelmes, bölcs embernek nevezte. Ecce Homo! Íme az ember! Értelmes? Bölcs? Relatív. Az előtte élőkhöz s az őt körülvevő másfél millió fajhoz képest igen. S önmagához képest?!

Valóban a természet legcsodásabb alkotása az az alig ezeröttszáz köbcenti térfogatú idegsejthalmaz, mely a koponyánk védelmében rejtőzik, bonyolult kapcsolatok révén szabályoz, ellenőriz, érzékeny az oxigén hiányára s tőle vagyunk, akik vagyunk.

A legmodernebb számítógép sem hasonlítható az emberi AGY-hoz. Pótolni pedig soha nem fogja. Minden ember egyedi, egyszeri, megismételhetetlen! Nincs két egyforma. Számítógépből??? Sorozatban gyártják, el-avul, elévül, kimegy a „divatból”!

A teremtő természet úgy rendelkezett, hogy az ember használja azt a bizonyos szürkeállományát, s minél inkább ezt teszi, annál csillogóbb elme lesz belőle. Tevékenységünkkel, pusztá létünkkel formáljuk, átalakítjuk a körülöttünk lévő világot, a természetet.

A változó világgal mi is változunk, nem csak az emberi faj, de az egyedei is. Ez a fejlődés! Ami nem mindig egyértelműen jó irányú! De mit nevezünk jónak? Ez is viszonylagos, akár egy társadalom, akár egy individuum – egyén számára.

A homo sapiens fajt – mint ahogy az egyes társadalmakat – emberek, egyének alkotják. Ez a nagy csapat térben és időben állandóan változik. Számuk több mint hatmilliárd-négyszázmillió. Mindegyik célja, hogy boldog szeretne lenni életében!

A legtöbbnek olykor sikerül! Az élet... szép!

Csőgér Sándor, tanár

Kolics Gábor: ÉRZÉS

Szívemben
osztódott az érzés,
s ahogy a tranzverzálisok
kioltják egymást,
lettem visszhangzóan üres,
érzelmi egysejtű.
És az eső csak esett,
mocsarasítva az embert, a nőt,
engem is talán.
Lám a türelemsugarak egyre erősebbek,
átütvén a Nap álarcát,
elrugaskodva a középtől,
döbbenet ülik.
Szeretek
szeretni.

Barna József: TAVASZ

A lombok közt átszűrődve
zöld tócsákba gyűl lent a fény.
A tisztásra lepke lebben,
bogár mászik a fű hegyén.
Arany-pihés nyakad körül,
Madár trilla jár csapongva.
S a messzi ég táncrea perdül,
Lombok felett kékbe oltva.
Hímport fújva sok bibére,
Ámort játszik a csalfa szél.
Tavaszt csókol földre, égre.
Vedli bőrét a szürke tél.

Barna József: DUNAÚJVÁROS

Hol nyaranta sárga szárba szökken a szem,
és bajszos kukoricák csövesedtek a földeken,
ott, most házak állnak – kétkezi vetésben.
Napnak fordítva fejük növekednek egyre többen.

Ahol régen dicső Róma határa állt,
és zord-szakáll harcosok uralták szép Pannóniát,
föld-szagú nyughelyük, porló csontjuk felett
a Dunát naponta köszöntik sokszínű panelek.

A löszbe tépett sebeken beton hegek,
– egy iskola, egy kórház, otthonok sora, üzletek.
Áll a város. Kóbor szél vasércport terít,
s a gyár kéményei felhőkbe fújják sűrű füstjeik.

A TERV-ként születettél, hajnalán a kornak,
és egy ország népe hitte, a vörös Megváltó vagy.
Voltál a nagy álom, valósággá lettél.
Ezrek jöttek, építettek, ki parancsra, ki önként.

Vas-folyót csapolnak. Szikra-eső fények
keretbe fogják a pufajkás, gumicsizmás népet.
Lelkükben égő hit, agyukban még kétely.
Jövőt talicskáznak, s mint malter ideköt az ember.

Betonvirágok és vasvirágok nőttek
Évről-évre, befonva parkkal, zöld lombú erdővel.
Múltunk örvényében a parancs, a kétség.
Ím itt a VÁROS. Ötven éve – zálog a jövőjén.

Barna József: SZÉP VOLT AZ ÉN ÉDESANYÁM

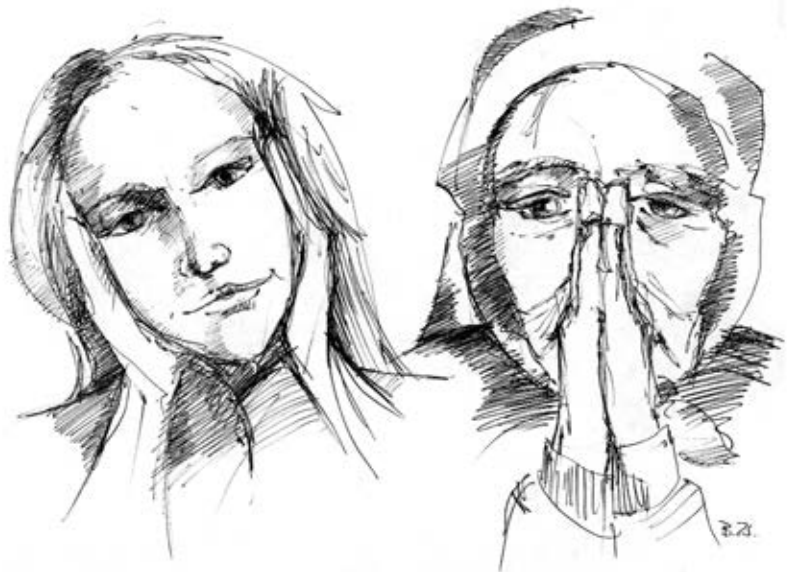
Szép volt az én édesanyám,
mert szépek, szépek az anyák,
amikor még ifjú lányok.
Csivitelő fecske keblük
és karcsú, ringó csipőjük
alatt tüzelnek az álmok.
Csücsöri ajkuk csókos csillag.
Szép virágként ők mind kinyílnak,
mert parázsló tűzében égnek
az önfeledt nagy szerelemnek.

Szép volt az én édesanyám,
mert szépek, szépek az anyák,
amikor gyermeket szülnek.
Amikor egy kis poronty, a
szemüfénye maszatolja
tejtől duzzadó mellüket.
Ringatva őt, halkan gügyögnek
gógicsélő szép gyermeküknek.
Bevonja őket glória-fény,
kisdéd játszik az anyja ölén.

Szép volt az én édesanyám,
mert szépek, szépek az anyák,
amikor lám korosodnak.
Asszonyosan izgatóak.
Puha csókja telt ajkuknak
titkos vágyakat takargat.
Büszkék családra, életükre,
még hódító női ölükre.
Lényegtelen, hogy a visszerek
munkás lábukon felkéklenek.

Szép volt az én édesanyám,
mert szépek, szépek az anyák,
amikor megöregsznek.
Ráncaik közt bűvó mosoly,
homályba tűnt, ami komoly.
Szemükben ős csillag-fénnyel
titkok nyílnak és ránk ragyognak.
Bár csókjuk nincs, csak puszillkodnak.
Már nem hozza más őket lázba,
csak tenni-venni a konyhába!

Szép volt az én édesanyám,
mert az enyém volt Ő csupán.
Most is hallok nyugodt hangját,
látom, ahogy reám nézett.
- Kisfiam, nagyon szeretlek -,
mondta sok-sok korholásnál.
Óvó szavát én kinevettem.
Már nem szól többet. Elment csendben.
Csak fájó hiányát hagyta rám.
Egyetlen, drága, Édesanyám!

Zsebeházi Imre: NŐNAPI DICSÉRETEK

Én dicsérem Őt, a Nőt,
Ki életünket adta.
Én dicsérem Őt, a Nőt,
Ki gyermekünknek anyja.

Én dicsérem Őt, a Lányt,
Ki kezdő menzeszével,
S bimbódzó eszével
Már a legényre kacsint.

Az asszonyt,
Ki társ az életünkben,
Férjét hazavárva,
Aggódás szemében.

Én dicsérem Őt, a Nőt,
Kinek a természet
Alakjára vésett
Több-tengernyi szépet.

Én dicsérem Őt, a Nőt,
Kinek szerelme arany,
Hűsége meg gyémánt;
Mámort osztó lényec,
Életünknek fénye.

Én dicsérem Őt, a Nőt,
Aki reggeli kékévek illatával,
Arcának segítő, fénylő mosolyával
Ad múltó napjainkhoz újra új erőt.

Bozsó István grafikája

Barna József: ŐSZI LÁTOMÁS

Az Ősz kígyó-hidegen kúszik át az üvegen,
s a Hold sápatag tájra tekint. Néma idegen.
A késéles szél tutulva vágat, s a felszabdalt
világ nyög, koszos könnyei a fákra csorognak.
Bágyadt kakasként ázott fény ül a lámpa vasán.
Kósza kis erek szerte folynak, minden csatak, sár.

Ősz van, a könny-folyta üveg csalóka túloldalán
újra és újra jön a homályból egy hallgatag pár.
Kortalan mosolyuk beragyogja apám, s anyám
halál lefogta, szent ikonú, oly drága arcát.
A szívük köszönt, szempillámon egy könnycsepp remeg.
Jönnek az esőben, pedig tudom - már nincsenek.

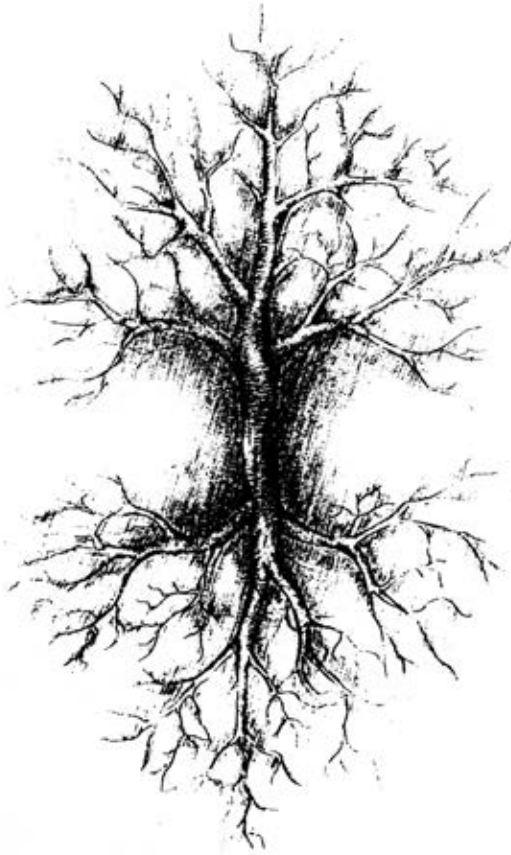
A kígyó-üvegre csókolom, - Jaj, ne menjenek!
Gyermeki vágyam zsarnok. Még, még, még szeressenek!
Csendesen beszélgetünk a szívemben legbelül,
gondolatban velem vannak, már nem áznak kívül.
Szögecseli a Nap a Hajnalt, gyatrább a képzelet.
ők mennek a Holddal... apám kalapja integet.

Zsebeházi Imre: EGY PÉNZZÁROSNO SZEMÉHEZ

Gyönyörű szemednek
Átható fénye,
Mintha pásztortüzek
Sokasága égne.

Éretetlenül állok,
Kínos bűvöletben;
Mintha nem is élnék,
Szemed csak nevetve!

Ordítva, megalázva
Kevély büszkeségem,
Mintha a szemedbe
Olvasztanád lényem!

Szentpölteni Ági: KI TANÍTJA MEG?

Tanárként állok előtted.
Nap mint nap tudománnyal gyötörlek.
Nézek rád csendes félelemmel,
Mit tudnod érdemes,
Ki tanítja meg neked?

Ki tanítja meg neked,
Hogy Debussy Tengerében
Jobban megpihenhetsz,
Mint egy dühöngő rapzenében.
Hogy léted lényegét
A csendben keresgél!
Hogy mi másban zavar téged,
Az saját tükörképed.
Hogy vigyázz a gyengébbekre,
Mert rászorulnak védelmedre!
Hogy halk szóval, s mosollyal
Mindenkor nyerő vagy.
Hogy sikeredben akkor lehet örömed,
Ha nem használtad könnyököd.
Hogy a harag, s gyűlölet
Csak az erődöt veszi el.
Hogy boldogságod olykor fontosabb,
Semhogy vélt igazad szajkózzad.
Hogy bátorságod mércéje:
Félelmeddel mit kezdesz.
Hogy nem szégyen elbukni,
Ha képes vagy felállni.
Vajon ki tanítja meg neked,
Hogy legfőbb érdemjegyedet
Emberségből szerzed meg.
Lehet fejedben tengernyi tudomány,
Te lelkedtől leszel igazi csodává!

Tanárként állok előtted,
S nézek rád csendes félelemmel:
Mit tudnod érdemes;
Ki tanítja meg neked?

Bozsó István grafikája

Szentpölteni Ági: RÖVIDEN ERRŐL-ARRÓL

Életfilozófiám

Minden harcunk
Önmagunkkal vívunk.
Mások csatájában úgy veszünk részt,
Miként hajóéban a tenger és a szél.

Ha szeretlek

S nem szükségem van rád;
Nézek, mint virágba öltözött fát.
S látom az élet mosolyát,
S élem a létem dallamát.

Hiányzol, bár tudom

Miként vihar utáni csendnek
A vihar ad mélységet;
Úgy ad az együttlétnek
A távolság értéket.

PUSKÁS MIKLÓS (JÓKER):

AZ ELSŐ SZERELEM

Mint pajkos áprilisi szél,
szelíd és kedvesen kacér,
mint napsugár a réten,
úgy jött a lány, s a szerelem

Akár egy égi tünemény,
mosolygó arccal jött felém.
Szemében csillogott a kék,
mint felhőtlen nyári ég.

Vállára omló szép haján
táncot jár a napsugár,
s fénylő arannyal övezik
szellő fodrozta fürtjeit.

Csak álltam és néztem őt,
Szívembe Ámor nyilat lőtt.
Tudom, hogy ő a mindenem,
a boldogság, s a szerelem.

Rácz József:

EMLÉKKÖNYVBE

Emlékkönyvbe I.

Ha írás voltam, fejts meg,
ha kötés voltam, fejts fel,
ha voltam valaha is valakid,
felejts el, felejts el!

Emlékkönyvbe II.

Ha tudás voltam, érts meg,
ha romlás voltam, feledd el,
ha nem voltam égbe törő sikolyod,
felejts el, felejts el!

Farkas József: IGAZ

Költő én? Nem vagyok. Ezért csak igazat
írhatok.
Tegnap egy napfényes délelőtt
Három szál rózsza mosolygott a ház előtt.
Csak mosolygott a három szál rózsza,
Mintha minden szirma engem hívna.
Olyan szép volt, mint a lemenő napfény,
Mikor már ott jár a házak tetején.

VEREBEK (Anonim)

Szállnak a verebek,
Fejed fölött repdesnek,
Fejed fölött repdesnek.
Friss szalonnát csipdesnek.
Csipkedik a szalonnát,
Párkányra tett szalonnát.
S ha ettek már eleget,
Elrepülnek feletted.

ŐSZ (Anonim)

Eljő-e még egyszer,
Eljő-e a nyár, s vele Ő?
Sejtelmes alakját rajzolná képzetem,
de nedves szememem megtörik a fény.
S mintha ébreszteni akarna,
löki meg vállamat egy kifestett falevél.

Csecskedi Ágnes: ÉRZÉS

Furcsa az érzés, mi most mardos belül,
A szerelem forró lángja lassan kihűl.
A kötődés láncait szétvágni készül,
A harag, mely mindent megöl végül.

A forró csókok, jeges gyűlöletté váltak,
Külön élnek, kik egykor együtt háltak.
Kihalt a szerelem, vége a nyárnak,
Az ifjakra eztán csak rossz napok várnak.

Egymástól elszakadva élnek majd eztán,
Ha az utcán meglátják egymást, csak néznek furcsán.
Lassan elfelejtik az egykor érzett mámort,
Nem ők voltak, kiket a szerencse pártolt.

Az emlékkönyv lapjait belepte a por,
Felejtést hozott fejükre a kor.
A szürke élet láncát akasztották magukra,
Nem gondoltak másra, csak gondra.

A halál az egyetlen menekülés nekik,
Magukat önként a pusztulásba vetik.
Azt hitték holtan nyugalmat találnak,
De békére ott is hiába várnak.

Hitvány az ember és gyáva, fél szeretni!
Fél suttogón, szerelmes szavakat, galambként elbúgni.
Szenvedés a halál, ha nem küzdesz az életben,
S ha nem hiszel a mindent elsöprő, igaz szerelemben.

Ez a szó az életben boldogságunk kulcsa,
Egy szó és boldog lehetsz. Igaz, milyen furcsa?
Építeni jövőt, csak szilárd talajra lehet,
A szívnek parancsolni mindegy, élve vagy halva, de
Nem lehet!

Kerner Péter: FÜST

A napok csak peregnek, az idő csak múlik,
A gyertya lángja ég, soha ki nem alszik.
De miért ég a láng, kinek lobog még?
Mért nem oltod el, hogy meglásd füstjét?

Ám az idő múlásával elmúlik a láng,
Elfogy a viasz, mi erősíti tán.
Meglátjuk a füstöt, mely rövid életű,
De a füstben a sok forma közel sem egyszerű.

Alakot öltenek a legmerészebb vágyak,
A füstben a formák borzolják fantáziádat,
De amit látsz benne, az soha sem biztos,
Mindig változik és elillan hiphop...

S

SIKERTÖRTÉNETEK, SPORT

Az igazgató úr a köszöntőjében szép történetet mesél a sikerélményről, annak fontosságáról.

A pedagógiában rettenetesen fontos a motiváció, melynek egyik alappillére ez az érzés. A mi iskolánk mellett, hogy igyekszik minden területen lehetőséget adni diákjainak a kibontakozásra, a sport területén találta meg és aknáztta ki az adott lehetőségeket a legjobban.

A leány labdarúgók kezdték a sikertörténet megírását, majd a röplabdások következtek, akik tematikusan építkezve feljutottak a csúcsra és jelenleg is ott tartózkodnak. Nemcsak az ország legjobbjai, de számtalan nemzetközi siker szereplői is (Bad Salzungen, Poznan stb.).

Aztán a fiú labdarúgók, akik nagypályán országos 4. és 6. helyig jutottak, 2003-ban pedig teremben feltették a koronát és az ő nyakukba is aranyérem került.

De ne feledkezzünk meg a tekézőkről sem, hiszen rendre szállították a sikereket. És a tornászok, akik nem csak eredményeikkel jeleskedtek, de nem múltatott el egy ünnepi műsor sem, ahol ők ne szerepeltek volna.

Igen, a sport, ami nemesíti a testet és a lelket egyaránt. A sport, ahol pillanatok alatt játszódnak le dolgok a kibuggyanó örömtől a maró bánatig. Pillanatok alatt történik mindaz, amire másoknak bosszú éveket kell várnia.

Már az előzőekben szó esett a „jó tanuló - jó sportoló” fiainkról, akikre nagyon büszkék vagyunk. Szinte kivétel nélkül elmondható, hogy ha valaki sportol, más értékrenddel él, nemes a teste, a lelke.

Nagyon nehéz teljes képet adni, hogy mindenki az általa felállított értékrend szerint szerepeljen ebben a kiadványban. Reméljük, ennek ellenére a testnevelők leírásai, illetve a sportolók visszaemlékezései alapján átfogó képet tudunk adni ezekről a valóban sikeres esztendőkről.

N

NEMZETKÖZI SIKEREK

Malomsoki Sándor

A középiskolás éveim alatt kezdtem el sportolni.

Hogy miért? Nos, kövér gyerek voltam, és mindenki azt mondta, szükségem van a mozgásra. Az úszás, kenuzás közben sikerült is lefogynom, és ezzel együtt megjelentek az eredmények is. Valójában nem is kenuzni akartam, jobban szerettem volna a kajakot, de elfogyott a kajak, nekem így a kenu maradt. De nem bántam meg.

Az iskolától sok támogatást kaptam, szükségem is volt rá, mert a tanulás mellett a mindennapos edzés bizony megterhelő volt. 1996-ban szobafestő-mázoló szakmunkásként fejeztem be tanulmányaimat a Hild iskolában.

Azóta főállású sportoló vagyok és keményen edzek most is, hiszen az elmúlt évek alatt megtanultam, hogy mindenért keményen meg kell küzdenem! De megérte. Az első Európa-bajnoki, majd világbajnoki aranyérem mind az ifiben, mind a felnőtt korosztályban igazi nagy élmény volt, amit nem lehet elfelejteni.

Most 26 éves vagyok, és terveim szerint még 5-6 évig szeretném művelni ezt a sportot. Szeretnék magyar színekben részt venni a 2008-as olimpián.

Örömmel hallottam, hogy a volt iskolám ötvenedik születésnapját ünnepli. Ez alkalomból is köszöntöm minden volt tanáromat és az iskola valamennyi dolgozóját. Köszönöm azt a sok türelmet, szakértelmet, szeretetet, amit kaptam tőlük, amivel segítettek, egyengették utamat.

Kívánom, hogy még sok-sok éven keresztül nevelhessenek gyerekeket, és legyen köztük olyan is, aki a szakmája mellett szereti a sportot.

Végezetül minden Hildes tanulónak jó egészséget, boldogságot és sikeres vizsgákat kívánok.

Malomsoki Sándor Dunaújváros első világbajnoka

Gurisatti Róbert

1976-ban születtem Dunaújvárosban. Édesapám révén már nagyon korán megismerkedtem a vízzel, mivel a helyi búvárklubban volt edző. Azt hiszem, a víz szeretete már óvodás koromban kialakult és nem is volt kérdéses, melyik sportágat választom. Klasszikus úszóként kezdtem, de sokkal jobban szerettem víz alatt lenni. Általános iskola negyedik osztálya után váltottam sportágat, ahol uszonyos és búvárúszó lettem. Tájékozódási búvárúszás szakágban többszörös világ- és Európa-bajnoki címet sikerült szerezniem (hat darab), ezüst (kilenc darab), bronz (kilenc darab) és közel ötvenszeres magyar bajnok vagyok. 2001-ben kezdtem a nyílt vízi búvároktatást az első magyar iskolarendszerben a Vízalatti Felfedezők Szövetségében (UEF - Underwater Explorer Federation). Három év alatt közel kétszáz tanulót vizsgáztattam. Összességében közel kétezer merülés tapasztalatával tudom segíteni a leendő nyílt vízi búvárokat.

1992-ben „Jó tanuló - Jó sportoló” kitüntetést kaptam, melyre szintén büszke vagyok.

Engedjék meg, hogy az ötvenedik évforduló alkalmából nagy szeretettel köszöntsem volt iskolámat.

Gurisatti Róbert

Dóry Tamás

2003-ban végzett iskolánkban. Jégkorong sportágban - a korosztályos válogatottban - világbajnoki és Európa-bajnoki helyezésekig jutott, öregbítve ezzel iskolánk hírnevét is.

Lukács Mihály

Paszternák László, volt edzője így emlékezik róla:

„A 340-es intézet kőművestanulójaként tűnt fel jó mozgásával és akaraterejével. Ettől kezdve tíz éven át atletizált csapatunkban. Számtalan városi és megyei diákolimpiát nyert iskolája dicsőségére, és összesen nyolcszor állt dobogóra az országos atlétikai bajnokságokon a DAC színeiben 800 m-től a 21 km-es távokig. Külföldi sikerei közül kiemelkedik, hogy a párizsi mezei futóversenyeken négyszer is diadalmaskodott európai és afrikai (!) korosztályos riválisai fölött. Junior és felnőtt korában három műszakos munkarendben volt kénytelen dolgozni, majd bevonult katonának. Mindezek sporttevékenységei hanyatlásához vezettek, ezért 2001-ben végleg abbagyta a távfutást.”

Kovács László

Régebben is voltak kiváló sportolóink. Kovács László birkózó 1972-ben szerzett szakmunkás-bizonyítványt ács-állványozó szakmából, és Bulgáriában a junior világbajnokságon hetedik helyezést ért el.

Kovács László birkózó

A FIÚ LABDARÚGÓK SIKEREI

Amikor ennek a népszerű sportágnak a történetét taglaljuk, mindenképp Salamon Miklóssal kell kezdenünk, aki ebben a sportágban a csúcsra jutott és magyar bajnok, illetve nemzeti válogatott lett.

Ki ne emlékezne a Bajnokok Ligája mérkőzésre, a Roosenberg és a Feyenoord elleni meccsre, arra, ahogyan küzdött a DUNAFERR csapata, köztük Salamon Mikivel.

Itt kell megemlítenünk, hogy Miklós édesapja 36 éven keresztül oktató volt intézményünkben és rengeteg festőtanuló köszönheti neki a megszerzett szaktudását.

Aztán a 2002-es Hild-napokra, ahol vendégül láthattuk a sikerek kovácsait, az edzőket, köztük Egervári Sándort, de itt volt Tököli Attila is, a népszerű játékos, és nagy örömeinkre már akkor csapattag volt Csehi Tamás, aki oroszlánrészt vállalt a későbbi iskolai sikerekből.

A sikerekből, melyekre Komóczi Gábor, a népszerű „Denevér tanár úr” így emlékezik:

„1997-ben vonultam nyugdíjba, és mivel az egész életemet a sport határozta meg, nem nyugodhatam - az utam a Hild iskolába vezetett.

43 évet töltöttem el a birkózósportban, ennek egy részét versenyzőként, majd nagy részét a DUNAFERR Birkózószakosztályának élén. Versenyzőként 1964-ben, a városban elsőként felnőtt magyar bajnokságot nyertem, aztán számtalan válogatottság, majd újra bajnoki cím. Edzőként is rengeteg sikerélményben volt részem, hiszen a különböző korosztályokban 78 magyar bajnokot neveltem, de tanítványaim két világbajnoki, egy Európa-bajnoki, illetve világcupa-győzelemmel is megörvendeztettek a számtalan nemzetközi siker mellett.

Büszke vagyok az 1994-ben kapott aranydiplomára, a díszpolgári címre és azokra a funkciókra, amit a magyar birkózósportban betöltöttem.

Érdekes lehet, hogy ezek után a labdarúgók sikereire emlékszem vissza az ünnep kapcsán. Igen, itt a Hild iskolában új feladat előtt álltam, de a becsvágy, a hosszú évek pedagógiai, szakmai tapasztalatai a segítségemre voltak. Sokat segített Kolics Gábor igazgató, aki közel tíz évig edzősködött Kazinbarcikán, és a helyi szakemberek is, Jung Józseffel az élen.

Szívesen emlékszem vissza ez első botladozásainkra, mert igaz, hogy nem nyertünk, de csodálatos kis közösségek alakultak. Aztán a sikerek is kezdtek csordogálni, előbb megyei, majd magasabb szinteken. Ennek az időszaknak Petrás Gabi és Dinya Gabi meghatározó játékosai voltak.

Az első nagy országos méretű siker 2000-ben, a Budapesten megrendezett döntőn elért előkelő IV. hely volt a roppant erős mezőnyben. A következő évben aztán minden idők legjobb csapata alakult ki és a cél az aranyérem volt. Sajnos nem sikerült elbozoznunk a kupát, és nagy küzdelmek árán a VI. helyet csíptük el. Aztán megvalósult az álom, 2003-ban Budapesten teremlabdarúgásban a Hild József Szakközépiskola csapata aranyérmes lett.”

A tanár úr visszaemlékezéséből érezhető, hogy csakúgy, mint a röplabdánál, itt is tematikus építkezés folyt. Nem fogjuk elfelejteni Fehér Krisztiánt, aki a kezdetektől, mint csapatkapitány, igazi vezéregéniségként tevékenykedett. Kovács Attilát, aki zseniális technikájával, fáradhatatlan harcos játékával orozslánrészt vállalt a sikerekben. De itt van Budai Ádám, aki ritka tehetség és nem csak labdarúgásban, hanem tekében is felállhatott a diákolimpiai dobogóra. Vagy a dunaföldvári különítmény Schulteis Attila és Horváth Sándor, de ne feledkezzünk meg Csordás Pistáról sem. Somogyi Sanyi a technikás, ballábba játékos szintén hosszú éveken keresztül segítette az iskola csapatát, csakúgy mint Romhányi Frigyes és Ladányi Jani.

Kosaras Laci a remek védő, valamint Varga Zoli a technikás játékos az idén tesz technikusvizgát, Ocskai Robi pedig érettségizni fog. Lajtós Dávid és Csende Roland most Győrben focizik, de azért a jelenlegi dunaujvárosi felnőtt csapatban is sok a hildes. Szepessy Dániel, aki technikusnak érkezett hozzánk, Szalai Norbi, aki remek adottságokkal rendelkezik és a többszörös korosztályos válogatottak, Csehi Tamás és Báló Tamás.

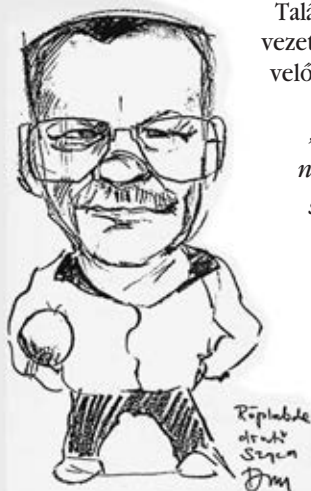

Álló sor: Komóczy Gábor (edző), Kiss László, Csehi Tamás, Báló Tamás, Budai Ádám, Kálmán József, guggolnak: Kosaras László, Ladányi János, Varga Zoltán

Országos IV. helyezett focicsapat: álló sor: Bozóki P., Komóczy G., Kovács G., Budai A., Schwarcz G., Szabó T., Romhányi F., Csehi T., Kiss L., ülnek: Kovács A., Ladányi J., Csende R., Horváth S., Vittner R.

B BAJNOKCSAPAT SZÜLETIK

A sikerek kovácsa: Liszi Ferenc

Talán a röplabdaszakosztályunk esetében körvonalazódik legjobban a sikerekig vezető út, a tematikus építkezés folyamata. Nézzük meg, hogy Liszi Ferenc testnevelő, a sikerek kovácsa hogyan élte meg ezt az időszakot!

„A történet 1995-ig nyúlik vissza - iskolánk átalakulásának, megújulásának kezdetére. Erre az időszakra esik a költözés is, amely a testnevelők számára is mérföldkő, hiszen egyszeriben tornatermünk lett. Számomra egyébként is fontos ez a dátum, mert ekkor lettem óraadóként kinevezett testnevelő. Fiatalon hosszú éveken át játszottam a város röplabdacsapatában, majd edzőként is számítottak rám. A DUNAFERR Sportegyesületen túl edzősködtem Székesfehérváron és Szolnokon is, rengeteg pedagógiai, illetve szakmai tapasztalatot szerezve. Az új lehetőségek, az igazgató sportszeretete arra ösztökélt bennünket, hogy neki-vágjunk, építsünk itt az iskolában is röplabdacsapatot.

A szervezés után következett a munka, amely már az első évben kamatozott a megyei harmadik helyezésünkkel. Aztán munka és munka, amire már a város első osztályú röplabdaszakosztálya is felkapta a fejét és együttműködést ajánlott. Ebből az együttműködésből több előny is származott, hiszen a csarnokbéli edzéslehetőségek, a tanulók tudatos irányítása oda-vissza és nem utolsó sorban a versenyzési lehetőségek óriási lendületet adtak.

Ezt a lendületet kiaknázva 1996-ban berobbantunk a diákolimpia élmezőnyébe. A megyei és a területi döntők megnyerése után az országos döntők ezüstérme került a nyakunkba. A következő években aztán rendre ezt a helyezést szállítottuk, így aztán ezt az időszakot „ezüst” korszaknak is nevezhetjük. Az ezüstkorszak két meghatározó játékosa Kovács Balázs és Zörgő Krisztián voltak, akik tehetségükkel az országos mezőnyből is kiemelkedtek. De ne feledkezzünk meg a többiekről sem: Bereczky Balázs, Végh Balázs, Horváth Gábor, Lestyák Gábor is mindent megtett a sikerért.

2000-ben szakosztályunk már olyan szintre került, hogy IV. és az V. korcsoportban is indultunk a diákolimpián. A személyi feltételek, a játékosok egyesületi eredményei lehetővé tették, hogy a legmerészebb álmainkat szövögessük. Az idősebb korcsoportban az esélyesség terhén kívül a sorsolás sem kedvezett, így az ötödik helyet szereztük meg.

Aztán jött Kazincbarcika, a fiatalabb korcsoport, a nagy siker: az első bajnoki címünk. És akiknek sikerült maguk mögé utasítaniuk az örök riválist, a kecskeméti Katona József Gimnáziumot: Bokor László, Czintula Mibály, Gréczy Balázs, Grózer György, Hatvany Attila, Horváth Sándor, Komáromi János, Lukács Attila, Németh Szabolcs, Varga Attila.

Az ezt követő két évben dupláztunk, mindkét korcsoportban a dobogó legfelső fokára állhattunk. 2004-ben az idősebbek toronymagasan kiemelkedtek a mezőnyből és játszmaevesztés nélkül lettek bajnokok.

A jó példa előttünk van, és reméljük, fiataljaink az elődjeik útját járják majd és öregbítik városunk és iskolánk hírnevét.

Azzal a reménnyel búcsúzom, hogy az a bárom országos szintű kitüntetés, amit iskolám és jómagam kaptam, a lehető legjobb helyre került.”

A tanár úr visszaemlékezéséből megismerhettük ennek az igazi sikersportágnak az elmúlt tíz esztendejét. A kezdeteket, a két nagy tehetséget, Kovács Balázst és Zörgő Krisztiánt, akik lerakták az alapokat. És jött Grózer Gyuri, aki jelenleg Németországban profi, mellesleg 16-szoros magyar válogatott. Őstehetség, akit a szakemberek az elkövetkezendő idők legnagyobb sztárjának tartanak, és aki nagy szeretettel gondol régi iskolájára. Aztán Német Szabolcs, aki 2004-ben végzett iskolánkban, többszörös korosztályos válogatott. Jelenleg a Kaposvár csapatát erősíti és az egyik legnagyobb ígérete a magyar röplabdaspornak. De bátyja, Gergő is minket erősített kiemelkedő játékával, remek emberi tartásával. Aztán Tóth Gabi, a zseniális feladó, aki soha nem adta fel, jelenleg az extraligás DUNAFERR játékos. Ne feledkezzünk meg a Lukács testvérekről sem, akik közül Stefi Győrben tanul és játszik, Attila pedig a helyi felnőtt csapat kiváló tagja. Sajnos Varga Attila abbahagyta a versenyszerű sportot, de tehetsége megkérdőjelezhetetlen és óriási szerepe volt az első bajnoki cím megszerzésében. Csakúgy, mint Bokor Lászlónak, a végig kitűnő tanulónak, iskolánk nagy büszkeségének. Aztán Komáromi Janika, a bohém, mindig jókedvű fiú, aki a legalacsonyabb volt, mégis a fellegekben szárnyalt, vagy Szabó Gyuri. Szilvássy Balázs is Kaposváron játszik, és ha már a fellegekről beszélünk, illik megemlíteni a nevét, hiszen kivételes adottságokkal rendelkezik. Úgy, mint Bokor Elek, aki szintén az extraligás helyi csapat oszlopos tagja.

Most, amikor e sorok íródnak, a jelenlegi csapat már az országos döntőre készül. Kovács Zoli, aki már felnőtt válogatott is volt. Németh Zoli, Hatvany Attila, Nagy Józsi, Szűcs Alex, Löki Attila többszörös korosztályos válogatottak, iskolánk büszkeségei. És a fiatalok, akikre óriási feladat vár, ha meg akarják tartani ezeket az értékeket (Horváth, Hatvany, Révész, Molnár, László).

Álló sor : Lizi Ferenc (edző), Németh Zoltán, Németh Szabolcs, Kovács Zoltán, Nagy József, Horváth Krisztián, térdelnek: Melkvi József, Hatvany Attila, Szűcs Alex

Nézzük, Tóth Gabi hogyan emlékezik:

„Sokat köszönetünk tanárainknak, oktatóinknak, hiszen mindig bibetetlen megértéssel, türelemmel segítettek bennünket. Persze legtöbbit azért Liszi Ferenc tanár úrnak köszönetünk, aki aigilis, akaratos emberként mindent, így a röplabdát is szívből csinálja. Én már két éve érettségiztem ebben az iskolában, de a társaimmal együtt, akik most szintén itt ülnek – Németh Gergő, Német Szabolcs, Bokor Elek – úgy gondoljuk, még most is szívesen járunk vissza, mert szép emlékeink vannak. Tanáraink hívnak, keresnek bennünket, és ha jövünk, érezzük az felénk áradó szeretetet.

Köszönjük HILD ISKOLA!”

Diákolimpiai bajnok a Hild

A röplabdások utazhatnak a Világjátékokra, Puerto Ricóba

Kazincbarcika (Benke) – A Hild középiskola röplabdásai negy ezüstérem után idén letaszították a dobogó legfelső fokáról legnagyobb riválisukat, a kecskemétiakat.

Az már természetes, hogy a Hild középiskola röplabdacsapatai évről évre a legjobbak között szerepelnek, ám korábban többnyire meg kellett elégedniük a második helyezéssel. A városi, megyei és területi selejtezőkből szettvesztés nélkül jutott a borsodi döntőbe a *Liszi Ferenc* vezette együttes. A csoportban a bányászváros tanulóit nagyon simán győzték le a mieink, és a barcikaiak sem készítették nagy erőfeszítésre a hildeseket. A kecskemétiak ugyan az első játszmát megnyerték, de nagy csatában

sikerült fordítani ellenük. A kecskeméti csapatot a csoportelső Hild a Szegeddel mérkőzött a döntőbe jutásért, és magabiztos játékkal győzött. Ahogy az várható volt, a Kecskemét is sikerrel vette az az elődöntőt, így a csoportmérkőzések után ismét találkozott a két gárda. Nagyon izgalmas, magas színvonalú találkozón kétszer is előnyből jutott a címvédő alföldi csapat, ám a mieinknek sikerült mindkétszer egyenlíteni, és a döntő szettben a győzelmet is megszerezni. A csapat nemcsak Kazincbarcika Város Nagydíját nyerte el, de a legjobb edző is a dunaujvárosi testnevelő lett, és a legjobb támadójátékosnak is a Hild tanulója, *Grózer Györgyöt* választották. A győzelemmel a *Kolics Gábor* vezette intézmény kivívta a jogot, hogy részt vegyen

Puerto Ricóban a Világjátékokon. A testnevelő, *Liszi Ferenc* méltán volt elégedett játékosai teljesítményével: – Tanulóink korábban négyszer játszhattak az első helyért, de egyszer sem sikerült fellépni a dobogó tetejére. Csak gratulálni tudok nekik.

Diákolimpiai döntő, IV. korcsoport, Kazincbarcika.

A Hild eredményei.

Csoportmérkőzések:

Hild – Tatabánya 3:0

Hild – Kazincbarcika 3:0

Hild – Kecskemét 3:1

Elődöntő.

Hild – Szeged 3:0 (15, 13, 11)

Döntő.

Hild – Kecskemét

3:2 (-24, 17, -21, 16, 8)

Végeredmény: 1. Hild, 2. Kecskemét, 3. Kaposvár, 4. Szeged, 5. Kazincbarcika, 6. Tatabánya.

A bajnok Hild iskola csapata, álló sor balról: Bokor László, Grézi Balázs, Lukács Attila, Horváth Imre, Grózer György, Németh Szabolcs, Szilvássy Balázs és Liszi Ferenc testnevelő. Guggolnak: Komáromi János, Lukács Stefán, Tóth Gábor, Varga Attila (liberó), Németh Gergely. A képről hiányzik Tóth Dávid és Czinner Tibor

Dunaújvárosi Hírlap (Dunaújváros és a városkörnyék lapja) 2001. július 10-én
megjelent cikke a röplabdacsapatról

A LÁNYFOCI SIKERTÖRTÉNETE

Szabó Tamás kollégiumvezető így emlékszik:

„A sport átszövi életem, hiszen csaknem húsz évig versenyszerűen birkóztam, harminc évig pedig a sportot irányítottam. Fiatalon kerültem a birkózással kapcsolatba, és majdnem húsz éven át gyűrtem az ellenfeleket a Kobász SE Birkózószakosztályában. Négyyszer nyertem országos serdülő, háromszor ifjúsági, egyszer junior és egyszer felnőtt bajnokságot. Országos bajnoki címeim mellett többször voltam dobogós helyezett. Nyolc alkalommal szerepeltem a magyar birkózóválogatott csapatban.

Többek között 1967-ben az olimpiai reménységek versenyén harmadik, 1968-ban a szófiai VII-en második, 1969-ben, Rigában harmadik helyezett lettem a Poddubnij emlékversenyen.

A birkózástól viszonylag korán kellett megválnom. 1971-ben egy súlyos térd sérülés megpecsételte sportpályafutásomat. 1973-ban az országos bajnokság második helyezettjeként búcsúztam a birkózósporttól.

Életem más irányt vett, tanulókkal kezdtem foglalkozni mint nevelőtanár, majd kollégiumvezető.

1980-ban megalapítottam a város első női labdarúgó-csapatát. Ez intézetünkben is sikerrel kecsegtetett, hiszen 1996-tól kezdve az iskola képzési struktúrája bővült a magasépítő szakközépiskolai osztállyal. Ekkor megjelentek a lányok is a Hildben, igaz, csekély létszámmal. Alig tudtuk kiállítani az iskolai női csapatot. Cserejátékosra nem is gondoltunk. A csapatot úgy kellett felkészíteni az edzéseken, hogy mind technikailag, mind fizikailag a maximumot nyújtsák. A csapat edzőjeként fiam, Szabó Zsolt készítette fel a lányokat. Kiss Éva, Tóth Anita, Pusoma Mónika, Virág Andrea és Cserepes Dóra képezték a csapat gerincét. Hetente kemény edzések, edzőmérkőzések a városi középiskolák csapataival, így készültünk a diákolimpiára. Vegyes érzelmekkel, de nem kis várakozással, bízva magunkban, mentünk el 1998-ban Budapestre a lány kispályás labdarúgó diákolimpia döntőjére. A döntőre a margitszigeti úttörőstadionban került sor. Iskolánk csapata minden ellenfelét legyőzve került a dobogó legfelső fokára, kivíta ezzel a szakvezetés elismerését. Ezzel a győzelemmel nemcsak iskolánknak, de a városnak is az első középiskolás csapatarányermét szereztük meg. Sztatényi György, az MDSPSZ főtitkára az eredményhirdetés után felkért bennünket a következő évi döntő megrendezésére. Így 1999-ben iskolánk szervezésében zajló döntő gazdagította a városi rendezvényeket. Csapatunk ismét kimagasló teljesítményt nyújtott és első lett a küzdelemben.

A döntő gólkirálynője és legjobb mezőnyjátékosa Virág Andrea, aki Tóth Anitával az ifjúsági válogatott tagjaként Európa-bajnokságon is képviselhette hazánkat.

Kollégiumvezetői feladataim megsokasodtak, elszólítottak a sporttól. Napjainkban a lányfocicsapat irányítását fiatal kollégám, Barna Péter végzi, aki nagy odaadással és bozzáértéssel folytatta az edzéseket, a csapatépítést.

Szófia 1968.

A kolléga lelkes művelője a labdarúgásnak. A Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei Nagybalász községben nőtt fel. A helyi középiskolai csapat erőssége, országos diákolimpiai bronzérmes. Dunaujvárosba kerülve a 2000/2001-es tanévtől kezdve foglalkozik az iskolai lány focicsapattal. „A mérce magasan állt, a kétszeres diákolimpiai bajnoki érem és egy harmadik helyezés után az elvárások is magasak voltak” - emlékszik vissza a kezdeti időszakra. A régi csapatot építve kezdte meg a munkát és még egy évig veretlen volt a csapat.

Kedves emlékként tűnik elő a múltból egy megyei döntő. A döntő mérkőzés időpontja egybeesett az utolsó busz indulásával, az ellenfél csapatának meze is megegyezett a miénkkel. Mindkét probléma hamar megoldódott. A lányok babozás nélkül a meccs mellett döntöttek, a mezüket lecseréltük a nyereménynek szánt NIKE mezre a rendezők jóvoltából, és így játszottuk a döntőt. A mezzel és a győzelemmel végül személyautókkal, késő éjjel értünk baza. A csapat legjobb teljesítményt nyújtó tagjai Vadász Éva, Mubl Krisztina, Horog Mónika voltak. Telnek a diákévek és a tehetséges játékosok, akik a lánycsapat magját alkotják, végeznek. Így az új csapat építése ma a legfontosabb feladat. Bízunk a jövőben és keressük a tehetséges focirajongó lányokat, mert ahogy Minarik Ede mondta: „Kell egy csapat”.

Álló sor: Lakatos Zsuzsa, Virág Andrea, Vadász Éva, Barna Péter (edző) Középen: Hegedűs Mónika, Dombi Claudia, Horog Mónika Alul: Inotai Nikoletta, Pusoma Mónika

Álló sor: Vác testnevelője, Kolics Gábor igazgató, Dunai Antal olimpiai bajnok, Szatényi György a Magyar Diáksport Szövetség főtitkára, dr. Kálmán András polgármester, Szabó Tamás kollégiumvezető, főszervező Középső sor: Szabó Zsolt edző, Virág Andrea, a torna legjobbja, Tóth Anita, Hegedűs Mónika Alsó sor: Inotai Nikolett, Kiss Éva, Pusoma Mónika, Cserepes Dóra

TORNA

Nagy örömmel tölt el bennünket, hogy tornászaink is vannak, akik nem csak a versenyeken, de a különböző rendezvényeken, műsorokban is csillogtatják tehetségüket. Bernát Imre tavaly végzett iskolánkban mint építésztechnikus. A mindig vidám, mosolygós fiatalember jó szívvel emlékszik régi tanáraitra:

„Nagyon szép, de nehéz öt esztendő telt el a Hild iskolában. Szép, mert rengeteg barátal és élménnyel lettem gazdagabb. Nehéz, mert az élsport mellett kellett nagyon komolyan vennem a tanulást. Sokat köszöneteket tanárainak, akik mindenben segítettek. Segítettek, hogy elsajátíthassam a szakmát és segítettek, hogy a tornászkarrierem is épülhessen. Szép emlékeket őrzök a magyar válogatottban eltöltött időről, a nagy győzelmekről. A magyar bajnoki és a diákolimpiai sikerekről, elsősegekről.

Köszöntöm volt iskolámat az ötvenedik évforduló alkalmából.”

Bernáth Imre Csehországban bizonyított

Decim (B. Z.) – Három nemzet ifjúsági tornász-válogatottja találkozott Csehországban a napokban. A magyar együttesben a Dunaferri SE sportolója, Bernáth Imre is a szerekhez lépett.

A házigazdák gárdája mellett a lengyel és a magyar fiú tornászcsapat szerepelt a válogatott találkozón. A mieinknél a dunai városi Bernáth Imre is helyet kapott, aki jó teljesítménnyel járult a válogatott sikeréhez. A csapatgyőzelem után Bernáth a lólengésben is a dobogó tetejére léphetett, és még há-

rom szerdöntőben került a legjobb hat közé.

Nemzetközi tornaverseny, Decim

Eredmények, csapatverseny: 1. Magyarország (Bernáth Imre, Hetnionics Marcell, Szilágyi András, Csopják Gyula, Horváth Csaba).

Egyéni összetett: 1. Martin Konceny (cseh), 2. Horváth, 3. Hetnionics, 4. Bernáth.

A dunai városi versenyző szerenkenkénti eredményei:

Lólengés: 1. Bernáth.
Gyűrű: 6. Bernáth.
Korlát: 6. Bernáth.
Nyújtó: 5. Bernáth.

Dunaújvárosi Hírlap – 2001. október 6.

Bernáth Imre

Molnár Sándor ebben az évben fog érettségizni iskolánkban és így emlékszük:

Molnár Sándor

„Hatéves koromban kezdtem tornázni Paprika Jenő keze alatt. A torna nagyon nehéz sport, rengeteg lemondással jár. Természetesen a sikerélmény sok mindenért kárpótol bennünket, bár most nagyon nehéz helyzetben van a tornasport városunkban. Rengeteg országos bajnoki helyezésem van, de a diákolimpiai helyezéseimre is büszke vagyok. 16 éves voltam, amikor magyar válogatott lettem és sok szép sikerben volt részem csapattársaimmal együtt. Remekül érzem magam ebben az iskolában, rengeteg segítséget kapok, nagyon sok jó embert ismertem itt meg, remek a hangulat. Talán így nem is furcsa, hogy érettségi után itt maradok és célom a technikus végzettség megszerzése.”

Fábián Attila, rengeteg tanár és diák kedvence, így köszönti iskoláját:

„Ebben az esztendőben szerzek szakmunkás-bizonyítványt szobafestő-mázoló szakmában. Legutóbbi szép emlékem a szalagavató volt, ahol több műsorszámban is szerepeltem. Természetesen nem hagyom abba a tanulást és szeretnék érettségit szerezni, mégpedig itt, ebben az iskolában, mert büszke vagyok a szakmámra, a sportpályafutásomra és egyáltalán arra, hogy ebbe az iskolába járhattam.

Paprika Jenő edzőnek nagyon sokat köszönhetek, de Puskás Jenő nevét is meg kell említenem, aki a válogatottban segíti a munkámat. Rengeteg nemzetközi, országos siker részese lehettem, de én is büszke vagyok a diákolimpiai győzelmeimre is. Köszöntök mindenkit az évforduló alkalmából!”

Fábián Attila

D

DIÁKÉLET A TANÓRÁN KÍVÜL

Általános műveltségünk, szakmai tudásunk apró morzsákból tevődik össze, melyet nem csak a tanítási órákon gyűjthetünk és rakhatunk egyre teljesebb egységgé, hanem azokon a tanórán kívüli foglalkozásokon, amelyek színessé teszik, gazdagítják az iskola életét.

A kibontakozófélben lévő és egyre több érdeklődőt vonzó táncszakkör üde színfoltja iskolánknak. A diszkó, a szalagavató, az iskolai diáknapi rendezvény-sorozat nem múlhat el anélkül, hogy a lányok egy verpezsdítő számmal fel ne lépnének. De ma már egyre gyakoribb szereplői a városi rendezvényeknek is.

Az ünnepségeink állandó szereplői az irodalmi és színjátszó kör tagjai. Sikerral képviselik iskolánkat a városi és megyei vers- és prózamondó versenyeken, elismerést szerezve ezzel mindannyiunknak.

A tanulók kreativitását, kez ügyességét, az aprólékos munka igényelte türelmét teszi próbára az intarzia szakkör, ahol a résztvevők megtanulnak a fával, a bútorasztalos kéziszerszámokkal bänni. Ebben a szakkörben meglepő módon nem csak fiúk vettek részt, szép számmal lányok is jeleskedtek, sokszor a fiúkat megszégyenítő ügyességgel. Munkáikból állandó kiállítás látható az iskola második emeletén.

Az embert mindig is érdekelte, mit rejt a föld mélye, az onnan előkerült, gyakran igen tetszetős, kristályos szerkezetű ásványi anyagokat mire lehet felhasználni. Az iskolai kőzet- és ásványtani szakkör tagjai ezt kutatták a szakköri foglalkozásokon, azokon a terepgyakorlatokon, amelyek az iskolától távol, az ország szép hegyvidékein zajlottak.

Emlékezetes a gánti bauxitbányákban történő gipsz- és fosszilis maradványok gyűjtése, amelyek 10-15 millió éves kőületként a múltat idézik. A Mecsek szép azuritja, a Villányi-hegység kaláttömbjei, arogonitjai, a Mátra ametisztje, a Zempléni-hegység fakövéletei, levélfossziliái élményt jelentenek azoknak is, akik csendes szemlélőként nézegetik a gyűjteményt az iskola földszinti folyosóján. A szakkör tagjai élményben, ismeretekben lettek gazdagabbak, és nagyon sokan közülük figyelemre méltó magángyűjteménnyel is.

R

RÁJUK IS SZÍVESEN GONDOLUNK

Ez a pár sor, amit most papírra vetek, azokról szól, akik nem nagy dolgokat vittek végbe, mégis emlékeinkben élnek. Olyan egyéniségek ők az iskolának, akik nélkül nem lenne teljes az iskola élete, hiszen szereplői voltak a dolgos mindennapoknak és a legszebb iskolai ünnepeknek. Ők azok, akik a vers- és prózamondó városi és területi versenyeken értek el szép eredményeket.

Sztankó Zsolt a megyei versenyen 2002-ben III. helyezett lett, 2003-ban az Arany János országos balladomondó versenyen II. helyezettként ünnepelhettük. Papp Péter a kaposvári területi szavalóversenyen aratott szép sikert. Katona Tibor és Csicskedi Ágnes az első országos Mátyás király mesemondó verseny III. helyezetti. De Ági és Kerner Péter nem csak verseket mond, hanem tehetségesen forgatja a tollat is, gondolataikat rímbe rendezve. Mindketten kis verses gyűjteményükkel vettek részt a fiatal költők 2003. évi megyei „Hogy látva lássanak” versíró versenyén.

Juhász Brigitta 10/A osztályos tanuló énekhangjával, népitáncával gazdagítja a szalagavatóinkat és a Fejér Megyei Diáknapok rendezvényeit. Kiss Gergely végzős asztalostanuló a városi népdalversenyen 2003-ban ezüstérmes lett.

Radics Péter, Bálint Viktor, mint a diáktanács képviselői, évek óta az iskolai közélet szereplői. Péter a városi szavalóverseny 2004-es győztese, a „Szülőföldem” című fotópályázat különdíjasa.

Muhl Krisztina az országos Kovács János földrajzverseny sikeres szereplője.

Nagy László nélkül, aki 1996-ban végzett, elképzelhetetlen volt a tanévnyitó vagy a ballagás. Kellemes orgánuma még most is a fülemben cseng.

Keresztes Dóra, Döme Szilvia, Illés Helga, Domokos Gabriella, Molnár Judit, Molnár Renáta, Hangyál Réka, Vadászi Éva az iskolai ünnepségek, szalagavatók konferanszié szerepét látták el éveken keresztül.

Pavlicsek Zsolt az első szakközepes osztály legjobb tanulója, aki sportszerető ember lévén, lyukas tornacipőjében is sorra nyerte a városi futóversenyeket.

Meg kell említenünk Lány Tibor, Szabó Péter, Pintér Tamás volt tanulóinkat, az iskolai zenekar tagjait. 1999-ben az Európánapon léptek fel egy luxemburgi népdalfeldolgozással.

De nem hagyhatom ki Győrfi Zsoltot sem a sorból, aki a Vasas Néptáncgyűttesnek tagja, több külföldi turné résztvevője is, iskolánk visszatérő diákja, fellépéseivel ma is gazdagítja rendezvényeinket.

Végül, de nem utolsó sorban említem meg a 2005-ös év eredményeit.

Holmek Pál az SZKT országos döntőjén asztalosszakmában ért el szép sikert. Kiss Sándor a kőművesek közül került az országos döntőbe, csakúgy mint Sándor Tamás, aki Magyarbóly és Fiziakából is képviselheti iskolánkat a legjobbak között. Lakatos Gábor történelemből első helyezettként jutott tovább.

A rangosnak számító Gordiusz megyei matematikaversenyen a Hild iskola összesített pontszámmal I. helyezést ért el a megyei szakközépiskolák között. Az iskolánkat Gyömörei Máté, Boros Szilárd és Varga Brigitta, 9/A osztályos tanulók képviselték.

Pavlicsek Zsolt a szüreti napokon is jeleskedett

Gratulálunk, és további sikereket kívánunk!

INTÉZMÉNYÜNK DOLGOZÓI

I

INTÉZMÉNYÜNK PEDAGÓGUSAI

Oktatók 1955 – 1970

Bosnyák Márk	Dér József	Dóró József	Döbrei Mihály	Duda József
Erős István	Fauszt Lajos	Hajdú Károly	Kalmár Nándor	Knofloch János
Kuti József	Mészáros György	Nagy György	Pulai József	Sebestyén József
Szabó János	Szalai Mihály	Szloboda Antal	Vadász József	

	mettől	meddig		mettől	meddig
Ádám Sándor	1981	-	Dömény János	1975	1979
Árva Pál	1967	-	Dr. Gubán Gyuláné	1996	1998
Bajnok József	1968	1992	Dr. Kácsor Ferenc	2002	2003
Bálint Éva	2003	-	Dr. Simonné Vadas Zsuzsanna	1998	-
Balogh Attila	1995	1998	Dudás István	1968	1986
Balogh Elemér	1983	1992	Esztergomi Imre	1990	2003
Barna Péter	1997	-	Fáncsikné Hamar Éva	1992	1998
Barta Sándor	1998	-	Farkas László	1986	1986
Bartus Tamás	2002	-	Farkas Zoltán	1990	2000
Berta Pál	1980	1980	Fődi Mátyas	1963	1974
Biliczki Gabriella	2002	2004	Fülöp Gyula	1974	1975
Boros Mária Magdolna	2003	-	Grabant Rózsa	2000	2001
Böcz Lajos	1973	1985	Grosz Melitta	2002	-
Brendel Mónika	1996	1997	Gulyás Györgyi	1998	1999
Burkovics Márton	1968	-	Gutmann Sarolta	1999	2002
Bús Csaba	1998	-	Gyöngyössy Csaba	1988	2000
Csergő Margit	1994	1998	Halmosi János	1982	-
Cserna Gábor	2000	2001	Horváth József	1974	1981
Csordás István	1985	1997	Jeszenői Róbert	1999	-
Csóger Sándor	2003	-	Kárgli Krisztina	1995	-
Csógérné Varga Tímea	2002	-	Kátai László	1989	1994
Dankó Róbert	2003	2003	Katona László	1974	1986
Daróczi István	1979	1995	Katona Mihály	1975	1995
Dobány Sándor	1979	1983	Kelemen Zoltán	1974	1974
Domnánovich Andrea	1999	2002	Kiss Árpád	1979	1981
Dorka Bertalanné	1998	-	Kiss Attila	1971	2004

	mettől	meddig		mettől	meddig
Kiss István	1973	1986	Rába Judit	1996	2002
Kiss Valér	1975	1982	Rácz István	2002	2003
Klein Imre	1980	1982	Répási Sándor	1968	1980
†Klics Ferenc	1977	1979	Rétvári János	1988	1990
Knódel György	1983	1998	Ritterné Marth Edit	1990	-
†Kocsis Sándor	1958	1977	†Salamon Ferenc	1979	1993
Kolics Gábor	1994	-	Salamon Imre	1966	2002
Komóczi Gábor	1998	-	Sógor József	1971	1988
Komáromi László	1989	1992	Soós Ferenc	1971	1984
Kondás László	1981	1996	Suga Enikő	2001	-
Kossovics Gyula	1984	1995	Strausz Tamás	2002	-
Kóti Sándor	1963	-	Sváb Ferenc	1978	1988
Kovács Imre	1979	1982	Szabó György	1974	1979
Kovács István	1970	2003	Szabó Tamás	1988	-
†Kovács János	1966	1996	Szabó Terézia	1993	1998
Kovács Sándorné	1988	-	Szalay Gyula	1978	-
Kovácsné Sudár Magdolna	1979	-	†Szalay Kálmán	1974	1994
Könyves László	1988	1996	Szántó Péter	1972	1974
Kuti József	1975	1985	Szauter László	1972	1979
Liszi Ferenc	1993	-	Szimmelweisz Ilona	2002	-
Loósz Nóra	1997	2001	Szendrey Gábor	1996	1996
Malatinszki Éva	1982	1991	Szilárdi János	2003	-
Menyhárt Pál	1978	1989	Szloboda Zoltán	1985	1989
Mezei Balázs	1965	1996	Szondi István	1984	1995.
†Mika József	1965	1974	Szűcs József	1977	-
Molnár Lajos	2003	-	Szűcs Zoltán	1982	1983
Nyerges Béla	1978	2003	Tamás Erzsébet	1993	-
Oberrechtené Papp Gyöngyi	1998	2000	Tamássy István	1975	1978
Oberszt Tamás	1973	-	Tomasek Attiláné	1979	-
Oláh Csaba	1984	-	Tombor Csaba	2003	2004
Omodi István	1986	-	Tóth Ágnes	2002	-
Omodi József	1975	1977	Tóth Attiláné	2002	-
†Orosz Károly	1974	1978	Tóth Géza	1982	1984
Páger Antal	1973	-	Tóth János I.	1967	1995
Palczer János	1972	2002	Tóth János II	1980	1997
Papp Jenő	1985	-	Urbán Lászlóné	1973	-
Pavelek Tibor	1970	-	Varga István	1972	-
Péli András	1996	-	†Varga Tibor	1968	2002
Péliné Hegyesi Szilvia	2000	-	Vicai József	1973	1975
Perusza László	1968	2004	Vizi András	1972	-
Pótha József	2000	2001	Zsebeházi Imre	1998	-
Pozsgai Károly	1968	1993			

GAZGASÁGI ÉS TECHNIKAI DOLGOZÓK

	mettől	meddig		mettől	meddig
Kádár Brigitta gazd.vezető	1997	-	Nagyváradai Zoltánné	1999	-
Barna József	1999	-	Nemes Józsefné	1986	-
Boldisné Csík Krisztina	2002	-	Németh Jánosné	1986	-
Boros Józsefné	1990	-	Pál János	1994	-
Bozsó István	1998	-	Prémusz Zoltánné	1996	-
Dudar Lajosné	1997	-	Puskás Attiláné	2003	-
Kálai Gabriella	1997	-	Ragó Istvánné	2002	-
Kelemen Sándorné	1994	-	Szloboda György	1997	-
Lovásziné Kóta Ildikó	2001	-	Tóbiás Ferencné	1997	-
Magó Sándorné	2004	-	Varga Istvánné	1990	-
Mátrai Ágota	1996	-	Zakar Lászlóné	1998	-
Molnár Károlyné	1971	-	Zsebeháziné Sudár Mária	2002	-
Nagné Kovács Bernadett	2002	-			

TÖBB, MINT 15 ÉVIG DOLGOZÓINK VOLTAK

†Dr. Mezővári Gyuláné
Bús Józsefné
Ifj. Földi János

†Nagy Ferenc
Ferenczy Eszter
†Pallos Lászlóné

Baksa Józsefné
Gyöngy Pálné
Torma Sándor

TANÁROK

Ülő sor (balról jobbra)

Csőgérné Varga Tímea, Grosz Melitta, Ritterné Marth Edit, Tóth Ágnes, Péliné Hegyesi Szilvia,
Tamás Erzsébet, Kovácsné Sudár Magdolna, Kovács Sándorné, Dorka Bertalanné, Tóth Attiláné

1. álló sor (balról jobbra)

Semmelweis Ilona, Krágli Krisztina, Szűcs József, Dr. Simonné Vadas Zsuzsanna, Szalay Gyula,
Liszi Ferenc, Bús Csaba, Szabó Tamás, Komóczy Gábor, Zsebeházi Imre, Varga István

2. álló sor (balról jobbra)

Bálint Éva, Tomasek Attiláné, Csőgér Sándor, Halmosi János, Papp Jenő, Vizi András,
Suga Enikő, Jeszenői Róbert, Bartus Tamás, Árva Pál

3. álló sor (balról jobbra)

Kolics Gábor, Péli András, Oláh Csaba, Pavelek Tibor, Burkovics Márton, Barta Sándor,
Páger Antal, Ádám Sándor, Kóti Sándor, Barna Péter, Molnár Lajos

G

GAZDASÁGI DOLGOZÓK

Ülő sor (balról jobbra)

Zakar Lászlóné, Lovásziné Kóta Ildikó, Tóbiás Ferencné, Boros Józsefné, Varga Istvánné,
Ragó Istvánné Molnár Károlyné

Középső álló sor (balról jobbra)

Szijjártó Tiborné, Nagyváradi Zoltánné, Kelemen Sándorné, Németh Jánosné, Prémusz Zoltánné,
Nemes Józsefné, Boldisné Csik Krisztina, Mátrai Ágota

Fenti álló sor (balról jobbra)

Bozsó István, Kádár Brigitta, Kállai Gabriella, Dudar Lajosné, Barna József, Pál János, Magó Sándorné,
Puskás Attiláné, Nagyné Kovács Bernadett

TANÁROK–DOLGOZÓK MÁSKÉPPEN...

BOZSÓ ISTVÁN KARIKATÚRAI

O

OLÁH CSABA

B

RITTERNÉ MARTH EDIT

30/2000

K

KÓTI SÁNDOR

K

KÁDÁR BRIGITTA

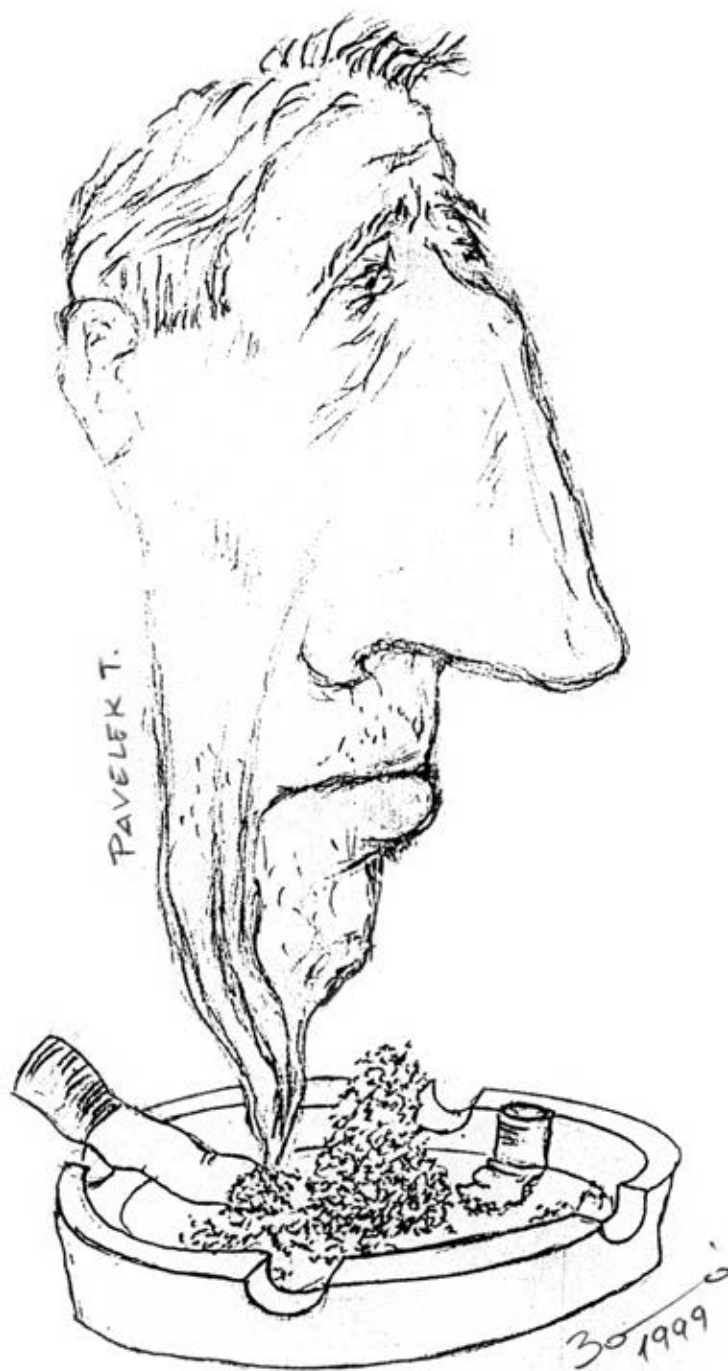

P PÁGER ANTAL

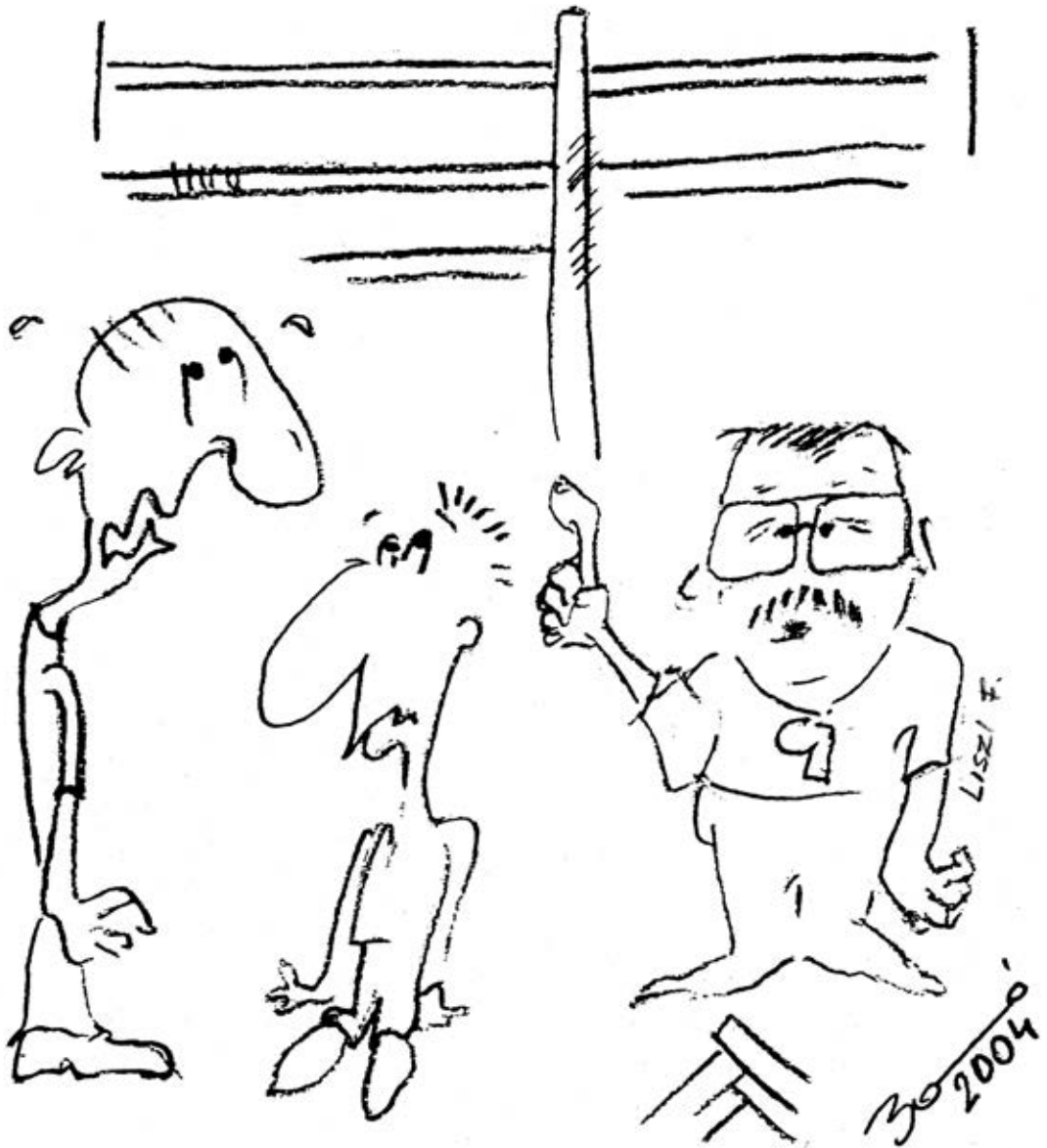

P

PAVELEK TIBOR

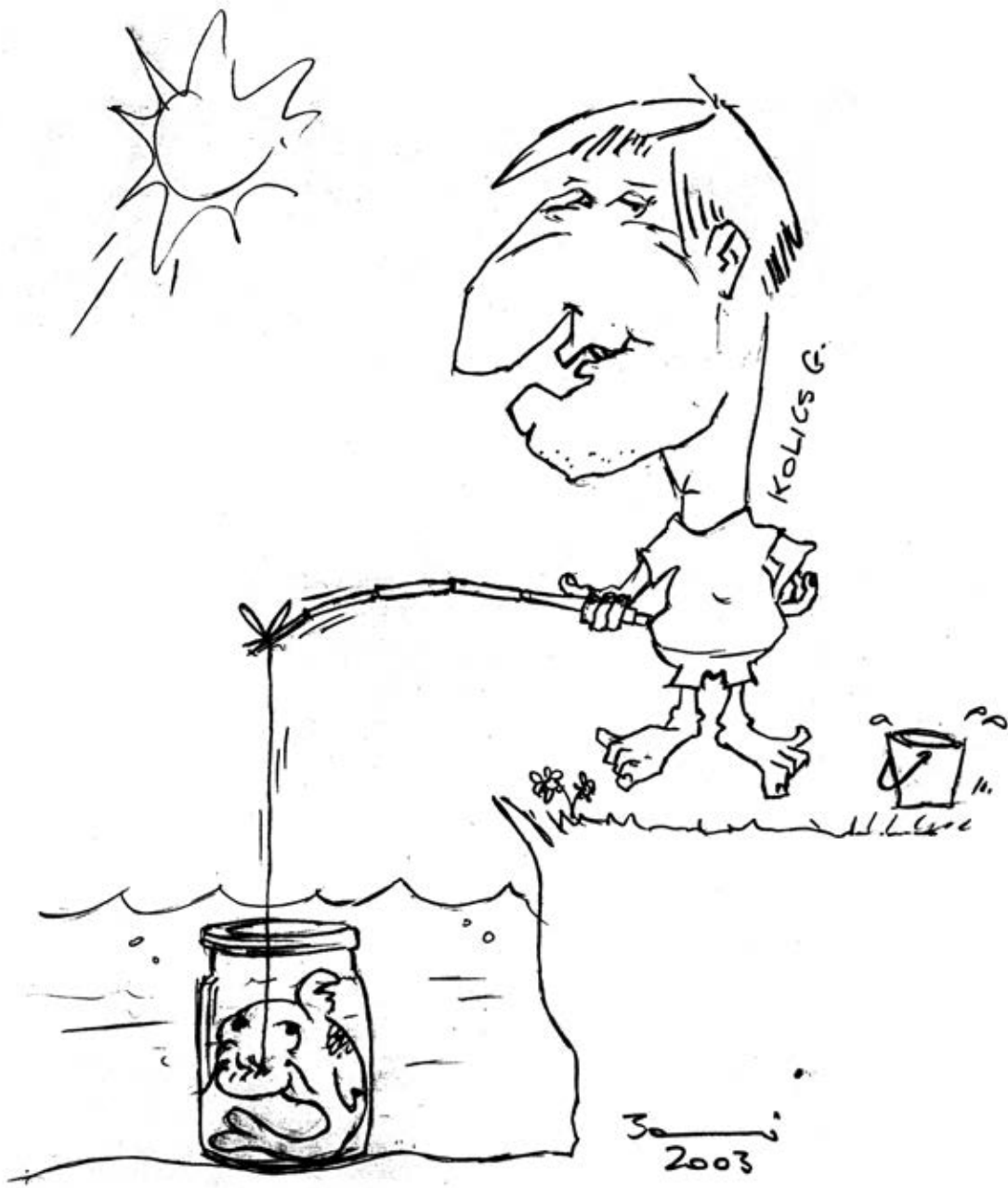
LISZI FERENC

- A felmentettek vigyék ki a bordásfalat!

K

KOLICS GÁBOR

H

HALMOSI JÁNOS

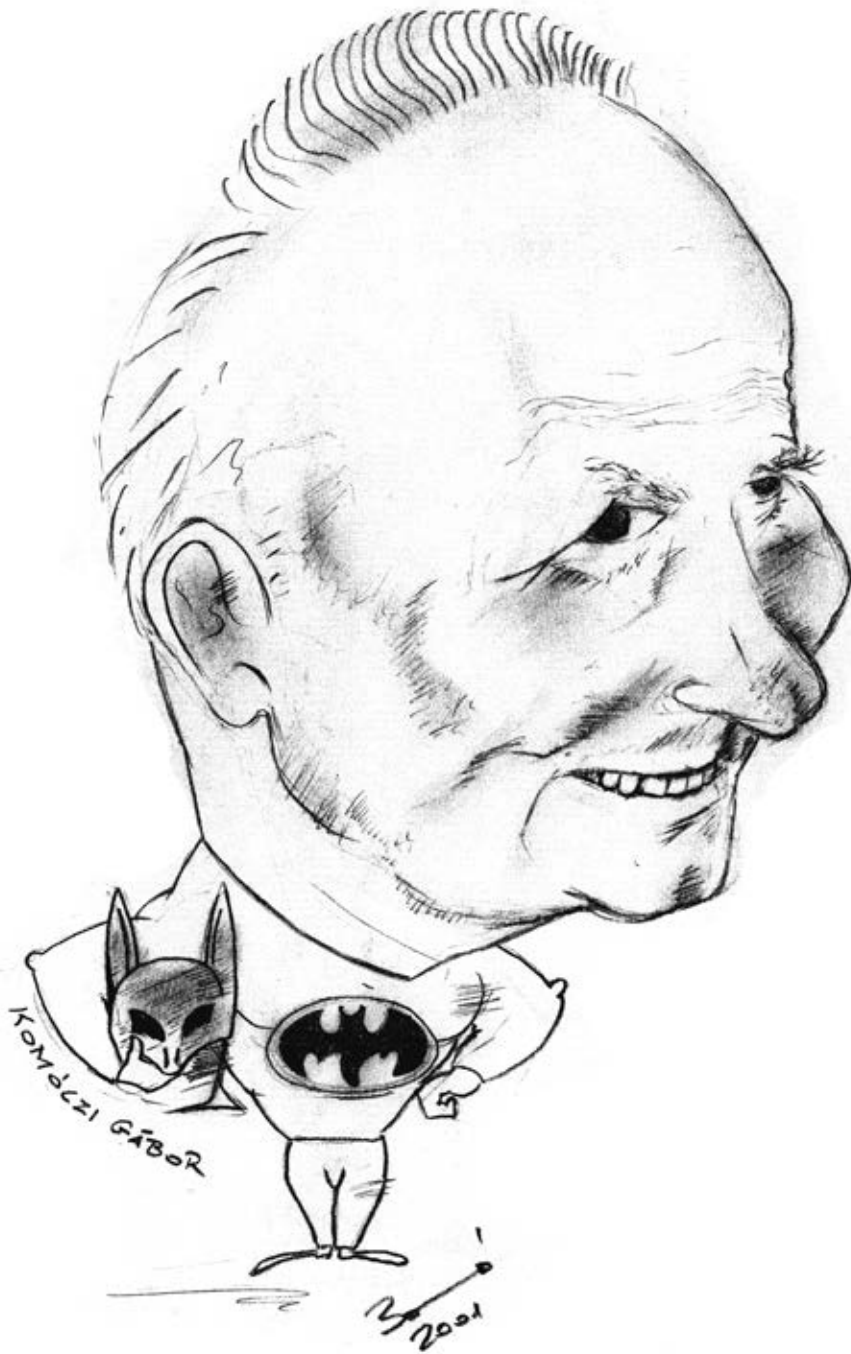
Sz

SZÚCS JÓZSEF

K

KOMÓCZI GÁBOR „DENEVÉR TANÁRÚR”

LISZI FERENC

Röplabdé
dr. L. Szécsen
Dm

K

KOVÁCSNÉ SUDÁR MAGDOLNA

K

KÉPEK AZ ISKOLA ÉLETÉBŐL

GÓLYAAVATÁS

Az elsőéves osztályok vidám műsorszámmal mutatkoznak be, majd ezt követően a felsőbb évesek gólyává avatják őket.

1999

1999

1999

2001

2001

2002

SZÜRETI NAP

A csapatoknak számos erőpróbán kellett bizonyítani ügyességüket, kitartásukat.

1999

1999

2002

2002

2002

2002

2003

A végzős osztályok színvonalas műsorral köszöntik szüleit, tanárait.

2000

2000

2000

2001

2001

2002

2002

2005

2005

2005

2005

2005

2001

2001

2001

2002

2005

2005

HILD-NÉVADÓ – 1996

HILD-NAPOK

A több napig tartó rendezvénysorozat keretében emlékezünk névadónkra, szellemi és sportvetélkedők, éjszakai foci, csocso bajnokság, a szuperbajnok vetélkedő tartja lázban tanárt, diákok.

1999

1997

2001

2002

2002

2001

Iskolánk legsikeresebb sportolói eredményeit tükrözik a serlegek.

Diákolimpiai bajnokként ünnepli az ötvenedik évfordulót az iskola röplabdacsapata
 Álló sor: Liszi Ferenc, Hatvany Attila, Németh Zoltán, Kovács Zoltán, Nagy József, Szűcs Imre Alex
 Ülő sor: Hatvany Zsolt, Révész Gergő, Löki Attila, László Csaba, Horváth László

A 2000. évi évzáró juniális férfi–női focimérkőzés résztvevői

A lány labdarúgócsapat – 2001

A fiú röplabdacsapat tagjai – 2001

A sportsikereket igazoló serlegek

Virág Andrea – gólkirálynő

Edzést tartanak a labdarúgó lányok

Anyagvizsgáló labor

Konditerem

Nyelvlabor

Informatikaterem

Természettudományi terem

NŐNAP – FIÚNAP

Visszatérő rendezvényeink egyike, melyre mindkét „nem” lelkesen készül.

Fiúnap 1999

Fiúnap 2000

Nőnap 2000

Fiúnap 2000

Nőnap 2001

TANTESTÜLETI KIRÁNDULÁSOK

Kikapcsolódásképpen felkeressük az ország legszebb tájait.

Szlovákia 1997

Ópusztaszer 2001

2000

Tatabánya 2001

B

BALLAGÁS – TANÉVZÁRÓ

A négy év után megható búcsút vesznek iskolájuktól, a végzős diákok.

2001

2001

2002

2002

2002

2003

TANULÓK NÉVJEGYZÉKE

A következő oldalakon az adott évben sikeres szakképesítő illetve érettségi vizsgát tett tanítványainkat soroljuk fel.

1957.

kőműves osztály
osztályfőnök: Mészáros Ferenc

Bárdos József
Bende József
Benedeckai József
Borics Miklós
Dubicz István
Geszti Károly
Ifj. Szalai István
Kopácsi László
Kóti Sándor
Kovács László
Kovács Miklós
Kürti Géza
Lóvei Miklós
Pelsőczy Ferenc
Pikács Tibor
Puskás Sándor
Seier József
Spoór Imre
Tekes Ambrus
Török Alfréd
Újjobbágy János
Varga Sándor
Varró Ferenc
Varró István

1958.

kőműves osztály
osztályfőnök: Kocsis Sándor

André Ferenc Knoflok János
Bajnok József Lukács Béla
Belvárász András Mergl József
Csirke István Nánási Endre
Csoknyai László Papp János
Csongrádi Vilmos Sánta Imre
Dénes István Schwarzkopf János
Fauszt Lajos Szabó István
Gerendás József Szabó János I.
Hamháber József Szabó János II.
Imre Béla Szajkó István
Juhász Vilmos Tarnai Antal
Kaiser János Tóth Ferenc
Kálovics Frigyes Welcz Péter Pál

1958.

kőműves osztály
osztályfőnök: Jánoshalmi Márton

Angelmayer Gyula
Anucz Dániel
Bartha Jenő
Batizi Ernő
Bíró Gábor
Bíró Sándor
Cser Sándor
Csuhaj András
Fülöp István
Gyöngyösi János
Horváth János
Komé Miklós
Kovács László
Romsics László
Seier István
Sintár Antal
Sintár József
Szabó János III.
Tari József
Varga Lajos
Vizi Sándor
Zsákovics Ferenc

1958.

festő osztály
osztályfőnök: Mátyus Sándor

Dávid István
Horváth Alajos
Kalkó Vilmos
Kenderesi János
Petike László
Roboz Gyula
Varga Gyula

1960.

kőműves osztály
osztályfőnök: Jánoshalmi Márton

Balaton Sándor Katz Antal
Balázs Mihály Kolman József
Bende László Kovács Sándor
Bólya Sándor Kvák Sándor
Csányi József Ledneczki József
Engyel József Ludvig Gyula
Feil János Magda István
Fejes Viktor Mayer Tibor
Fekete József Mittler János
Ferenczi István Naszvadi József
Fink János Nyámádi Sándor
Gergő László Pribojszki János
Györfi László Rác László
Herczeg Bálint Rác Sándor
Herczog István Romsits Sándor
Horváth János Sági János
Ihász József Sárvári János
Juhász István Tumpek József
Juhász László Váradi Ferenc
Kanász Gyula Végi Lajos

1960.

festő osztály
osztályfőnök: Mátyus Sándor

Bartos István
Bunya Imre
Fónad József
Gáll István
Gál István
Gáspár Miklós
Huszár Ernő
Izsák János
Kiss Imre
Kovács János
Kövi Miklós
Lováti László
Szabó Sándor
Vidosits Béla

1960.**asztalos osztály**
osztályfőnök: Filep JózsefAux István
Pálfi László
Soós József
Spengler György
Szente József
Varga Gyula**1961.****ács-állványozó osztály**
osztályfőnök: Kuti FerencBarecz András
Bengő Mihály
Beréti Lajos
Bognár Ferenc
Czár Lajos
Dvorák Lajos
F. Nagy János
Gaál Jenő
Géczi Péter
György Ferenc
Hordós István
Ijff. Kerti Imre
Kéri József
Kovácsnai László
Lovász Antal
Ludányi István
M. Kovács István
M. Kovács Miklós
Mátyás Pál
Nádasdi István
Nemes László
Németh József
Palczer János
Pekárik Mihály
Rigó Zoltán
Simon József
Vácsi Gusztáv**1961.****kőműves osztály**
osztályfőnök: Kocsis SándorBaier Henrik
Bálint János
Baranyai Ferenc
Baricz Dezső
Bata Dezső
Berek Miklós
Béres Gábor
Csernák Lajos
Dénes Antal
Édl Vince
Farkas Frigyes
Gáldonyi István
Győri Ferenc
Gyurcsik Béla
Horváth József
Ivics Sándor
Kelemen János
Kircheszner József
Kókai István
Kontra József
Korbely László
Kovács Sándor
Márhoffer István
Márton Béla
Márton József
Mezei Gyula
Nagy József
Nagy Lajos
Nemes István
Paréj Mihály
Pósa György
Rác Ferenc
Rotyis Tivadar
Ruff Jakab
Sándor Károly
Styeczc János
Szabó Mihály
Szekszárdi Mihály
Szili József
Varga József
Vratin Sándor
Weiland József
Weller Lajos
Wolf József
Zsobrák János**1961.****asztalos osztály**
osztályfőnök: Filep JózsefLak István
Neichl György
Piri József
Sági János
Somogyi István**1961.****festő osztály**
osztályfőnök: Bosnyák MárkÁcs Gyula
Berki Sándor
Fórizs István
Földi János
Hupka István
Józsa Ferenc
Katona István
Konicz László
Majtényi László
Matuska János
Nagy Imre
Rauf István
Szijjártó Pál
Török János**1962.****kőműves osztály**
osztályfőnök: Kocsis SándorCzimmer József
Csizmadia István
Höss Dániel
Kern Ferenc
Kocsis Lajos
Kovács József
Kökény István
Kulmann Mihály
Madár László
Mészöly István
Mocsár János
Papp János
Pék Sándor
Rádics István
Sebestyén József
Szabó Elemér
Szabó Zoltán
Szakács Miklós
Szi Miklós József
Újfalusi Mihály
Vászon Ferenc
Weisz János

1962.

festő osztály
osztályfőnök: Bosnyák Márk

Bohos Vince
 Bucs László
 Burkovics Márton
 Györgyfalvi Endre
 Horváth Zoltán
 Mohai Sándor
 Molnár György
 Mudra Miklós
 Oberszt Tamás
 Páger Antal
 Papp István
 Radvánszki István
 Rapatyi József
 Sági István
 Szabó József

1962.

ács-állványozó osztály
osztályfőnök: Kuti Ferenc

Allgeier Péter
 Árva Pál
 Buzi János
 Dér József
 Fekete István
 Horváth József
 Ivicz György
 Kajtár Árpád
 Kerlang Ferenc
 Kiss Sándor
 Lovász Ernő
 Martonovics Márton
 Moldicz László
 Nagy György
 Nagy Lajos
 Romsics József
 Szabó Mihály
 Tar János
 Török András
 Végvári Károly

1963.

ács-állványozó osztály
osztályfőnök: Kuti Ferenc

Arnóczki László
 Barabás János
 Farkas Mihály
 Farkas Sándor
 Gulyás Sándor
 Harsányi Sándor
 Kisa Béla
 Lizon György
 Nagy Lajos
 Papp Árpád
 Pavlicsek Ferenc
 Pozsgai Károly
 Slezák Gyula
 Somkert György
 Szabó József
 Tóth Imre L.
 Tóth József

1963.

kőműves osztály
osztályfőnök: Kocsis Sándor

Babucsik István	Barócsi József
Banai József	Bényei László
Beszedics József	Farkas József
Biloránszki János	Gelsi Miklós
Empach Mihály	Duhony László
Faragó Lajos	Giczi József
Farkas László	Holcz Dezső
Gyökeres István	Kapornai János
Lacza János	Kern Ferenc
Nagy Sándor	Koós Gábor
Pavelek Ferenc	Kovács B. László
Rácz Vilmos	László Béla
Rontó Béla	Medrala Pál
Schmidt János	Mocsár Jenő
Szabadi Sándor	Rózsa Péter
Varga Gábor	Schwalm István
Varga Mihály	Újhelyi Károly
Weiland László	Márkus Elek
Ballai András	Talabér Ernő
Baki Mihály	Vajai József

1963.

festő osztály
osztályfőnök: Szloboda Antal

Baricz Vilmos
 Bojsza Sándor
 Bordás István
 Fehérvári Gábor
 Filkorn Ferenc
 Gelencsér János
 Gömöri Endre
 Hányik István
 Herman József
 Hovanetz István
 Hullmann Sándor
 Jáksó István
 Kajtár János
 Korbely Béla
 Kovács János
 Migalkó István
 Szalai István
 Török B. Vince
 Vajda József
 Vass László

1963.

vb. szerelő osztály
osztályfőnök: Kalmár Nándor

Dobák Károly
 Grüber György
 Győri Sándor
 Horváth Márton
 Kovács György
 Kulmann István
 Marton József
 Micsinai István
 Nagy Béla
 Nagy János
 Pozmics János
 Puskás Béla
 Rácz István
 Sági János
 Turcsányi János

1963.

asztalos osztály
osztályfőnök: Gózon Sándor

Bíró Sándor
Morovik József
Pásztor István
Szabados László
Tóth Imre
Zámbori Ferenc

1965.

kőműves osztály
osztályfőnök: Kocsis Sándor

Badi Imre
Bajnok Lajos
Borbély József
Boros Mihály
Dudás István
Fister György
Gubányi László
Hegyaljai Gábor
Horváth Sándor
Keresztes Béla
Martinovszki József
Papp Sándor
Szabó Benjámin
Szabó István
Vizi András
Wraneck Zoltán

1965.

ács-állványozó osztály
osztályfőnök: Kuti Ferenc

Adrián József
Császár József
Csepregi István
Csicsó Kálmán
Horváth Viktor
Illés László
Káveczki István
Lendvai Pál
Mészáros György
Varga János
Vágó György
Szóts Dezső
Németh József
Répási Sándor
Weber Károly

1965.

festő-mázoló osztály
osztályfőnök: Bosnyák Márk

Antal Lajos
Bede Sándor
Czinkóczi Sándor
Daru István
Horváth József
Kovács Mihály
Kóvári László
Molnár József
Murányi József
Retzer János
Tapodi József
Zsivkov Lajos
Zsoldos László
Gyuricza Péter
Mándity Márton
Nagy Kálmán

1965.

asztalos osztály
osztályfőnök: Filep József

Bojsza Imre
Formandi János
Gentischer Péter
Györök József
Kozma Sándor
Márkovics István
Munkácsi Mihály
Tóth Ferenc
Tóth László
Ussuk István

1965.

vb. szerelő osztály
osztályfőnök: Kalmár Nándor

Béres Károly
Bójas József
Bóta Mihály
Daru Ferenc
Györök Mihály
Hamburger Gyula
Herczegh László
Jelencsik Sándor
Kovács Dénes
Kovács Gyula
Németh Sándor
Nyúl József
Szintai Ferenc
Varga Gyula

1966.

kőműves osztály
osztályfőnök: Kóti Sándor

Baldauf Antal	Kuminka Károly
Baksa József	Magyar István
Cvik József	Monori István
Csordás Ferenc	Sáfár József
Dávid Lajos	Szabó László
Farkas István	Szigeti László
Fábián István	Szente János
Hadobás András	Tóth István
Hornpergel Béla	Tóth Károly
Kajtár Albert	Tóth II Mihály
Komáromi Sándor	Végh József
Körmendi Lajos	Wittmann János
Köller János	Zsók Imre

1966.

ács-állványozó osztály
osztályfőnök: Földi Máttyás

Bajnok János
Baksa László
Dömény János
Fekete László
Hadobás Zoltán
Hetyei Ferenc
Kovács Ferenc
Major Ferenc
Pribéli András
Puskás István
Szabados Pál
Szombathelyi József
Tóth Gyula
Török Imre
Valaczka Lajos

1966.

festő-mázoló osztály
osztályfőnök: Szloboda Antal

Bende Antal
Hrozik Máttyás
Kerlang István
Komáromi István
Kocsis László
Kovács Károly
Kulcsár János
Miskovicz Károly
Szabó Imre
Tar Ferenc
Tillinger Ferenc
Tóth Antal
Tóth Lajos
Vörös Pál
Wolf Péter

1967.

kőműves osztály
osztályfőnök: Szabó János

Bóka Lajos	Kondor László
Bors Imre	Kovács Sándor
Boros István	Lugosi János
Both István	Mérei Mihály
Esze Károly	Nagy István
Fábián József	Németh István
Fritz György	Poszkoli József
Fülöp György	Tar Ferenc
Czimmer János	Vaskó László
Gráczer József	Varga László
Garami György	Vagyóczki Mihály
Jánosi Lajos	Zámbó János
Juhász József	Zvaló Gyula
Kiss József	Szeledeci József

1967.

ács-állványozó osztály
osztályfőnök: Dóró József

Almási Gyula
Bajnok József
Deák János
Hermann Imre
Herczeg István
Heiszler Mihály
Knisz János
Kostyova László
Oláh Sándor
Pálinkás László
Téglár István
Tornyai László

1967.

vb. szerelő osztály
osztályfőnök: Kalmár Nándor

Balogh Mihály
Bognár Mihály
Ficsor Károly
Homoki Sándor
Horváth János
Jákli György
Kovács László
Linger István
László József
Marton Ferenc
Molnár Géza
Mészáros János
Orsós József
Pintér József
Styeczn Máttyás
Szávai Gyula
Szinkó László
Végh László
Varga József

1967.szobafestő-mázoló osztály
osztályfőnök: Duda József

Báder Tibor	Lábodi István
Beró Ferenc	Mondi László
Butyorka János	Majer József
Bhóm János	Pesey István
Czinger János	Skanda János
Csoknyai István	Szabó János
Egegi Pál	Szabó Ferenc
Homonnay Ferenc	Székelyi József
Kovács István	Zámbó József
Köller Péter	Nagy László
Krain Imre	Zagyva András
Kovács Lajos	Novák Attila
Lendvai Imre	Sándor Zoltán
Lábas Sándor	

1967.asztalos osztály
osztályfőnök: Filep József

Bogó József
Erős Sándor
Jákli Ferenc
Rendes Gyula
Pável Zoltán
Szabó Tivadar
Szabó József

1968.ács-állványozó osztály
osztályfőnök: Földi Mátyás

Árva László
Boros László
Boszkovics András
Csík János
Fehér László
Fiszterer József
Fritz János
Forster József
Horváth József
Jónás István
Jávorszki Sándor
Krizser József
Mohácsi István
Molnár József
Stemler László
Simon János
Szinkó István
Tóth Miklós
Szigeti András
Zs. Tóth Ferenc

1968.vb. szerelő osztály
osztályfőnök: Kalmár Nándor

Ágoston József
Busi Antal
Buzás Sándor
Jakubek János
Kovács István
Krepsz József
Lendzsér Gyula
Omódi József
Péter András
Pleesz Lajos
Punk Ferenc
Szeleczki József
Szöllősi Mihály
Varga András

1968.szobafestő-mázoló osztály
osztályfőnök: Duda József

Badó István
Balonyi Pál
Baumann Ferenc
Halász Lajos
Hegedűs György
Kajdácsi László
Mészáros Imre
Nagy László
Naumov Ferenc
Novák István
Pataki László
Pintér László
Právics Lajos

1969.asztalos osztály
osztályfőnök: Filep József

Ambrus Ferenc
Balogh Miklós
Kovács László
Kovács Tibor
Köles Lajos
Molnár Ferenc
Nyuli József
Piros István
Rácz Károly
Rocska János
Simon Zoltán
Szabó Ferenc
Szabó Mihály

1969.**kőműves osztály
osztályfőnök: Kóti Sándor**

Barkóczy István	Jákli István
Bálint József	Kara László
Beniczki József	Kása Imre
Deák László	Lakk János
Duhony Árpád	Lednecki János
Domanyek István	Menyhei Sándor
Farkas Dezső	Palotai László
Fritz József	Porga József
Garbacz István	Rafael Ferenc
Gál Ferenc	Sós Ferenc
Gaál József	Virág József
Gödöny János	Vincze László
Györök István	Zámbó János
Halla János	

1969.**ács-állványozó osztály
osztályfőnök: Mezei Balázs**

Bagics István	Orsós István
Balázs András	Ósi Lajos
Balogh István	Papp Antal
Bor Gyula	Pesti Lajos
Borbély László	Pozsonyi András
Deák Lajos	Pulai László
Dombrovski László	Szabó János
Doszpod György	Szabó Mihály
Égner Máttyás	Szenci András
Farkas József	Szintai János
Fejes N. György	Tóth I. István
Mergl János	Orsós József
Nyúl Mihály	

1969.**festő-mázoló osztály
osztályfőnök: Kovács János**

Benisz István	Nagy Sándor
Bogó József	Novák György
Csányi Sándor	Pintér Endre
Czagány György	Podocska Pál
Fónad Ferenc	Pukli László
Gelencsér László	Sallai Lajos
Hegyes József	Soós István
Horog József	Szabó József
Kerek Sándor	Szabó János
Kéri László	Szabó József
Lány Lajos	Szoták Gyula
Mondi László	Tóth János
Mudra Mihály	Tóth István
Milek László	

1970.**vb. szerelő osztály
osztályfőnök: Kalmár Nándor**

Antal István
Bálint János
Bereczki István
Csibrik János
Fábián Máttyás
Farkas József
György István
Juhász Antal
Katona Sándor
Komjáthy Ferenc
Lipták János
Lukács Tivadar
Mándity István
Mezei Ernő
Nagy József
Nagy József
Nyirati György
Samai István
Somogyi Sándor
Skultéti László
Szabó László
Szentesi István
Udud János
Viola Ferenc
Zétényi Lajos

1970.**kőműves osztály
osztályfőnök: Szabó János**

Bitter István
Darab János
Flórián Zoltán
Hanák József
Hanuszka János
Horváth Sándor
Horváth Lajos
Katz József
Kovács Bertalan
Kuti József
Mészáros Ferenc
Niklai János
Nagy Mihály
Právics István
Reményi Tibor
Sebestyén Ferenc
Szalai Sándor
Szinkó Ferenc
Szóts Imre
Szőke Gyula
Tornyai Ferenc
Tóth János
Turbucz János
Weixl Mihály

1970.**festő-mázoló osztály
osztályfőnök: Bosnyák Márk**

Aranyi Lajos	Kiss Gábor
Bihárvári László	Kópis Gyula
Bálint László	Katona András
Barna András	Mesics László
Birkás Béla	Molnár György
Berkó István	Omódi István
Csepke Béla	Orosz László
Cserép József	Raffai Imre
Grőb János	Rozmanics József
Gerő Róbert	Soós Lajos
Frigyer János	Szentmártoni József
Juhász István	Szabó László
Jobbágy István	Vinis József
Kovács Árpád	Zajzon László

1970.**ács-állványozó osztály
osztályfőnök: Tóth János**

Berdó Ferenc
Butyorka István
Erdélyi József
Fekete Árpád
Gallai Béla
Gy. Szabó József
Hammer János
Horváth Ferenc
Iványi Zoltán
Klug László
Kövics Ferenc
Meggyesi György
Molnár János
Óri János
Rédei Sándor
Szabó András
Szabó Lajos
Szűcs Tibor
Tódor András
Végh András

1970.**kőműves osztály
osztályfőnök: Kocsis Sándor**

Almási Gyula
Barabás Boldizsár
Csabai József
Forrai Vilmos
Harsányi Imre
Harteinstein
Henrik
Horváth József
Horváth István
Homonnay Dezső
Joó László
Koczor Lajos
Kunstar András
Lovász János
Müller Márton
Nagy János
Németh József
Pach János
Rechtenwald Mihály
Scmidt István
Szabó László
Szántó László
Szloboda István
Takács Zoltán
Tóth Győző
Vorák József
Fehérvári György
Kiss László

1970.**ács-állványozó osztály
osztályfőnök: Dóró József**

Áldott János
Borbély József
Berényi István
Czifra András
Fülöp László
Gyurcsik László
Hagymási Mihály
Herpai János
Joó Sándor
Kelemen Ferenc
Kozák Sándor
Kövics László
Laczkó Lajos
Márton Béla
Mohai András
Ökrös Géza
Papp Gyula
Rajnai Vilmos
Rodenbüchner Ferenc
Sírkó József
Schneider Loránt
Szabó Jenő
Szikora István
Szóke József
Vagyóczki Mihály
Klézli János
Páll János
Migalkó János

1971.**kőműves osztály
osztályfőnök: Vadász József**

Béres Lajos
Bús György
Csereklyei Gábor
Farkas István
Gráczer László
Győri János
Hegyi István
Jámbor István
Kiss József
Kovács Károly
László Ferenc
Lőrincz István
Misek István
Morvai Lajos
Müller János
Nagy István
Pintér László
Rácz István
Sándor István
Szabó László
Szuhányi Pál
Szulimán Ferenc
Tiscler István
Túrós István
Velics Dénes
Farkas Imre
Hőnig Imre

1971.**kőműves osztály
osztályfőnök: Bajnok József**

Antal Károly
Boros László
Bodri Mihály
Csontos György
Domonkos István
Gera Antal
Gergely László
Hajdú Sándor
Hosszú Gáspár
Jávor Pál
Kelemen Imre
Kovács Tibor
Kövesdi György
Lukács László
Makó István
Molnár László
Nagy Ferenc
Novák József
Puskás Gyula
Rauf Ignác
Schómer Imre
Simó Károly
Szabó László
Szűcs László
Takács János
Tóth János
Topa Vince
Urbán Mihály
Wirth Ferenc

1971.**ács-állványozó osztály
osztályfőnök: Mika József**

Horváth István
Harnos József
Hart Béla
Ill István
Jakab József
Kiss István I.
Kiss István II.
Kirilla István
Kovács Károly
Komolai Lajos
Lehr György
Mészáros László
Nagy Kálmán
Nagy Géza
Ősz Attila
Péterfai József
Réti József
Stifler István
Szigeti István
Takács Sándor
Váradai József
Veres József

1971.

ács-állványozó osztály
osztályfőnök: Répási Sándor

Belán János	Kiss János
Boda János	Kenyér László
Csaplár István	Kovács Ferenc
Csóka István	László Antal
Dömök István	Nagy István
Fodor József	Nagy Ferenc
Früvald József	Oláh Péter
Galambos József	Simon Ferenc
Godó Sándor	Stelczer János
Hanák Zoltán	Szabó Sándor
Halász Sándor	Szilágyi József
Horváth László	Varga István
Kaszás Sándor	Weigertner István

1971.

szobafestő-mázoló osztály
osztályfőnök: Burkovics Márton

Anda József	Magyar József
Balogh János	Neumann Gábor
Bende Ferenc	Nagy László
Dani András	Nyuli Imre
Fojdl Ferenc	Pálszabó László
Füzesi László	Portás Zoltán
Gyarmati Tibor	Simon Károly
Halmosi János	Schillinger Ferenc
Hrozik Pál	Schmidt Béla
Jung László	Szabó László
Kajári Gyula	Szferle Árpád
Kárász Lajos	Szűcs József
Király István	Szilágyi Kálmán
Kurucz Zoltán	Tóth Károly
Kuti József	Kovács Tamás

1972.

szobafestő-mázoló osztály
osztályfőnök: Salamon Imre

Bónus József	Máté Ferenc
Csóka Tibor	Meleg László
Czékus Gergely	Molnár János
Garbacz Ferenc	Nagy Gyula
Horváth László	Nyuli István
Iványi István	Portik István
Jehoda György	Sebestyén László
Józsa Gábor	Szabó Károly
Kecskés Lajos	Szabó Zoltán
Kovács András	Szobácsi Mihály
Körömi András	Szűcs Gyula
Kukucska Mihály	Valaczka János
Lénárt Imre	Varga Kálmán
Manyak Pál	

1972.

épületburkoló osztály
osztályfőnök: Kóti Sándor

Aranyi Imre
Dutkon Mihály
Gálosi Tibor
Hegedűs Ernő
Illés János
Jáni Mihály
Kéri Sándor
Lukács Mihály
Rauf Ferenc
Szabó József
Szili Tibor
Vén Zoltán
Vörös Ignác

1972.

ács-állványozó osztály
osztályfőnök: Mezei Balázs

Bacsa József
Balázs Sándor
Buzás István
Bomhér Attila
Forró László
Csányi Lajos
Györki Zoltán
Hanuszka József
Harangozó György
Karászi István
Kemény János
Kókai István
Kuti István
Lakk Imre
Löttös József
Nagy András
Pántya József
Schneider László
Szabó József
Szabó Ferenc
Török József
Varjas László
Vörös László

1972.

ács-állványozó osztály
osztályfőnök: Pozsgai Károly

Bősze Árpád
Budai Attila
Czebe Mihály
Deli Károly
Dobos Vilmos
Erdei Imre
Gábor Miklós
Hagymási János
Juhász György
Kaposvári József
Kinder Gyula
Kiss Zoltán
Kovács László
Libor Pál
Mizsák Sándor
Pekács Sándor
Pusztai László
Tóth József
Úr Tibor Zoltán
Veres Sándor
Vörös Vince

1972.

kőműves osztály
osztályfőnök: Varga Tibor

Borbás Péter	Nagy János
Bozsár Illés	Nemesnyik Attila
Czetli József	Nyuli János
Csaplár János	Pálfi István
Deák István	Palkó Nándor
Dobai Mihály	Pikó Lajos
Dóber Zoltán	Rabner György
Halasi József	Sidó Attila
Horváth József	Szabó László
Jagodics János	Szígeti Gyula
Kálmán József	Takács István
Kovács József	Vámosi József
Mikulecz István	Witman Sándor

1972.

kőműves osztály
osztályfőnök: Sebestyén József

Andi József	Kövics Zoltán
Antal József	Kubatovics György
Antal László	Major István
Bertalan László	Maros József
Csuti István	Miatovics Szlávkó
Dabi Miklós	Molnár János
Felföldi János	Polgár Ferenc
Fülöp Béla	Prezenszki Imre
Gráczer János	Usztinov József
Héring Zoltán	Veres Sándor
Horváth Imre	Vörös József
Kéri Mihály	Zsoldos János
Kónya Károly	

1972.

fapadlózó osztály
osztályfőnök: Kóti Sándor

Bedécs József
Bogó Mihály
Császár László
Fogas Tibor
Hajcsik Mihály
Hering István
Homonnai Ferenc
Kelemen Sándor
Kimmel Tibor
Kiss István
Márkli István
Mikus József
Mozbauer Mihály
Szabó István
Szita István

1973.

ács-állványozó osztály
osztályfőnök: Pozsgai Károly

Bardon József
Bartyik Róbert
Berkes László
Bolyos János
Dobai László
Fábián István
Forrai István
Franku János
Halász Mihály
Jacsó Kázmér
Juhász István
Lóttós István
Mérei Lajos
Mojzer Gábor
Muntyán Gábor
Nagy János
Szabó Ferenc
Szabó Zoltán
Száraz József
Szokolai László
Varga Tibor

1973.

ács-állványozó osztály
osztályfőnök: Szauter László

Balázs László
Balogh Sándor
Bencze Árpád
Beréti Béla
Budai János
Buzási Imre
Dobai János
Gödöny Sándor
Hajlik István
Juhász Sándor
Kiss Ferenc
Lábas Ferenc
Milkovics János
Nagy Béla
Obermajer Miklós
Papp János
Pozsgai Zoltán
Rendes János
Szabó Tamás
Székely Lajos
Tóth Zsámboki János
Tűzhányó János
Zsolyomi István

1973.

kőműves osztály
osztályfőnök: Perusza László

Banai Károly	Mészáros István
Besenczi János	Naszvadi József
Bogár Imre	Németh Ferenc
Dofka József	Németh József
Fülöp András	Pájer Imre
Gál András	Sándor László
Garbacz István	Solyom János
Héger János	Szabó Imre
Horváth József	Trautman János
Hraniszláv György	Vargyas József
Ináncsi József	Varjas Antal
Jakab István	Vass István
Kerekes János	Vass László
Kiss Antal	Vicena Lajos

1973.

vasbetonkészítő osztály
osztályfőnök: Salamon Imre

Boldizsár Ernő
Jónás András
Kerepesi József
Kovács Árpád
Köte Balázs
Makai Gergely
Német József
Timár János
Tűzhányó Ferenc
Vágó Pál
Vizi Gábor
Zsebő János

1973.

szobafestő-mázoló osztály
osztályfőnök: Salamon Imre

Bánfi Béla
Bieber Pál
Bunya József
Csajkás Nándor
Eper János
Gál István
Gróf Ottó Csaba
Hajdú Imre
Héder István
Hegedűs Sándor
Kiss László
Kolbert Zoltán
Mergl Miklós
Novák József
Szabó Lajos
Tóth László
Zsiga Tibor

1974.

szobafestő-mázoló osztály
osztályfőnök: Kovács János

Aradi László	Kiss Lajos
Benizs József	Kiss Sándor
Böröcz János	Kovács József
Farkas László	Mészáros István
Fekete György	Mintál János
Gyarmati József	Mohai Gyula
Harmati János	Nagy László
Hegedűs István	Szloboda László
Horváth Péter	Turu István
Hosszú Pál	Vagyóczi János
Kakas József	Vámi János
Katona Lajos	Varga Károly
Kerti János	Vásári Márton

1974.

kőműves osztály
osztályfőnök: Kiss Attila

Bauer János	Kothencz Sándor
Bokor István	Kovács Tibor
Czebe József	Krausz Antal
Csavajda István	Laczkó Dávid
Csóka József	Menyhei Gábor
Dávid László	Mészáros József
Farkas Zoltán	Nagy István
Győrök Ferenc	Páskuly József
Haszonics István	Sárközi Sándor
Holecz Ferenc	Szabó József
Horváth Lajos	Szanyi István
Huszárik Mihály	Törjék László
Huzlinger István	Vicsik János
Illés Lajos	

1974.

kőműves osztály
osztályfőnök: Varga Tibor

Adorján János	Jankovics István
András István	Kövesdi József
Baier Márton	Krizsán Mihály
Barna Lajos	Pirisi László
Batári Árpád	Rácz László
Beniczki János	Rauf László
Boldizsár Mihály	Staudt József
Both István	Szabó István
Debreceni Károly	Szarka Kovács
Dienes Zoltán	Alajos
Finta Károly	Szloboda András
Fitere István	Tóth Ferenc
Gubányi István	Varga Tibor
Hegyes Menyhárt	
József	

1974.

ács-állványozó osztály
osztályfőnök: Szauter László

Bálint László
Beró Zoltán
Bojtár János
Bonus János
Cziráki István
Éles Géza
Farkas János
Ivsits Zoltán
Leitheizer Péter
Milkovics Gábor
Pankovits Mihály
Pápista József
Pető Mátyás
Simon János
Soltész János
Sümegei Lajos
Szanyi István
Tóth György
Völcei József

1974.

ács-állványozó osztály
osztályfőnök: Kiss stván

Baráth Ferenc
Budai Mihály
Füredi Ferenc
Juhász Imre
Kálmán Béla
Lakatos Lajos
Matuza József
Nagy László
Németh Béla
Pokorny Béla
Porga István
Romfa György
Romhányi Frigyes
Salacz Ignác
Széles József
Szöts Ferenc
Tamás János
Tóth József

1975.

kőműves osztály
osztályfőnök: Sógor József

Berta László
Czódor Ferenc
Csima István
Dina Ferenc
Domsa György
Elszeszer Imre
Faragó Lajos
Fekete Lajos
Gerendai István
Gubala Pál
Hadnagy Ferenc
Karakó István
Kátai Mihály
Kuli László
Kurucz Zoltán
Molnár Ferenc
Pálfi János
Palocsai László
Rauf Lajos
Szabó József
Szaladós László
Szeri József
Tumpek Mihály
Zakar Zoltán

1975.

szobafestő-mázoló osztály
osztályfőnök: Fülöp Gyula

Balogh Sándor	Jovanzic Árpád
Benkő Lajos	Lázár István
Bíró Zoltán	Lénárt István
Bredák Ferenc	Pikó Győző
Brúza János	Prekop István
Csányi Lajos	Sári Tibor
Debreceni Imre	Seres László
Fekete István	Solymosi László
Frivaldszky Gyula	Tábi György
Geráth Ferenc	Tábi László
Hanol Gyula	Takács József
Hatgítai Endre	Tarr István
Horváth András	Tóth Pál
Horváth István	Vass Vilmos
Horváth János	Végh János
Jankovics György	Végh Pál

1975.

ács-állványozó osztály
osztályfőnök: Kiss István

Antal István
Belovai Kálmán Károly
Berta Sándor
Csizmadia István
Deák József
Horváth György
Kaszás István
Kerti György
Kovács Ferenc I.
Kovács Ferenc II.
Králik Lajos
Lengyel Tibor
Mozbáuer József
Nagy Mihály I.
Nagy Mihály II.
Pfeffer István
Polyák János
Puskás János
Szabó Ferenc
Tóth Ferenc
Vámi László

1975.

kőműves osztály
osztályfőnök: Kovács János

Böcskei László
Farkas László
Gotthárd Mihály
Hatala Gyula
Huber Ferenc
Kaczkó Mihály
Kéri János
Kiss Ferenc
Kovács Ferenc
Kovács János
Kovács József
Láposi László
Linger József
Molnár László
Pálfi Sándor
Pandur István
Posta Ferenc
Renyák József
Ruszkai Ferenc
Sárosi József
Schulteisz Géza
Szabó László
Szunyi József
Tóth Ferenc
Varga Zoltán

1975.

vasbetonkészítő és
épületburkoló osztály
osztályfőnök: Kóti Sándor

Akkermann János
Andics József
Áríz József
Béres István
Borhegyi János
Dölles Ferenc
Erdélyi János
Gacs István
Gönczi Mihály
Heim Mihály
Karasi Zoltán
Knódel György
Langó Zsigmond
Molnár László
Móricz Csaba
Nagy Pál
Novák László
Paréj János
Schmidt János
Szabó Béla
Szécsi Ernő
Terbe Sándor
Timár Béla

1975.

ács-állványozó osztály
osztályfőnök: Szauder László

Buruncz Mihály
Csada László
Demeter László
Farkas András
Feil József
Fodor István
Juhász Ambrus
Kocsis Albert
Litanszki János
Mácsai Róbert
Papp János
Simon János
Szécsényi István
Szolajov Viktor
Sztupa Ferenc
Tibold György
Török Tibor
Vaskó Ferenc
Zachár György

1976.

kőműves osztály
osztályfőnök: Dudás István

Arnold Salamon
Bogó Ferenc
Czódor István
Cseh István
Danizs István
Deák Ferenc
Féhr József
Frits Boldizsár
Gulyás Mihály
Hurtony József
Ináncsi Kálmán
Járóka Imre
Kiss István
Kocsis János
Kuti László
Madács Ferenc
Péter Béla
Rákász István
Sebestyén Ferenc
Sümege Gyula
Szabó József
Tánczos István
Tolnai Lajos
Varga László
Wolf János

1976.

ács-állványozó és üvegező osztály
osztályfőnök: Kovács István

Ács László	Lájer Miklós
Békési Ferenc	Makk János
Biber János	Martinek Sándor
Czompó Gyula	Mészáros József
Darab József	Molnár Ferenc
Futó László	Papp Lajos
Hegedűs János	Révffy Péter
Hörnyéki Géza	Szabó Imre
Kaiser Ferenc	Szakács László
Kazinczi János	Szarka Ottó
Kecskeméti József	Szolodi István
Kern József	Tkalesz Csaba
Kiss Zoltán	Vári József
Knodel János	Világos Antal
Kovács János	Vodli György
Krausz László	Zámbó István
Krausz Péter	

1976.

szobafestő és vasbetonkészítő osztály
osztályfőnök: Salamon Imre

Argay Ferenc
Balázs József
Balogh Mihály
Bodrogi János
Boldizsár Gyula
Budai János
Csósz Ferenc
Emperger János
Frics Pál
Fung János
Hám Pál
Heim István
Jaksa Tibor
Kiss László
Korózs Zoltán
Kothencz János
Kóvári József
Leoneczki János
Mándics Lajos
Prantner József
Rein Ferenc
Répási László
Siba Tibor
Taskovics István
Vadász László

1976.

ács-állványozó osztály
osztályfőnök: Répási Sándor

Arany János
Babos Tibor
Benedek Lajos
Benkovics Tamás
Bors János
Fehér József
Galló Tibor
Hanuszka László
Hellenbrandt József
Híz János
Imre János
Kincses Mihály
Kiss László
Kocsmár János
Lacziák Péter
Markó Péter
Miklosevics Péter
Nagy György
Portik Hegyi Sándor
Tokár Lajos
Tolnai József
Tóth József
Tóth Károly
Varga István

1976.

kőműves osztály
osztályfőnök: Varga Tibor

Balogh József
Berczi Lajos
Biber György
Bógó György
Csörgő János
Frei András
Jámbor József
Király András
Koleszár János
Kovács János
Leber István
Pákai János
Patkó Vince
Petykó József
Romek Péter
Sandi János
Sümege Lajos
Szabó György
Szabó Zoltán
Szakács József
Szente József
Szloboda György
Tóth Mihály
Varjas István

1977.

ács-állványozó
és műkőkészítő osztály
osztályfőnök: Szauter László

Balogh Ferenc	Németh László
Balogh János	Németh Mihály
Berta Ferenc	Simon István
Bodri István	Sipos Gyula
Borsos János	Soós László
Bozai József	Szabó Jenő
Farkas Gáspár	Szelezcki István
Farkas József	Szögi Imre
Farkas Károly	Teller István
Gadanez Ferenc	Tóth Antal
Hegyi László	Tóth Mihály
Holecz István	Turi Zoltán
Menyhárt József	Varga László
Morva András	Viga Lajos
Nádudvari Sándor	Völcsey György
Nagy Mihály	

1977.

ács-állványozó osztály
osztályfőnök: Dömény János

Akkerman Imre
Alpek István
Barabás István
Bessedics Pál
Bogár Tibor
Dudás Vigh Mihály
Gráczér István
Grobál Károly
Hajnal József
Hegedűs Tibor
Katona Mihály
Kiss Ferenc
Kolman János
Kozák Tibor
Nyuli József
Palóka György
Pecsenka Attila
Pokorny Sándor
Promsics Tibor
Rocskár Sándor
Sáringer János
Széles Sándor
Sztakó István
Tóth László
Wahl Zoltán

1977.

kőműves osztály
osztályfőnök: Pavelek Tibor

Ács István	László László
André László	Lisztmaier János
Baráth István	Németh János
Dobai Tibor	Nyári László
Fűzér Ferenc	Oszlanczki János
Gelencsér Mihály	Ozsváth Csaba
Hatala József	Perity László
Hetesi Lajos	Sáringer Zoltán
Hiezl Sándor	Sebestyén József
Homó Gábor	Sereg József
Ignác György	Simon János
Jurinka János	Szűcs Bálint
Kiss János	Takács Zoltán
Korsós Miklós	Wéber András

1977.

szobafestő-mázoló-tapétázó osztály
osztályfőnök: Oberszt Tamás

Badi Mihály	Muhl Mihály
Barta József	Nánási János
Bogács Vince	Ocsován Pál
Czeiner István	Pál István
Ekler Sándor	Papp Sándor
Fehérvári István	Rácz Gábor
Gál Lajos	Solymosi György
Gergő István	Szabó József
Harai Tibor	Szeibert János
Hochreiter István	Szvoren István
Kakstetter János	Tell Lajos
Kovács János	Tóthi Károly
Mankovics Mihály	Vaskó László
Mészáros Zoltán	Závodi József
Molnár Attila	

1978.

kőműves osztály
osztályfőnök: Kiss István

Balogh László	Kiss Zoltán
Bencze István	Kopás János
Csepez István	Madár István
Csuka József	Madár József
Evele Ferenc	Magda István
Fügedi István	Nagy István I.
Gyórfi Sándor	Nagy István II.
Halák Lajos	Pavlicsek Lajos
Hodován László	Rábel István
Horváth István	Sirmer Ferenc
Ihos Ferenc	Szöke Imre
Ivits Tibor	Vágó Jenő
Jäger György	Varga Gábor
Kassai István	Weinbach László
Kaszt János	Widenwald Gábor
Kerkuska József	

1978.

ács-állványozó
és vasbetonszerelő osztály
osztályfőnök: Tóth János

Benedek Miklós	Müller István
Bolye György	Müller Sándor
Borsos Sándor	Ocsován István
Bucsei Gábor	Papp Zoltán
Farkas Ferenc	Pesei Sándor
Farkas György	Romek Antal
Flich Péter	Samu Attila
Hanol József	Sumicz Ferenc
Havasi Attila	Szabó Attila
Horváth József	Szabó István
Ivacs István	Vámosi József
Judák István	Varga Antal
László Péter	Varga Ferenc
Molnár Zoltán	Zeleszko János

1978.

ács-állványozó és kőműves osztály
osztályfőnök: Kiss Valér

Ágoston János	Kovács Péter I.
Balogh István	Kovács Péter II.
Beke József	Kubicza István
Bodor Jenő	Lipka István
Bönde Szilveszter	Mártonhegyi László
Cs. Kovács Pál	Nógrádi János
Farkas Zoltán	Orsolya István
Fritz József	Osztovcics Péter
Gráczer István	Pálinkás Tibor
Haluska József	Posch István
Hingl József	Stefán István
Jordáki János	Szereda János
Károly József	Szilágyi Ferenc
Kópis Jenő	Tarr László
Korozs Sándor	

1978.

szobafestő-mázoló osztály
osztályfőnök: Urbán Lászlóné

Deres György
Fábián Attila
Hári Attila
Holdas Vince
Horog Sándor
Hubert Ferenc
Hum János
Kapás Imre
Kara László
Kis József
Kovács László
Metzger István
Nagy Sándor
Ollósi István
Orbán József
Polák József
Porubszky József
Szalai Pál
Takács Ferenc
Végh István

1978.

szobafestő-mázoló osztály
osztályfőnök: Kovács János

Benedeczki Mihály	Kincses László
Béres János	Kiss József
Bognár Mihály	Koczka István
Bojtos Mihály	Kovács Lajos
Büki István	Madár József
Csenki Pál	Mészáros Géza
Demcsák István	Molnár Sándor
Dolmán József	Pintér Ferenc
Erdélyi Ferenc	Plasek Ferenc
Felnagy István	Sárközi Ferenc
Fodor Lajos	Tamaskovits László
Gerzsenyi István	Wittner Tibor
Gulyás Ferenc	Zsebők István
Izso István	

1979.

ács-állványozó osztály
osztályfőnök: Pozsgai Károly

Barta Ferenc
Biocsik Sándor
Csizmadia János
Farkas László
Gelencsér László
Géro Nándor
Kaczkó Zoltán
Kiss János
Kovács László
Melegh József
Mészáros István
Németh Pál
Pál Sándor
Pintér Tibor
Prokop Antal
Sebestyén János
Szepesi Tibor
Szintai István
Tóbiás Nándor
Tóth István
Tringer Károly

1979.

szobafestő-mázoló osztály
osztályfőnök: Sógor József

Ágoston István
Balogh Csaba
Budai István
Fehér Gábor
Gyalus István
Gyöngyösi Imre
Hegedűs József
Kiss László
Marussi István
Medve László
Menyhei József
Molnár Gyula
Nagy László
Ósi Imre
Pelle Péter
Romsics László
Sárdi Zoltán
Száva József
Szekszárdi József
Sztanó István
Varga János
Vibert Sándor
Vörös Zoltán

1979.

kőműves osztály
osztályfőnök: Perusza László

Fang Tibor	Pál János
Farkas Sándor	Papp László
Frics József	Princes János
Hetesi Zoltán	Pritz József
Homoki Lajos	Pukli József
Jankovics János	Sándor Elek
Jótföldi Zoltán	Serák József
Kovács György	Simon László
Kovács István	Szabó Henrik
Kun-Pál József	Szárszó Sándor
Lukácsi Lajos	Takács János
Major József	Takács Lajos
Mandák László	Tóth János
Nagy László	Végh Gyula
Németh István	Vidács Mihály

1979.**épületburkoló
és vasbetonszerelő osztály
osztályfőnök: Varga Tibor**

Báló József	Horváth Lajos
Balonyi György	Kovács Tibor
Baranyi Zoltán	Kucsera Gábor
Bognár János	Lovistyek Sándor
Bolvási István	Mészáros József
Bór István	Molnár János
Bús János	Rehány Lajos
Czegány Gábor	Szalai István
Deák Ferenc	Szekeres István
Erdős Pál	Szendi János
Faragó Gyula	Tokodi Imre
Frönlich András	Tóth István
Fucskó Illés	Újfalusi László
Gabonecz László	Wachler Antal
Hengl Zoltán	

1979.**asztalos és szobafestő osztály
osztályfőnök: Salamon Imre**

Ali Attila	Lipcsei István
Bakó Zoltán	Mendi Adolf
Béhringer Károly	Mezei Tibor
Csószy Károly	Nagy László
Dezso László	Németh Ferenc
Ékes László	Papp Sándor
Fábián József	Pintér Viktor
Fazekas Zoltán	Puporka Elemér
Forgó Sándor	Szabó Pál
Györi Zoltán	Székelyi József
Hier József	Szénási István
Jakab András	Varga István
Koródi György	Varga József

1980.**épületasztalos és fapadlózó osztály
osztályfőnök: Répási Sándor**

Balázs Gyula	Lepsényi István
Balla László	Márkus Lajos
Balogh Tivadar	Mezei Gyula
Barcza József	Móker Gáspár
Bárdossy Miklós	Nagy Miklós
Bencze Mihály	Pándi János
Biacsi László	Pándi Sándor
Fekete László	Pénteki Nándor
Fisi Gyula	Plasek Sándor
Fodor András	Pokornyik Márton
Grund László	Siba Lajos
Ihos Ferenc	Tringer Rezső
Kóvári Tibor	Varjú Ferenc
Kun László	

1980.**ács-állványozó és szobafestő osztály
osztályfőnök: Kovács Imre**

Balázs György	Kovacsics László
Balázi Attila	Lajtós László
Bekes Antal	Majoros Péter
Berta András	Makra József
Borzas Tamás	Nagy Lajos
Czaffér János	Reizer Ferenc
Csapó István	Sándor Imre
Fülöp László	Sas József
Füredi Attila	Schönfeld József
Gadanecz János	Stöckl Attila
Hungl János	Széchenyi István
Klopcsik Zoltán	Tóth Gyula I.
Komjáti Gyula	Tóth Gyula II.
Kovács János	Túri Sándor
Kovács László	Vitéz Ferenc

1980.**szobafestő osztály
osztályfőnök: Oberszt Tamás**

Balogh Vilmos
Bán József
Bekes Tamás
Böröcz György
Dózsa Attila
Farkas László
Hegyi Ferenc
Jakab Imre
Kajtár József
Kiss János
Kovács Árpád
Krizer Ferenc
Madarász Jenő
Molnár János
Nagy Béla
Nádor Zoltán
Oláh István
Pécsi Zoltán
Rittgasszer István
Szerdahelyi György
Szilágyi László
Varga Jenő
Varga Zoltán

1980.**kőműves osztály
osztályfőnök: Böcz Lajos**

Bernert Henrik	Mesics Károly
Czirják Jenő	Nyuli László
Faragó Zoltán	Sudár István
Farkas Ferenc	Szönyegi Imre
Horváth László	Szurovecz Zoltán
Kaszás Ferenc	Tauz József
Kargl József	Toller János
Kerti János	Tóth János
Kisari Lajos	Tóth László
Kiss Gyula	Vadász János
Komiszár Pál	Varga István
Kovács Tibor	Vágó Albert
Kuhár Csaba	Váradai János
Lánszki Gyula	Vidók János
Malzseniczky József	

1980.

vasbetonszerelő
és műkökészítő osztály
osztályfőnök: Pavelek Tibor

Balogh László
Balogh Sándor
Bárány Károly
Berek Pál
Chernóczy-N. Attila
Gombos Ferenc
Görög Zoltán
Horváth László
Kiss Gyula
Kovács Gábor
Lázár Sándor
Lukács Dezső
Major Csaba
Mankovics Sándor
Mocsár László
Müller Csaba
Müller László
Romsics Sándor
Simon György
Slanginka Pál
Szabó János
Szili József
Tóthi Zoltán
Totka János

1981.

ács-állványozó, asztalos
és festő osztály
osztályfőnök: Tóth János

Bajnok Gábor
Csere József
Domanyek Tibor
Földi István János
Hadnagy Rudolf
Hegedűs Attila
Horog János
Horváth Péter
Husztai Lajos
Klajkó Benjamin
Kovács Béla I.
Kovács Béla II.
Köller Károly
Krisztin György
Krisztin Tibor
Lánszky István
Májér Attila

Márhoffer Tibor
Mészáros Zoltán
Migalkó Ferenc
Nánási László
Novozánszki Ferenc
Papp György
Posta József
Sárközi Antal
Sellei Péter
Szabó Sándor
Szerencse János
Szintai István
Takács István
Téger Ferenc
Tibold Lajos
Vincze Imre

1981.

kőműves osztályfőnök
osztályfőnök: Kis István

Aszódi Imre
Bácskai József
Bagoczki József
Balázs István
Búza József
Bükk János
Dávid József
Erdei Ferenc
Erdélyi Balázs
Farkas Béla
Futó Ferenc
Gönczöl László
Halász István
Hegedűs János
Hepp József
Husztai József
Ignác Pál
Klinger László

Knódel Péter
Kónya Márton
Nagy József
Nógrádi József
Orsós János
Papp Zoltán
Porteleki György
Ráthgéber László
Stircz József
Sűrű József
Szabó István
Sztupa Károly
Temesvári László
Károly
Tóth Ferenc
Vagyon Gyula
Varga Kornél
Zádori József

1981.

szobafestő-mázoló, tapétázó osztály
osztályfőnök: Kovács János

Báló László
Becséri Tibor
Bocsi Endre
Cziczinger István
Demai Róbert
Dombi István
Fábián Tibor
Facskó László
Fogarasi Tibor
Gábor Albert
Gallai György
Gerendás József
Gergő József
Győrfi Imre
Hankusz Kálmán

Héber János
Horváth Attila
Horváth Zoltán
Kiss Attila
Kiss Sándor
Mester János
Molnár Károly
Nikolicza Lajos
Ragány Tivadar
Szabó László
Szakács Tivadar
Szendi Sándor
Tassó József
Varga István
Vöröss Zoltán

1981.

vasbetonszerelő osztály
osztályfőnök: Varga István

Bán Károly
Bencsik Sándor
Bolvári János
Cspikereki István
Csizmadia Tibor
Dávid Ferenc
Decsi György
Ernszt István
Farkas Csaba
Farkas Ferenc
Forgács Gyula
Geisztneier Ferenc
Gulyás István
Hatvani István

Horváth István
Iváncsi Imre
Kúkel Pál
Majoros Miklós
Márta József
Mezei Sándor
Nagy András
Rác József
Sági Attila
Slett Mihály
Szabó Zoltán I.
Szabó Zoltán II.
Szágos Lénárd
Sztaskó Zoltán

1982.

épületasztalos osztály
osztályfőnök: Szalay Gyula

Anca Ferdinand
Baráth István
Bodaki József
Bogó Gábor
Darabos András
Démuth Béla
Farkas Sándor
Fogas Mihály
Károly Zoltán
Király István
Klement József
Ladányi Jenő
Langó Gábor
Mesics János
Nagy József
Papp Zoltán
Pipellán István
Sipák József
Sudár József
Szabó János
Szabó László
Torda Lajos
Ujfalusi Pál
V. Halász László
Zsurbej Zsolt

1982.

ács-állványozó osztály
osztályfőnök: Árva Pál

Dénes Károly
Fekete János
Fülöp Ferenc
Görgics Attila
Judák János
Kemény Zoltán
Kerkuska László
Kiss Sándor
Kovács László
Máramarosi János
Murzsa János
Németh György
Petroczi János
Plézer István
Reich István
Székely József
Szikora Imre
Szilaski Attila
Tatai László
Tószegi Antal
Vadicskó Miklós
Váradi István
Varju József
Vigh Csaba

1982.

szobafestő-mázoló osztály
osztályfőnök: Tomasek Attiláné

Barna György
Biál György
Bódi László
Brevák Béla
Csuka István
Erdős János
Fiser Attila
Géczi László
Horváth György
Juhász László
Juhász Zoltán
Korsós Gyula
Krepsz István
László Ferenc
Lázár Ferenc

Makai József
Martonovics Márton
Megyesi József
Mendi Gábor
Mudri Illés
Nagy János
Németh Attila
Pinke György
Pintér Ferenc
Polányi József
Poós János
Tóth Attila
Tóth Zoltán
Vörös Tibor

1982.

kőműves osztály
osztályfőnök: Bajnok József

Bartal Zoltán
Bogó István
Bozsoki József
Buti Attila
Farkas János
Fehér Ferenc
Fekete József
Gábrriel Tibor
Jakubek Ernő
Jobb László
Kiss Mihály I.
Kiss Mihály II.
Komjáti László
Lele József
Majoros Gábor
Murzsa Imre
Németh István
Remenár Gyula
Soós Miklós
Szakács László
Tar Zoltán
Urschler Énok
Varga István
Veres Ervin
Vida László

1982.

kőműves és
szobafestő-mázoló osztály
osztályfőnök: Sudár Magdolna

Birkás Csaba
Bogó Zoltán
Csepregi Attila
Csizmadia János
Farkas Imre
Fartel Károly
Fehér Gábor
Ferenczi Tibor
Fodor Attila
Fónad Zoltán
Főfai Sándor
Gaál László
Gárgyán Attila
Gergely György

Hegyí Tibor
Horváth Imre
Hrubi Béla
Juhász Csaba
Kern János
Kiss Gábor
Kovács Dénes
Kovács László
Nagy Zoltán
Sipos Csaba
Tyukodi András
Vajai József
Varga József
Vass Zoltán

1982.

vasbetonszerelő osztály
osztályfőnök: Sógor József

Bognár József
Bór János
Csepecz Ferenc
Csonka Lajos
Frits András
Futó József
Herold János
Horváth Mihály
Kolmankó János
Kozma Csaba
Laklia István
Lukács Attila
Márfi Imre
Mérei László
Nagy János
Ódor János
Oláh Gábor
Sárközi Attila
Soós István
Sümegei István
Szabó Gyula
Varjas Gyula

1983.

ács-állványozó, asztalos osztály
osztályfőnök: Salamon Ferenc

Bablinczki János
Baki Ferenc
Faragó György
Gilányi László
Gubicza Mihály
Horog Géza
Keilbach János
Kiss János
Knódel János
Koncz Ferenc
Kovács Attila
László József
Lóránt Sándor
Marczi Gyula

Nagy János
Nagy László
Pavlicsek Attila
Sály József
Somogyi József
Stadler Gábor
Szabó Károly
Szeneci János
Tóth János
Vajná Ferenc
Varga János
Vörös János
Zsolnai József

1983.

kőműves osztály
osztályfőnök: Perusza László

Bardocz László	Mádi László
Béhringer György	Nagy József
Buda Attila	Nagy Mihály
Czank László	Németh András
Erdélyi Zoltán	Németh Mihály
Fekete András	Pándi Lajos
Fodor Zsolt	Patai Sándor
Gersztheimer Zoltán	Stecz János
Görög István	Szalai István
Juhász Gábor	Szalai János
Juhász Mihály	Szaniszló Csaba
Kovács Sándor	Tibold István
Král Tamás	Tumpek József
Krammel Tibor	Veres Dániel
Lapu József	Vicsik István
Maczkó Zoltán	Weisz József

1983.

szobafestő-mázoló, tapétázó osztály
osztályfőnök: Urbán Lászlóné

Alpek Árpád
 Bajnóczi László
 Bajnok József
 Bali Ferenc
 Bene András
 Béres László
 Czékmán Béla
 Csuka Tamás
 Gaál István
 Gyórfy Csaba
 Hopka Zoltán
 Horváth György
 Jásper János
 Kakas Károly
 Kiss Levente
 Klinger Ferenc
 Madár András
 Rác Vilmos
 Takács István
 Tatai József
 Tepszics Tibor
 Tóth János
 Tóth Sándor

1983.

szobafestő-mázoló, tapétázó osztály
osztályfőnök: Burkovics Márton

Csontos László
 Gubányi János
 Hólik Imre
 Horváth Kálmán
 Joó Gábor
 Kovács Zoltán
 Kozma János
 Králl Ferenc
 Kutasi László
 Lakatos Gábor
 Medve Tamás
 Mészáros Zoltán
 Németh Miklós
 Ócsai Péter
 Sass János
 Sztefánó Attila
 Takács József
 Tiger József
 Tolnai Mihály
 Tóth Sándor
 Vajda László
 Viktor Zoltán
 Zsigmond Mihály

1983.

vasbeton és műkökészítő osztály
osztályfőnök: Pavelek Tibor

Albert Ferenc	Kovács István
Barabás János	Kovács László
Bürükov Lajos	Kundakker Béla
Cselle István	Nádi Mihály
Csete József	Nagy Tamás
Dózsa István	Ökrös János
Gazdag László	Papp Sándor
Gyurkovics József	Pintér László
Imre József	Pordán Sándor
Jakab László	Tibold Ferenc
Juhász János	Tóth Károly
Kiss István	Vass Albert
Kléber Gyula	Vass József
Kollár József	Vida Gábor

1983.

padlóburkoló osztály
osztályfőnök: Pozsgai Károly

Ancsa György
 Borbényi Attila
 Csicskovics György
 Dolmán Attila
 Eisenberger Ferenc
 Fábán Győző
 Farkas József
 Forster Tibor
 Herczeg Ferenc
 Jankovics Sándor
 Kertész Attila
 Kiss Gyula
 Kovács György
 Nagy Győző
 Némedi Zsolt
 Papp László
 Pekács János
 Rákóczi János
 Sarvajcz Sándor
 Szanyi Ferenc
 Tanács István
 Várkonyi Pál
 Verli József

1984.

szobafestő-mázoló és asztalos osztály
osztályfőnök: Urbán Lászlóné

Borics István	Kórosz István
Csárnyi István	Kovács Attila
Dancs István	Lakatos József
Fehérvári Ferenc	Mihalovics Mihály
Ferenczi László	Müller László
Fridrich István	Németh László
Fritz József	Nyul József
Göloncsér Gábor	Szabó Antal
Hegyesi Mihály	Szabó Árpád
Herdrich János	Szabó Attila
Hosvári László	Takács Lajos
Kádár Attila	Túri József
Kiss István	Varga György
Klér Attila	Veres Kovács István
Kobolák Imre	

1984.

ács-állványozó és kőműves osztály
osztályfőnök: Tóth János

Baka Róbert
Bogádi József
Bujdosó Sándor
Dani István
Dávid János
Dávid Sándor
Démuth Tibor
Hegedús József
Juhász Pál
Lendvai György
Marczi István
Olasz István
Prémusz László
Rácz László
Sarak Tamás
Sumicz István
Supka Károly
Szekszárdi János
Széles Zoltán
Szűcs Attila
Tóth Zsolt
Turcsányi Zsolt

1984.

kőműves osztály
osztályfőnök: Kiss István

Balogh István
Baráth Sándor
Czövek Tibor
Csicsók László
Erdős János
Feil János
Gácsi Mihály
Garbacz Zoltán
Hegedús János
Jakab József
Nagy György
Németh Gábor
Schneider Attila
Somogyi József
Szalontai János
Tajti István
Tolnai József
Torma József
Tóth Sándor
Tóth Tibor
Ulbert Ottó
Varga Lajos
Zombori Béla

1984.

szobafestő-mázoló osztály
osztályfőnök: Malatinszky Éva

Bakos Ferenc
Bálint Mihály
Baráth László
Czobor Gábor
Csögör Károly
Dicsérdi József
Frast Ferenc
Gallai Attila
Hamvai István
Hegedús József
Horváth Attila
Horváth Csaba
Horváth János
Hosszú Sándor
Jeney Zoltán
Káti István
Kis Attila
Kusler László
Omodi Zoltán
Puha László
Pulai József
Varga Lajos
Varga Tibor
Vass Tamás
Vizi Géza

1984.

vasbetonszerelő osztály
osztályfőnök: Varga István

Bányai László
Benics Imre
Béres János
Blaskó István
Boros József
Bögyös János
Czakó László
Dudás László
Farkas István
Földi János
Hollósi József
Jakab Tibor
Mohai Vilmos
Molnár Tibor
Nagy József
Naszvadi Gábor
Papp Sándor
Sohár Zoltán
Szabó Sándor
Szurovecz István
Viski Zoltán
Zöllei Tibor
Zsiga Balázs
Zsoldos István

1985.

asztalos osztály
osztályfőnök: Szalay Gyula

Ádám Árpád
Balázs Zoltán
Balázs Zsolt
Berebics Sándor
Bereck László
Czakó Dezső
Csizmadia Attila
Dóra Árpád
Fábián István
Farkas Zoltán
Fekete János
Fischer Zsolt
Hatvány Lajos
Hoffmann Ferenc
Kovács László
Kovács Pál
Kundakker Mihály
Lédeczki Ervin
Nagy Imre
Okner László
Petrovicza Péter
Rácz Tibor
Sinkó Gábor
Sütő István
Szabó István
Vajai Imre
Zajacs István

1985.

ács-állványozó, kőműves
és épületburkoló osztály
osztályfőnök: Tóth János

Bárdi József
Barna József
Bencze Gábor
Bognár János
Bredó István
Erdélyi Gyula
Erdélyi László
Fartelj Sándor
Fricska Zoltán
Gábor Sándor
Horog László
Horváth Kálmán
Juhász Zsolt
Kasos Ferenc
Komjáti Károly
Kovács József
Kovács Sándor
Kucska István
Márkus István
Martonovics Tibor
Morák Sándor
Nyári Géza
Orsós László
Orsós Sándor
Páli György
Rózsa Tibor
Simon János
Skultéti Csaba
Szabó Tibor
Szabó Zoltán
Szekeres Béla
Sziklai Béla
Tóth István
Zrena Ferenc

1985.

kőműves osztály
osztályfőnök: Kiss István

Balogh Zoltán	Pasker István
Csapó János	Posch Zoltán
Csiri Ferenc	Sipos György
Csordás Tibor	Szabados Zoltán
Farkas József	Szabó Zoltán I.
Farkas Zoltán	Szabó Zoltán II.
Gál Attila	Takács Ferenc
Halász János	Tibai Sándor
Heftner Richárd	Tóth Csaba
Hornperger László	Tóth László
Krasznányszky Csaba	Veres Attila
Lajtos Károly	Veres József
	Zsoldos Árpád

1985.

szobafestő-mázoló, tapétázó osztály
osztályfőnök: Sógor József

Balázs Károly	Lesi Ferenc
Buznyoczki Szilárd	Lőrincz Tibor
Csipán István	Molnár Géza
Decsi István	Mózes László
Farkas Kálmán	Nagy Ferenc
Fekete Tibor	Nagy László
Fodor Ignác	Németh György
Gémesi Zsolt	Posch Attila
Gévai László	Sas István
Hajdu László	Simon János
Hajnal László	Szabó Gyula
Kelemen Tamás	Takács Attila
Kerepesi Kovács Mihály	Takács István
Kiss Ferenc	Tringer Tamás
Kiss Tibor	Vass István
Krizsán Csaba	Zsákai István

1985.

szobafestő-mázoló, és padlóburkoló osztály
osztályfőnök: Szalay Gyula

Baka János	Klinger József
Berecz Emil	Kollár Viktor
Bogárdi László	Lantos József
Borostyán Lajos	Pletser Lajos
Csizmadia István	Reizer Tamás
Erdődi Miklós	Sillinger Attila
Fekete Imre	Szalai Sándor
Gyarmati Attila	Szeremlei László
Juhász Zoltán	Szigeti Károly
Kelemen Ferenc	Sztojka Ferenc
Kéri József	Tóth Szilárd
Kiss János	Városi Attila
Kiss László	

1985.

vasbetonszerelő osztály
osztályfőnök: Sógor József

Bablinszki Imre
Bali Sándor
Balla Zoltán
Benkő József
Blaskó Zoltán
Fehér László
Fribák István
Furuglyás Zsolt
Kálóczy Ferenc
Kiss Ferenc
Mohai János
Mohai Vilmos
Molnár Sándor
Németh János
Pefrik Zsolt
Petrovics János
Sági Antal
Sutyera István
Szöke Lajos
Tatár Attila
Tokodi József
Tóth László
Tömöri Lajos

1986.

asztalos és szobafestő-mázoló osztály
osztályfőnök: Pozsgai Károly

Bajnok Tibor	Magyar Csaba
Baki Márton	Meller Árpád
Császár Tamás	Mikodi Miklós
Csikós István	Nagy József
Csóka György	Páli István
Dancz László	Ráflí János
Farkas József	Rehány László
Gáborik Jenő	Simon Imre
Göloncsér Sándor	Soltész László
Grinák Ferenc	Somogyi Imre
Horváth Sándor	Szántó József
Jankovics Mihály	Tibold Csaba
Kardos Attila	Tóth Tibor
Kellner László	Tóth Zoltán
Konics László	Váczy János

1986.

szobafestő-mázoló, tapétázó osztály
osztályfőnök: Burkovics Márton

Béleczki Tibor	Molnár László
Bodó Kornél	Molnár Miklós
Bogó József	Nagy Andor
Broskó Csaba	Novath Gábor
Csomor Gábor	Nyúl Gábor
Farkasinszki Imre	Nyul László
Fekete Zoltán	Orosházi Géza
Fülöp Ferenc	Pallai Árpád
Győri Gábor	Szabó István
Hajdú Sándor	Szabó László
Kósa Sándor	Szakács József
Kovács Szilárd	Szalontai Zsolt
Lőrincz Zoltán	Szlavikovics József
Lukács László	Tonka Tamás
Márton Ferenc	Tóth István
Miklán Miklós	

1986.

ács-állványozó
és épületburkoló osztály
osztályfőnök: Pavelek Tibor

Bratengeier Béla	Lábadai József
Csapó Róbert	Nagy János
Dolmány István	Sági József
Dudás Gábor	Szalai Mihály
Dvorák Lajos	Szalai Zoltán
Forgács József	Szanaszló Csaba
Hatvany Attila	Szilágyi Zoltán
Hegedűs János	Tamás Péter
Hollósi Ferenc	Tatár András
Juhász László	Tokaj Imre
Kovács Gábor	Tonka Zoltán
Kovács János	Tóth Gábor
Kovács József	Tóth Sziszkó Péter
Kovács Zoltán	Varjas László
Kővári Csaba	Veress Attila
Krisztián Károly	

1986.

kőműves osztály
osztályfőnök: Urbán Lászlóné

Balogh László
Bereczki Sándor
Béres József
Bocsi András
Fazekas Zoltán
Fekete Ferenc
Gentischer Ferenc
Hajor László
Katona József
Kerti Lajos
Kovács István
Kutasi Gyula
Lukácsi Árpád
Mártai Attila
Miokovics Csaba
Pál László
Svajcsik Attila
Szalai József
Szebenyi Ferenc
Sztójka József
Tóth István
Törő Lajos
Trinyei János
Végh József

1986.

kőműves osztály
osztályfőnök: Salamon Ferenc

Budavári László
Demeter Mihály
Erdélyi Zsolt
Farkas István
Hatvany József
Hóbor Béla
Hruby Márton
Kanderka József
Kecskés Attila
Kézi Sándor
Lakatos Sándor
Németh István
Németh János
Pup Gyula
Sarak Zsolt
Staub Mihály
Surányi István
Szabó Gyula
Szelei János
Szűcs István
Toldi József
Tóth Attila
Tóth Péter
Varga István
Vass László

1986.

vasbetonkészítő osztály
osztályfőnök: Varga István

Bakó János
Boda János
Borbély Sándor
Esze Tamás
Farkas Sándor
Fekete Gábor
Fodor Géza
Forster Tibor
Horváth János
Juhász Csaba
Kalmár József
Kaszás Csaba
Kun László
Mészáros Csaba
Panka Antal
Petrovics Imre
Pocsa László
Reng Ferenc
Révfalvi Gábor
Ruzics Zoltán
Sztanó Ferenc

1987.

épületasztalos osztály
osztályfőnök: Malatinszky Éva

Badi Zoltán
Balogh Endre
Bársony Ferenc
Bolnovszki István
Brogányi Imre
Czigler Zoltán
Dániel Róbert
Dolmány József
Frei János
Frölich János
Illés László
Kacz László
Kiliti Lajos
Kozma Zoltán
Madácsi Attila
Maros József
Mosonyi Róbert
Musatics János
Rácz László
Surányi Ferenc
Szamák István
Sztruhár Lajos
Tóth Zsolt
Varga László
Völcsei Zoltán
Weibel Péter
Zsigmond József

1987.

kőműves osztály
osztályfőnök: Kiss István

Bacsa Zoltán
Balogh Tibor
Bárdos László
Benkovics Mihály
Böde István
Dudás Gyula
Falusi Zoltán
Gaál Zsolt
Gergelyi Tibor
János
Hári János
Havasi Gyula
Hegedűs István
Kállai Attila
Kulcsár Zsolt
Mendi Pál
Nádró Gyula
Nagy Sándor
Németh István
Orosz Imre
Orsós János
Petrohai Csaba
Ragány Lajos
Rapolder Ferenc
Szöllősi Zsolt
Szunyogh Zoltán
Tumpek József
Udvardi Tibor
Varga Károly

1987.

ács-állványozó és kőműves osztály
osztályfőnök: Tóth János

Csupa János
Elhart Csaba
Érdi László
Kocsi H. László
Kövics László
Mészáros Sándor
Molnár András
Nagy Gábor
Németh Attila
Orbán Ferenc
Rinkó Zoltán
Stocker Balázs
Sütő Ernő
Szabó Ignác
Szentmártoni Tivadar
Szóke József
Tajti Zoltán

1987.

szobafestő-mázoló, tapétázó
osztályfőnök: Urbán Lászlóné

Bartha Imre
Bogádi Sándor
Csányi József
Csapó Zoltán
Csicsó Sándor
Hír József
Horváth Zsolt
Ill Ferenc
Jakab Zsolt
Jankovics Mihály
Kiss Csaba
Kotroczó István
Kovács Zoltán
Kukucska Attila
Markó István
Nagy Imre
Nagy Tibor
Nemcsényi József
Pongrácz István
Selvold Zsolt
Soós Tamás
Steigervald Zsolt
Szabó Gábor
Szabó Sándor
Szalai Péter
Szmrtyka Rudolf
Tiringer Ferenc
Urfi József
Vrobecz András

1987.

festő-padlóburkoló osztály
osztályfőnök: Oberszt Tamás

Berta László
Biczó József
Bodoki Csaba
Bölcskei János
Csúri László
Decsi Béla
Gallai József
Gyöpös Attila
Herczog Zsolt
Kollár László
Klárík Imre
Kuli József
Kun Attila
Lajtos Csaba
Latinovics Csaba
Nyeső István
Nyíri Attila
Oláh János
Pintér Tibor
Pordán János
Révész János
Simon József
Szabó József
Széles Zsolt
Takács András
Tóth Gábor
Török Ferenc
Török Kornél
Zab Attila

1987.

vasbetonkészítő osztály
osztályfőnök: Oláh Csaba

Balogh István
Baranya Gábor
Döbrentei Zoltán
Györök Mihály
Hingyi László
Kiss A. Károly
Klics József
Kökönyei László
Lajtos Imre
Lengyel István
Murár László
Nagy Zsolt
Németh János
Pálfi László
Paulus Csaba
Pordán Attila
Rohonczi Ferenc
Simon Attila
Somogyi László
Stadler István
Szopori János
Szűcs Ferenc
Tóth Gábor

1988.

épületasztalos osztály
osztályfőnök: Szalay Gyula

Aszlajov Árpád
Baier József
Barta Károly
Bodnár Miklós
Boris István
Boros Elemér
Burlovics Zoltán
Bús Attila
Büki Károly
Csernák Tamás
Doró Gábor
Fidrich Tamás
Gröb Ferenc
Kara Zoltán
Kovács Sándor
Králl Attila
Kulcsár Tibor
Kutak Zsolt
Majer Tamás
Manos István
Méninger József
Paksi Zsolt
Polácskó József
Rabóczki Tibor
Sándor Csaba
Szabó Gábor
Szabó János
Szabó Zoltán
Szűcs János
Zaka Csikós Imre

1988.

ács-állványozó és kőműves osztály
osztályfőnök: Pozsgai Károly

Bartha Csaba
Bogdán József
Bores László
Botos Lajos
Burnyoczkai Imre
Dér János
Dobos Ferenc
Fazekas András
Felker Miklós
Golenya Gábor
Halasi Sándor
Hír Csaba
Jenei Tamás
Kéri Tamás
Kovács István
Kovács Zsolt
Körmendi Pál
Major Ferenc
Mogyorósi Sándor
Nagy János
Ozsváth Ferenc
Ósi Tibor
Palóka László
Pörteleki József
Pup József
Sáidl János
Simon János
Szemerédi Mihály
Újvári Ferenc
Varga János
Velok Sándor
Zámbó Károly

1988.

kőműves osztály
osztályfőnök: Sudár Magdolna

Balogh Zsolt	Nyíri Zoltán
Bodnár György	Pánczél Zsolt
Danicsek Imre	Papp Mihály
Erős Sándor	Paréj Sándor
Illisz Pál	Pinczési Ferenc
Kattári Tamás	Puskás Antal
Kéri Tamás	Simon Zoltán
Klopcsik Zoltán	Sípos Antal
Kovács György	Skultéti György
Kozma Attila	Stefán Gábor
Márta István	Szabó Tibor
Molnár Zoltán	Szenczi Antal
Nagy Gábor	Veres József

1988.

szobafestő-mázoló osztály
osztályfőnök: Oberszt Tamás

Bagi László	Molnár László
Csala János	Molnár Sándor
Császár Zoltán	Németh Mihály
Cseri Antal	Rácz József
Dági László	Román Mihály
Görög Ferenc	Sónyák Zsolt
Heftner Gábor	Szalai László
Horváth Zoltán	Szalai Nándor
Joó Tibor	Szentesi László
Kalácska Imre	Szűcs Attila
Kecskés Lajos	Tamás Attila
Kiss Gábor	Vancsik András
Kotroczó Attila	Vincze Attila
Krepsz Ferenc	

1988.

szobafestő osztály
osztályfőnök: Kiss Attila

Barócsai Zoltán	Molnár István
Battyányi Róbert	Nagy Gábor
Boris Sándor	Nemes László
Császár László	Németh János
Csikós Nagy Bálint	Pletser Ferenc
Fülöp Győző	Rózsa Sándor
Fülöp Gyula	Sánczi Imre
Hamvai Tibor	Szabó János
Horváth József	Szente László
Horváth Károly	Tamási József
Kaszás Zsolt	Tóth Mihály
Kosaras István	Tömöri Tibor
Markó György	Török Mihály
Mészáros László	Vadicskó Zoltán

1988.

vasbetonszerelő osztály
osztályfőnök: Sógor József

Árkus László
Dobi János
Ducza Béla
Gál János
Gilányi Zoltán
Kovács Lajos
Lieber Mihály
Madácsi László
Mihály Zoltán
Palló János
Pánczél György
Pottandi Ferenc
Rabi József
Rauth János
Szopori Attila
Szopori Csaba
Tamás László
Tiringer József
Tóth Sándor
Varga Jenő

1989.

épületasztalos osztály
osztályfőnök: Szalay Gyula

Baka Tamás	Meiszter Tamás
Bereczki Ferenc	Mérges István
Boldis János	Mihály Ferenc
Buzora János	Molnár Pál
Csapó Zoltán	Nagy Attila
Csikós Sándor	Parádi Zoltán
Csiszár László	Pásztor Kornél
Dér Zoltán	Pirger Zoltán
Ecsódi Zsolt	Polányi Gábor
Farmosi László	Ruzsicska László
Fórizs Antal	Szabó Gábor
Frölich Zoltán	Szabó József
Imre József	Szabó Sándor
Jankovics László	Szűcs József
Jelencsik Sándor	Szűcs Szabolcs
Kiss László	Tibold József
Král László	Tiger Tamás
Mancs János	Zsiger Attila

1989.

kőműves osztály
osztályfőnök: Perusza László

Althamer István
Balogh Sándor
Bokor György
Boldizsár Mihály
Bordás Attila
Böröcsök Róbert
Eszenyi Lajos
Farkas Lajos
Hegedús György
Horváth Zsolt
Kiss Tibor
Kosztju Attila
Nagy János
Nagy Sándor
Szijjártó István
Váci József
Vicsotka Gusztáv

1989.

kőműves és épületburkoló osztály
osztályfőnök: Pavelek Tibor

Bagdi Sándor	Kovács Sándor
Bálint Csaba	Krausz Péter
Balogh Attila	Markó Péter
Berényi Csaba	Morvai Arnold
Czikkely Attila	Pápista Mihály
Dobrovszki Attila	Rafeer Gábor
Ecsődi Kálmán	Somogyi Zsolt
Farkasinszki Zoltán	Stempely József
Fehérvári Gábor	Székely Imre
Gálosi Attila	Tibold László
Gedővári László	Turi Gábor
Horváth József	Újvári Attila
Idei József	Újvári Csaba
Karczub György	Varga Ferenc
Koll Tamás	

1989.

szobafestő-mázoló
és ács-állványozó osztály
osztályfőnök: Oberszt Tamás

Alpek Tibor	Markovics András
Becséri József	Matuczka Gyula
Béni Attila	Palló István
Borbás Zoltán	Rapolder Róbert
Böde Zoltán	Richter Zoltán
Csapó Attila	Rosta László
Fejes István	Saári Antal
Halász Sándor	Scheffer László
Halmosi László	Sebők István
Illyés Antal	Szabó Attila
Juhász Zoltán	Szijasztó Tibor
Kovács Zsolt	Sztrucska Attila
Krausz Sándor	Tóth Róbert
Lakakisz György	Vereb Zoltán
Maár Ferenc	Zsiborács Csaba

1989.

szobafestő-mázoló osztály
osztályfőnök: Burkovics Márton

Bogár István	Mohácsi Róbert
Buruncz Ferenc	Müller Zoltán
Dlabola Zoltán	Náhlich Gyula
Dömök Gábor	Pásztor Zoltán
Erdélyi Ferenc	Radvánszki
Fogas József	Norbert
Gajdácsi István	Sebők József
Gecseg Gábor	Suhajda Tamás
Hajdók Sándor	Szabó Gyula
Hegedűs János	Szenczi István
Kis Attila	Tarsoly Zsolt
Kovács László	Viczko József
Láng Ervin	Virág Zsolt
Magai László	Virágh István
Márhoffer Csaba	

1989.

vasbetonkészítő osztály
osztályfőnök: Varga István

Ács József
Almási György
Deák Mihály
Drozdik Pál
Galanner János
Géczy János
Gíber Tibor
Jádi János
Kulcsár János
Lieber György
Molnár György
Németh Zoltán I.
Németh Zoltán II.
Novák Kovács Tibor
Papp Gyula
Sebestyén Mihály
Szabó Attila
Szuhmán Attila
Tapolcsányi József
Varga András
Vida János

1989.

szobafestő-mázoló, kőműves,
nőiruha készítő
és cipőfelsőrész készítő osztály
osztályfőnök: Kovács Sándorné

Balogh Attila
Bednár Gábor
Csuka János
Dormány Ildikó
Fülöp Zita
Gál Anna
Kaszala János
Komáromi Zsolt
Kovács Anikó
Kovács József
Maczák Erzsébet
Nagy Attila
Varga Annamária
Völcséi József

1990.

szobafestő-mázoló osztály
osztályfőnök: Urbán Lászlóné

Balogh Ferenc	Orogyán István
Csendes Dénes	Perczel György
Fogas Zoltán	Pinczési István
Herczeg István	Raffer Zsolt
Katona István	Slett Zoltán
Káveczki István	Szabó Gábor
Kézi Zoltán	Szabó István
Kiss András	Szabó Ottó
Kövi Zoltán	Szalontai Tamás
Lakakisz Vangelisz	Szász Zoltán
Lestár Mihály	Takács János
Mészáros László	Tanca Tamás
Molnár István	Téglás Ferenc
Nagy Lajos	Tunyogi József
Nagy Zsolt	Turcsik Tamás
Naumov Attila	Varga Csaba
Németh Norbert	Vass László

1990.**szobafestő-padlóburkoló osztály
osztályfőnök: Tóth János**

Angyal József	Karácsony Zoltán
Bede János	Klág Ferenc
Bodri Dániel	Körösztös István
Borhy Gábor	Krain Imre
Buruncz János	Kutas Csaba
Czicza János	Lieber Zoltán
Csatári Csaba	Mészáros Zoltán
Cséza Tamás	Migalkó Zoltán
Dallos István	Németh Zoltán
Feldinaki Zoltán	Prémusz Tamás
Fodor Gyula	Rabóczky József
Győrik Zsolt	Seres Gábor
Helmeczi György	Szilágyi Gábor
Kaal János	Sztupa Attila
Kállai Félix	Tóth Bertalan

1990.**épületasztalos osztály
osztályfőnök: Malatinszky Éva**

Balázs Zsolt	László Zoltán
Balogh Vince	Lobovics Attila
Béres Zoltán	Molnár Zoltán
Budavári Zsolt	Nagy József
Csabai Zoltán	Nyári György
Csibrik Ottó	Pámer Attila
Deák Lajos	Pintér Gábor
Foltár István	Stadler Ferenc
Gubacsi	Stefanics Tamás
Szilveszter	Szadeczky Attila
Hencz Zsolt	Szlávik Imre
Horváth Zoltán	Sztik Gyula
Kálmán Sándor	Tamási István
Kiss Nándor	Veres Attila
Kovács Béla	Veres Csaba

1990.**kőműves osztály
osztályfőnök: Oláh Csaba**

Bankó Zsolt	Kovács Imre
Banyák Gyula	Kovács Tamás
Bíró János	Kovács Zoltán
Bor Imre	Kruller Ákos
Czehmeiszter	Kuminka István
Mihály	Martinkovics István
Czövek Krisztián	Marton Sándor
Csalami Tamás	Seier István
Fojtek János	Szekeres Zoltán
Győrik Gyula	Tauz Tibor
Herczog István	Tóth Gábor
Józsa József	Váczi Gyula
Kiss Lajos	Veres Zsolt
Kovács Ferenc	

1990.**vasbetonkészítő osztály
osztályfőnök: Pavelek Tibor**

Bakó Ferenc
Bali Zoltán
Bozsoki István
Csendes Attila
Domi Attila
Dőbrentei Gábor
Fekete Imre
Fülöp György
Hegedűs Péter
Krizsán Tamás
Lakatos János
Nemes Tibor
Pavelek Zsolt
Romanoczkai László
Rózsa Gábor
Szabó Zsolt
Tamás János
Tatár József
Verebélyi Tibor
Vida Imre
Vincze Zoltán
Zvaló Gyula

1990.**kőműves, épületburkoló
és ács-állványozó osztály
osztályfőnök: Tóth János**

Bakos Csaba	Németh Zoltán
Balla Sándor	Nyírfa István
Balogh Csaba	Oroszi Gábor
Benyik Norbert	Pach Ferenc
Boros Ferenc	Pál Mihály
Csengedi Ignác	Papp Zoltán
Csikós Zoltán	Papp Zsolt
Dobrovics Norbert	Süvöltős Gábor
Fazekas Sándor	Szabó György
Görcs András	Szabó Zoltán
Gulyás Zoltán	Szele Zoltán
Komiszár János	Tóth Dénes
Kónya János	Törő Attila
Kuminka László	Valaczkza György
Nagy István I.	Varga László
Nagy István II.	Zrena Csaba
Németh Mihály	

1990.**épületfestő, kőműves és vegyes-
élelmiszerbolti eladó osztály
osztályfőnök: Kovács Sándorné**

Bátor Szilvia
Fazekas Zsolt
Gyabronka Judit
Horváth István Zsolt
Jakab Berta
Kovács József
Kovács Zoltán
Németh Erika
Novák Zoltán
Rafael János
Sebestyén József
Soós Ferenc
Szeidl Mariann
Tóth Anna
Varjú Éva

1991.

szobafestő-mázoló osztály
osztályfőnök: Gyöngyössy Csaba

Ács István
 Árgyelán Tamás
 Balogh Zsolt
 Barta Tamás
 Bereczki Nándor
 Csendes József
 Csesznek Zoltán
 Frigyer László
 Gajdácsi József
 Hermán József
 Horváth Gábor
 Juhász Zoltán
 Kéri Mihály
 Molnár István
 Rigó Attila
 Sótér Tamás
 Suhajda Sándor
 Sütő Attila
 Sütő Balázs
 Szaniszló József
 Tischler Zoltán
 Török Zoltán
 Vasi Henrik
 Zsivkov Lajos

1991.

épületasztalos osztály
osztályfőnök: Szalay Gyula

Bálint Norbert	Méhes Zsolt
Bójás Attila	Mészáros Tibor
Csalai János	Nagy András
Csepreghy Péter	Németh Róbert
Drapos László	Okos Attila
Dudás Csaba	Oláh János
Fekete László	Pápai Péter
Frólich Károly	Papp Gyula
Gorácz János	Parcz László
Herczog Tamás	Pelsőczy Péter
Kajcsa Gábor	Romanocski Zsolt
Kemény Ferenc	Sörös László
Kiss Ferenc	Sümegei János
Kosztolányi István	Szabados Tamás
Kovács Krisztián	Szőke Szilárd
Kövesdi Norbert	Tóth Erik Gábor
Maár János	Viczai Krisztián

1991.

ács-állványozó osztály
osztályfőnök: Pozsgai Károly

Banyák Károly
 Baranyi István
 Bögyös Attila
 Buzás József
 Dolmán Ferenc
 Dornyi János
 Gólya Zsolt
 Harangozó Attila
 Kiss Péter
 Lajos Norbert
 Mező Károly
 Nagy József
 Nagy Lajos
 Nyeső Tibor
 Onodi Zoltán
 Scheffer Gábor
 Sebők Ferenc
 Sőregi József
 Szabó András
 Szegedi Krisztián
 Vabják András
 Zrena Zsolt

1991.

kőműves osztály
osztályfőnök: Szondi István

Ásványi Károly
 Bajkai Zoltán
 Baranyai György
 Bécsi István
 Bérces Attila
 Bereczki József
 Bubik Gábor
 Csekő Krisztián
 Dózsa Tamás
 Fodor Tamás
 Homó Zsolt
 Juhász Maxim
 Kókány Ferenc
 Korom Róbert
 Kovács Károly
 Kremmer Zoltán
 Miklós Mihály
 Müller György
 Nagy Gyula
 Rabi István
 Rabóczki Zoltán
 Szabó Róbert
 Szitár Ferenc

1991.

szobafestő-mázoló osztály
osztályfőnök: Oberszt Tamás

Csernák János
 Fodor Attila
 Garbacz Attila
 Gebhart József
 Gede László
 Gelencsér István
 Grabecz Ferenc
 Hoffmann Károly
 Jakab Ferenc
 Jobbágy Sándor
 Kara Attila
 Katona Norbert
 Köhler Gábor
 Molnár István
 Nagy Csaba
 Nagy Ferenc
 Németh László
 Nyári Ferenc
 Pintér Norbert
 Pomázi József
 Rehák Tibor
 Tamási Gyula
 Varga Ferenc

1991.

kőműves osztály
osztályfőnök: Kossovics Gyula

Adorján István
 Bálint László
 Bedő Gábor
 Daróczy Tibor
 Farkas György
 Gecseg Gergely
 Herczeg Zsolt
 Kacz Miklós
 Kukoda Imre
 Makó Csaba
 Mészáros István
 Mogyorósi Zoltán
 Nagy Zoltán
 Pavlovics Norbert
 Somogyi Jenő
 Szabó Tamás
 Szabó Zoltán
 Szanyo Ferenc
 Szilágyi János
 Tóth László
 Vida Zsolt
 Zörgő Zsolt

1991.**vasbetonkészítő
és épületburkoló osztály
osztályfőnök:****Kovácsné Sudár Magdolna**

Ambrus Győző	Kattári Árpád
Árgyelán György	Kiss Ferenc
Bencze Zsolt	Komáromi Zoltán
Bognár Attila	Kovács József
Bolvári János	Látó Dezső
Bolvári Tibor	Leimszider Gábor
Borsos Gábor	Lénárt Zsolt
Buda László	Nyári János
Flick István	Ötvös Tamás
Fuzeneczker Zoltán	Piller Szabolcs
Galanner Zoltán	Sas Péter
Hegedús Csaba	Szulimán Norbert
Huszárik Attila	Szűcs Róbert
János Mihály	Twardon János

1991.**élelmiszerbolti eladó, karbantartó
és kőműves osztály
osztályfőnök: Kovács Sándorné**

Berki István
Deák Attila
Horváth János
Illyés Tibor
Kovács Ildikó
Kovács Zsanett
Mezei Vilmos
Nagy Gábor
Nyári Tibor
Rácz Krisztina
Sárközi László
Strasser Éva
Völcei Attila

1992.**épületasztalos osztály
osztályfőnök: Szalay Gyula**

Árpás Tibor	Nagy Ferenc
Balogh Lajos	Nagy István
Boór Zoltán	Parádi Albert
Bozsár László	Prantner Gábor
Cziczinger Zoltán	Pukanszki Zoltán
Farkas László	Sali József
Gerendai Zoltán	Slett József
Godó Attila	Szabó Attila
Gszelmann Henrik	Szabó Szilárd
Hadobás József	Szabó Zoltán
Horváth Sándor	Tar János
Kaszás Norbert	Tóth Ákos
Kerekes Béla	Tóth Péter
Kiss László	Varga József
Kiss Zoltán	Várteréz Zoltán
Mezei Norbert	Zsibrák János

1992.**ács-állványozó osztály
osztályfőnök: Varga István**

Ásványi Tamás	Mérei Zoltán
Balázs József	Mráz Ferenc
Bátai János	Novoth Tibor
Berkes László	Ozsvald Roland
Cserepes Gyula	Péja Zsolt
Csikós Lajos	Rabi Tamás
Domokos János	Reinitz Csaba
Édl Ignác	Szabados Molnár
Farkas Tamás	István
Franyó László	Szabó Imre
Gyalus Krisztián	Szabó János
Juhász Márk	Szabó Krisztián
Király Imre	Szunyogh László
Lajtos József	Tóth Csaba
Lányi Imre	Tringer Zoltán
Link Gábor	Vasas István
Márhoffer József	Virágh Attila

1992.**kőműves osztály
osztályfőnök: Tomasek Attiláné**

Ádám József
Csóti Norbert
Hampergel István
Hethési Tibor
Horváth István
Jásper Zsolt
Kádár Miklós
Kiss János
Knódel László
Kovács Sándor
Márkus István
Nagy Gábor
Pavlicsek Ferenc
Pingor Ferenc
Pletsek Péter
Polák Csaba
Rauf József
Sebestyén Ferenc
Szalai Gábor
Szili Mihály
Varga Imre

1992.**szobafestő és épületasztalos osztály
osztályfőnök: Oberszt Tamás**

Antal Sándor	Nagy Róbert
Beke Sándor	Németh Ferenc
Bencze Zsolt	Németh Norbert
Boldis István	Pálfi Attila
Bucusi András	Rosta György
Budavári László	Salamon Miklós
Császár Imre	Sáray Szabó Dániel
Gáll Zoltán	Schlett István
Garrilovics Zsolt	Sümegei Zsolt
Kárász Ferenc	Szabó Gábor
Kardos Ernő	Szalai Krisztián
Kiss Béla	Tamás László
Lengyel Zoltán	Tonka Gábor
Magosi Zoltán	Tóth Tamás
Magyar László	Tóth Viktor
Mess Károly	Varga Norbert
Mojzsis István	Végh Attila

1992.

szobafestő és padlóburkoló osztály
osztályfőnök: Burkovics Márton

Ágoston Csaba	Molnár Csaba
Bokor István	Molnár Zoltán
Bokor János	Nagy Ervin
Ceffer Mihály	Nagy Zsolt
Csordás Mihály	Paulik Dániel Zsolt
Elszászer István	Rácz Gábor
Gelencsér Csaba	Schaibert József
Hirsch Gábor	Spitz Tibor
Horváth József	Steiger Attila
Kaszás Béla	Szabó Sándor
Kéri Balázs	Toman Árpád
Kéri László	Tóth Gábor
Király Gábor	Váradai József
Kuti Norbert	Vasinka Géza
Lédeczi Szilveszter	Zelinka László
Lengyel Tibor	Zsiga Gábor

1992.

vasbetonkészítő osztály
osztályfőnök: Komáromi László

Asbóth András
Bódis Zsolt
Csömöri László
Horváth János
Jovány István
Kara Zoltán
Kókány Zsolt
Korányi Varga Attila
Lengyel László
Lévai Imre
Lizák János
Orbán Attila
Papp József
Szabó Mihály
Szabó Tamás
Szloboda Imre
Takács György
Tóth István
Tóth János
Tóth László
Vadász János
Varga Ferenc

1992.

kőműves és épületburkoló osztály
osztályfőnök: Perusza László

Berki Sándor	Lengyel Sándor
Boros Mihály	Magyar György
Fazekas Péter	Molnár Tamás
Geiszler Attila	Orosz István
Gódány László	Papp Károly
Heller József	Simon Sándor
Juhász Tamás	Szabó Ferenc
Kántor Ferenc	Tóth Ferenc
Kara Ferenc	Tóth József
Kerlang Gábor	Vajda István
Kovács Sándor	Verbászi Zoltán
Krajczár Arnold	Vida László
Lakatos Attila	Zentai István

1992.

élelmiszerbolti eladó,
gépi betanított varrómunkás,
és épületfestő osztály
osztályfőnök: Kovács Sándorné

Ari Lajos
Bredák Ildikó
Kaszala Ferenc
Kohan Ildikó
Köteles István
Lakatos Krisztina
Molnár Attila
Orbán Barna
Strasszer Júlia
Zimányi Zoltán

1993.

ács-állványozó osztály
osztályfőnök: Ritterné Marth Edit

Blahó Bálint	Németh Zsolt
Csizi Zoltán	Nyári István
Csóka Bernát	Oláh István
Deák Zsolt	Pék Róbert
Demcsák József	Rozsnyai Miklós
Dvorák Attila	Strasszer János
Fábián Gerzson	Szabó Gyula
Fazekas Sándor	Szalai Zsolt
Király Attila	Szepesi Árpád
Kis Attila	Tóth Sándor László
Kondor András	Tóth Tamás
Kovács Gábor	Vajai Vilmos
Nagy Gábor	Zsolnay Csaba
Nagy Tamás	

1993.

épületasztalos osztály
osztályfőnök: Szalay Gyula

Barka József	Klementin Attila
Barna Zoltán	Kővári Gábor
Bodoki István	Kövics István
Bócz Árpád	Kukucska Zoltán
Budai Árpád	Légrádi Ferenc
Friedl László	Lisztmajer Zoltán
Gémes Róbert	Najai Béla
Gózon László	Németh Attila
Gurisatti Róbert	Ráthgéber Sándor
Gyetzvai Attila	Roszik Csaba
Gyórfi Tamás	Rom András
Harnos Attila	Sleiger Viktor
Horváth János	Szűcs Róbert
Izsák Illés	Tagscherer Ádám
Jeszenői Róbert	Tóth Zoltán
Kiss László	Törköly Viktor
Kiss Miklós	

1993.

kőműves és műkökészítő osztály
osztályfőnök: Tomasek Attiláné

Csorba Attila	Laposa János
Dócs Imre	Lemler Róbert
Fábián Ferenc	Moharas József
Fehér Krisztián	Németh József
Gacs Gábor	Nyuli Gábor
Garamszegi Imre	Ötvös Attila
Gönczi Károly	Ragány Gábor
Horváth István	Rauf Tamás
Horváth Róbert	Rebenszki Gyula
Jánosa Gábor	Ritz Norbert
Jelencsik Krisztián	Roszkopf Zsolt
Jónás Ferenc	Szabó Attila
Kiss Ernő	Szabó Zoltán
Kökény László	

1993.

szobafestő-mázoló
osztályfőnök: Burkovics Márton

Bedő Zsolt	Laudisz András
Boros József	Matos Róbert
Bozsonyi János	Migalkó József
Csajtai László	Pesti Tamás
Farkas József	Schrich Péter
Fehér Gábor	Sipos Tamás
Ferenczi Zsolt	Szalai Krisztián
Guttman	Vagyóczki
Krisztián	Krisztián
Helmeczi Sztérios	Varga Zoltán
Illés Zsolt	Virág Ferenc
Kővári László	Wilhelm Attila
Láng Miklós	Zab Ferenc
László József	

1993.

kőműves osztály
osztályfőnök: Pavelek Tibort

Aradi Tibor
Bartkó János
Bekő Péter
Boros Attila
Csentei Ferenc
Ferenczi István
Hegyí István
Horváth Attila
Horváth Balázs
Horváth Béla
Kállai Krisztián
Kara Gábor
Lengyel Sándor
Mészáros Róbert
Nagy György
Petróczi Gábor
Pomázi Attila
Somogyi Zsolt
Sörös Zoltán
Sörös Zsolt
Szántó Kornél
Szántó Zsolt
Tompa József
Tóth István
Világi Csaba

1993.

vasbeton készítő és épületburkoló
osztályfőnök: Perusza László

Ari Kálmán
Balogh László
Balogh Zoltán
Baráth Béla
Baráth István
Bölcs József
Dallos Sándor
Elek József
Fuszenekker László
Haja Gábor
Huber György
Kara Tamás
Kovács Ferenc
Mérgecs Gábor
Onodi Csaba
Puskás József
Ruskovics Mihály
Siba Tamás
Szígeti Tibor
Szöllősi Pál
Virág József

1993.

karbantartó kőműves
és segédápoló osztály
osztályfőnök: Kovács Sándorné

Ady Csaba
Bachman Márta
Bölcs László
Csillag József
Deák Ágnes
Kovács György
Novák István
Tóth Gábor
Vágó Éva
Vagyóczki Mónika

1994.

asztalos osztály
osztályfőnök:
Kovácsné Sudár Magdolna

Bacsa Péter	Krujz Illés
Barta Sándor	Madár Zoltán
Bereczky Zoltán	Major András
Bognár Mihály	Neichl Norbert
Boros Tibor	Németh Gábor
Czifra József	Radnó György
Ébner Róbert	Sörös Péter
Farkas Ákos	Sumitz István
Farkas Zoltán	Szűcs Tibor
Gál Ottó	Tóth István
Garai Tibor	Tóth László
Gere Péter	Tóth Péter
Gulyás Péter	Vagyóczki Viktor
Hérincs Tamás	Vajai István
Kamrós István	Vickó Zoltán
Kiss Gábor	Viola Ferenc
Kovács Norbert	Vitális Lajos

1994.

ács-állványozó osztály
osztályfőnök: Oláh Csaba

Androsovits Gábor
Csányi Tamás
Fekete Gábor
Fóris István
Gulbint László
Herényi Zoltán
Horváth Árpád
Kard Zoltán
Karsai Gábor
Kolumbán Sándor
Libor István
Malomsoki Gábor
Molnár Gábor
Németh Zsolt
Nyári Tibor
Pántya József
Pénzes István
Pruszkai István
Udvardi Gyula
Valaczkza Csaba
Vámi László

1994.

épületburkoló és kőműves osztály
osztályfőnök: Gyöngyössi Csaba

Albrecht Viktor
Bagics István
Bakos Zsolt
Boromissza Szabolcs
Farkas Balázs
Gazdag Attila
Grabecz Tamás
Kiss Tibor
Klics József
Lázár Marcell
Lázár Norbert
Major András
Markovics Gábor
Molnár Erik
Molnár Péter
Nagy Tamás
Tamás Róbert
Tonka László
Tóth László
Tóth Róbert
Uhrík Ákos
Vancsura Zsolt
Volter Zsolt

1994.

kőműves osztály
osztályfőnök: Szondi István

Alexi Csaba
Bondor Gábor
Bujdosó Zoltán
Bukó Zoltán
Csajtai Lajos
Csóti Bertold
Dala Ferenc
Druzsnyák András
Fodor Attila
Gálházi Gyula
Gomroc István
Kehi Zoltán
Kiss András
Klézli Krisztián
Kovács László
Major Gábor
Manyik László
Moznák Zoltán
Nagy László
Németh Ferenc
Sajtos Tamás
Sörös Gábor
Szabó Sándor
Szeri Attila
Vancsik Zsolt

1994.

szobafestő fényező és mázoló osztály
osztályfőnök: Urbán Lászlóné

Balla Zoltán
Buda Csaba
Horváth Zoltán
Jakab Zoltán
Kiss Attila
Klózer Tamás
Kovács Norbert
Köles Attila
Lénárt Imre
Madár László
Markovits Miklós
Marton Tamás
Nagy Szilárd
Oroszi Gábor
Pásztai Zoltán
Pavelek László
Péter Gergely
Rontó László
Somogyi Roland
Soós Róbert
Szalkai István
Székely Krisztián
Székely László
Tóth Zoltán
Walter Zsolt

1994.

vasbetonkészítő osztály
osztályfőnök: Kossovics Gyula

Ábrahám Péter
Apró József
Arany Szabó
András
Bokros János
Demény Mihály
Devecsei Szabolcs
Győrfi Zsolt
Horváth Károly
Illés Zsolt
Inokai Ferenc
Kajári István
Komáromi Péter
Kugelmann Csaba
Lampert Tamás
Lénárt András
Müller Gábor
Nagy Csaba
Pálfi Gyula
Petz László
Sali Sándor
Szabados Gábor
Szabó Zoltán
Szaniszló Tibor
Tóth Kristóf
Vadász István
Varga Gyula
Vidovics Zsolt

1994.

betanított varrómunkás
és betanított segédápoló osztály
osztályfőnök: Kovács Sándorné

Bölcskei Anita
Döme Zsuzsanna
Jobbágy Mónika
Juhász Andrea
Kovács Hajnalka
Lankó Ilona
Szalai Zsuzsanna
Szekeres Annamária
Váradi Mária

1995.**épületasztalos osztály
osztályfőnök: Szalay Gyula**

Adamik Tibor	Kovács Attila
Akác Tamás	Lemes András
Birkner István	Madarász László
Bolya Dénes	Matics Károly
Czirják Zoltán	Megyeri Csaba
Csik Béla	Nyíri Tamás
Dancs Tamás	Palló Attila
Gál Csaba	Sólyom Zoltán
Halmosi Károly	Szabó Attila
Hegyes Zoltán	Szöllősi Endre
Horváth Gábor	Szusits Béla
Horváth Norbert	Titkos Balázs
Jáklí József	Tóth Árpád
Kiliti Attila	Vajda Tamás
Kincses Pál	Vas Gábor
Kisdéd Délczeg Ervin	Vaskó Zoltán Virág István
Kocsis András	

1995.**kőműves osztály
osztályfőnök: Tomasek Attiláné**

Ádám Ferenc
 Balogh Zsolt
 Bognár János
 Danázs Árpád
 Gábor Miklós
 Greska János
 Huszár Zsigmond
 Kóhalmi László
 Kövesdi Csaba
 Mendi Béla
 Migalkó Pál
 Miklós János
 Nagy László
 Németh László
 Nyúl Ferenc
 Satmann Márton
 Szabó János
 Szabó Norbert
 Tausz Tamás
 Tóth Attila
 Tyukodi Imre
 Varga Béla
 Viczena Csaba
 Vitális Jácint

1995.**ács-állványozó és burkoló osztály
osztályfőnök: Varga István**

Abonyi Zsolt
 Androsovits Gábor
 Androsovits Viktor
 Buni Barnabás
 Ceiner László
 Czompó Attila
 Draspó Károly
 Gelencsér Attila
 Huszár Zoltán
 Idei Szabolcs
 Juhász László
 Kiss Gábor
 Kovács András
 Kovács Károly
 Magyar Norbert
 Májer Krisztián
 Martyin Zsolt
 Miló Attila
 Nagy Ferenc
 Pataki Attila
 Peresztényi Zsolt
 Takács Zsolt
 Tóth Béla
 Varga István

1995.**szobafestő-mázoló
és kőműves-épületburkoló osztály
osztályfőnök: Oberszt Tamás**

Bors Norbert	László János
Darida Krisztián	Markos Csaba
Enyedi Márton	Martyin János
Fodor Zsolt	Mérei Roland
Heimann János	Mikovics Zoltán
Hoffmann János	Molnár János
Horváth József	Müller Attila
Kaszás Zoltán	Nagy Gábor
Keresztes János	Rozsnyai György
Kiss Attila	Saly László
Kiss Szabolcs	Steimann Ottó
Kovács Béla	Szigeti Attila
Kovács József	Tóth Zoltán

1995.**vasbetonkészítő osztály
osztályfőnök: Fánicsikné Hamar Éva**

Barta Péter
 Bieber István
 Bondor Krisztián
 Bor Zoltán
 Csikós Csaba
 Dörögdi Csaba
 Fehérvári Mihály
 Fekete Zoltán
 Filipzky János
 Fodor István
 Hommonai Ferenc
 Horváth László
 Karf László
 Madár Zoltán
 Majoros Miklós
 Mészáros János
 Mészáros Norbert
 Nagy Tamás
 Schelbauer István
 Sipos Tamás
 Szloboda István
 Terneki Gábor
 Várszegi Gábor
 Vida Ottó

1995.**segédápoló osztály
osztályfőnök: Kovács Sándorné**

Gajzágó Gizella
 Keresztes Ágnes
 Kontra Szilvia
 Kovács György
 Kovács Judit
 Kovács Rozália
 Móricz Beáta
 Petrovics Mónika
 Sikátor Ildikó
 Váradi Krisztina

1996.**épületasztalos osztály
osztályfőnök: Szalay Gyula**

Bajusz József	Mezei István
Böndicz Szilárd	Molnár János
Czobor Gábor	Ötvös Tamás
Czompó Zsolt	Pap Attila
Draspó Róbert	Poszt Péter
Erdei András	Samu András
Értékes István	Simon István
Fekete Róbert	Szabó Gábor
Gothárd Zoltán	Szabó István
Gyémánt Norbert	Szabó László
Hévízi Attila	Szabó Miklós
Horváth Gábor	Szabó Norbert
Iván László	Szili László
Kelemen Zsolt	Tóth Gábor
Kiss István	Várszegi Csaba
Lantos József	Virág György
Maár István	Zsigmond Zoltán
Mészáros Zoltán	

1996.**szobafestő-mázoló osztály
osztályfőnök: Burkovics Mártona**

Belső Attila
Czékmán László
Farteli Csaba
Fodor Csaba
Gelencsér Mihály
Horváth István
Horváth József
Kalló Tamás
Katona József
Kiss Péter
Kondai Sándor
Kovács Balázs
Malomsoki Sándor
Merő Sándor
Mészáros Attila
Molnár András
Molnár László
Papp István
Pásztor István
Szabó János
Szabó László
Szatmári Antal
Végh János
Velics Zsolt

1996.**ács-állványozó
és vasbeton készítő osztály
osztályfőnök: Ritterné Marth Edit**

Balla Gábor	Mészáros Gábor
Balogh József	Osztotics Sándor
Bertus Attila	Palásti Krisztián
Botos Tibor	Pálfi Krisztián
Fehérvári Géza	Rajcsányi József
Felkert József	Sendula Zsolt
Gadanez László	Skarupa Zsolt
Gelencsér Sándor	Skrenyó Gábor
Gerstmayer Gábor	Somogyi Csaba
Gyöpos László	Szabó György
Hosszu István	Szalay Ottó
Jádi Zoltán	Szarka Szabolcs
Kalúz Róbert	Szepesi Attila
Király Csaba	Szombat Mihály
Kiss Attila	Szombat Zoltán
Kovács Gábor	Tompa Tamás
Kuti Attila	Tóth Ervin
Lészeg András	Visi Gyula
Martzsteiner Ferenc	

1996.**kőműves osztály
osztályfőnök: Varga István**

Barabás Viktor
Beregszászi Péter
Farkas József
Juhász Gábor
Kacz Attila
Király József
Kiss András
Kiss Attila
Klézli Gábor
Kolmankó Sándor
Lajtos András
Lukács Mihály
Major Csaba
Máté László
Olvasztó István
Schneider István
Simon István
Slett Lajos
Sümei Ferenc
Tamás Roland
Tóth Máté
Tóth Richárd
Virágh Attila

1996.**kőműves osztály
osztályfőnök: Pavelek Tibor**

Budai László
Czinger Zsolt
Dénes Sándor
Erdi Attila
Gaál Gábor
Halmai Henrik
Jónás Tibor
Kovács Gábor
Kővári László
Martonovics Attila
Mozbauer Zoltán
Németh László
Németh Zsolt
Nyerusai Zoltán
Oláh Csaba
Örkényi Zoltán
Pákozdi Roland
Pálszabó Róbert
Papp János
Párducz Róbert
Szabó Norbert
Tóth Árpád
Tóth Roland
Vicsik Ferenc

1996.**betanított épületfestő
és betanított segédápoló osztály
osztályfőnök: Kovács Sándorné**

Balczér János
Dudás Tibor
Fodor András
Nyári Gábor
Nyári Imre
Kiss József
Kiss Gábor
Kanalas László
Korózs Krisztián
Palotai László
Paksi Mária
Pesti Attila
Rácz Gábor
Sipter Attila
Subi Attila
Puskás Tamás

1997.**épületasztalos osztály
osztályfőnök: Balogh Attila**

Bak Sándor Zsolt	Lakatos László
Balogh Péter	Lendvai Attila
Berczeli Zoltán	Mészáros László
Bősze László	Mészáros Zsolt
Czakó Mátyás	Mikulás Imre
Egresi Gábor	Polák József
Földi Tibor	Pulai Balázs
Gattyán Attila	Puzsik Zsolt
Gelencsér László	Reichert József
Ginál Miklós	Sebestyén Gábor
Jankovics Roland	Szabó Ottó Attila
Jáspér Zsolt	Szalavári Roland
Kalapács Krisztián	Szigeti Gábor
Kovács Krisztián	Tálmácsi Károly
Kovács Zoltán	Tálos Attila
János	Teleki Krisztián

1997.**kőműves osztály
osztályfőnök: Urbán Lászlóné**

Balázs Antal
Bartha Balázs
Feil Krisztián
Hirtling Lajos
Kiss István
Majoros Attila
Maka Szabolcs
Matlag Adrián
Mozsár István
Nagyvárdi Ferenc
Okos Károly
Pup Csaba
Sárkány Gábor
Schrek József
Szabó Norbert
Szigeti Roland
Tóth Attila
Tóth László
Villányi Attila
Vizi József

1997.**ács-állványozó
és vasbetonkészítő osztály
osztályfőnök:
Kovácsné Sudár Magdolna**

Balogh József	Magyari Zoltán
Bölcskei Zoltán	Manterer Zsolt
Butyera Sándor	Nedves Tibor
Forster László	Puskás László
Gadányi István	Rabóczki András
Gráczner Attila	Rajcsányi Károly
Gyórfi György	Révész János
Horváth István	Somogyi Lajos
Józsa Tamás	Szabó Attila
Juhász Attila	Szabó Zénó
Kaszás Ervin	Szalai Richárd
Kolmankó Zsolt	Szilva József
Lénárt Tibor	Szilvási André
Lestár Gábor	Szűcs Imre
Madár Gábor	Török Csaba

1997.**szobafestő-mázoló osztály
osztályfőnök: Burkovics Márton**

Badi István
Balogh Attila
Bors János
Braunmüller Sebasztián
Farkas Zoltán
Illés István
Jobbágy Imre
Józsa Tibor
Kókány Gábor
Lajkó Gábor
Lengyel Tibor
Majsai József
Márton László
Mudri János
Oláh Dezső
Pálinkás Zsolt
Peterdi Imre
Rácz Csaba
Radó János
Sinka János
Somogyvári Zoltán
Szanyó Gábor
Tóth Balázs
Vágó Zsolt
Zsiga Péter

1997.**épületfestő és ABC eladó osztály
osztályfőnök: Kovács Sándorné**

Csik József
Gönczi József
Ottinger József
Pallanki Gábor
Réger Lajos
Seffer János
Száva Gábor
Szeges Tímea
Szóke Gyula
Szűcs Krisztián
Varga László

1998.**épületasztalos osztály
osztályfőnök: Szalay Gyula**

Fánczi Attila
Felker Attila
Garbacz Ferenc
Gazics Lajos
Gergő Attila
Gilicze Gergő
Horváth Zsolt
Lehoczki Henrik
Mazzag József
Molnár János
Nagy László I.
Nagy László II.
Nagy Viktor
Németh Gábor
Petrás János
Simon Gábor
Sinka Ákos
Szabó Sándor
Szuszsits Gergely
Takács László
Tóbiás László
Tomor József
Varjú Attila
Várnagy István

1998.

ács-állványozó osztály
osztályfőnök: Varga István

Beregszászi Zoltán
Bogdán Attila
Bór Gábor
Csuka Kiss Ferenc
Dancs István
Dudás Vilmos
Fülöp Gábor
Horváth Balázs
Imre Zoltán
Kaszás Krisztián
Katona Géza
Klézli János
Koczkás Zoltán
Kökény Erik
Orsán Csaba
Papp Károly
Pelczhoffer József
Pesei István
Pesti Gergely
Petrás Gábor
Rózsa Gábor
Sudár Mihály
Szabó István
Varjas Tamás

1998.

szobafestő-mázoló osztály
osztályfőnök: Kárgli Krisztina

Alföldi Mihály
Baksa József
Balázs Károly
Both Gergely
Csaba Attila
Fekete Krisztián
Finta Gábor
Fodor Péter
Futó Ferenc
Horváth Krisztián
Juszt István
Király József
Kiss Attila
Kremmer Tamás
László János András
Miklósevcics Zsolt
Németh Tibor
Pötör Zsolt
Simonovics Tamás
Tepszics László
Tóth János
Vitéz Krisztián

1998.

kőműves osztály
osztályfőnök: Tamás Erzsébet

Balázs Róbert
Bodor Péter
Budai János
Dobrovics Krisztián
Engyel János
Horváth Benedek
Jankovics Ferenc
Köhler Győző
Ladányi Ariel
Marosi Zoltán
Márkus Zoltán
Mező Attila
Német Zoltán
Pandúr Szabolcs
Skultéti Attila
Somogyi Tamás
Szabó Jenő
Szabó Norbert
Tóth István
Tóth Pál
Turóczy László
Vizin Gábor

1998.

vasbetonkészítő
és padlóburkoló osztály
osztályfőnök: Oláh Csaba

Barics Péter
Biczó László
Csabai József
Csajági József
Demény Ferenc
Hajós Gábor
Horváth András
Kassai Sándor
Képli László
Klementisz Norbert
Kőműves Mihály
Molnár Tamás
Ősz Tamás
Sohonyai Béla
Szabó László
Tóth Roland
Tulkovics Zsolt
Virág Tamás

1998.

betanított épületfestő
és ABC eladó osztály
osztályfőnök: Kovács Sándorné

Dúró Zoltán
Farkas Balázs
Gyémánt Veronika
Horváth János
Jakab László
Kálmán Zoltán
Koós Anita
Kovács Imre
Krausz Edit
Mosonyi György
Nagy Ferenc
Patai Magdolna
Szabó Zsuzsanna
Tóth Zsuzsanna
Varga Tamás

1999.

asztalos osztály
osztályfőnök: Pavelek Tibor

Bacsi Jenő
Bakó Tibor
Berberovits Balázs
Csicskovics Zoltán
Fügedi István
Horváth Krisztián
Józsa István
Kerlang Antal
Kohl Ferenc
Konics Ferenc
Lány Tibor
Omodi Gábor
Pahanov Gábor
Szabó Attila
Szántó Csaba
Szárszó Róbert
Viola János
Zakara Zoltán

1999.

kőműves osztály
osztályfőnök: Tomasek Attiláné

Bálint Péter	Óri Zsolt
Baloni István	Paizs Zsolt
Béni Imre	Réger József
Bíró Dániel	Rosenberg László
Bokor István	Skenyó János
Boros Zoltán	Szobácsi Mihály
Guti Csaba	Sztrucska Ferenc
Gyácsi Gábor	Tamon József
Horváth Gábor	Tokai László
Kaluz Balázs	Trautmann
Kelemen Csaba	Krisztián
Klein Péter	Tuba András
Mészáros József	Turi Miklós
Molnár József	

1999.

padlóburkoló
és vasbetonkészítő osztály
osztályfőnök:
Kovácsné Sudár Magdolna

Ambrus László
 Csizmadia Norbert
 Erdélyi János
 Farkas Krisztián
 Garay Zoltán
 Gelencsér Zsolt
 Hirtling László
 Horváth György
 Jádi Zsolt
 Kéri Tibor
 Madarász István
 Milics Attila
 Németh Károly
 Székelyi Roland
 Vacs Károly
 Vajda Ferenc
 Vaskó Norbert

1999.

ács-állványozó osztály
osztályfőnök: Ritterné Marth Edit

Barkóczi Norbert
 Biacsik Roland
 Bíró Zoltán
 Csizmadia Gábor
 Jánosa György
 Kaszap László
 Komáromi Tibor
 Kovács Gábor
 Kovács Krisztián
 László Zsolt
 Marosi Gábor
 Mendi Zsolt
 Mozbauer Csaba
 Németh István
 Papp Gábor
 Simon Csaba
 Tóth Károly
 Tóth Zoltán
 Varga Antal
 Varga Tamás
 Varga Vilmos

1999.

ABC eladó és
betanított kőműves osztály
osztályfőnök: Kovács Sándorné

Ágoston András
 Biber Zsolt
 Góman Mariann
 Jakab Krisztina
 Kohl Mária Beatrix
 Kovács Etelka
 Kovács Györgyi
 Kovács István
 Puskás Tamás
 Simonyi Roland
 Tóth Zsanett
 Vecsei Andrea

2000.

magasépítő szakközépiskolai osztály
osztályfőnök: Varga István

Alberczki Gábor
 Bába János
 Balogh Ervin
 Böröcz Gábor
 Csavajda Zsolt
 Furják Nikolett
 Horváth János
 Kerkuska Zoltán
 Kiss Éva
 Kiss Róbert
 Nagy Gábor
 Németh Zoltán
 Pavlicsek Zsolt
 Pintér Tamás
 Szabó Péter Balázs
 Tóth Anita

2000.

asztalos osztály
osztályfőnök: Árva Pál

Antal Szilveszter
 Bereczki Balázs
 Bíró Ferenc
 Csapó Tamás
 Csordás József
 Dort Krisztián
 Halász József
 Halász Sándor
 Házlinger Miklós
 Kalmár Csaba
 Kincses István
 Kiss János
 Kópis Krisztián
 Korozmán Csaba
 Kovács Balázs
 Krepsz Imre
 Lánszki Gyula
 Lemes Péter
 Nagy Gábor
 Péntek Norbert
 Rector Miklós
 Szabó Balázs
 Szalavári Zsombor
 Völcsesi Attila

2000.szobafestő-mázoló-tapétázó osztály
osztályfőnök: Burkovics Márton

Birkás Norbert
Csoknyai Zoltán
Csuti Zoltán
Daru Norbert
Finta György
Földi Imre
Kacurják Sándor
Klement Csaba
Kovács Norbert
Köller György
Krausz István
Kuti László
Németh Ottó
Perl Norbert
Sebestyén Péter
Sidó Gábor
Sipeki Viktor
Tóth János
Tóth József
Tullner Attila
Varga Tamás
Vass János

2000.kőműves osztály
osztályfőnök: Lizi Ferenc

Acsádi Norbert	Réffi Tamás
Fett Norbert	Rideg László
Fülöp Viktor	Roland
Horváth Sándor	Rolléder Konrád
Kovács Ferenc	Sajtos János
Ködmön Zoltán	Székely Krisztián
Lánszki Balázs	Szombat Roland
Lipsicz Gyula	Sztakó Tamás
Móré Máté	Tamon Zolt
Nagy Csaba	Uri Kovács Viktor
Németh Gábor	Varga Péter
Nyuli Csaba	Végh Balázs
Rácz Károly	Zsinka Tamás

2001.magasépítő szakközépiskolai osztály
osztályfőnök: Rába Judit

Csehi Mihály
Czompó Gábor
Domokos Gabriella
Döme Szilvia
Dudás Attila
Egédi Zsuzsanna
Gyórfi Zsolt
Illés Helga
Keresztes Nóra
Kerkuska Ágnes
Lieber Dóra
Majnár András
Müller Árpád
Oroszi Miklós
Sárközi Zsolt
Sebestyén Zoltán
Turner Zoltán

2001.magasépítő technikus osztály
osztályfőnök: Varga István

Alberczki Gábor
Balogh Ervin
Böröcz Gábor
Csavajda Zsolt
Horváth János
Kerkuska Zoltán
Kiss Éva
Németh Zoltán
Pavlicsek Zsolt
Szabó Péter Balázs

2001.szobafestő-mázoló-tapétázó osztály
osztályfőnök: Burkovics Márton

Angeli Gábor
Dávid István
Dósa Gábor
Farkas Tamás
Gelencsér Zoltán
Horváth László
Horváth Zsolt
Hosszú Pál
Kovács László
Kovács Roland
Molnár Zoltán
Németh Ferenc
Papik János
Pongrácz József
Sáidl István
Újcz Attila
Vitális Zoltán

2001.asztalos osztály
osztályfőnök: Urbán Lászlóné

Bauer Tamás
Biber Bálint
Bíró Csaba
Boda Gábor
Bokor Zoltán
Butyorka István
Eisenberger Balázs
Gubala Tamás
Hajdú Gábor
Horinger József
Horváth Péter
Kaszás Attila
Kovács Szabolcs
Molnár Ferenc
Németh Krisztián
Németh Zoltán
Peltzer Gábor
Posch Attila
Raffer János
Szabó Balázs
Szabó Péter
Thoma Alfonz
Vas Gábor
Zsolnai Attila

2001.

kőműves osztály
osztályfőnök: Perusza László

Balogh Mihály
Borsuk Attila
Csontos Sándor
Devecsai László
Engyel Zoltán
Hanol Szabolcs
Jaksa József
Jurás Csaba
Kárász Roland
Kiss Norbert
Mucsi János
Papp Gábor Attila
Rideg Attila
Schiffer Zsolt
Schulteisz Attila
Szabó Lajos Attila
Szente László
Takács István
Tóth János
Tóth Tamás
Valicsek Zsolt
Vödrös László

2002.

magasépítő szakközépiskolai osztály
osztályfőnök: Barna Péter

Ambrus Gergely
Bernáth Imre
Deák István
Geist András
Gubicza Vilmos
Inotai Nikolett
Kelemen Attila
Kiss David
Kiss László
Kiss Sándor János
Lukács Stefán
Madarász András
Márklí Tamás
Markovics Balázs
Németh Gergely
Pintér Dóra
Simonyi Nándor
Tagai Gergely
Tar Roland
Törös Tamás

2002.

magasépítő technikus osztály
osztályfőnök: Papp Jenő

Czompó Gábor
Csehi Mihály
Döme Szilvia
Dudás Attila
Gyórfi Zsolt
Kerkuska Ágnes
Lieber Dóra
Majnár András
Müller Árpád
Oroszi Miklós
Sárközi Zsolt
Sebestyén Zoltán

2002.

asztalos osztály
osztályfőnök: Tamás Erzsébet

Barta Gábor	Hegedűs Zsolt
Borsuk János	Horváth Gábor
Bródi Tibor	Klics Ignác
Budai Balázs	Kovács Attila
Czobor Zsolt	Kovács Mihály
Csibrik Krisztián	Kőszegi Dávid
Csiga Péter	Kremmer Tibor
Csonka Tamás	Krizsán József
Csordás István	Liszi Gergely
Csökök Lajos	Oláh János
Domak Zoltán	Oláh László
Fekete András	Porkoláb Zoltán
Fülöp Gábor	Schilling Csaba
Galambos István	Smakó József
Gebhardt Zoltán	Sülyi József
Gréczi Balázs	Tóth László
Gubicza Csaba	Varga Bálint
Harai Tamás	Vida János

2002.

kőműves osztály
osztályfőnök: Pavelek Tibor

Adorján László
Almádi Gábor
Bíró István
Fehér Krisztián
Franczók János
Grosmann Róbert
Hassza Sándor
Hirthing László
Koczkás Gergely
Kolozsvári Ferenc
Kovács László
Kun Péter
Madár Gergely
Malzseniczki Gábor
Rauf Tamás
Reicz Zoltán
Sárosi Zsolt
Sohár Péter
Südi Tamás
Szántó László
Szilágyi Dezső
Tóth Miklós
Tóth Péter
Varga Béla
Visi Attila

2002.

szobafestő-mázoló osztály
osztályfőnök: Szücs József

Bálint Mihály
Bencze Péter
Bernáth Attila
Csóré József
Gál Péter
Györki Norbert
Fekete Krisztián
Lajtos Dávid
Nagy Sándor
Novák Károly
Pádár Zsolt
Simon Tamás
Sinka Krisztián
Somogyi Sándor
Schneider Balázs
Szabó Sándor
Szántó Csaba
Szili Zsolt
Tóth Attila
Úr Péter
Varga Attila
Vörösmarti József

2002.

épületburkoló osztály
osztályfőnök: Oláh Csaba

Albók Sándor Zoltán
Csikós Elemér
Gyórfi György
Horváth Imre
Kiss Zoltán
Kovács Gábor
Mojzer Andor
Müller Miklós
Nógrádi József
Schmidt Péter
Strubl János
Szurmai Viktor
Tóth Balázs
Török János
Troppert Attila
Veres István

2002.

ABC eladó
és faipari gépmunkás osztály
osztályfőnök: Dorka Bertalanné

Csatári László
Csicskovics István
Dénes Ferenc
Ganzler Katalin
Horváth Tünde
Kovács Béla
Kovács Etelka
Kovács László
Kovács Melinda
Lócze István
Nagy Zsolt
Novák Brigitta
Radó Dóra
Réger Gábor
Sági Mónika

2003.

magasépítő szakközépiskolai osztály
osztályfőnök: Ritterné Marth Edit

Bokor László
Budai Ádám
Hangyál Réka
Hart Dávid
Kovács Gábor
Kovács László
Lassú Gábor
Lukács Attila
Nagy Krisztián
Nyíri Gyula
Puskás Olivér
Puskás Zsolt
Radics Roland
Stanga Gábor
Stenge Regina
Szalados Attila
Szalai Norbert
Szilvássy Balázs
Tóth Attila
Tóth Gábor
Tóth Lajos Zoltán
Tóth László
Vadászi Éva

2003.

magasépítő technikus osztály
osztályfőnök: Bartus Tamás

Bernáth Imre
Geist András
Gubicza Vilmos
Guti Csaba
Kelemen Attila
Kiss Sándor János
Madarász András
Márkli Tamás
Simonyi Nándor
Tagai Gergely
Tar Roland

2003.

asztalos osztály
osztályfőnök:

Kovácsné Sudár Magdolna

Dőry Tamás	Papp Lajos László
Ferkel Csaba	Papp Dezső
Gerendai György	Petrika Róbert
Gerendai János	Ravasz Tibor
Gombos Sándor	Saidl István
Gyórfi Rudolf	Soha György
Kiss Gábor	Szabó Ferenc
Lipinszky Viktor	Szalma István
Mester Balázs	Szili Tibor
Mondovics Árpád	Tankovics Milán
Nádas Gábor	Tóth Gábor
Nagy Péter	Váczi Attila
Német István	Valkovics Roland
Okner Ferenc	Vörös Ernő
Oswald Árpád	

2003.

szobafestő-mázoló, tapétázó osztály
osztályfőnök: Burkovics Márton

Almási Tamás
Ágoston Gábor
Báló Tamás
Blaskó Attila
Csehi Tamás
Csende Roland
Csizmadia Krisztián
Fábián Zoltán
Gévay Balázs
Hajdú István
Horváth Sándor I.
Horváth Sándor II.
Jásper Attila
Kajári János
Ladányi János
Madarász Balázs
Nagy József
Oláh Krisztián
Paulusz Balázs
Soós Viktor
Szalai Tamás
Székelyi Szabolcs
Szilágyi Tamás
Vágó Dániel
Vigh Zoltán

2003.

ács-állványozó és kőműves osztály
osztályfőnök: Pavelek Tibor

Ács Zsolt	Kvassai Vilmos
Baksa Milán	Nagy Zsolt
Dénes Csaba	Péntek Ádám
Durda István	Puskás Péter
Fenyvesi István	Révész László
Fodor Zsolt	Révfalvi Gábor
Gál József	Romhányi Frigyes
Gál Zoltán	Schvarcz Gábor
Gyórfy Ákos	Szikora István
Horváth József	Szilaski Zoltán
Horváth Sándor	Szili Mátyas
Horváth Tamás	Tóth Dávid
Ignéczi János	Vadicsekó Mihály
Jákli Zsolt	Varga István
Kovács Krisztián	

2003.

ABC eladó
és faipari gépmunkás osztály
osztályfőnök: Dorka Bertalanné

Buda Tamás
Csavajda Tamás
Nagy Kántó Péter
Nyakacska Nóra
Prisztás Gábor
Sárközi Brigitta
Sárközi Ferenc
Singer Ildikó
Szabó Tamás
Subi Roland
Turcsányi Krisztina

2004.

magasépítő szakközépiskolai osztály
osztályfőnök: Kárgli Krisztina

Balogh Vilmos	Kovács Zoltán
Balonyi Gábor	Majer András
Bessenyi Péter	Markovics Judit
Bokor Elek	Molnár Judit
Czinner Tibor	Molnár Renáta
Csomor Dániel	Muhl Krisztina
Fehér Krisztián	Németh Szabolcs
Gorbacsov Vagyim	Papp Nándor
Horog Mónika	Puskás Miklós
Izsák Dániel	Simics Antal
Domonkos	Szerencse Judit
Kelemen Zita	Szöllősi Roland
Kosaras László	Varga Zoltán
Kovács Gábor	

2004.

magasépítő technikus osztály
osztályfőnök: Bartus Tamás

Ambrus Gergely
Dallos Szabolcs
Hangyál Réka
Kovács László
Markovics Balázs
Nagy Krisztián
Nyíri Gyula
Puskás Olivér
Puskás Zsolt
Stanga Gábor
Szilvássy Balázs
Tóth Lajos Zoltán
Tóth László
Törös Tamás

2004.

asztalos osztály
osztályfőnök: Szalay Gyula

Bogár Gubcsai Zsolt	Némedi Lajos
Cziráki Pál	Némedi Norbert
Fehér József	Pajor Pál
Gyalus József	Pálfi Krisztián
Hinterstein Dávid	Papp Péter
Horváth Norbert	Schillinger Mihály
Horváth Tamás	Schnautigel Zoltán
Ivanics Norbert	Schwalm Sándor
Kiss László	Somogyi Sándor
Kiss Milán	Szabó Zoltán
Kiss Tibor	Szili Csaba
Kovács Tamás	Sztakó Zsolt
Koós Attila István	Varjas Péter
Kun Attila	Verebi Zsolt
Lukács József	Vörös Balázs
	Vámi Attila

2004.

szobafestő-mázoló, tapétázó osztály
osztályfőnök: Burkovics Márton

Erdélyi Zsolt
Hajmási Norbert
Katona Attila
Márkovics Róbert
Murza Péter
Nagy Gergely
Nagy János
Nyuli Krisztián
Prémusz Zoltán
Szokolai Miklós
Szabó Gábor
Támadó Zsolt
Tóbiás Gábor
Zeller Csaba

2004.

ács-állványozó és kőműves osztály
osztályfőnök: Liszi Ferenc

Badi Milán
Dezső László
Fábián Zoltán
Farkas Dávid
Fülöp Tibor
Holmek István
Jakab Gyula
Klement Gergely
Komáromi János
Kovács Dániel
Kurkó János
Majorosi Krisztián
Molnár Lajos
Oláh István
Ott Krisztián
Sipos Péter
Sudár Attila
Szabó István
Szente Gábor
Veres Tamás
Wimmer Péter

2004.

ABC eladó
és faipari gépmunkás osztály
osztályfőnök: Bús Csaba

Dániel Márta
Horváth János
Killer Gábor
Miklósovics Krisztina
Nagy János
Naszvadi Erika
Oláh Imre
Tar Henrietta
Tomor Zoltán
Varga Kálmán

2005.

magasépítő szakközépiskolai osztály
osztályfőnök: Tomasek Attiláné

Baráth Gábor	Németh Attila
Bartók-Simkó	Németh József
Barnabás	Németh Zoltán
Bálint Viktor	Ocskai Róbert
Doba Péter	Radics Péter
Fodor Hajnalka	Ragacs István
Gombos Sándor	Romhányi Frigyes
Hatvany Attila	Soha György
Kerner Péter	Spekker Krisztina
Kovács Zoltán	Szeder Anita
Lukács László	Tóth Nikolett
Magyar Kata	Valyon Gergő
Molnár Sándor	Varga Anett
Nagy Roxána	Wolf István
Viktória	

2005.

magasépítő technikus osztály
osztályfőnök: Bartus Tamás

Balogh Vilmos
Balonyi Gábor
Csomor Dániel
Fehér Krisztián
Felső Zsuzsanna
Horog Mónika
Izsák Dániel Domonkos
Kosaras László
Kovács Gábor
Majer András
Markovics Judit
Molnár Judit
Molnár Renáta
Muhl Krisztina
Papp Nándor
Puskás Miklós Tamás
Simics Antal
Szepessy Dávid Márk
Szerencse Judit
Szöllősi Roland
Varga Zoltán

2005.

asztalos osztály
osztályfőnök: Péliné Hegyesi Szilvia

Balonyi Richárd	Kovács János
István	Kovács Krisztián
Bandúr József	Gábor
Cselovszki János	Lánszki Attila
Dankó József	Majer János
Földes István	Nagy József
Balázs	Novoth Roland
Fűrész Norbert	Odor István
Galó Tibor	Pauer János
Grabecz Attila	Pollák Ferenc
Holmek Pál	Skordai Balázs
Kalapács László	Szlobodnyik Zsolt
Keresztúri Béla	Tajti István
Kertész-Farkas	Tausz Attila Tibor
Ferenc	Varga László
Kiss Gergely	

2005.

festő és vasbetonkészítő osztály
osztályfőnök: Péli András

Bodor Zoltán
Fábián Attila
Fábián Norbert
Gergő György
Kiss Zoltán
Kovács Gábor
Kovács Tamás
Nagy Gábor I.
Nagy Gábor II.
Nyerger Tamás
Ráthgéber Zoltán
Riczu Gábor
Sinka Gábor
Sinka Károly
Szabó György
Szalai Gábor

2005.**kőműves osztály
osztályfőnök: Pavelek Tibor**

Bakos Károly	Mészáros Ferenc
Boros László	Nagy Attila
Bódis Viktor	Nyeső Balázs
Buza József	Porkoláb Csaba
Csatári Ferenc	Prémusz László
Csizmadia Balázs	Simon László
Domak András	Stecz László
Durmics József	Szabó Kálmán
Fartel Norbert	István
Fórizs Attila	Tausz László István
Győri Zoltán	Tóth Dávid
Horváth László	Tóth Sándor
Gábor	Völcssei Péter
Kiss Sándor János	Őze László István
Matlag Dávid	

2005.**ABC eladó
és faipari gépmunkás osztály
osztályfőnök: Ádám Sándor**

Dobos Zsuzsanna
Gálfi Hajnalka
Gyarmati Ákos
Harbeit Norbert
Kovács Ildikó
Schilinger Julianna
Sóvári János Péter
Szeibert Lóránt
Sztojka Alexandra
Farkas Antal
Hengye Norbert
Janotik Attila
Mráz Gábor
Orbán Gábor
Reimann Richárd
Szőke István

J JELENLEGI OSZTÁLYNÉVSOR

9/A**magasépítő szakközépiskolai osztály
osztályfőnök: Kárgli Krisztina**

Bíró Norbert	Láposi István
Bodahelyi Tibor	Mahovics Ákos
Borbély Izabella	Monostori Richárd
Boros Szilárd	Péntek József
Csecskedi László	Pintér Melinda
Czieger Ferenc	Ranga Imre
Dolmán Gábor	Sebestyén Gábor
Dürgő Zoltán	Selmeci Attila
Demeter	Simon Réka
Farkas Dóra	Szabó Zsolt
Fodor Csaba	Szabó Ákos Márk
Fogarasi Dávid	Szász Róbert
Füzesi Diána	Sándor
Gergely Balázs	Szombat Gábor
Gyömörei Máté	Varga Brigitta
Házlinger Attila	Viktória
Honyecz Zsolt	Váczi Ákos
József	Veres Bence
Knápi Balázs	Vitjuk Krisztián
Kovács László	Vribék Dávid

9/1**asztalos osztály
osztályfőnök: Csögér Sándor**

Ágoston Ferenc	Krausz Tamás
Albertus Gergő	Major Gergely
László	Nyiri Gábor
Biacsik Norbert	Oláh Richárd
Bodoki Gábor Pál	Oláh Zsolt
Csákvári Zoltán	Ruff László
Csernák Zoltán	Sebestyén Ákos
Dencsik László	Stecz Máté
Dénes Károly	Sulák Gábor Márk
Domboróczky	Szabó István
László Attila	Székelyi Dániel
Farkas Zoltán	Tatár Gábor
Fekete András	Vajai József
Ferenci Tamás	Vajay Zoltán
Gajdó Péter	Viga Lajos
Gakiszk Kosztasz	Vogel Martin
Gábor Tamás	Philipp
Hevesi Richárd	Volman Ferenc
Holl Tamás	

9/2**szobafestő-mázoló
és ács-állványozó osztály
osztályfőnök: Liszi Ferenc**

Berta István Bence	Köhler János
Béni István Mihály	Kukucska Zoltán
Dénes László	Molnár Márk
Dombi Gábor	Prokop Antal
Farkas Ákos	Puskás Zoltán
Fisi Tamás	Sándor Gábor
Godó Tivadar	Somogyi Gábor
Hajor László	Szabó András
Hegedűs Tamás	Sztakó Tamás
Horváth László	Tasi Tamás
Hosszú József	Tárnoki Csaba
Jankovics Tamás	Tóth Gábor
Kádár Sándor	Tringer János
Dávid	Varga László Zsolt
Kiss Tamás	Végi Roland
Klujber Ádám	Vigh Szabolcs
Komáromi Gábor	

9/3

kőműves és vasbetonkészítő osztály
osztályfőnök: Bálint Éva

Bakonya Ádám	Márton Áron
Birkner János	Mészáros Zoltán
Balázs	Németh László
Bíró Zsolt	Németh Zsolt
Braun Gábor	Rauth Tamás
János	Scherer Henrik
Csík Dániel	Viktor
Czigler Zoltán	Schnierer Miklós
Dezső Zoltán	Skarupa István
Dörnyei Erik	Somogyi Máté
Tibor	Szűcs Balázs
Fartel Dávid	Tabi László
Góman Zsolt	Takács János
Hallas Balázs	Tánczos Péter
Kovács Róbert	Tényi József Dávid
Kurkó Péter	Varga Máté Zoltán
Magilniczky Róbert	Zsiga Dávid

9/S

ABC eladó és parkgondozó osztály
osztályfőnök: Bús Csaba

Bognár Mária Alexandra
Dankó Katalin
Dezső Kitti
Scheffer Margit
Simon Henriett
Szöllősi Mária
Takács Ivett
Tóth Zsanett
Varga Renáta
Gyalus Dávid
Kelemen Gábor
Korózs Péter
Lokár László
Polgárdi Péter
Rác Gábor
Szabó Attila Róbert
Tökési Imre

10/A

magasépítő szakközépiskolai osztály
osztályfőnök: Ritterné Marth Edit

Batta Zoltán	Kozma Dávid
Beregszászi Beáta	László
Brasnyó Roland	Krizsán Gábor
Cseke Viktória	László Csaba
Faragó Marcell	Lőrincz Annamária
Gazdag Gergő	Mátrai János Tamás
Hibácska Dávid	Mészáros Péter
Jászberényi Tamás	Patkós Károly
Juhász Brigitta	Szabó Gábor
Kajári Milán	Szűcs Anita
Kéri Dénes	Tóth Norbert
Kiss Ákos	Vörös Péter
Kormos Viktor	Zakhar Viktor
Korózs Tamás	Ziegler Zsuzsanna

10/1

asztalos osztály
osztályfőnök:

Kovácsné Sudár Magdolna

Ancsa Attila	Molnár Mihály
Belusák Attila	György
Bognár Gyula	Németh András
Csajági János	Németh Dávid
Egresi Zoltán	Oláh Norbert
Erdős Csaba	Rettiger Dávid
Ertván Roland	Simon Lajos
Farkas Dávid	Szabó Roland
Huszár István	Szatmári István
Komáromi István	Szili László
Kovács Lajos Tibor	Tankovics Zoltán
Kozma Róbert	Tausz Balázs
Ádám	Tóth Tamás
Lackó Levente	Ungvári Lóránd
Lakatos Gábor	Vincze Dezső

10/2

szobafestő-mázoló és padlóburkoló osztály
osztályfőnök: Boros Mária

Ács Tibor	Kacz Tibor
Baki Balázs	Kimich László
Bartha Viktor	Kiss Norbert
Blatt Péter	Knyihár Lajos
Bór József	Kovács Álmos
Czibulka Balázs	Lepsényi Károly
Czobor Ádám	Molnár Csaba
Péter	Papp Ferenc László
Csoknyai György	Reisz László
Deme Gábor	Reppman Dániel
Dósai-Molnár László	Somogyi Árpád
Faragó Tibor	Szűcs László
Horváth Mihály	Veinbach László
Horváth Norbert	Veres Antal
Huber Szilárd	Vígh Gábor
	Zsigó Balázs

10/3

kőműves és ács-állványozó osztály
osztályfőnök: Grosz Melitta

Ábel Ferenc	Nagy Gábor
Borzok Krisztián	Nyul András
Csányi Károly	Nyuli Gergő
Cselényi Károly	Pikó Kristóf
Ernő	Révész Gergő
Csűrös Csaba	Reyes Rubicel
Dobrovics László	Sándor Tamás
Dombóvári Gergely	Szabadi Ferenc
László	
Geri Richárd	Szalavics Gábor
Hadadi Péter	Szloboda Gábor
Hatvany Zsolt	Szűcs-Gáspár
Hibácska Henrik	Sándor
Horváth Gábor	Tüsér Péter
Kónya István	Uhrin Csaba
Kónya Norbert	Varga Balázs
Kovács Bálint	Vih Csaba
Krepfel László	Vincze Zoltán

10/S

ABC eladó és parkgondozó osztály
osztályfőnök: Kovács Sándorné

Baftig Katalin
Horváth Karolina
Kovács Katalin
Molnár Julianna
Németh Ibolya
Simi Anita
Szabó Nikolett
Szabó Renáta
Tóth László
Váradi Renáta
Dankó Endre András
Dankó Zoltán
Petrovics Gergő
Petrovics Tibor
Takács András

11/A

magasépítő szakközépiskolai osztály
osztályfőnök: Barna Péter

Auer Zoltán
Beretka József
Bognár Nikolett
Bozsoki Aranka
Csecskedi Ágnes
Farkas Gábor
Ádám
Firányi Alexandra
Györki Zoltán
Holmek István
Horváth Éva
Horváth László
Hujber László
Kincses Dávid
Kiss Dániel Gábor
Kővári László
Kurkó Andrea
Löki Attila János
Mészáros Gábor
Nagy Gábor
Nagy Nikolett
Persóczki Ádám
Radies Zoltán
Ragány Ágnes
Révfalvi Gábor
Somorác Aranka
Szabó Gábor
Szűcs Imre Alex
Takács László

11/1

asztalos osztály
osztályfőnök: Szalay Gyula

Androvics István
Baki László
Balogh Gergő
Balogh Árpád
Bartal Tamás
József
Berze László
Bogdán Zoltán
Borda István
Csizmadia István
Czelecz Gábor
Farkas Imre
Fodor Tamás
Horacsek Norbert
Katona Tibor
Kollér Tamás
Kovács Ádám
Kvárik Csaba
Lajtos Károly
Ludman Árpád
Norbert
Nagy István
Réczi Péter
Rozsnyai Tamás
Tibor
Simola Roland
Tóth Ferenc László
Tóth László
Tóth Róbert
Vadász Péter
Varga Péter
Vészics László

11/2

ács-állványozó
és szobafestő-mázoló osztály
osztályfőnök: Burkovics Márton

Hadnagy László
Holmek Gábor
Kovács Tamás
Radies Roland
Roboz Gyula
Sály Tamás
Subi Tamás
Szalados Attila
Varjú József
Bula János
Czinkon Zoltán
Dobos András
Farkas Balázs
Farpék János
Gadácsi László
Górány József
Hoffer Béla
Horváth Szabolcs
Lieber Roland
Molnár Ferenc
Sopisz Andonisz
László
Subi Dániel
Szalai Péter
Szili József
Tausz István

11/3

kőműves és vasbetonkészítő osztály
osztályfőnök: Csögerné Varga Tímea

Andics Péter
Balogh József
Csányi Tibor
Dudás Ádám
Fehér Dávid
Jobb László
Jung Balázs
Morva Mihály
Nagy Krisztián
Nyesev Zsolt
Perg Zoltán
Puskás Olivér
Rác János
Szenczi László
Török Péter
Vajda László
Fehérvári György
Katona Norbert
Kovács József
Nagy Károly
Nemoda László
Pollák Árpád
Radó Attila
Szabó Tamás
Szilaski Zoltán

11/S

ABC eladó
és faipari gépmunkás osztály
osztályfőnök: Dorka Bertalan

Balogh György
Bene István
Bojsza Zoltán
Bodolay János Zoárd
Halász Ferenc
Fekete István
Kalocsai Zoltán
Gombos Csaba
Müller Gyöngyvér
Györök Attila
Nyíri Attila
Kipilla Zoltán
Sógor Krisztina
Nagy Norbert
Tóth Rozália
Orbán János
Vágó Judit
Orsós Attila
Vincze Diána
Orsós Gábor
Pál József
Varga Csaba

T

TARTALOM

Hild József (1789-1867)	5
Előszó helyett	6
Igazgatói köszöntő	7
Hild József (Pest, 1789 - Pest, 1867)	9
Iparosok Dunapentelén	11
Iskolánk alapításának előzményei	13
Az iskola története	15
Új iskola születik (1955-1970)	16
Egy mozgalmas időszak (1971-1985)	25
Egy konszolidált korszak (1986-1995)	38
Igazi középiskola lettünk (1996-2005)	50
Irodalom	69
Sikertörténetek, sport	79
Intézményünk dolgozói	93
Tanárok-dolgozók másképpen...	99
Képek az iskola életéből	113
Tanulók névjegyzéke	129

